

KESKIVIIKKO 25. MARRASKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

4. Lentoyhtiöiden konkurssit ja matkustajille maksettavat korvaukset (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. ”made in” (alkuperämerkintä) (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

6. Eurooppa-neuvoston valmistelu (10. ja 11. joulukuuta 2009) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat 10. ja 11. joulukuuta 2009 pidettävän Eurooppa-neuvoston valmistelusta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisat Euroopan parlamentin jäsenet, on hienoa saada tällainen mahdollisuus keskustella teidän kanssanne ennen Eurooppa-neuvoston seuraavaa kokousta. Se on tietysti toinen säännöllinen kokous, joka pidetään Ruotsin puheenjohtajuuskaudella, ja se on myös viimeinen kerta, kun puhetta johtaa kiertävä puheenjohtaja.

Kuten tiedätte, Lissabonin sopimus tulee voimaan 1. joulukuuta, mutta Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2008 hyväksymän julistuksen mukaisesti kiertävä puheenjohtajuus jatkuu Eurooppa-neuvostossa siihen saakka, kunnes puheenjohtajuus päättyy vuoden lopussa. Kaikki jäsenvaltiot ovat nyt ratifioineet sopimuksen ja jättäneet ratifiointivälineensä Roomaan. Siksi iloitsen voidessani vahvistaa sen, että Lissabonin sopimus todellakin tulee voimaan 1. joulukuuta.

Työ, joka vaadittiin tähän pisteeseen pääsemiseksi, oli pitkä ja vaivalloinen, kuten Euroopan parlamentti hyvin tietää. Uusi sopimus muuttaa monessa suhteessa tavan, jolla EU toimii. Sopimuksen ansiosta saamme paremmat mahdollisuudet käsitellä tärkeitä kysymyksiä, joita EU kohtaa, ja voimme tehdä sen entistä demokraattisemmalla, avoimemmalla ja tehokkaammalla tavalla. Sopimus saa aikaan myös monia tärkeitä uudistuksia, jotka vaikuttavat teihin täällä parlamentissa.

Eurooppa-neuvoston kokouksessa viime viikolla valtion ja hallituksen päämiehet päättivät nimittää Herman Van Rompuyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi. Hän johtaa Eurooppa-neuvoston työtä ja vie sitä eteenpäin 1. tammikuuta lähtien.

Sopimukseen päästiin komission puheenjohtajan hyväksyttyä asian Catherine Ashtonin nimittämisestä uudeksi ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaksi edustajaksi. Lissabonin sopimuksen mukaan Catherine Ashton ottaa vastaa kaikki tehtävänsä, myös komission varapuheenjohtajan tehtävän, 1. joulukuuta. Aivan kuten Euroopan parlamentti ottaa kantaa kaikkiin komission jäseniin, te pidätte tietysti kuulemisen myös Catherine Ashtonille. Olen ymmärtänyt, että hän esittelee itsensä pian ulkoasiainvaliokunnalle ja vastaa kysymyksiin.

Eurooppa-neuvosto pääsi sopimukseen myös Pierre de Boissieun nimittämisestä neuvoston sihteeristön pääsihteeriksi.

Työ Lissabonin sopimuksen voimaantulon valmistelemiseksi on jatkunut siten kuin puheenjohtajavaltio kuvailee tilanneraportissaan Eurooppa-neuvostolle lokakuussa. 1. joulukuuta tehdään päätöksiä, joilla Lissabonin sopimus saatetaan täysimääräisesti voimaan, esimerkiksi neuvoston ja Eurooppa-neuvoston

työjärjestykset tarkistetaan. Eurooppa-neuvoston kokouksessa joulukuussa esittelemme uuden raportin, jossa tehdään yhteenveto asioista, joita olemme käsitelleet Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon ja soveltamisen yhteydessä. Euroopan ulkosuhdehallinto kuuluu niihin asioihin. Raportti sisältää myös tulevaisuudensuunnitelman tämän alan työstä.

Eurooppa-neuvoston joulukuun kokouksessa keskitytään ensisijaisesti talous- ja rahoituskysymyksiin. Kriisin vaikutukset tuntuvat kauas tulevaisuuteen – erityisesti työmarkkinoilla. On kuitenkin myös tärkeää, että me tarkastelemme asioita pitkällä aikavälillä ja kohtaamme tärkeitä haasteita sekä keskipitkällä että pitkällä aikavälillä.

EU, jäsenvaltiot ja Euroopan keskuspankit ovat toteuttaneet monia toimia, esimerkiksi pankkien takausohjelmia ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman. Kyseiset toimet ovat parantaneet merkittävästi talouden vakautta ja lieventäneet kriisin vaikutuksia kasvuun ja työllisyyteen.

Talouden näkymät ovat kirkastuneet, mutta suuria riskejä on edelleen olemassa. Siksi käynnistettyjä tukitoimia ei pidä vielä lopettaa. Olemme kuitenkin neuvostossa käynnistäneet keskustelut siitä, miten erityiset kriisitoimet vaiheittain lopetetaan ja milloin se voidaan aloittaa. Eurooppa-neuvosto aikoo tarkastella neuvoston lopettamisstrategioiden alalla tekemää työtä. Aiomme seurata myös Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa.

On ilahduttavaa, että rahoitusmarkkinoiden tilanne on parantunut huomattavasti. Rahoitusala ei enää tarvitse yhtä paljon tukitoimia. Siksi meidän on luotava strategioita siitä, miten toimet voidaan koordinoitusti lopettaa vaiheittain. On kuitenkin tärkeää korostaa sitä, että vielä on liian varhaista aloittaa rahoitusalan tukitoimien yleinen vaiheittainen lopettaminen.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi pyrkii pääsemään sopimukseen monista johtavista periaatteista, jotka koskevat tukitoimien vaiheittaisen lopettamisen ajoitusta, koordinoitua ja järjestämistä.

Puhun seuraavaksi rahoitusvalvonnasta. Olemme yhtä mieltä siitä, että yhteistyön lisääminen ja parantaminen rahoitusvalvonnan alalla EU:ssa on tarpeellista, erityisesti rahoituskriisin aikana saamiemme kokemusten perusteella.

EU:n valtiovarainministerit hyväksyivät ehdotuksen järjestelmäriskikomitean työn rakenteesta ja keskittämisestä Ecofin-kokouksessa 20. lokakuuta. Puheenjohtajavaltio sai silloin valtuudet aloittaa neuvottelut Euroopan parlamentin kanssa, minkä olemme tehneet.

Kolmen ”pienen viranomaisen” osalta puheenjohtajavaltion tavoitteena on luoda kyseisille viranomaisille ja siten koko valvontapaketille yleinen lähestymistapa seuraavassa Ecofin-kokouksessa 2. joulukuuta, niin että voimme raportoida takaisin neuvostolle joulukuussa.

Rahoituspalvelualalle, Euroopan ulkopuoliselle maailmalle ja kansalaisillemme on tärkeää, että rakenne on paikallaan. Paketti sisältää vaatimuksen, että suunnitelmaa tarkastellaan uudelleen kolmen vuoden kuluttua. Sitten voimme korjata mahdolliset puutteet, asiat, jotka eivät toimi hyvin tai jotka eivät ole tehokkaita.

EU:n nykyinen kasvua ja työllisyyttä koskeva strategia, Lissabonin strategia, päättyy ensi vuoteen. Siksi EU:n olisi sovitettava uudesta strategiasta, jolla voidaan edistää suunnitelmaa pitkän aikavälin kasvusta ja hyvinvoinnista. Se on yksi tulevien kuukausien tärkeimmistä asioista ja yksi seuraavan puheenjohtajavaltion Espanjan ensisijaisista asioista.

Talous- ja rahoituskriisi on luonut painetta toteuttaa välittömästi toimia, jotka koskevat kasvuun ja työmarkkinoihin kohdistuneiden vaikutusten minimoimista. Samaan aikaan talouksiemme rakenteelliset heikkoudet ja pitkän aikavälin haasteet ovat käyneet entistä ilmeisemmiksi.

Euroopan kilpailukyvyyn ylläpitäminen ja vahvistaminen maailmanlaajuisilla markkinoilla, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja ikääntyvän väestön aiheuttamien haasteiden käsitteleminen ovat vaativia tehtäviä Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Ne edellyttävät yhteisiä ja koordinoituja ratkaisuja, yhteistä näkemystä ja vahvaa eurooppalaista uudistus suunnitelmaa seuraavan kymmenen vuoden aikana.

Suunnitelma koskee haasteiden muuttamista mahdollisuuksiksi. On kyse sisämarkkinoiden mahdollisuuksien täysimääräisestä hyödyntämisestä ja ulkomaankaupan ja avoimuuden etujen hyödyntämisestä. On havaittava mahdollisuudet, jotka koskevat EU:n muuttamista ympäristöystävälliseksi tai ilmaston kannalta älykkääksi taloudeksi, ja luotava työmarkkinat, joilla vallitsee korkea työllisyys, kestävä julkinen talous ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus.

Ruotsin puheenjohtajakaudella toteutetaan toinen seuranta-arviointi EU:n kestävän kehityksen strategiasta. Monella alalla on edistytty. Samaan aikaan on monia aloja, joilla on havaittu kestäättömiä suuntauksia. Kyseisiin aloihin kuuluvat luonnonvarojen kysynnän nopea kasvu, biologisen monimuotoisuuden supistuminen, liikennealan energiankulutuksen lisääntyminen ja maailmanlaajuisen köyhyyden jatkuminen.

Olemme käsitelleet kysymystä siitä, miten voimme valvoa ja seurata strategiaa entistä paremmin ja tehokkaammin, sekä siitä miten voimme hyödyntää koordinoitua muiden EU:n strategioiden, esimerkiksi Lissabonin strategian, kanssa.

Myös yhdenmetystä meripolitiikasta keskustellaan Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Komissio on äskettäin toimittanut edistyskertomuksensa. Eurooppa-neuvosto tutkii kertomuksen ja antaa mielipiteensä tärkeän monialaisen työn tulevasta suunnasta. Tässä yhteydessä haluan korostaa näkemystämme kestävästä talouskasvusta ja ympäristötehokkaasta työstä ja innovoinnista.

Siirryn nyt toiseen Eurooppa-neuvoston kokouksen tärkeään aiheeseen, nimittäin uuden viisivuotisen työohjelman hyväksymiseen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla. Tukholman ohjelmalla pyritään korvaamaan nyt voimassa oleva Haagin ohjelma, joka hyväksyttiin vuonna 2004.

Tukholman ohjelman tavoitteena on turvallisempi ja avoimempi Eurooppa, jossa suojellaan yksilön oikeuksia. Ohjelma on tulos tiivistä yhteyksistä ja keskusteluista neuvostossa ja Euroopan parlamentissa. Myös kansalliset parlamentit, kansalaisyhteiskunta, EU:n toimielimet sekä eri virastot ja viranomaiset ovat antaneet arvokkaan panoksen siihen.

Ruotsalainen kollegani oikeusministeri Beatrice Ask ja maahanmuuttoministeri Tobias Billström olivat eilen täällä ja esittelivät Tukholman ohjelman erittäin pitkässä keskustelussa. Siksi en toista sitä, mitä he sanoivat, vaan käytän tilaisuutta korostaa sitä, että Tukholman ohjelmassa keskitytään erityistoimiin, joilla tuodaan lisäarvoa kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Se sisältää yhteistyön EU:n ulkopuolella. Entistä turvallisempi ja avoimempi EU vaatii aitoa kumppanuutta kumppanimaiden kanssa.

Tämän alan tulevassa yhteistyössä olisi myös pyrittävä löytämään entistä parempi tasapaino EU:n turvallisuuden lisäämiseen sekä toisaalta yksilön oikeuksien suojelemiseen tähtäävien toimien välillä.

Tehdyn kunnianhimoisen työn ja tulevan työskentelytapamme, jossa käytetään entistä enemmän yhteispäätösmenettelyä, pitäisi auttaa meitä tekemään toimintasuunnitelma, jolla suuria haasteita voidaan käsitellä entistä paremmin.

Samalla kun Eurooppa-neuvoston kokous on käynnissä, käydään tietysti myös ilmastoneuvotteluja Kööpenhaminassa. Kyseiset asiat ovat tärkeitä EU:lle ja koko planeettamme tulevaisuudelle. Kaksi viikkoa sitten pääministeri Fredrik Reinfeldt oli Euroopan parlamentissa Brysselissä ja esitteli lokakuussa pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen tulokset, myös EU:n kannan tärkeimmät tekijät ennen Kööpenhaminan kokousta. Meidän on edelleen tehtävä selväksi kumppaneillemme ympäri maailmaa se, miten tärkeänä pidämme tätä asiaa, ja se, että me pyrimme edistämään neuvotteluja. Puheenjohtajavaltio Ruotsi laittaa kaiken energiansa tähän työhön.

Ensi kuussa Eurooppa-neuvosto arvioi tilannetta samaan aikaan käytävissä neuvotteluissa tehdäkseen päätöksiä, joita vaaditaan onnistuneen tuloksen saavuttamiseksi Kööpenhaminassa.

Kuten tavallista Eurooppa-neuvoston kokouksessa voi nousta esiin myös monia ulkopoliittisia kysymyksiä, mutta on hieman liian aikaista sanoa mitä ne voisivat olla.

Puheenjohtajavaltio Ruotsin ensisijaisina tavoitteina on ollut vastata ilmastonmuutoksen haasteisiin ja varmistaa se, että EU säilyttää johtoasemansa Kööpenhaminan neuvottelujen alla, samalla kun olemme vastuussa siitä, että jatkamme talous- ja rahoituskriisiä koskevia toimia. Nämä kysymykset ovat ensisijaisia lopullisessa huippukokouksessa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme monessa yhteydessä keskustelleet Lissabonin sopimuksen Euroopan unionille tarjoamista suurista mahdollisuuksista, joten haluan vielä kerran ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että kun tapaamme seuraavan kerran, niin Lissabonin sopimus on jo voimassa. Kun sopimus on voimassa, on aika edetä vieläkin päättäväisemmin institutionaalisista keskusteluista kansalaisia koskeviin politiikanaloihin ja tuloksiin.

Viime viikolla tehty nimitykset, Herman Van Rompuy'n nimittäminen neuvoston puheenjohtajaksi ja Catherine Ashtonin nimittäminen korkeaksi edustajaksi ja komission varapuheenjohtajaksi, ovat ensimmäiset askeleet tiellä kohti Lissabonin sopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa. Tiedän, että puheenjohtaja Van

Rompuy ja korkea edustaja varapuheenjohtaja Ashton ovat innokkaita aloittamaan Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon.

Herman Van Rompuy'n nimittäminen oli valtion tai hallituksen päämiesten yksimielinen päätös. Se oli päätös, johon suhtaudun henkilökohtaisesti erittäin myönteisesti ja jota tuen voimakkaasti. Herman Van Rompuy on ansainnut paljon kunnioitusta Belgian pääministerinä. Hän tuo mukanaan Belgian vaistomaisen EU-myönteisyyden – Belgia on yksi unionin perustajajäsenistä ja on aina ollut Eurooppa-hankkeen eturintamassa – ja omat taitonsa konsensuksen rakentajana: juuri kaksi arvokkainta ominaisuutta, joita Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalla voi olla.

Odotan innokkaasti yhteistyötä hänen kanssaan ja osallistumista hänen kanssaan Eurooppa-neuvostoa koskeviin täysistuntokeskusteluihin. On erityisen tärkeää, että vaikka jokaisella toimielimen on kunnioitettava omaa toimivaltaansa ja muiden toimielinten toimivaltaa me kaikki teemme yhteistyötä yhteisen eurooppalaisen edun hyväksi.

Olen äärimmäisen ylpeä ja iloinen Catherine Ashtonin nimityksestä komission ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi ja korkeaksi edustajaksi. Se on nimitys, jota kannatin ja jonka hyväksyin Eurooppa-neuvoston kokouksessa, koska se on perussopimusten mukaan tarpeellista. Me kaikki tunnemme hänet henkilönä, jolla on sekä poliittista kykyä että suuntavaistoa, jota tarvitaan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan vaativaan tehtävään. Voin taata teille hänestä komission jäsenenä saamani kokemusten perusteella hänen syvällisen sitoumuksensa Eurooppa-hankkeeseen.

Kuten totesin eilen, kaikki komissiota koskevat nimitykset on nyt tehty. Olen erityisen iloinen siitä, että yhdessä viikossa on ollut mahdollista kolminkertaistaa naisten nimitykset kolmesta yhdeksään. Niinpä seuraavassa komissiossa on yhdeksän naisjäsentä, yksi enemmän kuin nykyisessä komissiossa, ja jälleen kerran haluan kiittää kaikkia teitä, jotka olette tukeneet minua tässä vaikeassa tehtävässä saada vähintään kohtuullinen – ei ihanteellinen mutta kohtuullinen – määrä naisia seuraavaan komissioon.

Siirryn nyt salkkujakoon. Minun etuoikeutenani on vakuuttaa tälle parlamentille, että teen niin kunnioittaen täysin poliittisissa suuntaviivoissa määriteltäviä painopisteitä, jotka esittelin teille ja jotka parlamentti vahvisti äänestyksessä, ja kunnioitan myös sitoumuksia, jotka tein parlamentille kyseisessä tilaisuudessa. Euroopan parlamentti voi pitää todelliset kuulemiset ja äänestää seuraavasta kollegiosta tammikuussa.

Ensi kuussa Eurooppa-neuvosto antaa meille ensimmäisen merkittävän tilaisuuden näyttää, että keskitymme nyt poliittisiin asioihin ja että sillä on vaikutusta. Keskityn nyt nopeasti kolmeen keskeiseen aiheeseen, jotka ovat valokeilassa.

Ensinnäkin ilmastonmuutos. Eurooppa-neuvosto viikkoa ennen Kööpenhaminan huippukokousta on todellakin hyvin ajoitettu. Euroopan unioni on osoittautunut edelläkävijäksi ilmastonmuutoksen alalla. Olemme ensimmäisenä osoittaneet, että päästökauppajärjestelmä voi toimia. Olemme ensimmäisenä esittäneet sitovaa, kovaa tavoitetta päästöjen vähentämiseksi. Olemme ensimmäisenä määritelleet, miten kehitysmaat voivat antaa todellisen panoksen ilmastonmuutoksen kustannusten rahoittamiseen kehitysmaissa.

Paine kuitenkin kasvaa sitä mukaa, kun Kööpenhaminan kokouksen valmistelut lähenevät loppuaan. Meidän on pysyteltävä yhtenäisinä ja keskityttävä tavoitteeseemme leikata maailmanlaajuisia päästöjä ja saada siihen tarvittava rahoitus; se on tehtävämme. Meidän on todettava selvästi, ettei se voi olla vain EU:n tehtävä: tarvitsemme muitakin, eli suuria talouksia, osallistumaan kunnianhimoisiin tavoitteisiin.

Mitä Eurooppa-neuvoston keskeisten viestien pitäisi olla? Ensinnäkin se, että haluamme tehdä Kööpenhaminassa kunnianhimoisen ja merkityksellisen sopimuksen, johon kirjataan ennen kaikkea 2 °C -tavoite. Se on olennainen asia. Joskus näemme poliitikkojen ja diplomaattien neuvottelevan. He voivat neuvotella keskenään – me voimme neuvotella keskenämme, mutta emme voi neuvotella tieteen kanssa. Emme voi neuvotella luonnontieteen kanssa. Emme voi neuvotella tieteellisiä neuvoja vastaan, ja siinä on vähimmäistavoite: päästä sopimukseen, joka on yhdenmukainen 2 °C -tavoitteen kanssa. Meidän on siis annettava todellisia ja tehokkaita päästöjen vähennystä koskevia tavoitteita teollisuusmaille ja todellisia toimia kehitysmaille, erityisesti nopeasti kehittyville talouksille. Sopimuksen on myös oltava laaja, niin että se sisältää kaikki Balin suunnitelman asiat.

Toiseksi, vaikka Kööpenhaminassa ei valitettavasti ole mahdollista saada valmiiksi uutta sopimusta, siellä on tehtävä toiminnallinen sopimus, joka perustuu kaikkien osapuolten todellisiin sitoumuksiin ja johon kaikki tärkeimmät toimijat antavat panoksensa ja joka vahvistetaan korkeimmalla mahdollisella tasolla. Tarvitsemme selkeän, yksinkertaisen poliittisen tekstin, joka osoittaa, että olemme siirtymässä

ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevista puheista toimintaan. Olisi myös ilmaistava selvästi, että se muutetaan päteväksi sopimukseksi niin pian kuin mahdollista.

Sopimuksen pitäisi olla täsmällinen. Se tarkoittaa päästöjen vähentämistä koskevia yksittäisiä lukuja ja yksityiskohtaista rahoituspakettia, jolla kehitysmaita autetaan kehittämään hillitsemisohjelmia ja sopeutumaan ilmastonmuutokseen. Erityisesti nopeasti saatava rahoitus on erittäin tärkeää.

Lopuksi katson, että johtajien osallistumisesta tulee erittäin tärkeää, koska nämä ovat vaikeita päätöksiä, jotka on tehtävä hallinnon korkeimmalla tasolla. Olen tyytyväinen kuullessani, että pääministeri Rasmussenin kutsusta jo vähintään 65 valtion tai hallituksen päämiestä aikoo osallistua Kööpenhaminan kokoukseen. Minä aion itsekkin osallistua.

Toinen tärkeä asia on oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alan Tukholman ohjelma. Ihmiset haluavat elää hyvinvoivassa ja rauhallisessa Euroopan unionissa, jossa heidän oikeuksiaan kunnioitetaan ja heidän turvallisuuttaan suojellaan. He haluavat matkustaa vapaasti ja muuttaa väliaikaisesti tai pysyvästi toiseen jäsenvaltioon opiskelemaan, työskentelemään, perustamaan perheen, perustamaan yrityksen tai viettämään eläkettä.

Olemme päässeet pitkälle 10 viime vuoden aikana. Rajatarkastusten poistaminen Schengen-alueelta antaa yli 400 miljoonalle 25 valtion kansalaiselle mahdollisuuden matkustaa vapaasti ilman rajatarkastuksia Iberian niemimaalta Itämerelle, Kreikasta Suomeen.

Lissabonin sopimus antaa meille nyt uuden mahdollisuuden edetä. Me kaikki tiedämme, että sopimus vaikuttaa eniten vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen. Sopimus siirtää kyseisen alan täysin normaalien menettelyjen piiriin. Sopimuksessa selvitetään, mihin toimiin voidaan ryhtyä ja erityisesti siinä laajennetaan kyseisten politiikanalojen demokraattista kehystä ottamalla teidän parlamenttinne täysimääräisesti mukaan.

Tukholman ohjelma, joka perustuu laajalti komission panokseen ja ehdotuksiin, on keskeinen keino, jolla se toteutetaan. Sen pitäisi luoda perusta laaja-alaiselle, tehokkaalle toimintaohjelmalle, jolla saadaan aikaan todellinen muutos, todellista hyötyä kansalaisille.

Ohjelmassa, joka tulee Eurooppa-neuvostosta, on annettava oikeus- ja sisäasioiden ensisijaiset tavoitteet tuleviksi vuosiksi ja osoitettava miten ne toteutetaan käytännössä. Perusoikeuksien tehokkaampi kunnioittaminen; tuomioistuimiin pääsyn helpottaminen; järjestäytyneen rikollisuuden, ihmiskaupan ja terrorismin päättäväisempi torjunta; maahanmuuton tehokas hallinta – nämä kaikki ovat aloja, joilla Tukholman ohjelman pitäisi osoittaa konkreettisia askeleita eteenpäin. Ne edellyttävät myös voimakasta lähestymistapaa kolmansien valtioiden kumppanien kanssa, mihin aion päättäväisesti pyrkiä, kun toimimme yhdessä maailmanlaajuisien etujemme maksimoimiseksi.

Lopuksi muistutan, että meidän on edelleen keskityttävä talouskriisin torjuntaan. Euroopan unionin toiminnalla on ollut merkittävä vaikutus viime vuonna. Nyt meidän on jatkettava päättäväisesti ja keskittyneesti. Meidän on seurattava tarkasti elvytystoimiamme, erityisesti kun työttömyys edelleen kasvaa. Tärkeimpänä tavoitteenamme on oltava työpaikkojen säilyttäminen ja työpaikkansa menettäneiden auttaminen takaisin työelämään.

Meidän on myös ryhdyttävä muotoilemaan kriisin jälkeistä toimintasuunnitelmaa uusien kasvun lähteiden hyödyntämiseksi ja uusien työmahdollisuuksien löytämiseksi. Olemme luonnostelleet toimintasuunnitelman 2020-strategiassamme, tausta-asiakirjassa, jonka komissio julkaisi eilen. Haluan kovasti kuulla Euroopan parlamentin ajatuksia ja sisällyttää teidän mielipiteenne lopulliseen asiakirjaan.

Eurooppa-neuvoston kunnianhimoa koetellaan rahoitusvalvontapaketin edistämisessä. Tiedän, että kyseinen tavoite on yhteinen Euroopan parlamentin kanssa, ja kehotan teitä tekemään yhteistyötä neuvoston kanssa, jotta asia voidaan hyväksyä vuoden 2010 puoliväliin mennessä, niin että tehokkaat uudet viranomaiset voivat olla toiminnassa vuoden 2010 loppuun mennessä.

Loppujen lopuksi ilmastonmuutos, vapaus, turvallisuus ja oikeus sekä reagointi talous- ja rahoituskriisiin ovat kolme alaa, jotka vaikuttavat kansalaisten jokapäiväiseen elämään, ja kolme alaa, joilla Eurooppa-neuvosto voi osoittaa, että Lissabonin sopimus on todella avannut uuden luvun Eurooppa-hankkeen historiassa.

Merkittävien tulosten saavuttamiseksi meidän on toimittava kumppanuudessa – kumppanuudessa komission ja Euroopan parlamentin välillä, jolle olen kiitollinen jatkuvasta tuesta komission esittämille poliittisille tavoitteille kyseisillä aloilla; kumppanuudessa neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa, jota todella

onnittelen kovasta työstä; ja kumppanuudessa tanskalaisten ystäviemme kanssa, jotka valmistelevat Kööpenhaminan kokousta.

Tehdään siis kaikkemme tulevissa tehtävissä. Toimitaan yhdessä yhteisen eurooppalaisen edun hyväksi. Komissio ja minä itse olemme valmiina ottamaan haasteen vastaan. Olen varma siitä, että myös tämä parlamentti, joka saa lisää valtaa uuden sopimuksen myötä, osoittaa vastuuntuntonsa ja sitoumuksensa kansalaisten Euroopalle.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tässä me viimein olemme.

Valtion tai hallituksen päämiehet ovat valinneet Herman Van Rompuyn ensimmäiseksi Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi ja Catherine Ashtonin korkeaksi edustajaksi. Kiitos Fredrik Reinfeldtille, viimeiselle pääministerille, joka toimi Eurooppa-neuvoston kiertävänä puheenjohtajana. Kiitos konsensuksesta, joka koski kahta henkilöä, jotka kantavat raskaan taakan Lissabonin sopimuksen uusien tehtävien toteuttamisesta.

Tänään tässä istuntosalissa haluan kiittää puheenjohtaja Van Rompuyn ensimmäisiä lausuntoja. Hänelle "neuvoston imagon muotoilevat sen tulokset", ja hän kannattaa vaiheittaista lähestymistapaa. Tällä menetelmällä – jota kuvailisin "Jean Monnet" -menetelmäksi, tavaksi toimia tehokkaasti mutta ilman poliittista teeskentelyä – Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) määrittää sijaintinsa. Tämä menetelmä on tuonut meidän eilisen konflikteista tämän päivän vaihtoihin. Tämä menetelmä on poistanut meiltä pitkät odotusajat Schengen-alueen rajoilla ja on muuttanut kelluvat vaihtokurssit vakaaseen euroon. Todellakin vaiheittaisen Euroopan yhdentymisen ansiosta on saavutettu merkittävää edistystä, eikä kukaan voi sitä kiistää.

Haluaisin varoittaa teitä, hyvät parlamentin jäsenet, pinnallisesta arvostelusta, jota olemme kuulleet viime päivinä. Ajattelen erityisesti niitä, jotka vain tehdäkseen sukkelan huomautuksen ovat häpäisseet itsensä vastuuttomilla lausunnoilla.

Kuten muillakin, myös PPE-ryhmän jäsenillä on unelmia, mutta ero meidän ja muiden välillä on se, että me pyrimme muuttamaan unelmat todellisuudeksi. Me teimme niin Euroopan yhdentymisessä, me teimme niin jälleenyhdistymisessä ja teimme niin Lissabonin sopimuksella, joka puutteistaan huolimatta vie meitä hieman eteenpäin oikeaan suuntaan. Juuri sitä eurooppalaiset odottavat eivätkä vain sensaatiohakuisia ja kestäättömiä lausuntoja, hyvät kuulijat.

Olemme vakuuttuneita siitä, että puheenjohtaja Van Rompuy ryhtyy hoitamaan tehtävänsä samalla päättäväisyydellä ja tahdonvoimalla mitä hän osoitti kotimaassaan. Kyseiset ominaisuudet kruunattiin menestyksellä ja olivat kaikkien tunnustamia. Puheenjohtaja Van Rompuylla on PPE-ryhmän täysi tuki, ja tarjoan hänelle tukeamme tehtävässä, josta tulee epäilemättä erittäin vaikea.

Odotan todellakin neuvoston kehittyvän. Odotan sen kehittyvän entistä avoimemmaksi toimielimeksi ja tekevän entistä tiiviimpää yhteistyötä Euroopan parlamentin ja komission kanssa. Odotan ministerien lopettavan kumppaneista saavutettujen kansallisten voittojen julistamisen Brysselistä palattuaan ja EU:n syyttämisen kaikesta mikä epäonnistuu. Odotan myös neuvoston lopettavan kantojen muuttamisen sen mukaan, kuka sen puheenjohtaja on. Minä ja PPE-ryhmä odotamme kaikkea tätä neuvoston ensimmäiseltä pysyvältä puheenjohtajalta. Cecilia Malmström, tämä ei koske teitä, koska maanne on jo nimittänyt teidät komission jäseneksi. Teillä ei siis enää ole valinnanvaraa; teidän on puhuttava EU:sta.

PPE-ryhmän puolesta minäkin onnittelen Catherine Ashtonia, uutta korkeaa edustajaa ja "Barroso I" -komission varapuheenjohtajaa. Olemme tyytyväisiä hänen nimittämiseensä ja kuuntelemme tarkasti hänen vastauksiaan kysymyksiimme ensi tammikuussa pidettävässä komission jäsenten kuulemisessa. Kyseisen prosessin lopussa hänelle myönnetään lopullisesti tehtävä "Barroso II" -komission varapuheenjohtajana.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen siitä, että henkilökysymykset ovat jääneet taakse ja että voimme lopultakin, kaikessa rauhassa, ryhtyä käsittelemään keskeisiä kysymyksiä. Tiedämme, että joulukuun Eurooppa-neuvoston kokousta hallitsevat kaksi pääaihetta. Ensimmäinen on kasvun elpyminen, mikä ei saa tapahtua ilman työllisyyden elpymistä. Tässä suhteessa odotamme Eurooppa-neuvostolta konkreettisia toimia.

Toinen aihe on ilmastomuutos. Kaikki tietävät, että neuvosto kokoontuu kesken Kööpenhaminan huippukokouksen, minkä pitäisi näkyä poliittisina tavoitteina ja määrällisinä sitoumuksina. Se on olennainen asia. Ensimmäisen Eurooppa-neuvoston kokouksen, joka pidetään Lissabonin sopimuksen voimassa ollessa,

täytyy antaa EU:lle mahdollisuus täyttää roolinsa kokonaan. Siksi toivon, että se onnistuu käyttämään vaikutusvaltaansa ja puolustamaan asemaansa entistä määrätietoisemmin.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, läsnä olevat ja poissa olevat, viime päivinä Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen olemme puhuneet paljon ihmisistä ja viroista. Jälleen kerran haluan tänäänkin osoittaa sanani teille, puheenjohtaja Barroso. Meille on tärkeää keskustella ihmisistä ja viroista. Virkojen osalta ryhmällämme oli yksi selvä tavoite. Sanoimme, että Euroopan parlamentin toiseksi suurimpana ryhmänä halusimme komission toiseksi tärkeimmän viran toisin sanoen korkean edustajan, joka toimii komission varapuheenjohtajana, tulevan meidän puolueestamme. Se johtuu siitä, että me uskomme, että komission, joka ei ole neutraali organisaatio vaan poliittinen elin, pitäisi heijastaa tämän parlamentin todellisuutta. Saavutimme sen, minkä puolesta taistelimme. Tiedän, että tekin olette taistelleet sen puolesta ja siksi haluan osoittaa teille vilpittömät kiitokseni huolimatta arvostelusta, jota te yleensä saatte minulta tässä parlamentissa.

Se lähettää myönteisen viestin, koska se osoittaa, että te otatte vakavasti vaatimuksen, jonka me sosiaalidemokraatteina esitämme tässä parlamentissa, koska meillä on edelleen matkaa kuljettavana ennen lopullista äänestystä komissiosta. Odotamme myös, että niiden salkkujen rakenne, jotka te luotte yksittäisille komission jäsenille, heijastaa sisältöä ja haasteita, joita kyseiset ihmiset kohtaavat. Minun mielestäni se on paljon tärkeämpää kuin keskustelu viroista ja ihmisistä.

Olemme tietysti tyytyväisiä siihen, että Catherine Ashton on korkean edustajan virassa. Herman Van Rompuy on jo sanottu tarpeeksi ja yhdyin edellisiin puhuihin. Kuitenkin paljon sitä tärkeämpää on kysymys siitä, minkä tehtävien hoitamisesta kyseiset henkilöt vastaavat. En usko, että EU:n kansalaiset ovat aidosti kiinnostuneita tavasta, jolla Van Rompuy ja Ashton valittiin. Sen sijaan kysymys siitä, miten voimme vähentää työttömyyttä, joka parhaillaan kasvaa eikä laske EU:ssa, on tärkeä kysymys. Ihmiset ovat kiinnostuneita kysymyksestä voimmeko todellakin vielä hillitä ilmastonmuutosta ja onnistuuko vai epäonnistuuko Kööpenhaminan kokous. Se ei kuitenkaan riitä. Minun mielestäni emme puhu tarpeeksi ilmastonmuutoksesta. Emme ole keskustelleet riittävästi siitä, että esimerkiksi ilmastonmuutoksesta selviytyminen ja teollisuuden investoiminen ympäristöystävällisiin tekniikoihin tarjoavat valtavasti mahdollisuuksia työpaikkojen luomiseen, että ympäristöystävällinen teknologia on tulevaisuuden hanke ja että teollisuuspolitiikka ja ympäristönsuojelu eivät sulje toisiaan pois vaan ne voidaan yhdistää.

Ajatukset, joita te esittelitte täällä komission rakenteesta, ovat oikean suuntaisia. Tämä on kysymys, joka on ratkaistava Kööpenhaminassa samalla tavalla kuin maailmanlaajuinen terveyspolitiikka, kysymys siitä pitäisikö EU:n osoittaa solidaarisuutta Afrikan kaltaiselle kuolevalle mantereelle, aidsin torjunta ja tulevaisuuden resurssit. Voidaanko EU:n energiavarmuusongelmat ratkaista rauhanomaisesti? Vai uhkaavatko meitä EU:n rajoilla entistä voimakkaammat konfliktit, jotka aiheutuvat kaasun, öljyn ja muiden raaka-aineiden ostamisesta? Se on Euroopan unionin korkean edustajan tehtävä. Kysymys rahoitusmarkkinoiden valvonnan tehostamisesta on EU:lle keskeinen tavoite, koska on todellinen skandaali, että kun EU:n veronmaksajat edelleen vastaavat kriisin aiheuttamista kustannuksista, kasino on jälleen avattu ja uhkapelurit ovat jälleen lähteneet matkalle maailman ympäri. Tässä tapauksessa emme tarvitse keskustelua virkojen jakamisesta vaan selviä sääntöjä Euroopan unionin rahoitusmarkkinoille. Se on paljon tärkeämpää.

(Suosionosoituksia)

Siksi totean, että kyllä, Herman Van Rompuy ja Catherine Ashton on valittu, mutta nyt heidän on aloitettava työnsä ja komissio on koottava. Siksi haluan lopuksi toistaa huomautukseni puheenjohtaja Barrosole. Me sosiaalidemokraatit olemme keskustelleet ajatuksistamme teidän kanssanne. Yksi meidän pyynnöistämme on toteutunut, ja se on korkean edustajan virka. Oletamme, että komissionne ympäristö-, sosiaali- ja talouspolitiikkaa koskeva rakenne vastaa sitä, mitä sosiaalidemokraatit ovat teiltä pyytäneet, toivottavasti sosiaalidemokraattisten komission jäsenten johdolla, ja sitten kaikki on hyvin.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, en palaa viime viikon nimityksiin. Haluan vain todeta, että osa uutisista oli hyviä ja osa huonoja. Huono uutinen oli se, ettei puheenjohtajaksi valittu liberaalia, mutta hyvä uutinen oli se, että hän oli belgialainen. Kuten komission puheenjohtaja totesi, Belgia on todellakin valtio, jossa vallitsee yleinen konsensus, ainakin EU:n asioista ja EU:n tulevaisuudesta.

Puheenjohtaja Barroso, me toivommekin nyt saavamme uuden komission mahdollisimman pian. Toivon, että siinä on paljon liberaaleja komission jäseniä – jotkut sanovat, että niitä on liikaa, mutta minusta 50 prosenttia olisi hyvä määrä! Katson, että lähes yksi kolmasosa liberaaleja komission jäseniä on hyvä osuus. Joka tapauksessa olen erittäin tyytyväinen siihen, että kahdeksan komission jäseneksi esitetyn liberaalin joukossa on neljä naista, eli liberaalien osuudessa vallitsee sukupuolten tasapaino.

Katson, että seuraavina päivinä ja viikkoina kolme painopistealaa on ylitse muiden. Ensimmäinen on Kööpenhamina. Meidän on saatava se onnistumaan. Katson, että jäljellä on kaksi kysymystä: miten käsitellä kehitysmaiden ongelmia ja miten tehdä sopimus, joka on oikeudellisesti sitova, koska se on tärkein kysymys. Sopimuksen sisältö on tärkeä, mutta vieläkin tärkeämpää minun mielestäni on kaiken tämän oikeudellisesti sitova luonne.

Toinen painopisteala on Tukholman ohjelma. Meidän ryhmämme mielestä peruskysymyksenä siinä on turvallisuuden ja vapauden tasapaino. On selvää, että meidän on suojeltava kansalaisiamme terrorismilta ja järjestäytyneeltä rikollisuudelta, mutta ehkä olemme keskittyneet syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen liikaa turvallisuuteen ja suojeluun. Katson, että Tukholman ohjelmassa – ja myös teidän puheenjohtajuuskautenne filosofiassa – sitä on tasapainotettava perusoikeuksien ja myös avoimen yhteiskunnan suuntaan. Katson, että se suuri tavoite ja se mitä Tukholman ohjelmalla on tehtävä. Meidän ryhmämme, ALDE-ryhmän näkemys on se, että ohjelma on Tampereen ohjelmaa ja Haagin ohjelmaa kunnianhimoisempi, mutta siinä keskitytään enemmän kansalaisten perusoikeuksiin. On hyvä suojella ja organisoida turvallisuutta, mutta se on tehtävä tasapainoisesti kunnioittaen perusoikeuksia.

Kolmas tulevien päivien suuri tehtävä on, kuten komission puheenjohtaja totesi, rahoitusvalvonta. Puheenjohtaja Barroso, katson, että on käymässä entistä selvemmäksi, että loppujen lopuksi tarvitsemme yhden eurooppalaisen rahoitusvalvojan. Tarvitsemme rajat ylittäviä rahoituslaitoksia varten hyvän valvontaelimen, joka yhdistäisi mikro- ja makrovalvonnan ja ehkä yhdistäisi ne mahdollisimman lähelle Euroopan keskuspankkia – miksi ei? – sekä luonnollisesti myös siihen, mitä tapahtuu komissiossa.

Nyt tärkeää on se, että neuvosto ei supista pöydällä olevia ehdotuksia. Sitä minä pelkään tällä hetkellä. Euroopan parlamentissa pyrimme tekemään entistä kunnianhimoisempia ehdotuksia, mutta luulen, että neuvostossa on tällä hetkellä houkutus toimia päinvastoin. Siksi on ehdottoman tärkeää, että asiasta vallitsee hyvä ymmärrys komission ja Euroopan parlamentin välillä, mikä sisältää viestin neuvostolle: se on yhteispäätösmenettely, niin että jos te teette ehdotuksia ja neuvosto tekee ehdotuksia, jotka ovat erisuuntaisia kuin komission ehdotukset, niin se ei toimi parlamentissa. Olemme menossa vastakkaiseen suuntaan.

Uskon, että enemmistö täällä parlamentissa kannattaa yhden valvojan järjestelmää. Sitä me tarvitsemme tulevaisuudessa, ja pidän sitä tärkeänä viestinä teille välitettäväksi puheenjohtajalle, koska 10. ja 11. joulukuuta käydään vilkasta keskustelua, kun seuraava Eurooppa-neuvoston kokous pidetään.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, ymmärrätte sen, että ryhmän puheenjohtajana tässä parlamentissa olen tietysti tyytyväinen siihen, että me naiset olemme onnistuneet tuomaan naiset Euroopan unionin huipulla entistä paremmin esille. Meille on kuitenkin tärkeää, että naiset otetaan huomioon muutenkin kuin numeroina. Voitte luottaa meihin sen varmistamisessa, että kyseisillä naisilla on vaikutusvaltaisia virkoja komissiossa. Me emme halua pelkkiä symbolisia eleitä.

Korkeisiin virkoihin nimitetyt henkilöt, Herman Van Rompuy ja Catherine Ashton, ovat saaneet paljon julkisuutta. Tämän parlamentin jäsenet tuntevat paremmin Catherine Ashtonin kuin Herman Van Rompuyn. Me saamme tilaisuuden tutustua heihin vielä paremmin kuulemisissa. Suosittelen, että te ehdotatte Herman Van Rompuylle, että hän tulee tapaamaan ryhmiä tänne parlamenttiin, niin että saamme tietää hänestä enemmän. Kaikki sanovat, että belgialaiset ovat hänestä erittäin ylpeitä. Miksi hän ei ryhdy vapaaehtoiseen vuoropuheluun tämän parlamentin ryhmien kanssa, niin että voimme tutustua toisiimme paremmin hänen virkakautensa alussa?

Siinä oli katsaukseni viime viikkoon. Seuraava huippukokous tulee pian. Martin Schulz, en usko, että puhumme liian vähän Kööpenhaminasta. Teemme liian vähän loogisia päätelmiä keskusteluistamme. Euroopan parlamentti äänestää tällä viikolla päätöslauselmasta, joka sisältää kaiken mikä olisi oikein Kööpenhaminassa, jos uskotte Yhdistyneitä Kansakuntia ja tutkijoita. Yhä useampi eurooppalainen on luopunut näistä suosituksista ajan mittaan. Analyysini taustalla olevasta keskeisestä ongelmasta on se, että ilmastonsuojelua pidetään taakkana ja että johdonmukaisen ilmastopolitiikan tarjoamia mahdollisuuksia ei tunnisteta.

Toinen esityslistan kohta seuraavassa huippukokouksessa on Lissabonin strategia. Yksi pitkän aikavälin tehtävistä strategiassa on ollut kestävän kehityksen edistäminen, mutta emme ole onnistuneet saavuttamaan sitä. Lissabonin strategian eri pilarit on aina asetettu tärkeysjärjestykseen. Ympäristö, sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja kestävä kehitys on aina jätetty vanhojen ja minun mielestäni vanhentuneiden teollisuutta, taloutta ja jopa tutkimuspolitiikkaa koskevien painopisteiden varjoon. Jos aiotte päättää seuraavassa huippukokouksessa, että meidän olisi hyväksyttävä tarkistettu Lissabonin strategia keväällä,

niin meillä ei ole aikaa analysoida minun nähdäkseni epäonnistuneen Lissabonin strategian heikkouksia. Miksi me jouduimme tällaiseen katastrofaaliseen talouskriisiin? Miksi meillä on Euroopan unionissa niin paljon sosiaalisia ja työmarkkinoita koskevia ongelmia? Emme pidä hyvänä ajatuksena sitä, että Lissabonin strategiaa valmistellaan ja tarkistetaan ilman perusteellista pohdintaa, ilman itsekriittisyyttä ja ilman aitoa kuulemisprosessia, kuten se, jota ammattiliitot ja sosiaalinen foorumi vaativat, koska Lissabonin strategia on erittäin tärkeä meille kaikille ja Euroopan unionin tulevaisuudelle.

Lopuksi haluaisin tarkastella Tukholman ohjelmaa. Kuten monet näistä laajoista ohjelmista se kuulostaa hyvältä asialta, ja niin siitä jatkuvasti sanotaan ja niin ihmiset yleisesti näyttävät ajattelevan. Minun ryhmäni on kuitenkin saanut vaikutelman, että vapauden ja turvallisuuden välillä vallitsee epätasapaino. Emme ole samaa mieltä kyseisestä kehityksestä ja korostamme sitä käyttämällä esimerkkinä Swift-sopimusta. On vakava erehdys jättää Swift pois asialistalta. Puheenjohtaja Barroso, yritätte ohittaa Euroopan parlamentin väliaikaisella Swift-sopimuksella jättäen huomiotta tietosuojaa koskevat huolet. Se on osoitus siitä, että vapaus ja turvallisuus ovat tällä hetkellä epätasapainossa.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi toivotan Herman Van Rompuyille ja Catherine Ashtonille kaikkea hyvää uusissa tehtävissään ja toivon, että he pystyvät luomaan viroissaan kestäviä malleja.

Jos Eurooppa-neuvostossa on puoliksi pysyvä puheenjohtaja, sen pitäisi olla joku, joka omaksuu hillityn mutta käytännöllisen lähestymistavan konsensuksen rakentamiseen jäsenvaltioiden kesken silloin, kun se on mahdollista ja toivottavaa. Jos meillä on vahvistettu ulkoasioiden korkea edustaja, hänen päätehtävänänsä pitäisi olla tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa yhteisen politiikan koordinoimiseksi silloin, kun niillä on yhteisiä tavoitteita.

Kyseisten nimitysten pitäisi olla mahdollisuus lopettaa kerralla painajaismainen kuva yhä keskitetyimmistä ja byrokraattisemmasta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikasta sellaisen kuvan hyväksi, joka perustuu jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön.

Catherine Ashtonin nimittämisen, erityisesti koska hän toimii komission jäsenenä, on täytynyt olla erityinen ilonaihe puheenjohtaja Barrosole, vaikka sen ei pidä antaa komissiolle tilaisuutta haalia lisää valtaa vaan pikemmin antaa sitä EU:n demokraattisille toimielimille.

Vietettyään vuosikymmenen pohtien pakkomielteisesti omia toimielimiään Euroopan unionin on nyt palattava työntekoon. Usein on sanottu, että jäsenvaltioiden kansalaiset eivät ymmärrä EU:ta ja että, jos he ymmärtäisivät, se olisi paljon suositumpi. Siinä jää huomiotta keskeinen asia. Kansalaiset ymmärtävät EU:n itsekeskeisyyden liiankin hyvin. Se, mitä he eivät ymmärrä, on se, miksi niin paljon aikaa, ponnisteluja ja voimavaroja omistetaan institutionaalisille prosesseille ja niin vähän poliittisille tuloksille, jotka tosiasiaissa voisivat parantaa heidän elämäänsä.

Kansalaiset näkevät, että taloutemme ovat kriisissä, että työttömyys kasvaa, että yritysten on yhä vaikeampi luoda kasvua, että ilmastonmuutos pahenee ja että maailman muut alueet parantavat koko ajan huomattavasti kilpailukykyään.

Kuitenkin kun he tarkastelevat EU:ta, he näkevät unionin, joka on omistanut vuosia institutionaaliseen kiistelyyn. Miksi heidän pitäisi välittää määräenemistöpäätösten yksityiskohdista, jos he ovat menettäneet työpaikkansa? Miksi heidän pitäisi olla kiinnostunut yhteispäätösmenettelyn koukeroista, jos heidän lastensa tulevaisuus on niin epävarma?

Toivon, että viime viikon nimityksillä voidaan laittaa piste vuosien itsetutkiskelulle. Euroopan unionin on nyt siirryttävä eteenpäin ja keskityttävä todelliseen käsillä olevaan työhön, dynaamisten ja kilpailukykyisten talouksien rakentamiseen ja vahvan maailmanlaajuisen kauppajärjestelmän luomiseen sekä erityisesti tulevien vuosien aikana todella tehokkaan sopimuksen tekemiseen ilmastonmuutoksesta.

Myönnän, että puheenjohtajavaltio Ruotsin ja puheenjohtaja Barroson sanat ovat tässä suhteessa rohkaisevia. Toivotaan, että käytännön tuloksia saadaan nyt muilla aloilla, jotka ovat kansalaisille elintärkeitä.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kordin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kuunneltuani Timothy Kirkhopen hienoja sanoja tilanteesta, jossa olemme, kysymykseni hänelle on seuraava: ettekö katso, että olette evänneet briteiltä kansanäänestyksen, jonka David Cameron lupasi Yhdistyneessä kuningaskunnassa? Olette nyt täällä ilman mandaattia ja tosiasia

on se, että Yhdistyneen kuningaskunnassa ja suurimmassa osassa EU:ta kansalaiset eivät ole voineet ilmaista mielipidettään Lissabonista.

David Cameronin pitäisi hävetä. Tapa, jolla konservatiivit äänestävät tässä parlamentissa, on painaa vihreää, vihreää ja vihreää. Se tarkoittaa kyllä, kyllä, kyllä koko ajan. He kannattavat EU:ta. Mielestäni teidän on nyt aika selvittää asia ja kertoa ihmisille kotona todellinen kantanne.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen todella pahoillani, että Yhdistyneen kuningaskunnan sisäpolitiikka näyttää vallanneen tämän paikan tänä aamuna. Haluan tehdä täysin selväksi sen, etten häpeä mitään, mitä konservatiivisen puolueen puheenjohtaja sanoo tai tekee, ja erityisesti että meille kaikille on selvää, että olemme jo ilmoittaneet, että, jos Lissabonin sopimusta ei olisi ratifioitu, olisimme halunneet antaa asian brittien päätettäväksi. Mielestäni se on meiltä kunniallinen kanta.

Katson että ne, jotka puhuvat epärealistisista EU:ta koskevista tavoitteista ja jotka puhuvat äärimmäisellä ja pakkomielteisellä tavalla eivät tee hyvää juuri niille ihmisille, joista olen puhunut puheessani – kansalaisille, ei vain EU:n vaan kotimaani kansalaisille, jotka haluavat hyvinvointia sekä varmuutta elämäänsä ja tulevaisuuteensa. Institutionaalista omaan napaan tuijottelua tapahtuu kyseisten ihmisten keskuudessa aivan yhtä paljon kuin sitä tapahtuu kaikissa EU:n toimielimissä.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, suhtaudumme GUE/NGL-ryhmässä myönteisesti kahteen ehdokkaaseen. Ennen kaikkea olemme tyytyväisiä siihen, että toiseen virkaan on valittu nainen. Oletamme, että kaksi ehdokasta korkeisiin virkoihin eivät ainoastaan keskity vastuualueidensa sisältöön vaan kehittävät myös yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa.

Odotamme neuvoston käsittelevän entistä enemmän kriisin aiheuttamia sosiaalisia kysymyksiä ja tekevän niistä oikeat päätelmät. Tähän mennessä pankkiireille on maksettu miljardeja, mutta tavallisille kansalaisille ei ole käytännössä annettu mitään apua. Martin Schulz on oikeassa sanoessaan, että kasino on jälleen avattu, mutta samaan aikaan köyhyys ja erityisesti lasten köyhyys kasvaa.

Kriisin takia Euroopassa menetettiin neljä miljoonaa työpaikkaa. Komission raporttien mukaan luku voi ensi vuonna kasvaa seitsemään miljoonaan. Tiedämme, että tällaiset arviot ovat usein alhaisempia kuin todelliset luvut. Esimerkiksi Saksassa 1,5 miljoonaa ihmistä tekee lyhennettyä työaikaa, ja sitä on tärkeä korostaa.

Kasvavat työttömyys ja köyhyys ovat kuitenkin ensimmäiset merkit entistä suuremmasta epätasa-arvosta, jolla on huomattava vaikutus koulutusmahdollisuuksiin. Meidän on puhuttava tästä aiheesta. Herää kysymys, löytävätkö valtion tai hallituksen päämiehet sellaisen tien ulos kriisistä, jossa yhdistyvät EU:n malli integroitumisesta sosiaalisine edistyksineen ja joka todella vaikuttaa EU:n kansalaisiin. Elvytysohjelmien lopettamisstrategioiden ja pakollisten talouden vakauttamisen sijasta tarvitsemme politiikan muutosta. Esitän siitä kolme huomiota. Ensinnäkin odotamme neuvoston antavan lausunnon kannastaan 2020-strategiaa koskeviin suunnitelmiin. Kyseisellä strategialla aiotaan korvata epäonnistunut Lissabonin strategia. Innovointi ja osaaminen, syrjäytymisen torjunta, ympäristöystävälliset talousstrategiat, digitaalinen Eurooppa – iskulauseiden luettelona tämä ei kuulosta pahalta. Tarvitsemme kuitenkin kiireesti konkreettisia ehdotuksia, joissa kerrotaan miten tämä kaikki toteutetaan.

Toiseksi neuvoston on lopultakin sitouduttava tiukkaan rahoitusmarkkinoiden valvontajärjestelmään. Minulla on monia perusteltuja kysymyksiä siitä, miten neuvosto voi tehdä sen voimassa olevien sopimusten mukaisesti, sillä joissakin tapauksissa pääoman ja maksujen vapaan liikkumisen rajoituksia ei sallita tai haluta. Olemme kiinnostuneet näkemään, miten te saavutatte sen.

Kolmanneksi haluan korostaa jälleen kerran, että neuvoston on annettava Kööpenhaminan jälkeen selvä viesti siitä, että tarvitaan sitovaa ilmastomuutossopimusta. Vapaaehtoisilla sopimuksilla ei ole koskaan saavutettu toivottua tavoitetta.

Nigel Farage, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olette kaikki kovin pessimistisiä tänä aamuna. Ajattelin, että tästä tulee suuri, ylpeä hetki! Se on vaatinut teiltä kahdeksan ja puoli vuotta pakottamista, valehtelua ja demokraattisten kansanäänestysten sivuuttamista. Teiltä vei kahdeksan ja puoli vuotta saada tämä sopimus läpi, ja 1. joulukuuta te saatte sen.

Tietysti kaiken tämän arkkitehti Giscard halusi siitä perustuslakisopimusta, jotta Euroopan unionilla olisi voimakas, maailmanlaajuinen ääni, mutta pelkään, että johtajat ovat kokeneet yhteisen hermoromahduksen. He ovat päättäneet, että he haluavat maailmannäyttämölle omat kasvonsa eivätkä jotakuta Euroopan unionista, ja niinpä olemme saaneet virkoihin kaksi poliittista kääpiötä.

Kissingerin kysymykseen, kenelle soittaa EU:ssa, ei ole todella vastattu, vai onko? Luulen, että vastaus voi olla vain Barroso, koska hän on ainoa henkilö, josta kukaan muualla maailmassa on koskaan kuullut, ja on todennäköisesti voittaja näissä viroissa. Ei ihme, että te näytätte niin onnelliselta tänä aamuna.

Sitten meillä on EU:n uusi puheenjohtaja Herman Van Rompuy. Nimi ei ole aivan helppo lausua, vai onko? En näe hänen pysäyttävän liikennettä Pekingissä tai Washingtonissa; tuskinpa kukaan Brysselissä edes tunnistaa häntä. Kuitenkin hänelle maksetaan enemmän palkkaa kuin Obamalle, mikä kertoo teille kaiken tarpeellisen tästä EU:n poliitikkojen luokasta ja siitä miten se huolehtii omistaan.

Ainakin hän on vaaleilla valittu poliitikko toisin kuin Catherine Ashton, joka todella edustaa nykyajan poliittista luokkaa. Jossain suhteessa hän on ihanteellinen henkilö, vai mitä? Hänellä ei ole koskaan ollut oikeaa työpaikkaa, eikä häntä ole koskaan valittu vaaleilla mihinkään virkaan. Niinpä hän taitaa olla täydellinen henkilö tälle Euroopan unionille.

(Puhemies pyysi puhujaa päättämään puheenvuoronsa.)

Häntä ei ole koskaan valittu vaaleilla mihinkään virkaan, eikä kukaan tunne häntä! Jopa pääministeri puhui Catherine "Ashdownista" Ashtonin sijasta. Tarkoitin, että kukaan ei ole koskaan kuullutkaan hänestä. Hän on vielä tuntemattomampi kuin Herman Van Rompuy! Se vaatii jo jotakin, eikö totta?

Hän on noussut jälkiä jättämättä. Hän on osa tätä demokratian jälkeistä aikaa. Hän meni hyvin naimisiin: hän meni naimisiin Tony Blairin neuvonantajan, ystävän ja tukijan kanssa ja sai paikan ylähuoneesta. Kun hän oli ylähuoneessa, hän sai yhden suuren tehtävän, ja se tehtävä oli viedä Lissabonin sopimus läpi ylähuoneessa ja tehdä se teeskennellen, että sopimus poikkesi täysin EU:n perustuslaista. Hänellä pokka pitää, ja hän torjui ylähuoneessa päättäväisesti kaikki yritykset järjestää Yhdistyneessä kuningaskunnassa kansanäänestys.

Joten täällä hän nyt on: hän ei ole koskaan ollut ehdolla julkiseen virkaan, hänellä ei koskaan ole ollut oikeaa työpaikkaa, ja täällä hän saa yhden unionin huippuviroista. Hänen nimityksensä on häpeä Yhdistyneelle kuningaskunnalle.

(Välihuomautus salista)

No, ainakin minut on valittu vaaleilla toisin kuin hänet! Häntä ei ole valittu vaaleilla, eikä kansalaisilla ole valtaa poistaa häntä virasta.

Kuunnelkaapa seuraava asia. On jotain vielä sitäkin vakavampaa. Catherine Ashton oli aktiivinen jäsen ydinaseriisuntaa tukevassa kampanjassa. Itse asiassa hän oli taloudenhoitajana ydinaseriisuntaa tukevassa *Campaign for Nuclear Disarmament* -järjestössä aikana, jolloin järjestö sai erittäin suuria lahjoituksia ja kieltäytyi paljastamasta rahojen lähdettä. Se tiedetään, että kyseiset lahjoitukset sai mies nimeltä Will Howard, joka oli Yhdistyneen kuningaskunnan kommunistisen puolueen jäsen. Kieltäkö Catherine Ashton, että kun hän oli taloudenhoitajana, hän otti vastaan varoja järjestöiltä, jotka vastustavat länsimaista kapitalismia ja demokratiaa? Hänelle on esitettävä tämä kysymys.

Olemmeko todella tyytyväisiä siihen, että henkilö, joka vastaa kansainvälisestä turvallisuuspolitiikasta, oli muutama vuosi sitten aktivisti *Campaign for Nuclear Disarmament* -järjestön kaltaisessa organisaatiossa? Jos todella ajattelemme niin, niin meidän on tutkitettava päämme! En pidä häntä sopivana ja asianmukaisena henkilönä kyseiseen virkaan. Hänellä ei ole kokemusta, ja hänen on vastattava näihin kysymyksiin. Ottiko hän vastaan rahaa lännen vihollisilta? Tähän kysymykseen on saatava vastaus.

Meillä on siis kaksi kääpiötämme. Meillä on mitäänsanomattomat johtamassa mitäänsanomattomia, mutta minä en juhli, koska he pyrkivät poliittiseen unioniin, ja samalla kun johtajamme ovat saattaneet nyt pelastaa kasvonsa kansainvälisellä näyttämöllä, he ovat kaikki pettäneet kansalliset demokratiansa. Euroopan valtio on totta. Saamme pian valtavan vyöryn uutta lainsäädäntöä Lissabonin sopimuksen takia, eikä minun mielestäni ole kysymystä siitä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa on järjestettävä täysimääräinen, vapaa, oikeudenmukainen kansanäänestys, jossa päätetään pysymmekö unionissa vai emme. Toivon ja rukouksen, että äänestämme eroamisen puolesta, mutta kävi miten tahansa, ihmisten mielipidettä on yksinkertaisesti kysyttävä.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Puhemies. – (PL) Haluan sanoa muutaman sanan Nigel Faragelle. Olisi oikein hyvä, jos voisimme rauhoittaa ilmapiiriä, koska joitakin sanoja ja ilmauksia ei ole aina helppo hyväksyä.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Nigel Farage totesi, että henkilöt, jotka valittiin viime viikolla, eivät ole henkilöitä, jotka pysäyttävät liikenteen. Siksi me valitsimme heidät – koska me halusimme valita henkilöt, jotka saavat liikenteen sujumaan kaikille EU:n kansalaisille, jotta näiden elämä paranee, ja niin valitut tulevat tekemään.

Herman Van Rompuy ja Catherine Ashton on valittu kansalaisia varten, ja 480 miljoonaa eurooppalaista saa tietää sen pian. Mielestäni kyse on siitä. Meidän on puolustettava heitä. Meidän on suojeltava heidän henkilökohtaista koskemattomuuttaan. Nigel Farage, haluaisin siteerata teille unkarilaista sanontaa. On hyvä, että olette täällä, koska jos apina nousee puuhun, sen takapuoli on helpompi nähdä!

Nigel Farage (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella, katson, että arvoisalta parlamentin jäseneltä on jäänyt jotain tärkeää huomaamatta, koska hän sanoi kahdesti ”henkilöt, jotka valittiin viime viikolla”. Heidä ei ole valittu vaaleilla. Sitä minä yritän sanoa, ja Catherine Ashtonin tapauksessa häntä ei ole koko elämänsä aikana valittu vaaleilla julkiseen virkaan. Hän ottaa vastaan erittäin vaikutusvaltaisen työn, mutta EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla tai kellään muullakaan ei ole valtaa poistaa häntä virasta, ja se on periaatteessa väärin koko Euroopan unionissa. Kyseessä on byrokratia vastaan demokratia. Asiat ovat menneet kauhealla tavalla väärin.

Saanko palata takaisin ja esittää teille kysymyksen, arvoisa puhemies? Näytitte vihjaavan, että olen sanonut jotain sopimatonta tai liioiteltua tai väärää. Voisitteko ystävällisesti kertoa mitä se oli? Haluan tietää.

Puhemies. – (EN) Tapa, jolla kuvailitte Euroopan unionille tärkeiden henkilöiden valintaa, ja se, mitä sanoitte kaikesta siihen liittyvästä, ei minun mielestäni sovi lainkaan koko tilanteeseen.

(Vastalauseita)

Tämä on minun mielipiteeni, arvoisat kollegat.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kun teidät valittiin puhemieheksi, te sanoitte toimivanne puolueettomana puhemiehenä sen varmistamiseksi, että kaikille keskustelun osapuolille annetaan mahdollisuus esittää mielipiteensä. Jos te arvostelette puheenvuoroni poliittista sisältöä, niin te ette toimi puolueettomana puhemiehenä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kaiken kiihtymyksen jälkeen tarvitsemme ehkä maanläheisempää lähestymistapaa. Energiaa janoavat kehittyvät taloudet ja tuhlailivat teollisuusmaat eivät olleet edes valmistautuneita panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjaa. Siksi epäilen, muuttuuko mikään Kööpenhaminan kokouksen jälkeen. Myös päästöoikeuksien kaupan tarkoitus on kyseenalainen. Siihen käytetään miljoonia, samalla kun aidoilta vaihtoehdoille, kuten uusiutuville energialähteille, annetaan vain pikkusummia. Se ei todellakaan saa johtaa siihen, että ydinvoimaloita markkinoidaan Kioton sopimuksen mukaisina vaihtoehtoina.

Toinen nopeita toimia vaativa kriisi, toisin sanoen vaikeuksissa olevan autonvalmistajan Opel:n tukikilpailu, on yhtä räjähdysherkkä aihe. Sellaisia merkkejä kuin tilausten määrän väheneminen ei otettu tarpeeksi vakavasti, ja EU on todennäköisesti edistänyt lukuisilla säännöksillään aikoinaan menestyvän alan romahdusta. Se, mitä tästä täytyy oppia, on se, että me tarvitsemme tulevaisuudessa perusolosuhteet, jotka voidaan suunnitella ja ennustaa kaikille teollisuudenaloille, ja siihen saakka kunnes meillä on valmiiksi kehitetyt mallit, on vastuutonta haaskata ongelmaan miljardeja euroja EU:n veronmaksajien rahaa. On tärkeää varmistaa ainakin se, että raha ei mene Yhdysvaltoihin. Sen lisäksi on otettava käyttöön takaisinmaksusäännöt.

Jollei muuta niin tulevassa kokouksessa pitäisi voida luoda perusta ”avoimelle” EU:n kansalaiselle. Tukholman ohjelmassa ihmisille annetaan vähemmän, ei enempää oikeuksia, koska he eivät voi valvoa miten tietoja käytetään. Matkustajien valvonnalle ei näy loppua, tietosuojan ristiriitaista käsitettä ei ole vielä ratkaistu ja, jos haluamme ottaa käyttöön eurooppalaisen pakolaisjärjestelmän, niin minun mielestäni meidän pitäisi soveltaa tiukimpia mahdollisia perusteita, kuten ne, joita käytetään Tanskassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän ryhmien puheenjohtajia innoittavista puheenvuoroista. Suuri enemmistö, vaikkakaan eivät kaikki, näyttävät olevan puheenjohtajavaltio Ruotsin tavoin tyytyväisiä siihen, että onnistuimme nimittämään virkoihin Herman Van Rompuy:n ja Catherine Ashtonin. Kumpikin henkilö edistää yhtenäisyyttä, vakautta ja lisääntyvää koordinoitua Euroopan unionissa, mikä on tarpeellista, jotta voimme keskittyä suuriin haasteisiin, jotka ulottuvat pidemmälle kuin kuuden kuukauden puheenjohtajuuskaudet. Minusta se on erittäin hyvä asia.

Kuten Martin Schulz totesi, nyt kun heidät on nimitetty, he voivat keskittyä tehtäviinsä, ja me voimme siirtyä eteenpäin tästä keskustelusta. Ehkäpä sitten kun Lissabonin sopimus lopulta tulee voimaan 1. joulukuuta, Yhdistyneen kuningaskunnan sisäpolitiikka voidaan myös jättää tämän istuntonsalin ulkopuolelle. EU tarvitsee nykyaikaisia perussääntöjä, ja Lissabonin sopimus antaa ne meille. Olemme paremmin varustautuneita käsittelemään kohtaamiamme suuria kysymyksiä.

Ennen EU:n huippukokousta on käsiteltävä kolmea pääasiaa, joissa puheenjohtajavaltio Ruotsi toivoo edistyvänsä yhdessä teidän kanssanne ja komission tuella. Yksi niistä on ilmastokysymys, jossa teemme kaikkemme aikataululla varustetun kunnianhimoisen poliittisen sopimuksen tekemiseksi, niin että sopimuksesta voi lopulta tulla oikeudellisesti sitova. Meidän on elettävä kauan Kööpenhaminan kokouksen lopputuloksen ja sen jälkeisten tapahtumien kanssa, ja meidän on vaihteittain muutettava yhteiskuntamme ilmaston kannalta älykkäämmäksi.

Vaikka tilanne näyttää rahoitusmarkkinoilla paremmalta, meillä on monissa valtioissa edelleen korkea työttömyys, ja se on tyypillistä talouksillemme vielä monta vuotta tulevaisuudessa.

Verhofstadtin kysymykseen valvonnasta voin todeta olevani tyytyväinen siihen, että kuitenkin edistymme tässä asiassa. Ongelma, joka meillä on vallinnut tähän saakka rahoitusvalvonnassa, on se, että siinä on keskitytty liikaa yksittäisiin yrityksiin ja liian vähän koko rahoitusjärjestelmään. Myöskään yhteistyö eri valvontaelinten välillä ei ole toiminut. Nyt kun uudet eurooppalaiset valvontaelimet on perustettu, voimme korjata tilanteen. Niillä on yleisnäkemys, ja ne tekevät tehostettua yhteistyötä. Ne ovat tietysti vastuussa neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Muista asiaa koskevista yksityiskohdista keskustellaan Ecofin-kokouksessa 2. joulukuuta, jolloin toivon meidän saavuttavan lisäedistystä.

Lopuksi käsitelen Tukholman ohjelmaa: se on erittäin tärkeä päätös, jonka kanssa meidän on myös elettävä kauan ja johon Euroopan parlamentti voi vaikuttaa voimakkaasti tulevaisuudessa. Kuten monet teistä totesivat, kyse on ratkaisujen löytämisestä kauheisiin ongelmiin, joita kohtaamme rajat ylittävän rikollisuuden, ihmiskaupan ja terrorismin uhan takia, ja niiden tasapainottamisesta politiikalla, jossa asetetaan kansalliset keskipisteeseen ja varmistetaan sen, että yksityisyyttä kunnioitetaan.

Toivon, että saamme aikaan pitkän aikavälin ohjelman, jolla kyseisiä asioita käsitellään Tukholman ohjelman puitteissa. Nämä kolme asiaa ovat yhdessä monien muiden kanssa olleet puheenjohtajavaltio Ruotsin ensisijaisia tavoitteita, ja olen tyytyväinen nähdessäni, että me toivottavasti teemme niistä onnistuneita päätöksiä joulukuussa. Kiitoksia paljon. Puhun tietysti vielä keskustelun päätteeksi.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelussa mainittiin konkreettinen kysymys Swift-sopimuksesta, ja haluan selvittää asiaa koskevan kannan, koska se on mielestäni erittäin tärkeä. Se liittyy myös Tukholman ohjelmaan.

Swift-ohjelma on todellakin erittäin arvokas väline jäsenvaltioille, kun ne torjuvat terrorismia. Se on antanut jäsenvaltioiden viranomaisille mahdollisuuden torjua terroriuhkia EU:ssa. Emme puhu nyt teoreettisista tapauksista. Puhumme todellisista tapauksista.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen sopimusluonnos, josta parhaillaan keskustellaan, on väliaikainen järjestely, joka voi kestää korkeintaan 12 kuukautta. Sitä tarvitaan, jotta nykyinen voidaan korvata oikeudellisesti, sen jälkeen kun tiedot on siirretty Yhdysvaltojen ulkopuolelle.

Jos väliaikainen sopimus hyväksytään ennen joulukuun 1. päivää ja oikeusperustaa muutetaan, sillä vältetään turvallisuusvaje ja vakava kolhu EU:n ja Yhdysvaltojen suhteille tällä alalla.

Viimeisimmässä kokouksessamme, johon osallistuivat Euroopan unioni ja presidentti Obama, ensimmäinen asia, jonka hän otti käsiteltäväksi, oli terrorismin torjunnan alalla tehtävä yhteistyö Yhdysvaltojen ja EU:n välillä. Hän nimesi konkreettisia Euroopan valtioita, jotka olivat välttyneet terrori-iskuilta viime aikoina, koska meidän ja heidän välillä tehdään yhteistyötä.

Voin antaa teille asiasta tietoja, jos haluatte. Terroristien rahoituksen jäljittämishojelman puitteissa on tähän mennessä ilmoitettu yli 5 450 tapauksesta Euroopan valtioiden hallituksille, ja yli 100 uutta vihjettä annettiin Euroopan valtioille tämän vuoden tammikuun ja syyskuun välisenä aikana.

Annan teille konkreettisen esimerkin. Kyseiset tiedot ovat tarjonneet huomattavaa apua Euroopan hallituksille, kun nämä ovat tutkineet Al-Qaidan suunnittelemaa juonta hyökätä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen välisiä Atlantin ylittäviä lentoja vastaan.

Syyskuun puolivälissä 2009 tuomittiin kolme henkilöä, ja kullekin heistä annettiin vähintään 30 vuoden vankeusrangaistus. Vuoden 2009 alkupuolella järjestelmää käytettiin jäljittämään Eurooppaan sijoittuneen Al-Qaidan jäsenen rahoitustoimia. Hän osallistui väitetyn lentokonetta vastaan suunnatun hyökkäyksen suunnitteluun. Tiedot toimitettiin Euroopan ja Lähi-idän valtioiden hallituksille.

Kesällä 2007 samaa järjestelmää käytettiin Saksassa toimivan Islamic Jihad Unionin jäsenten jäljittämisen. Kyseisten tietojen avulla tutkittiin ja lopulta pidätettiin Islamic Jihad Unionin jäseniä, jotka suunnittelivat iskuja saksalaisia kohteita vastaan. He tunnustivat lopulta toimensa.

Niinpä järjestelmä on jo pelastanut monia ihmishenkiä Euroopassa ja muualla. Puhumme erittäin vakavista asioista. Olen täysin samaa mieltä siitä, että koko terrorismin torjunta on toteutettava noudattaen avoimen, vapaiden yhteiskuntien perusoikeuksia ja takuita. Me eurooppalaiset olimme ensimmäisinä sanomassa presidentti Bushille, että hänen on suljettava Guantánamon vankileiri. Olemme edelleen sitä mieltä. Samaan aikaan meidän on pysyttävä yhtenäisinä ja sitouduttava terrorismin torjuntaan.

Siksi haluan vakuuttaa teille kaikille, että me esitämme teille uutta mandaattia uuden Lissabonin sopimuksen perusteella nimenomaan tässä asiassa, jossa Euroopan parlamentti saa täydet valtuudet.

Niinpä me annamme vuoden 2010 alussa uuden Lissabonin sopimuksen mukaisen perustan, jossa tietysti annetaan Euroopan parlamentille kaikki valta toimia tässä asiassa, koska me haluamme parlamentin olevan myös terrorismin torjunnan ja turvallisuuden eturintamassa siten, että perusoikeuksiamme ja oikeudellisia takuitamme tietysti kunnioitetaan täysin.

Lopuksi, koska niin moni teistä puhui – ja kiitän teitä kommentteistanne – sukupuolten tasa-arvosta, joka on erittäin tärkeä asia minulle, komissiolle ja EU:n toimielimille, haluan muistuttaa teitä siitä, että tänään vietetään kymmenennen kerran kansainvälistä päivää naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi. Pidän tätä asiana, jossa myös me voimme tehdä jotain Euroopassa. Valitettavasti Euroopassa on vieläkin monia tapauksia, joissa naisten puoliso tai entinen puoliso hyökkää heidän kimppuunsa. Haluan käyttää tätä tilaisuutta osoittaakseni sitouksemme tähän erittäin tärkeään asiaan, joka esiintyy myös eurooppalaisessa yhteiskunnassamme.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kommentoidessaan nimityksiä, jotka tehtiin Euroopan unionin uuden vaalikauden alussa, kansainvälinen lehdistö on usein käyttänyt termejä kuten ”ehdokkaat joiden kyvyt eivät riitä tehtävään” tai ”epätyytyttävät ehdokkaat”.

Vastustan tätä suuntausta. Guy Verhofstadt puhui totta sanoessaan, että lasi voidaan nähdä puolitäytenä tai puolityhjänä. Siksi ihmettelen, mikä neuvoston perusteluna oli, kun se valitsi kyseiset henkilöt. Uskon, että perustelu pohjautui yhteisöön, ja yritän selittää, mitä sillä tarkoitan. Valitsemalla Euroopan komissiosta poistuva jäsen Euroopan ulkoministeriksi lähetetään selvä viesti: se tarkoittaa, että tavoitteena on noudattaa yhteisön ulkopoliittikkaa eikä ulkopoliittikkaa, joka noudattelee jonkin yksittäisen valtion ajattelutapaa. Siksi katson, että uutinen ei ole se, että Catherine Ashton on britti, vaan se, että hän tulee komissiosta. Toisin sanoen, hän omaksuu ulkopoliittisissa kysymyksissä yhteisön lähestymistavan, joka ei liity yksittäisten valtioiden erityisiin näkökantoihin.

Belgian pääministerin nimeämistä ehdokkaaksi on kyseenalaistettu vertaamalla häntä tunnetumpiin henkilöihin. Minun mielestäni se, mitä pyydämme Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalta, joka on virassaan kaksi ja puoli vuotta, ei ole huutaa muita lujempaa tai vahvistaa auktoriteettiaan muita enemmän vaan suostutella toiset puhumaan yhdellä äänellä. Siitä syystä pidän Van Rompuy'n ehdottamista hyvänä valintana.

Meidän täytyy noudattaa yhteisön lähestymistapaa, koska jos todella haluamme rakentaa EU:ta, on oikein, että valitsemme kyseiset henkilöt näillä perusteilla. Havaitsemme valinnan tehokkuuden sitten, kun näemme heidät toiminnassa, mutta kehotan kaikkia tukemaan voimakkaasti heidän työtään, koska muuten olemme todella haastaneet elämämme tilaisuuden.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, käytin eilen täysistunnossa puheenvuoron korostaakseni kuinka tärkeä on Tukholman ohjelma, joka on Eurooppa-neuvoston esityslistalla 10. joulukuuta. Tein niin kiinnittääkseni huomiota sen sisältöön sekä erityisesti saadakseni parlamentissa mahdollisimman laajan tuen mietinnölle, jonka kolme valiokuntaa on laatinut yhteistyössä. Viittaan oikeudellisten asioiden valiokuntaan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaan ja perussopimus-, työjärjestys-

ja toimielinasioiden valiokuntaan. Siksi keskityin eilen siihen, miten tärkeää on luoda kansalaisten Eurooppa ja markkinat.

Minusta nyt on oikea aika korostaa tämän asian merkitystä perustuslaillisesta näkökulmasta 10. ja 11. joulukuuta pidettävän Eurooppa-neuvoston esityslistalla. Loppujen lopuksi Lissabonin sopimus vahvistaa Euroopan parlamenttia.

Parlamentti vahvistuu erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla sekä kehittämällä toimintasuunnitelma, joka hyväksytään Espanjan puheenjohtajuuskaudella. Se johtuu siitä, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 295 artiklan mukaisesti tällaista yhteistyötä vaaditaan. Kyseiset artiklat vaativat meitä tekemään toimielinten välistä yhteistyötä sekä tekemään siitä sopimuksen, jotta yhdessä voimme kehittää järjestelmän Lissabonin sopimuksen täytäntöön panemiseksi. Sen lisäksi meitä vaaditaan tekemään niin noudattaen periaatteita, jotka koskevat maksimaalista avoimuutta, toissijaisuutta ja yhteistyötä kansallisten parlamenttien kanssa. Ne osallistuvat siten Lissabonin strategian kehittämiseen.

Se tarkoittaa sitä, että meidän on tehtävä entistä kovemmin töitä. Elämä ei muutu meille helpommaksi. Pääinvastoin siitä tulee paljon monimutkaisempaa. Meidän on myös pakko käynnistää arviointiprosessi, jotta voimme oppia kokemuksista. Toimen päätarkoituksena on varmistaa se, että noudatamme eurooppalaista mallia ja perusoikeuksia. Euroopan parlamentin täytyy myös osallistua entistä enemmän tietosuojaan. Ajattelen Swift-sopimuksen jälkeistä aikaa, johon viitattiin aiemmin tänään ja joka on niin tärkeä kahdenvälisille suhteillemme Yhdysvaltojen kanssa.

Tärkeintä on kuitenkin se, että Euroopan parlamentti osallistuu EU:n institutionaalisen rakenteen puitteissa toimivien virastojen toiminnan arviointiin ja seurantaan. Viitataan Europoliin, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoon, Eurojustiin ja Frontexiin.

Kaikista näistä syistä haluan, että Eurooppa-neuvoston ohjelma heijastaa sitä, kuinka tärkeää on vahvistaa sitoumusta toimia ja työskennellä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, erityisesti sen toimintasuunnitelman valmistelussa ja seurannassa, joka hyväksytään Espanjan puheenjohtajakauden kuuden kuukauden aikana.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, olemme tehneet sen – Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Haluan kiittää Cecilia Malmströmiä, puheenjohtajavaltio Ruotsia ja koko ryhmää, jotka ovat kaikki tehneet kovasti töitä. Se on suuri saavutus.

Tässä yhteydessä haluan puhua lyhyesti kahdesta kohdasta, jotka muodostavat tämän keskustelun aiheen. Ensimmäinen kohta on neuvoston puheenjohtaja. Puheenjohtaja Barroso, sanoitte juuri, että haluatte tehdä yhteistyötä Herman Van Rompuyn kanssa. Minusta se on erittäin hyvä ajatus. On oikein, että teette yhteistyötä neuvoston kanssa. On kuitenkin yksi asia, jonka haluaisin sanoa varsin selvästi: neuvoston puheenjohtaja ei ole vastuussa Euroopan parlamentille eikä millekään muullekaan parlamentille. Se tarkoittaa sitä, että te komission puheenjohtajana olette legitiimi demokraattinen instituutio ja legitiimi demokraattinen EU:n puheenjohtaja. Sen takia voitte toki tehdä yhteistyötä, mutta varmistakaa, että istutte edessä ja ohjaatte ajokkia.

Toinen kohta on se, että neuvoston edustaja sanoi, että Catherine Ashton ottaisi 1. joulukuuta 2009 hoidettavakseen korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan tehtävät. Ensinnäkin kyseessä on yksi virka – korkean edustaja, komission varapuheenjohtaja – ja toiseksi, hän ei voi ottaa virkoja vastaan ilman Euroopan parlamentin suostumusta. 1. joulukuuta alkaen Barrosen ensimmäinen komissio on oikeudellisella ei-kenenkään-maalla Nizzan sopimuksen päättymisen ja Lissabonin sopimuksen alkamisen välissä. Catherine Ashton ottaa virkansa vastaan lopullisesti vasta saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän tammikuun 2010 lopussa.

Vielä yksi asia tämän parlamentin keskustelukulttuurista. Meidän ei tarvitse kuin kuunnella Nigel Faragea. Jos hänen puolueensa pääsisi koskaan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukseen, britit alkaisivat todella arvostaa Euroopan unionin sijoittautumisvapautta, koska valtavat määrät brittejä muuttaisi Ranskaan, Saksaan, Espanjaan, Italiaan ja Portugaliin, puheenjohtaja Barroso.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston kokous pidetään alle kaksi viikkoa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja me olemme, kuten ministeri totesi, käyneet läpi pitkän ja vaikean prosessin päästäksemme tähän pisteeseen. Monista meistä kuitenkin tuntuu, että olemme jättäneet käyttämättä

tärkeän tilaisuuden. Vieläkin on olemassa puuttuva yhteys, tärkeä demokraattinen osatekijä EU:n ja sen kansalaisten suhteessa, ja se on aluehallinto.

Monet äänestäjät pitävät EU:ta yhtä kaukaisena kuin aina ennenkin, ja meidän on puututtava asiaan välittömästi. Kaikilla meillä ei ole ollut kansanäänestystä ja tilaisuutta ilmaista mielipidettämme EU:n tulevasta kehittämisestä, ja kuitenkin kaikkialla EU:ssa tapahtuu asioita, joilla on suora vaikutus työhömmme, jonka kohteena ovat edessä oleviin haasteisiin vastaaminen ja kaikki poliittiset kysymykset, jotka on jo mainittu – työllisyys, sosiaaliset oikeudet, talouden sääntely, terrorismin torjunta, rauha ja oikeudenmukaisuus – ja olen ylpeä voidessani puhua, sattumalta, *Campaign for Nuclear Disarmament* -järjestön Walesin osaston puheenjohtajana.

Kaikkein suurin haaste, Kööpenhaminan huippukokous, alkaa muutaman viikon kuluttua. Jopa 80 prosenttia hillitsemis- ja mukauttamistoimista toteutetaan alue- tai paikallistasolla. Monet aluehallitukset, kuten Walesin hallitus, ovat edelläkävijöinä toteuttaneet radikaalia politiikkaa ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Tällä tasolla mahdolliset kansainväliset sopimukset toteutetaan. Meidän on siis katsottava jäsenvaltioiden ohi EU:n kansoihin.

Sunnuntaina 13. joulukuuta yli 150 Katalonian kuntaa järjestää kansanäänestyksen Espanjasta itsenäistymisestä. Miten EU reagoi siihen? Onko asia neuvoston asialistalla? Epäilen sitä, mutta sen pitäisi olla. Eurooppa on muuttumassa, ja toivon, että uusi puheenjohtaja tunnustaa sen ja reagoi siihen.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Aluksi kiitän puheenjohtajavaltio Ruotsia ponnisteluista, jotka se on toteuttanut viime kuukausina. Se ansaitsee erityistunnustuksen tavasta, jolla se on ratkaissut Rubikin kuution Herman Van Rompuy ja Catherine Ashtonin nimityksillä.

Olen erittäin tyytyväinen kyseisiin nimityksiin, koska Herman Van Rompuy on jo sanonut, että hänen henkilökohtaiset näkemyksensä ovat täysin epäolennaisia. Hänen sanansa osoittavat hänen näkemystensä viisauden ja järkevyyden. Onnittelen Van Rompuyta eurorealistisesta lähestymistavasta ja muistutan häntä siitä tulevaisuudessa huolimatta siitä, ovatko muistutukset odotettuja tai tarpeellisia.

Valitettavasti olen kuullut myös kielteisiä mielipiteitä niiltä, jotka pelkäävät, ettei neuvoston ensimmäisellä pysyvällä puheenjohtajalla ole riittävää pätevyyttä tehtävään. Ilmeisesti eräät olivat toivoneet jonkinlaista Euroopan teräsmiestä. En todellakaan yhdy sellaisiin näkemyksiin, ja Van Rompuy ensimmäiset lausunnot ovat huojentaneet mieltäni. Hän ei ole koskaan ilmaissut haluavansa tulla Euroopan teräsmieheksi.

Arvoisa puhemies, tulevassa neuvoston kokouksessa EU:n hallitusten päämiesten on viimeisteltävä Kööpenhaminan strategiansa yksityiskohdat, jotta päästään parhaaseen mahdolliseen tulokseen. Toivotan puheenjohtaja Van Rompuylla ja neuvoston puheenjohtaja Bildtille teknistä menestystä tässä erittäin tärkeässä tehtävässä. Sen lisäksi toivon, että me kaikki saamme myönteisen ja ennen kaikkea eteenpäin suuntautuvan tuloksen.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, seuraava neuvosto joutuu käsittelemään erittäin merkittävää asiaa, laajentumista. Kun puhumme laajentumisesta, ymmärrämme, että Turkki on huomattava luku siinä keskustelussa. Me, Kypros ja minun puolueeni – ja haluan sanoa tämän hyvin selvästi Euroopan parlamentille – kannatamme ehdottomasti Turkin liittymistä Euroopan unioniin. Emme kuitenkaan väsy toistamaan sitä, että liittyminen ei voi toteutua, jos Turkki ei täytä kaikkien muiden unioniin liittyneiden valtioiden tavoin kaikkia sitoumuksia, jotka se on tehnyt Kyprokselle ja Euroopan unionille.

Kyproksessa käydään neuvotteluja kahden johtajan välillä, ja jos sopimukseen päästään, siitä tulee voiton symboli koko Euroopan unionille. Se voitto kannustaa Euroopan unionia täyttämään paikkansa nykyaikaisessa maailmassa. Meidän on kuitenkin nostettava totuus takaisin pöydälle, ja totuus on se, että Turkki miehittää puolta Kyproksesta ja 40 000 miehen vahvuisten joukkojen väitetään suojelevan 80 000 kyproksenturkkilaista. Se tarkoittaa sitä, että jokaisen kyproksenturkkilaisen talon ulkopuolella vartioi kaksi turkkilaista sotilasta. En tunne yhtään Euroopan parlamentin jäsentä, jonka turvallisuudesta huolehdittaisiin yhtä paljon. Puhumme siis kyproksenturkkilaisten eristämisestä ja kannatamme julkisesti sitä, että miehitysarmeijan toteuttama kyproksenturkkilaisten eristämisen lopetetaan.

Lopuksi haluan muistuttaa, että samalla kun Kypros tukee Turkin liittymistä, se ei voi suostua energialuvun avaamiseen, ennen kuin Turkki on noudattanut Euroopan unionille ja Kyprokselle tekemiään sitoumuksia ja poistanut esteet, joita se on asettanut Kyproksen tasavallalle pyrkiessään laajentaa talousaluettaan.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Lissabonin sopimuksen noudattamista varten äskettäin on tehty kaksi tärkeää henkilövalintaa. Euroopan unionilla on nyt pysyvä puheenjohtaja ja ulkopoliittikan korkea edustaja.

Välittävätkö kyseiset henkilövalinnat meille tärkeän viestin? Ne itse asiassa välittävät. Puhumme tässä istuntosalissa paljon tasapainosta, joka vallitsee Euroopan komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä. Minun mielestäni niiden välillä vallitsee epätasapaino, kun EU:n hallituksella, komissiolla, on monopoli lainsäädäntöehdotusten tekemiseen. Jossain tapauksissa se toimii lähes tuomarin tavoin. Sillä on eniten valtaa, kun taas me täällä parlamentissa tarjoamme sille demokratian kumileimasimen. Lissabonin sopimuksessa ei määritellä pysyvän puheenjohtajan velvollisuuksia. Ne riippuvat ilmeisesti siitä, miten karismaattinen ja päättäväinen virkaan päätyvä henkilö on. Se voidaan tulkita päätöksestä, että vallan ja valvonnan pitää säilyä – teidän sanojenne mukaan – komissiolla, joka edustaa ylikansallista yleistä etua. Me kuitenkin toteamme, että se on säilynyt imperiumin johtajalla, joka hallitsee keskitetysti 500 miljoonan ihmisen elämää.

Toisaalta olisi myös erittäin tärkeää varmistaa, että me toimimme päättäväisesti, kun käsillä on välitön tehtävä, kun puhumme ilmastokokouksesta. Se kuitenkin merkitsee ratkaisevaa askelta Yhdysvaltoja vastaan. Olen melko varma siitä, että syy siihen, miksi puheenjohtaja Barroso poistui juuri äsken, on soittaa puhelu tässä asiassa.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on tärkeää, että Lissabonin sopimus on lopultakin tullut voimaan. EU:n kansalaiset ovat tietysti seuranneet kymmenen vuotta sitä, miten Euroopan unioni on epäonnistunut löytämään keinoja, joilla varmistetaan toimielinten tehokas toiminta 12 uuden jäsenvaltion liittymisen jälkeen. Nyt asiat ovat kuitenkin muuttuneet. Meillä on neuvoston puheenjohtaja – ja kaikki vakuuttelevat meille, että kyseessä on henkilö, joka hakee konsensusta ja sovintoa – ja meillä on myös ulkopoliitiikan korkea edustaja.

On yhdentekevää pohtia etukäteen sitä, ovatko he sopivia henkilöitä verrattuna niihin, joiden nimiä leviteltiin etukäteen, tai niihin, jotka ovat oletettavasti erikoistuneet tällaisiin asioihin. Tärkeää on se, miten sopimusta sovelletaan. Euroopan komission ja Euroopan parlamentin yhteistyö on erittäin tärkeää. Euroopan parlamentin asemaa on vahvistettu, mutta jotta sitä voidaan vahvistaa olennaisesti ja jotta EU:n kansalaiset näkevät sen, Euroopan komission on nostettava asia esille nopeasti, koska se voi tehdä aloitteita Eurooppa-neuvostossa.

Neuvosto toimii oletettavasti nopeammin, koska se ei enää toimi jäsenvaltioiden puheenjohtajien johdolla, eikä hallituksilla ole enää mahdollisuutta manipuloida neuvostoja väittääkseen, että kaikki hyvä tulee hallitukselta ja kaikki paha ja ärsyttävä tulee Brysselistä.

Joulukuun neuvostossa esitetään varmasti kysymyksiä laajentumisesta, mutta ministeri tai komission puheenjohtaja eivät ole antanut mitään yksityiskohtia; he ovat puhuneet meille vain yleisesti muista asioista. On tosiasia, että laajentuminen Länsi-Balkanille ja Turkkiin Euroopan komission ehdotusten perusteella herättää monia epäilyjä ja kysymyksiä huolimatta tavoitteesta integroida kyseiset maat Euroopan unioniin.

Catherine Trautmann (S&D). – (RF) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, torstaina Euroopan unioni nimitti Herman Van Rompuyn ensimmäiseksi pysyväksi neuvoston puheenjohtajaksi ja Catherine Ashtonin vastaamaan EU:n diplomatiasta. Hyvät parlamentin jäsenet, haluan palata keskusteluun, jota on käyty toimielimessämme siitä lähtien kun kyseiset nimitykset julkistettiin.

Minun mielestäni nimien ja tehtävien ohella keskeinen asia ovat valtiot. Kerron tarkemmin, mitä tarkoitan. Todistamme jotain, mistä voisi tulla kaikkien pahin painajainen, jotka välittivät ihanteen Euroopan yhteisöstä ja tahdon muodostaa unioni. Tuolloin uskottiin, että unionin juuret olivat olivat valtioiden legitiimiydessä ja että tulevaisuus on kansallisen itsekkyuden ylitse pääsemisessä. Kahden ristiriitaisen asian välinen jännite, joka on joskus tuskallinen, tuottaa usein omaperäisiä mekanismeja, mutta ennen kaikkea se luo poliittisen lähestymistavan, joka on ainutlaatuinen maailmassa.

Painajainen, hyvät kuulijat, olisi EU, joka olisi rajoitettu hallitustenvälisten hankintojen yhteisöksi. Tuloksena, kuten näemme tänään, olisivat epäily epäpätevyydestä, oletus legitiimiyden puutteesta ja jännite poliittisten ryhmien välillä.

En pyri tällä puheella, kuten lienette päätelleet, arvailemaan kenenkään aikeita. Mieluummin muistutan teitä meidän Euroopan parlamentin jäsenten oikeuksista ja velvollisuuksista. Meidän velvollisuutenamme on kyseenalaistaa käsittämätön kinastelu, joka ympäröi Lissabonin sopimuksessa annettuihin virkoihin tehtyjä nimityksiä. Tulevaisuudessa velvollisuutemme on pakottaa neuvosto lopettamaan epädemokraattinen, vanhanaikainen nimitysmenetelmä, joka edistää ajatusta siitä, että itseään rakentaessaan EU hakee suojaansa kansoiltaan.

Velvollisuutemme on käyttää poliittiseen vaikuttamiseen kaikkea uutta parlamentaarista toimivaltaa, jonka saamme Lissabonin sopimuksen meille takaamasta lisävallasta.

Euroopan parlamentista on tultava institutionaalinen tasapainopiste heikentyneen komission ja vahvistuneen hallitustenvälisen keskuksen välissä. Toivon, että Euroopan parlamentti järjestää komission varapuheenjohtajalle samanlaisen kuulemisprosessin kuin muille komission jäsenille. Meillä on todellakin oikeus järjestää prosessi; se on perussopimusten mukaista. Kannatan myös Rebecca Harmsin ehdotusta. Hän ehdotti tapaamista uuden puheenjohtajan ja kaikkien ryhmien välillä.

Velvollisuutemme on pistää vauhtia Euroopan yhdentymiseen, joka on erittäin huonossa tilassa. Kukaan ei voi tosissaan haluta sitä, että Herman Van Rompuy ja Catherine Ashton epäonnistuvat tehtävässään, ja toivotan erityisesti Ashtonille menestystä, koska olen ylpeä siitä, että nainen on nimitetty korkean edustajan virkaan.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se jättää meille vuoden lopussa parhaansa. Se on hyvä uutinen komissiolle ja hyvä uutinen Euroopan parlamentille.

Seuraavaksi käsittelen useita eri asioita. Ensinnäkin nimitysasia. En kyseenalaista henkilöitä vaan menettelyä. Toivon todellakin, että tämä on viimeinen kerta, kun asia hoidetaan tällä tavalla. Eurooppalaiset odottivat keskustelulta avoimuutta, demokratiaa ja selkeyttä, mutta periaatteessa he saivat epäselvyyksiä ja Eurooppa-neuvoston suljettujen ovien takana pidetyt viime hetken neuvottelut. Se ei saa toistua, ja katson, että meidän parlamenttimme on ehdotettava uusia menettelyjä ja uusia sääntöjä tulevaisuudetta varten.

Ilmastonmuutoksen osalta toivon, että unioni puhuu yhdellä äänellä ja toimii yhdessä Kööpenhaminan jälkeen riippumatta siitä, kuinka laaja tulos konferenssissa saavutetaan. Siirrytään eteenpäin! Vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä itse asiassa 30 prosenttia! Kun sanon "itse asiassa", tarkoitan, että jonain päivänä on välttämätöntä ottaa esiin kysymys poikkeuksista ja päästökaupasta. Siirrytään eteenpäin ja annetaan taas vakaa sitoumus kehityksille. Olemme sen niille velkaa.

Lopuksi käsittelen taloudellista ja sosiaalista tilannetta. Meidän on pyrittävä luomaan uusi talousmalli, jossa etusijalle asetetaan työllisyys, sosiaalinen kehitys ja pitkä aikaväli, toisin sanoen kestävä kehitys kaikissa muodoissaan. Sitä varten tarvitsemme valvontaa ja sääntelyä, politiikkaa, joka on edullisempaa pk-yrityksille, ja yleistä pohdintaa verojärjestelmästä, jossa suositetaan pitkää aikaväliä lyhyen aikavälin sijasta.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, missä tilanteessa me olemme nyt ennen Euroopassa pidettävää huippukokousta? Jossain puheenvuoroissa kuulosti siltä, että kaikki olisi hyvin, jos meillä vain olisi tarpeeksi sosiaalidemokraattisia tai liberaaleja – aivan, Martin Schulz – komission jäseniä. Pidän sitä virheenä. Kaikki on hyvin sitten, kun pääsemme yhteisymmärrykseen EU:n tärkeimmistä tehtävistä.

Euroopassa mursimme 20 vuotta sitten rautaesiripun, ja minusta on merkittävää, että sen saavuttivat ihmiset, kansalaiset eivätkä asevoimat, hallitukset tai salaiset palvelut. Uskon, että myös tulevaisuudessa voimme rakentaa Eurooppaa vain yhdessä kansalaisten kanssa.

Toiseksi, on muitakin muureja, jotka on murrettava, mukaan luettuna ne, jotka ovat päässämme. Monet ihmiset esimerkiksi uskovat edelleen siihen, että voimme asettaa vapauden ja turvallisuuden vastakkain, vaikka tiedämme, että vapaus toimii vain silloin, kun suojellemme sitä. Suojelu ei kuitenkaan saa tapahtua perusoikeuksiemme kustannuksella eikä se saa johtaa valvontavaltion syntymiseen, esimerkkinä olkoon Swift ja muut kysymykset.

Monet uskovat myös, että on mahdollista asettaa EU ja demokratia vastakkain. Kuitenkin vain demokraattinen EU voi menestyä pitkällä aikavälillä. Monet uskovat, että ympäristö ja talous ovat vastakkaiset käsitteet, vaikka ainoa tapa varmistaa pitkän aikavälin hyvinvointi on luoda ympäristötalous.

Lopuksi haluan sanoa yhden asian. Tukholman huippukokous tulee pian, ja jos emme tee siellä kaikkia mahdollista kustannuksista välittämättä – ja monet ovat valmiita käyttämään satoja miljoonia euroja pankkien pelastamiseen mutta kitsailevat ilmastonmuutoksen alalla – jos emme toimi nopeasti ja johdonmukaisesti, niin se mikä pätee minuun nyt puhujana pätee myös koko ihmiskuntaan. Siltä loppuu aika.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Viime viikolla Eurooppalainen yhteiskunta koki kaksi tapahtumaa. Jalkapalloylehtisö näki, miten erotuomari valitsi joukkueen, joka osallistuu maailmanmestaruuskilpailuihin, mutta koko yhteiskunnalta jäi näkemättä miten ja miksi tietyt välittäjät

valitsivat voittajat EU:n virkoihin. Kuitenkin jos joku kysyy kenelle Valkoisen talon tai Kremlin isännät soittavat tulevaisuudessa, niin vastaus on se, että he soittavat samoille ihmisille kuin ennenkin. Kun neuvosto tekee joulukuussa päätöksiä taloutta, rahoitusala ja työllisyyttä koskevasta tilanteesta, kehoitan puheenjohtajavaltio Ruotsia muistamaan Baltian valtioiden tunnetun tilanteen. Koska kyseisiin valtioihin on investoitu aggressiivisesti, ne on pakotettu ylläpitämään epätoivoisesti kansallisten valuuttojensa tiukkaa ja investoijien kannalta edullista sitomista euroon. Todellisuudessa se tarkoittaa niiden talouksien devalvointia, niin että Baltian kansoista on tulossa työttömyyden mestareita, samalla kun niiden väestö kuivuu tyhjiin. Minkälaisesta eurooppalaisesta solidaarisuudesta me voimme kertoa kansalaisillemme, jos heidän sosiaalinen ja taloudellinen tilanteensa laskee vielä kauemmas eurooppalaisesta keskiarvosta kuin se oli ennen Euroopan unioniin liittymistä.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Lissabonin sopimuksen voimaantulon pitäisi lisätä avoimuutta, edistää demokratiaa ja tehostaa päätöksentekoprosessia. Kuten kaikki kuitenkin tiedämme, tehokkuus ja demokratia eivät aina kulje samaan suuntaan, varsinkin kun koordinaatio ei toimi toimielinten ja kansalaissuhteiden välillä. On epäilemättä demokraattisempaa löytää asianmukainen keino EU:n kansalaisille osallistua neuvoston puheenjohtajan valintaan, niin että Euroopan unioni todella pääsee lähemmäs kansalaisiaan. Mielestäni siinä on tulevaisuuden tehtävä. Kaikesta huolimatta toivotan neuvoston puheenjohtajalle ja korkealle edustajalle menestystä.

Toivon, että tulevassa neuvoston kokouksessa 10. ja 11. joulukuuta hyväksytään kunnianhimoinen ohjelma, joka koskee Lissabonin sopimukseen liittyviä institutionaalisia asioita. Ajattelen nyt Euroopan ulkosuhdehallintoa. Meille on selitettävä ymmärrettävästi sen kokoonpano, oikeudellinen asema ja toimivalta. Parlamenttimme äänestää tässä asiassa kannastaan Brokin mietintöön. Toivon saavani neuvostolta selvän selityksen sen koordinoitustrategian tuloksista, jota sovelletaan ja ehdotetaan kriisistä pääsemiseksi, mukaan luettuna mahdolliset talous- ja rahoitustoimia koskevat paketit. Haluaisin erityisesti tietää, mitä neuvosto ajattelee tulevasta Euroopan rahoitusvalvontaviranomaisista, joiden pitäisi vähentää tulevaisuudessa riskiä rahoitusalan väärinkäytöksistä, jotka ovat periaatteessa aiheuttaneet nykyisen kriisin.

Toinen tärkeä asia, josta haluan kuulla neuvoston päätöksen, on esimerkiksi integroitu Lissabonin jälkeinen strategia, jonka kuulumme tulevan hyväksyttäväksi maaliskuussa 2010. Toivon, että Euroopan parlamentti toimii aktiivisesti kyseisessä strategiassa. EU:n kansalaisten täytyy olla kyseisen strategian keskiössä. Työpaikkojen tarjoamisen investoinneilla, tutkimuksella, innovoinnilla, ympäristöystävällisellä teknologialla ja ekotehokkuudella täytyy olla osatekijänä kestävälle talouskehitykselle, eikä toisinpäin. Tukholman strategian alalla toivoisin myös, että Schengen-alue laajennetaan sisältämään tietysti Bulgaria ja Romania mahdollisimman pian. Kiitos, ja toivotan teille menestystä kokouksessa.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kaikkea haluan todeta, että olen tyytyväinen Herman Van Rompuyn uuteen nimitykseen ja olen erityisen ylpeä siitä, että meillä on Catherine Ashtonissa erittäin kyvykäs ja lahjakas nainen korkeaksi edustajaksi.

Ennen joulukuun neuvoston kokousta haluan muistuttaa, että olemme tällä viikolla nähneet huonon sään vaikutukset Cumbriassa, Luoteis-Englannissa, missä on koettu vakavia tulvia, eikä sää aiheuta odottamattomia vaikeuksia pelkästään Euroopassa. Huono sää aiheuttaa muita odottamattomia inhimillisiä murhenäytelmiä koko planeetalla.

Sen kieltäminen on helppo vaihtoehto, mutta en ryhtynyt politiikkaan puolustaakseni helppoja vaihtoehtoja. En halua lasteni tai lastenlasteni kysyvän minulta, miksi en toiminut. Omalla alueellani konservatiiveja edustaa Roger Helmer, joka pitää ihmisen aiheuttamaa ilmastonmuutosta myyttinä. Huolimatta konservatiivien puheenjohtajan David Cameronin väitteistä, että he ovat ympäristöpuolue, Helmer edustaa konservatiivisen ympäristöpolitiikan uhkaa ja epäluotettavuutta.

Meidän on toimittava, mutta toimiminen yksin ei riitä. Tarvitsemme toimintaa kaikilla tasoilla, mikä sisältää tuottamamme hiilidioksidin vähentämisen vähintään 2 prosentilla. Tuen niitä, jotka toimivat kuten pääministerimme, joka on luvannut vähentää hiilidioksidipäästöjä 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuoluetta edustava hallitus haluaa sopimuksen, joka on kunnianhimoinen, tehokas ja oikeudenmukainen ja kannustaa kaikkein köyhimpiä maita leikkaamaan päästöjään ja mukautumaan ilmastonmuutokseen.

Mahdollista ilmastonmuutosta koskevaa rahoitusta on annettava nykyisten kehitysaputavoitteiden ohella, eikä sitä saa ottaa olemassa olevista talousarvioista. Kööpenhaminassa mahdollisesti sovittavan rahoituksen on liityttävä nimenomaisesti ilmastonmuutoksen vaikutuksiin kehitysmaissa eikä se saa korvata muita arvokkaita tukia. Tällä hetkellä painopiste näyttää olevan lyhyen aikavälin nopeasti saatavassa rahoituksessa,

mutta tarvitsemme myös pitkän aikavälin sitoumuksia. Voiko puheenjohtaja Barroso taata, että hän tekee vuoden 2012 jälkeisistä rahoitusta koskevista sitoumuksista keskeisen tavoitteen mahdolliselle Kööpenhaminan sopimukselle?

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme uuden aikakauden alussa, ja ehkäpä meidän olisi kysyttävä itseltämme kolme kysymystä: kuka, miten ja mitä? Kysymykseen ”kuka” vastattiin jo enemmän tai vähemmän viime viikolla, eikä kukaan voi olla tyytyväisempi kuin minä. Viikon alussa meillä oli komissiossa vain kolme naista, mutta viikon lopussa heitä oli yhdeksän.

Voin neuvoa joillekin heistä, että Euroopan parlamentin naisjäsenet puvuissa ja solmioissa ovat astuneet nyt syrjään, mutta he palaavat viiden vuoden kuluttua, jos prosessi ei parane. Voimmeko ensi kerralla saada prosessin, jossa kaikki jäsenvaltiot nimeävät ehdokkaaksi naisen ja miehen, niin ettei meillä ole viime hetken ryntäystä.

Toinen asia, josta haluan puhua on ”miten”. Prosessi ei ollut avoin. On sanottu, että meidän on nyt ajateltava Lissabonin sopimuksen käytännön vaikutuksia. Tehdään avoimuudesta avainsana kolmelle toimielimemme ja sille, miten me toimimme keskenämme, miten olemme avoimia suurta yleisöä kohtaan. Avoimuuden on toimittava tulevaisuudessa.

Kysymyksen ”mitä” on oltava keskittyminen kansalaisiimme. Uusi Tukholman ohjelma on hyvä alku, paljon kansalaiskeskeisempi kuin mikään sen edeltäjästä, mutta meidän on jatkettava kansalaisten oikeuksien suojelua tarjoamalla heille suojelua mutta myös varmistamalla, että heidän jokapäiväinen elämänsä helpottuu koko EU:ssa.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, tulevaa Eurooppa-neuvoston huippukokousta hallitsevat edelleen äskettäiset neuvoston puheenjohtajan ja EU:n diplomatian johtajan valinnat. Monille oli yllätys se, ketkä tehtäviin valittiin, mutta myös se, ettei ilmoitettu selvästi heidän vastuualueitaan. Meille on jo kauan kerrottu, että uusi Lissabonin sopimus parantaa EU:n toimintaa mutta nyt se näyttää aiheuttavan ristiriitoja henkilövalinnoista. Kumpikaan ehdokkaista ei ole esitellyt ohjelmaa toisin kuin esimerkiksi puheenjohtaja Barroso, joka esitteli ohjelman ennen kuin hänet valittiin.

Olemme siirtymässä koevaiheeseen, jossa paljon riippuu uusien johtajien persoonallisuudesta ja mielikuvituksesta. Voimme vain toivoa, että kun he käsittelevät sellaisia asioita kuin komission kokoonpanon muutokset ja luonnon sykliset muutokset, jotka ovat pitkälti riippumattomia ihmisten toiminnasta, he pyrkivät myös ratkaisemaan EU:n kansalaisten erityisiä ongelmia, kuten talouskriisi, tuki EU:n köyhimmille alueille ja terrorismin torjunta.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, katson, että sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, ja viime viikon Eurooppa-neuvoston kokouksen ja komission jäsenten nimittämisen jälkeen on aika asettaa uusia tavoitteita ja tarkastella edessä olevia haasteita.

Yksi niistä on ilmeinen ja se on se, että työ Kööpenhaminan kokouksen jälkeen on aivan yhtä haastavaa kuin sitä ennen. Se on edelleen yksi Euroopan unionin ja uuden komission tärkeimmistä tehtävistä. Meidän on kuitenkin otettava huomioon se seikka, että nyt on myös aika unohtaa Euroopassa vanhat käsitteet itä ja länsi tai vanha ja uusi ja ajatella, että kyse on yhdestä Euroopasta.

On myös aika nähdä, että nyt kaikkien Lissabonin sopimusta koskevien keskustelujen jälkeen on aika nähdä uusi tilaisuus laajentumisprosessille.

Kroatia ja Islanti – haluaisin niiden kilpailevan sijasta 28. Myös Länsi-Balkan ja tietysti neuvottelut Turkin kanssa on otettava huomioon. Nämä asiat ovat nyt edessämme, ja ne ovat keino vahvistaa Euroopan unionia uudessa maailmassa, jossa meidän on oltava vahvoja ja johdettava ajatusten ja arvojen avulla.

Nyt on kuitenkin myös varmistettava se, että meillä on uusi ohjelma sosiaalisesta Euroopasta – mikä tarkoittaa työpaikkoja, innovointia ja hyvinvointia – ja ainoa keino sen saavuttamiseksi on varmistaa, että voimme kriisin jälkeen muuttua kilpailukykyiseksi ja johtavaksi taloudeksi.

Korostan uuden komission vastuuta varmistaa, että protektionismia ei esiinny, että pk-yritysten on helppo kasvaa ja kehittyä ja toimia koko EU:ssa ja että voimme varmistaa sen, että EU:ta tulee dynaaminen talous. Se on tärkeää, ja sanon tämän komission puheenjohtajalle ja kaikille komission jäsenille: meidän on varmistettava, että meillä on kilpailukykyinen eurooppalainen talous, jotta meillä voi olla sosiaalinen Eurooppa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa Margot Wallström, Lissabonin ratifiointiprosessi on nyt ohi, ja valtion ja hallituksen päämiehet ovat valinneet komission jäsenen Catherine Ashtonin EU:n uudeksi ulkoministeriksi, vaikkei se olekaan hänen virallinen tittelinsä.

Seuraavana tehtävänä on perustaa Euroopan ulkosuhdehallinto. On yksi asia, joka mielestäni on hyvä muistaa ulkosuhdehallintoa perustettaessa – ja pyydän puheenjohtajavaltio Ruotsia sekä erityisesti Cecilia Malmströmiä varmistamaan, että asiaan kiinnitetään huomiota ulkosuhdehallinnossa – ja se on se, että uudet jäsenvaltiot ovat erittäin heikosti edustettuna ulkosuhteiden ja laajentumisasioiden pääosastossa. Kun jäsenvaltioille annetaan kansallisia kiintiöitä, on otettava huomioon se, että uudet jäsenvaltiot ovat tuskin edustettuna kyseisessä kahdessa pääosastossa. Siksi ei saa soveltaa minkäänlaista syrjintää, koska jos ulkosuhdehallinnon halutaan saavuttavan uskottavuutta ihmisten silmissä, on kiinnitettävä huomiota suhteellisuuteen. On erittäin tärkeää, että suhteellisuus ja tasa-arvoinen kohtelu pannaan täytäntöön ulkosuhdehallinnossa. Se on yhteinen etumme.

Kehotan Euroopan komissiota ja neuvostoa tarkastelemaan tätä näkökohtaa. EU:n 143 ulkoisessa edustustossa on vain yksi suurlähettiläs, joka tulee uudesta jäsenvaltiosta. Tämä seikka puhuu omasta puolestaan.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, se, mitä aion sanoa, ei koske neuvoston puheenjohtajavaltiota Ruotsia, joka on ollut erinomainen puheenjohtaja, ja haluan onnitella sitä, vaan kommenttini koskee tarkasti ottaen koko Eurooppa-neuvoston kollegiota.

Mitä ei ole tehty Lissabonin sopimuksen pelastamiseksi? Olemme taistelleet vuosia, jotta EU:sta tulisi entistä avoimempi, tehokkaampi, näkyvämpi ja jotta se olisi lähempänä kansalaisia.

Päätelymme mukaan 19. marraskuuta 2009 pidetty Eurooppa-neuvoston kokous ei olisi pettänyt Lissabonin sopimuksen henkeä, jos se oli nimittänyt neuvoston puheenjohtajan ja korkean edustajan vasta sen jälkeen, kun uusi sopimus on tullut voimaan. Olemme taistelleet 10 vuotta tämän sopimuksen puolesta, eikä neuvoston halunnut odottaa 10 päivää pannaan täytäntöön uudet säännökset, jotka liittyvät kahden viran täyttämiseen.

Olemme taistelleet kovasti Lissabonin sopimuksen puolesta, eikä sen henkeä olisi petetty antamalla puheenjohtajan virka Jean-Claude Junckerille, vankkumattomalle eurooppalaiselle, hienolle opettajalle ja EU:n kannattajalle, jolla on paljon kokemusta ja asiantuntemusta. Harvoin tapaa ketään, jolla on niin monia ominaisuuksia. Meille ei ole vielääkään selitetty, miten hänen kiistattomat ominaisuutensa muodostivat esteen hänen nimittämislleen, kuten näyttää tapahtuneen. En ole ainoa, joka haluaa lisätietoja tästä asiasta.

Säännöllisestä Eurooppa-neuvoston kokouksesta ylimääräiseen Eurooppa-neuvoston kokoukseen, myöskään viime torstain kokouksessa ei kyetty salaamaan hallitustenvälisen hengen ja yhteisön menetelmän välillä piilevää jakoa. En ole ainoa, joka pahoittelee tätä asiantilaa. Vaikka monet uskoivat Irlannin kansanäänestyksen jälkeen, että EU oli saanut uutta puhtia, aivan yhtä moni pahoitteli kaikkea muuta kuin vakuuttavaa vaalikauden alkua.

Lopuksi vielä yksi asia: voin vain toivoa, että nimitetty puheenjohtaja, jonka inhimilliset ominaisuudet ja poliittiset taidot ovat tunnettuja, onnistuu mahdollisimman pian antamaan uutta vauhtia EU:lle, joka sitä kipeästi tarvitsee.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Joskus takerrumme niin tiiviisti päivittäisiin työrutiineihimme, ettemme osaa arvostaa historiallisia hetkiä, jotka ohitamme. Lissabonin sopimuksen voimaantulo on yksi sellainen hetki, joka jää historiaan ja jota lapsemme ja tulevat sukupolvet vielä opiskelevat. Tällaisena hetkenä meidän on myös ajateltava sen merkitystä. Haluan ottaa lyhyesti esiin kaksi ajatusta.

Ensinnäkin sopimuksen ansiosta näemme lopultakin lopun hyödyttömille EU:n toimielimille ja Euroopan unionin perustuslakia koskeville keskusteluille. Sen sijaan olemme nyt paremmassa asemassa kohtaamaan realiteetit, joita EU:n on käsiteltävä, kuten taloudellinen tilanne, työllisyys, ilmastonmuutos ja maahanmuutto. Siinä ovat haasteet, joita äänestäjämme haluavat meidän käsittelevän.

Toinen ajatus koskee Euroopan parlamentin asemaa. Tämä on viimeinen kerta, kun Euroopan parlamentti kokoontuu täysistuntoon sillä toimivallalla, joka sillä on ollut tähän saakka. Tämä parlamentti syntyi 50 vuotta sitten, ja kansalliset parlamentit nimittivät sen jäsenet. Nykyään se on parlamentti, joka jakaa päätös- ja lainsäädäntövaltansa ministerineuvoston kanssa. Uskon, että siitä seuraa sellaista Euroopan unionin lainsäädäntöä, joka heijastaa paremmin kansalaistemme etuja. Tämän parlamentin on sitouduttava suojelemaan kansalaisten etuja hyväksymässämme lainsäädännössä.

Ennustan, että ensi viikolla kokoontuvassa neuvostossa pohdiskellaan hetken historiallista merkitystä ja että me toimimme yhdessä kohtaamiemme haasteiden voittamiseksi.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, minulla, meillä kaikilla ja koko Euroopan unionilla on tulevaisuudessa yksi selvä painopisteala: työmarkkinat. Meidän on kiinnitettävä paljon, paljon enemmän huomiota uusien työpaikkojen luomiseen ja nykyisten säilyttämiseen. Tämä erittäin tärkeä ala voi olla menestyvän ja kestävä kehityksen EU:n avain, ja sitä on minun mielestäni vakavasti löyty laimin viime kuukausina. Meidän täytyy muistaa, että alhaisella työttömyysasteella on myönteinen vaikutus monille muille aloille. Varmistetaan se, että sovellamme tätä keinoa oikeassa paikassa.

En myöskään ymmärrä monia tämän parlamentin puhujia, jotka valittavat sitä, että jotkut eurooppalaiset poliitikot eivät nauti maailmanlaajuista mainetta ennen valintaansa. Miksi heidän pitäisi olla kuuluisia? Meillä on oltava eurooppalaisina tarpeeksi itseluottamusta sanoa keistä pidämme ja keitä pidämme sopivina ja valita sitten kyseiset henkilöt, eikä tehdä päätöstä sen perusteella, ovatko toiset kuulleet heistä, tai sen perusteella, miellyttävätkö he kumppaneitamme muualla maailmassa. Kaikki muut lähestymistavat olisivat naurettavia, aivan yhtä naurettavia kuin monien niiden puheet, jotka, jos yleensäkin ovat täällä, piileskelevät värikkäiden lippujensa takana.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvä alku adventtialle – Lissabonin sopimuksen voimaantulon odottaminen.

Se ei kuitenkaan ole vain Jumalan lahja. Meidän on ponnisteltava päättäväisesti saadaksemme lisäarvoa Eurooppa-hankkeelle. Ensinnäkin tie on nyt avoin yhteiselle EU:n politiikalle. Enää ei ole mitään muodollisia perusteita pidättäytyä siitä. Neuvoston on nyt käynnistettävä voimakas yhteinen turvallisuus- ja energiapolitiikka, josta voisi tulla todella uskottava kumppaniemme silmissä. Yksi kiireisimmistä tehtävistä on energian sisämarkkinoiden luominen, Euroopan laajuisten energiahuoltoverkkojen ja varastojen kehittäminen sekä energiasolidarisuuslausekkeen täytäntöönpano.

Taluskriisi aiheuttaa toisen ongelman. Itse asiassa euroalueen ulkopuoliset valtiot ovat kärsineet eniten investointien voimakkaasta laskusta ja kasvavasta työttömyydestä. Niistä on myös tullut epäedullisen kilpailuaseman takia entistä haavoittuvampia verrattuna euroalueen jäseniin. Siksi tarvitaan selvästi EU:n väliaikaisia toimia, kuten lisäluottoja pk-yritysten ja energia- ja infrastruktuurihankkeiden tukemiseksi. Sen lisäksi voitaisiin parantaa EU:n rahoituksen saatavuutta alentamalla väliaikaisesti kansallista yhteisrahoitusta koskevia vaatimuksia.

Kuten tiedätte, arvoisa puhemies, kotimaani Viro ponnistelee päättäväisesti liittyäkseen euroalueeseen vuoteen 2011 mennessä. Virolla on suhteellisen vähän ulkomaanvelkaa, ja se on onnistunut saamaan budjettivajeen hallintaan. OECD:n ja komission jäsenen Almunian äskettäiset tunnustukset Viron toimille ovat kannustavia merkkejä siitä, että olemme oikealla tiellä.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Joulukuussa Eurooppa-neuvosto käsittelee erittäin tärkeitä asioita. Siitä tulee ensimmäinen neuvoston kokous Lissabonin sopimuksen jälkeen, ja kollegani tässä parlamentissa ovat jo puhuneet siitä, mitä kyseiset asiat ovat.

Henkilökohtaisesti haluaisin kiinnittää teidän huomionne yhteen erittäin tärkeään asiaan, jota joskus laiminlyödään mutta joka koskee koko Euroopan ja Euroopan unionin vakautta: se on entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia (FYROM).

FYROM on ollut ehdokasvaltio neljän viime vuoden ajan ja 18 viime kuukauden ajan se on ollut käytännössä ratkaisemattomassa konfliktissa Kreikan, etelänaapurinsa ja pitkäaikaisen Euroopan unionin jäsenvaltion kanssa. Se tarkoittaa sitä, että meillä voitaisiin sanoa olevan ratkaisematon konflikti keskellä Eurooppaa.

Tämä vuosi on ollut erittäin menestyksenkäs FYROMille. Vuonna 2009 FYROM saavutti merkittävää edistystä. Se on saanut myönteisen kertomuksen komissiolt, joka suositteli sitä, että neuvoston antaa kyseiselle valtiolle luvan käynnistää neuvottelut täysjäsenyydestä. 20. joulukuuta siltä poistetaan viisumivaatimus, ja vähän aikaa sitten Kreikassa pidettiin vaalit.

Kehotan neuvoston ja komission edustajia sekä jäsenvaltioita tukemaan pääministereitä Papandreou ja Gruevski, kahta rohkeaa miestä, niin että he voivat lopulta löytää ratkaisun ja niin että FYROM voi liittyä suureen eurooppalaiseen perheeseen.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, 11. ja 12. joulukuuta pidettävä Eurooppa-neuvoston kokous on päätös hedelmälliselle Ruotsin puheenjohtajuuskaudelle. Onnittelen ministeriä ja koko hallitusta,

koska he saattoivat päätökseen erittäin vaikean ratifiointiprosessin. Toiseksi, nyt alkaa Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano. Sopimus luo myös uusia instituutioita, kuten Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja ulkopoliittikan korkea edustaja. Tiedämme, että kyseiset nimitykset ovat herättäneet keskustelua ja ristiriitoja, myös tässä istuntosalissa.

Toivomme nimitetyille kaikkea hyvää, mutta haluamme sanoa, että todellinen testi on muun muassa idänpolitiikan laatu ja prosessi, jolla perustetaan Euroopan ulkosuhdehallinto. Pahoittelemme sitä, ettei ryhmässä ole ketään, joka edustaa Keski- ja Itä-Eurooppaa. Katson, että uudella kokoonpanon muutoksella tämä vaatimus täytettäisiin varmasti tulevaisuudessa.

Kööpenhaminan ilmastokokouksen on hyväksyttävä muun muassa kunnianhimoiset tavoitteet, jotka Euroopan unioni on asettanut. Sekin on tulevan neuvoston tehtävä. Niin on myös Tukholman ohjelma, joka on tärkeä turvallisuuden ja kansalaisten ja Lissabonin sopimuksen uusien määräysten kannalta. Sitten on vielä kaikki, mikä liittyy talouskriisiin.

Odotuksemme Lissabonin sopimuksen voimaantuloa kohtaan ovat ennen kaikkea entistä tehokkaampi EU, joka voi toteuttaa uusia laajentumisia ja hyödyttää kansalaisia ja jäsenvaltioita. Odotamme Lissabonin sopimuksen tuovan uuden alun yhteismarkkinoille poistamalla kuilun poliittisen ja taloudellisen yhdentymisen väliltä. Toivomme myös, että uuden Euroopan komission nimittäminen toteutetaan kunnioittaen Euroopan parlamenttia ja sen oikeuksia, että kansallisten parlamenttien uusi rooli pannaan täytäntöön noudattaen toissijaisuusperiaatetta ja että keskustellaan siitä, miten EU:ta kehitetään Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Lissabonin sopimuksen käytännön täytäntöönpano tarkoittaa sen tunnustamista, että solidaarisuus ja energiapolitiikka ovat myös asioita, joita hallitaan nykyisellä lainsäädännöllä, kuten kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetus.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Arvoisa puhemies, aluksi haluan puhua viime viikolla nimitetystä korkeasta edustajasta. Jotkut edellisistä puhujista ovat arvostelleet puheenjohtajaa ja korkeaa edustajaa, mitä pidän varsin sopimattomana. Kukaan ei ole täysin tyytyväinen, mutta henkilökohtaisesti näen kummankin edustajan nimityksen myönteisessä valossa, koska kaikkien etujen välille on löydetty tasapaino: pienten ja suurten valtioiden, miesten ja naisten sekä eri poliittisten napojen välille.

Ehkä ainoa seikka, joka häiritsee minua henkilökohtaisesti, on se, ettei kukaan uusien jäsenvaltioiden edustajista saanut mitään näistä viroista, vaikka ehkä se on mahdollista ensi kerralla. Joka tapauksessa kiitän jokaista alueeni ehdokasta, erityisesti Viron presidenttiä Toomas Hendrik Ilvestä ja Latvian presidenttiä Vaira Vīķe-Freibergaa. Katson kuitenkin, että nyt meidän pitäisi jatkaa varsinaista työtä eikä kuluttaa enempää aikaa henkilökysymyksiin.

Toinen tärkeä asia, josta haluan puhua, on rahoituskriisin käsittely, josta neuvosto on ymmärtääkseni tehnyt painopistealan. EU:n kansalaiset odottavat meidän käsittelevän työttömyyden ja rahoitusvalvontapaketin ongelmia. Siinä suhteessa on erittäin tärkeää, millainen uudesta komissiosta tulee ja miten tehokas siitä tulee. Se koskee myös kotimaatani Viroa, koska meille ilmeisin tavoite on varmistaa uusi talouskasvu, jotta voimme liittyä euroalueeseen, mitä olemme päässeet erittäin lähelle, koska on olemassa suuri mahdollisuus, että me täytämme Maastrichtin kriteerit. Kiitos.

Alojz Peterle. (PPE). – (SL) Olen tyytyväinen siihen, että pian tulee ensimmäinen neuvoston kokous, joka pidetään Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti. Toivotan onnea Herman Van Rompuyille, neuvoston ensimmäiselle puheenjohtajalle. Meillä on varsin samankaltaiset näkemykset siitä, miten meidän pitäisi toimia yhtenäisesti ottaen monimuotoisuus huomioon.

Uudet institutionaaliset järjestelyt on hyväksytty, jotta päätöksentekomme olisi lähempänä kansalaisia ja entistä yksinkertaisempaa, demokraattisempaa, avoimempaa ja tehokkaampaa. Tässä suhteessa olemme kuulleet paljon puhetta vahvasta EU:sta. Olennainen kysymys on kuitenkin se, millaista vallan käsitettä meidän pitäisi kehittää tai mille perustalle me voimme rakentaa vahvan EU:n. Euroopan unionin valta ja menestys ovat tähän saakka kummunneet EU:n perustajien kahdesta keskeisestä ajatuksesta: ensimmäinen on ihmisarvon kunnioittaminen ja toinen on yhteistyö. Se tarkoittaa sitä, että kun toimimme etujemme turvaamiseksi, meidän olisi myös otettava huomioon toiset, henkilöt, kansat, vähemmistöt ja valtiot.

Nyt meidän on kysyttävä itseltämme jälleen kerran vakavasti, mitä tarkoittaa kunnioittaa ihmisarvoa ja mitä tarkoittaa asettaa ihminen huolienne keskipisteeseen. Tämä kysymys liittyy erittäin läheisesti Tukholman ohjelmaan. Monet teistä täällä ovat pyytäneet kiinnittämään huomiota perusvapauksiin ja tarpeeseen suojella niitä, mutta meillä näyttää olevan varsin erilaisia mielipiteitä siitä, mistä ihmisoikeudet oikeastaan alkavat.

Toivon, että voimme sopia edes siitä, että ihmisoikeudet alkavat ennen kuin henkilölle myönnetään tietyn valtion kansalaisuus.

Tuen niitä, jotka uskovat vakaasti, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 artiklaa pitäisi soveltaa koko ihmiselämään, ihmisen elämän alusta loppuun. Meidän on suojeltava erityisesti niitä, jotka eivät voi suojella itseään. Ennen kuin voimme suojella ihmisten vapauksia, meidän on suojeltava ihmiselämää.

Olin tyytyväinen kuullessani, miten monet teistä käyttivät sanoja "toimia yhdessä" ja "toimia kumppanuudessa". EU:n voima on sen yhteisissä toimissa, oli kyse humanitaarisesta tai hallitustenvälisestä menetelmästä. Saatamme kohdata uusia haasteita, jotka vaativat meitä osoittamaan yhteistä poliittista tahtoa, mutta yhteistyön lisääminen ei tarkoita identiteetin menettämistä.

Göran Färm (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, olemme kuulleet arvostelua siitä, että kaksi melko tuntematonta poliitikkoa on nimitetty kahteen EU:n huippuvirkaan. Mielestäni arvostelu on epäreilua. Ainakin me täällä parlamentissa olemme oppineet tuntemaan Catherine Ashtonin erinomaisena johtajana. Arvostelua on kuitenkin käsiteltävä, sillä monet päättävät nyt, että jäsenvaltiot haluavat nähdä EU:n vain hallitustenvälisenä koordinoituelimenä eikä erillisenä poliittisena tasona, jonka tehtävänä on löytää yhteisiä ratkaisuja suuriin haasteisiin kuten kasvu, työpaikat, rauha ja ympäristö. Jos se olisi totta, se olisi melko järjetöntä.

Tätä taustaa vasten on huolestuttavaa, että komissio ja neuvosto eivät ole osoittaneet mitään kykyä tehdä jotain yhdelle EU:n suurimmista sisäisistä haasteista, joka on EU:n pitkän aikavälin talousarvion uudistaminen. Meidän on nyt annettava tarvittavat resurssit sisämarkkinoille investointia varten. Kyse on liikenteestä ja energiainfrastruktuurista. Meidän annettava tarvittavat resurssit, jotta voimme tukea sitä, mitä uudessa vuoteen 2020 ulottuvassa Lissabonin strategiassa sanotaan. Meidän on ratkaistava ilmasto- ja ilmastorahoituskysymys ainakin jossain määrin EU:n talousarviollla, ja meidän on valmistauduttava tulevaan laajentumiseen.

Kysymyksen komission puheenjohtajalle kuuluu siksi: milloin me näemme konkreettisia väliarviointia koskevia ehdotuksia, joilla on vaikutusta olemattomiin budjettimarginaaleihin jäljellä olevana kolmena vuonna näissä rahoitusnäkymissä, joissa nykyiset ylärajat estävät järkevän puuttumisen haasteisiin, jotka eivät voi odottaa vuoden 2013 jälkeiseen aikaan, sekä ehdotuksen laatia suuntaviivat pitkän aikavälin budjettiuudistukselle?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa muutaman sanan Irlannin puolesta tässä Euroopan unionin historiallisessa tilaisuudessa.

(EN) Lissabonin sopimuksen voimaantulo, erityisesti sen jälkeen kun 67 prosenttia irlantilaisista äänesti sen puolesta, on suuri sysäys kaikille Euroopan unionissa. Mielestäni se heijastaa tukea, joka kansalaiset tuntevat Eurooppa-hankkeessa vuosien varrella tehtyä hyvää työtä kohtaan.

Valitettavasti puheenjohtajan ja korkean edustajan nimitykset ovat aiheuttaneet paljon kielteistä arvostelua, jota pidän melko epäoikeudenmukaisena.

Ensinnäkin kun ihmisiä nimitetään virkaan, heille pitäisi antaa vähän aikaa asettua virkaansa ja heitä pitäisi arvostella tulosten eikä pätevyyttä koskevien ennakkoluulojen perusteella.

Herman Van Rompuysta on sanottu, että hän on konsensuksen rakentaja ja tehokas neuvottelija, ikään kuin ne olisivat kielteisiä ominaisuuksia. Ne ovat erittäin tärkeitä ominaisuuksia näinä aikoina. Mitä me haluamme? Presidenttimäisen gurun, joka saapastelee maailmalla aiheuttaen ongelmia? Hävittäjän, häirikön? Ei, me tarvitsemme nyt hyvän, tehokkaan ja järkevän puheenjohtajan, ja minun mielestäni meillä on sellainen. Toivotan hänelle onnea.

Catherine Ashtonista on sanottu, ettei häntä ole koskaan valittu vaaleilla virkaan ja se pitää paikkansa, mutta se ei sinänsä kerro mitään hänen ominaisuuksistaan henkilönä tai tehokkaana poliitikkona. Olen nähnyt hänet toiminnassa vain kerran sen jälkeen, kun tulin tänne. Esitin silloin hänelle kysymyksiä Koreaa koskevasta kauppasopimuksesta, ja mielestäni hän suoriutui oikein hyvin.

Mielestäni jotkut kommentteista, joita Nigel Farage tänään valitettavasti esitti, olivat liioiteltuja, mutta tässä vaiheessa alan ymmärtää, että Nigel Farage on kuin LP-levy. Hän jankuttaa samaa poliittista ohjelmaa muistellen *Rule Britannian* aikoja ja keskenään taistelevia kansakuntia. Ne ajat ovat takana. Euroopan unioni on kaikkien aikojen suurin rauhanprosessi. Se jatkuu sellaisena, ja meidän Euroopan parlamentin jäsenten on varmistettava se, että näin on tulevaisuudessakin.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, tämä on tärkeä keskustelu, koska uskon, että se on viimeinen, jossa me keskustelemme nimistä. Itse asiassa nyt on aika kääntää sivua, keskustella politiikasta ja Euroopan unionia kohtaavista haasteista. Haluan nostaa esiin yhden haasteen: kriisin voittamisen. Se on yksi niistä kysymyksistä, joista EU:n poliittiset instituutiot ovat olleet kaikkein yksimielisimpiä.

On aika onnitella neuvostoa sekä erityisesti puheenjohtajavaltio Ruotsia. On aika onnitella komissiota ja sen puheenjohtajaa, joka on aina kiinnittänyt paljon huomiota kriisin käsittelyyn, ja korostaa sitä, että itse Euroopan parlamentti on osoittanut suurta valmiutta keskustella tästä aiheesta perustamalla erityisen valiokunnan.

On kuitenkin myös aika, jolloin poliittisten johtajien puheet ja keskuspankkien johtajien puheet eroavat toisistaan kansallisella ja EU:n tasolla.

Ensinnäkin meidän on oltava varovaisia kriisin loppumisen suhteen. Nyt ei ole aika vetää pois tukia valtiontalouksilta ja yrityksiltä. On myös aika kartoittaa edessä oleva reitti. Keskuspankkien johtajat ovat patistaneet hallituksia kunnianhimoiseen suunnitelmaan vajeiden korjaamiseksi.

Ajat muuttuvat. Sen lisäksi he ovat paljastaneet vastustavansa tietynlaista politiikkaa, kuten sitä, jolla pyritään alentamaan veroja, viestissä, joka on osoitettu useille hallituksille. Olen pahoillani siitä, että Portugalin hallitus ei lähde alentamaan veroja. On valittava kilpailukyvyyn reitti, ja tämän suunnitelman viestin täytyy olla selvä: enemmän kilpailukykyä, enemmän kannustimia, enemmän kasvua, enemmän yritystukea, enemmän EU:ta tukemaan kasvua ja työpaikkoja.

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan kokous on neljäs aihe Eurooppa-neuvoston esityslistalla. On olemassa kaksi merkittävää ristiriitaista kohtaa, jotka estävät Euroopan unionia pääsemästä yhteiseen kantaan tässä asiassa. Toinen on hiilidioksidikiintiöiden myynti vuoden 2012 jälkeen. Komissio ja jotkut vanhoista EU:n jäsenvaltioista haluavat kieltää kiintiöiden myynnin vuoden 2012 jälkeen. Kuitenkin yhdeksän valtiota – Tšekin tasavalta, Puola, Unkari, Romania, kolme Baltian valtiota, Slovakia ja Bulgaria – haluavat välttämättä voida myydä kiintiöitään myös vuoden 2012 jälkeen.

Kyseiset valtiot, Unkari mukaan luettuna, ovat täyttäneet, epäonnistuneet täyttämään ja täyttäneet liiallisesti Kioton sitoumuksensa. Esimerkiksi Unkari, joka sitoutui 8 prosentin vähennykseen, on saavuttanut 23 prosentin vähennyksen. Siksi Unkari ei voi mitenkään hyväksyä komission kantaa ja vaatii painokkaasti, että se voi myydä hiilidioksidikiintiöitään myös vuoden 2012 jälkeen. Kehotan myös kollegoitani Bulgariasta, Puolasta, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta ja Baltian valtioista puolustamaan yhtä päättäväisesti tätä näkökantaa puoluekannasta riippumatta.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin haluaisin onnitella vilpittömästi teitä, Cecilia Malmström, siirtymisestä niin sanoakseni parlamentista hallitukseen ja hallituksesta Euroopan komissioon. Toivotan teille kaikkea hyvää.

Meillä on nyt viimeinen Nizzan sopimuksen mukainen kokous, ja puhumme ensimmäisestä Lissabonin sopimuksen mukaisesta kokouksesta. Tämän suuren edistysaskelen, tämän muutoksen, tämän uuden luvun täytyy näkyä ensimmäisessä huippukokouksessa. EU on muuttunut. Keskustelu toimielimistä on ohi, kuten myös keskustelu henkilöstöstä, toivon niin. Siirrymme päätöksentekoon uudessa ympäristössä. Kansalaisten oikeuksia ja parlamentteja vahvistetaan, Euroopan unionin ja toimielinten toimintakykyä vahvistetaan ja me, kaikki kolme toimielintä, saamme oikeuksia, joiden ansiosta mannertamme on helpompi edustaa maailmalla.

Paperille voidaan kirjoittaa mitä tahansa. Kuitenkin se, onnistummeko vakuuttamaan kansalaisille, että meillä on poliittinen tahto toimia, laatia uusia tavoitteita ja saada kansalaiset osallistumaan mukaan hankkeisiin, riippuu seuraavien viikkojen kokouksista. Odotan, että huippukokouksessa luodaan uutta dynamiikkaa, uutta vastuuntunnetta ja entistä vakavampi lähestymistapa eri kysymysten käsittelylle. Se, mitä olemme nähneet viime päivinä, on ollut pienimmän yhteisen nimittäjän hakeminen: kansallistaminen ja politisointi. Toisaalta Lissabonin sopimuksessa vaaditaan eurooppalaistamista ja päätöksentekoa.

Siksi odotan, että me tiedämme, mitä me teemme sosiaalisen markkinatalouden mallille. Miten me käsittelemme talous- ja rahoituskriisiä? Emme voi tehdä sitä puolustamalla olemassa olevia oikeuksia vaan etsimällä maailmanlaajuisia ratkaisuja. Odotan meidän myös tarkistavan rahoituksemme. Meidän on tärkeää tietää, miten paljon rahaa meillä on käytettävissä politiikkaamme. Huippukokouksen on siirrettävä vastuu rahoituksen tarkistuksesta komissiolle. Meidän on keskusteltava eri kysymyksistä vakavasti, rehellisesti ja avoimesti ja asetettava itsellemme uusia tavoitteita. Toivotan teille kaikkea hyvää.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meidän pitäisi olla tänään onnellisia, koska olemme pääsemässä institutionaalisista vaikeuksista. Meillä on Lissabonin sopimus, meillä on yhdenvertaisuus, meillä on kasvot, ja kuitenkin miten voin selittää levottomuuden, jota tunnen?

Tänään tässä lähes tyhjästä istuntosalissa en tunne elämää; osallistumme pettymystä tuottavaan keskusteluun, joka koskee valmistautumista Eurooppa-neuvoston kokoukseen. En osaa selittää levottomuuden tunnetta, joka liittyy viimeiseen kiertävän puheenjohtajan johdolla käytävään Eurooppa-neuvoston kokoukseen.

Ero on suuri verrattuna ihmisten riemuun vuonna 2004, jolloin entiset kommunistiset valtiot liittyivät unioniin! Ero on suuri verrattuna juhlallisuuksiin, joita vietettiin Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivän johdosta! Niin, nyt me tiedämme, että ratkaisu ei tule jäsenvaltioista. Ratkaisu tulee kansoilta, se tulee Euroopan parlamentista.

Niinpä katson komissioon, jonka ei pitäisi asettua kenenkään puolelle vaan luoda poliittinen liitto Euroopan parlamentin kanssa, niin että kansojen liitolla varmistetaan se, että me voimme unelmoida siitä, mitä me toivomme Euroopan unionille, kansojen unionille.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä puhujien enemmistön kanssa siitä, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo merkitsee uutta historiallista vaihetta Euroopan yhdistymisessä. Euroopan asukkaat, kansalaiset eivät kuitenkaan ole aina juhlatuulella, kun he ajattelevat sitä. Monet ihmiset pelkäävät, että Lissabonin sopimus voisi aiheuttaa lisää keskittymistä EU:ssa.

Monet pelkäävät, että pienille EU:n jäsenvaltioille, esimerkiksi kotimaalleni Itävallelle, jää entistä vähemmän vaikutusvaltaa, koska suuret jäsenvaltiot voivat päättää kaikesta uuden äänestysjärjestelmän ansiosta. Ihmisistä myös tuntuu siltä, että vaihtoehdot Euroopan unionin huippuvirkojen täyttämiseksi perustuivat heikoimpaan ja pienimpään yhteiseen nimittäjään. Tällä en sano mitään Herman Van Rompuyn ja Catherine Ashtonin henkilökohtaisia ominaisuuksia vastaan. Ihmiset kuitenkin ymmärsivät, että prosessi ei sisältänyt demokraattista valintaa.

Jos me haluamme johtaa Euroopan unionia tuottavaan tulevaisuuteen, meidän on tässä parlamentissa pyrittävä lisäämään demokratiaa, mukaan luettuna ihmisten valinta huippuvirkoihin.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Cecilia Malmström, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni palasi kasvuun vuoden 2009 kolmannella neljänneksellä, mikä voisi saada meidät uskomaan, että pahin on takana.

Jäljellä on kuitenkin huolestuttava tilanne, nopeasti kasvava työttömyys, ja meidän on siksi edelleen oltava erittäin varovaisia. Sen lisäksi komissio toteaa 23. marraskuuta päivätyssä kertomuksessa, että rahoituskriisi hävitti yli 4 miljoonaa työpaikkaa vuoden 2008 toisen neljänneksen ja vuoden 2009 puolivälin välisenä aikana.

Nyt on erittäin tärkeää, että seuraavassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa työllisyydestä keskustellaan vuoden 2010 jälkeisen Lissabonin strategian yhteydessä. Strategian on ehdottomasti sisällettävä rohkeita tavoitteita ja innovatiivisia toimia.

Uskon, että tästä eteenpäin keskustelussa on keskityttävä Lissabonin strategian hyväksymiseen tänä sekavana aikana. Kansalaiset odottavat – sen me näemme kentällä joka päivä – että EU tarjoaa ratkaisuja työttömyyskriisiin. Emme saa pettää heitä.

Havaintoni ja pettymykseni ovat samansuuntaiset Audyn havainnon ja pettymyksen kanssa lähes tyhjän istuntosalin edessä EU:n kansalaisten kannalta erittäin huolestuttavassa tilanteessa.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, aluksi kiitän puheenjohtajavaltio Ruotsia kuukausien huomattavista ponnisteluista, jotka ovat johtaneet muun muassa Lissabonin sopimuksen hyväksymiseen.

Lopultakin 10 vuoden institutionaalisen umpikujan jälkeen Euroopan unioni voi palata kasvuun, joka katkesi odottamatta jokin aika sitten, vahvistamalla yhteispäättösmenettelyä.

Riippumatta valittujen henkilöiden ominaisuuksista viime päivinä tehty nimitykset ovat varmasti osoittaneet, että nimitysmenettely on kaukana kansalaisille suunnatun avoimuuden ja vastuullisuuden periaatteista, joita Euroopan unioni noudattaa. Tämän parlamentin on pyrittävä varmistamaan tulevaisuudessa tiiviimpi osallistumisensa neuvotteluihin, joita valtiot eivät voi eivätkä saa käydä salassa neuvoston sisällä.

Lopuksi toivon, että voimme päättää vuoden 2009 pääsemällä kunnianhimoiseen sopimukseen Kööpenhaminan kokouksessa, jossa Euroopan unionin täytyy puhua yhdellä äänellä ilmaistakseen mielipiteensä ilmastonmuutoksesta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsin tärkein työ oli ennen kaikkea Lissabonin sopimus, joka avaa EU:lle uusia mahdollisuuksia. Meidän on laadittava etenemissuunnitelma sen käyttöönottoa varten. Virkojen täyttämisen on vain alkua. Toiseksi meidän on hyväksyttävä suunnitelma talouden uudistamiseksi. Meidän on muistettava auttaa pankkien lisäksi tavallisia kansalaisia, erityisesti työttömyyden rajoittamisen alalla. Kolmanneksi laadimme parhaillaan strategiaa ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi – ja se on hyvä asia. Päättämme siitä, mitä alalla pitäisi tehdä, mutta muistetaan, että talousavun alalla kriisin torjunta tulee ensin. Neljänneksi Tukholman ohjelma merkitsee turvallista ja avointa EU:ta, vapauksien EU:ta – vain siten se on yhteinen EU. Tietynlainen tasapaino näiden tärkeiden arvojen on elintärkeä. Lopuksi muistutan, että Itämeren alueen kehittäminen edellyttää alueen jäsenvaltioilta entistä tiiviimpää yhteistyötä, ja Ruotsi on tehnyt paljon tällä alalla.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Aloitan onnittelemalla puheenjohtajavaltio Ruotsia tavasta, jolla se on valmistellut siirtymisen Lissabonin sopimukseen. Ruotsin puheenjohtajuuskauden ensisijainen tavoite on saavutettu onnistuneesti. Katson, että neuvoston on joulukuussa toimittava, jotta voidaan ratkaista EU:n kohtaama kaksijakoinen haaste: talouskriisi ja ilmastonmuutos.

Nyt on palautettava luottamus rahoitusmarkkinoille perustamalla valvontajärjestelmä, jolla hallitaan vastaavien kriisien syntymistä tulevaisuudessa ja ehkäistään se. Ilmastonmuutoksesta ajattelen, että ympäristönsuojelupolitiikan luominen ei saa vaikuttaa muihin politiikanaloihin tai EU:n varojen jakamiseen sellaisille politiikanaloille kuin aluepolitiikka.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, vastaan muutamaan lyhyeen kysymykseen. Esitettiin kysymys Turkista. Olemme tietysti tyytyväisiä siihen, että Turkin yleisenä tavoitteena on edelleen yhdentyminen EU:hun. Neuvottelut Turkin kanssa etenevät – eivät ehkä niin nopeasti kuin me haluaisimme, mutta edistystä tapahtuu, ja me toivomme voivamme avata ympäristöluvun vuoden lopussa.

Tuemme luonnollisesti Turkin ja Kyproksen välisiä neuvotteluja sekä saarella käytäviä neuvotteluja ratkaisun löytämiseksi sen jakoon. Asianomaiset osapuolet ovat vastuussa kyseisestä prosessista ja YK tarjoaa siihen apuaan, mutta EU tietysti tukee sitä, ja olin aivan äskettäin Kyproksessa keskustelemassa eri osapuolten kanssa tästä asiasta. Olisi hienoa, jos ratkaisu löydetäisiin pian. Myös tänään iltapäivällä järjestetään keskustelu Turkia ja muita ehdokasvaltioita koskevasta laajentumisesta. Ulkoministeri Carl Bildt osallistuu keskusteluun, ja Euroopan parlamentin jäsenillä on tilaisuus esittää kysymyksiä tästä ja muista asioista.

Kommentoin lyhyesti Itämeri-strategiaa. Kiitän vielä kerran Euroopan parlamenttia tuesta, jota se on osoittanut puheenjohtajavaltio Ruotsille tässä asiassa. Ajatus Itämeri-strategiasta syntyi tietysti täällä parlamentissa, joten olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että se on nyt laadittu ja voimassa. Strategia on erittäin tärkeä tekijä alueen ympäristöongelmien ratkaisemisessa mutta myös yhteistyön lisäämisessä muun muassa hyvinvoinnin, innovoinnin ja turvallisuuden alalla.

Euroopan ulkosuhdehallinto on yksi suurimmista ja tärkeimmistä muutoksista, joita Lissabonin sopimus aiheuttaa. Lokakuun huippukokouksessa Eurooppa-neuvosto hyväksyi yleiset puitteet kyseiselle hallinnolle. Catherine Ashton jatkaa nyt työtä kyseisten puitteiden parissa yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ja jättää lopullisen ehdotuksen viimeistään ensi vuoden huhtikuussa. Ulkosuhdehallinto perustetaan tietysti vaiheittain, ja on tärkeää, että se toteutetaan pätevällä ja rakentavalla tavalla. Euroopan parlamentilla on tilaisuus keskustella sen tulevasta muodosta.

Budjettitarkistuksen alalla olen Göran Färmin kanssa samaa mieltä siitä, että nyt kun meillä on viikon kuluttua Lissabonin sopimus ja nykyaikaiset uudet Euroopan unionin perussäännöt, me tarvitsemme selvästi myös nykyaikaisen talousarvion, jolla voidaan vastata sopimukseen liittyviin haasteisiin. Toivon, että uusi komissio voi jättää asiaa koskevan ehdotuksen mahdollisimman pian. Uskon, että myös puheenjohtaja Barroso mainitsi asian eilen kyselytunnilla.

Kahdeksan vuotta Laekenin jälkeen olemme nyt uuden sopimuksen kynnyksellä. Hetki on historiallinen, uuden aikakauden alku Euroopan unionille. Olen erittäin tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on voinut antaa panoksensa siihen. Voimme nyt jättää tiettyssä määrin institutionaaliset kysymykset taaksemme ja keskittyä suuriin poliittisiin haasteisiin, jotka huolettavat EU:n kansalaisia – koska me kaikki tietysti puolustamme kansalaisten EU:ta.

Monista näistä asioista keskustellaan Eurooppa-neuvoston kokouksessa joulukuussa. Ilmastokysymys on keskeinen asia meidän sukupolvellemme. Eurooppa-neuvoston kokous pidetään samaan aikaan Kööpenhaminan ilmastokokouksen kanssa, ja huippukokous antaa meille tilaisuuden hienosäätää tarvittaessa neuvotteluasemaamme Kööpenhaminassa.

Rahoituskysymysten ja talouskriisin alalla voimme ottaa käyttöön monia välineitä ja myös laatia pitkän aikavälin suuntaviivoja sille, miten me voimme tehdä EU:sta jälleen kilpailukykyisen hyvinvoinnin ja sosiaalisen koheesion lisäämiseksi, sekä erityisesti valmistautua uuteen Lissabonin strategiaan, joka voisi pitkällä ja keskipitkällä aikavälillä olla erittäin hyödyllinen EU:lle tässä suhteessa.

Tukholman ohjelma lisää EU:n kansalaisten turvallisuutta, ja on erittäin tärkeää, että saamme toteutettua kyseisen ohjelman. Kaikki nämä kysymykset ovat käsiteltävänä vielä huippukokouksen jälkeenkin, ja kaikissa näissä asioissa me tarvitsemme erittäin tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa. Pääministeri Reinfeldt tulee tänne joulukuun istuntojaksolla, ja hän kertoo sitten huippukokouksen tuloksista ja tekee myös yhteenvedon Ruotsin puheenjohtajuuskaudesta. Kiitos paljon erittäin hyvästä ja rakentavasta keskustelusta.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, samana päivänä kun juhlimme sitä, että seuraavassa komissiossa on ilmeisesti vähintään yhdeksän naista – minäkin pidän sitä voittona kaikille meille, jotka olemme aktiivisesti toimineet sen puolesta – kuulimme uutisista tänä aamuna, että yksin Ranskassa kuoli viime vuonna 156 naista kotiväkivallan uhrina. Koska tänään on kansainvälinen päivä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi, asian pitäisi saada meidät pysähtymään ja ajattelemaan ja toivottavasti myös toimimaan tulevaisuudessa EU:ssa ja kansainvälisesti. Ehkä meidän pitäisi nostaa asia esiin eri kokouksissa myöhemmin tänään.

Tämä on tärkeä askel eteenpäin. Se myös kertoo paljon tulevasta menettelystä, jonka pitäisi olla avoimempi komission jäseniä nimitettäessä. Toivon, että tulevaisuudessa jäsenvaltiot ja hallitukset nimittivät miehen ja naisen. Minusta se on erinomainen ajatus.

Minäkin haluan kommentoida uuden korkean edustajan ja uuden neuvoston puheenjohtajan nimityksiä. Catherine Ashton nimitettiin komissioon Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen täydellä tuella. Hänestä itse asiassa äänestettiin vuosi sitten täällä parlamentissa, ja hän sai taakseen erittäin suuren enemmistön – muistaakseni 538 ääntä. Kuten olemme kuulleet monilta teiltä, hän on tehnyt tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa ja on aina odottanut parlamentin osallistuvan eri asioiden käsittelyyn. 27 valtion tai hallituksen päämiestä valitsi hänet yksimielisesti, joten katson, että hänellä kaikki legitimiä täyttää virkansa ja saada osakseen Euroopan unionin ulkomaisten kumppanien kunnioitus. Pidän vertauksesta, joka täällä esitettiin, että sen sijaan että meillä on joku, joka pysäyttää liikenteen tai merkitsee punaista valoa, tarvitsemme välittäjän, joka itse asiassa edistää liikenteen sujumista tai päätöksentekoa demokraattisella ja hyvällä tavalla Euroopan unionissa. Olen oppinut tuntemaan hänet erittäin hyvänä kollegana, ja sanoisin, että hän on vankkumaton EU:n kannattaja. Se on todellakin tärkeä lähtökohta.

Me olemme jo kuulleet hyviä kommentteja tässä keskustelussa. Mielestäni keskustelu on ollut hedelmällinen ja rakentava, ja kiitos kaikille puheenvuoroista. Haluan myös kommentoida Göran Färmin suoraa kysymystä budjettitarkistuksesta. Voin vain toistaa sen, mitä komission puheenjohtaja on jo kertonut teille, että asia annetaan uuden komission käsiteltäväksi. Se johtuu ennen kaikkea siitä, että uusi Lissabonin sopimus sisältää määräyksiä, joissa vaaditaan uutta institutionaalista järjestelyä, niin että se on myös hyvä perusta talousarviota koskeville päätöksille. Toiseksi, uuden komission on päätettävä poliittisista painopistealoista ja sitten ryhdyttävä sanoista tekoihin, jotta talousarvio todellakin tukee poliittisia painopisteitä. Sanoisin, että se on tärkeä innovaatio ja mahdollisuus seuraavalle komissiolle. Me kaikki luovutamme sen Cecilia Malmströmille lämpimin käsin. Se, mitä komissio voi sanoa, on, että ehdotus budjettitarkistusta annetaan ensi vuoden alussa ja siitä tulee välitön tehtävä seuraavalle komissiolle.

Haluaisin kommentoida yhtä asiaa, joka koskee Tukholman ohjelmaa. Tukholman ohjelman hyväksyminen osuu samaan aikaan Lissabonin ohjelman voimaantulon kanssa, ja Euroopan parlamentilla on ratkaiseva rooli kyseisten politiikanalojen kehittämisessä. Se lisää jälleen oikeus- ja sisäasioista tehtävien tärkeiden päätösten demokraattista legitimiyyttä. Se on hyvä uutinen EU:n kansalaisille ja myös kaikille EU:n toimielimille.

Sitten vielä ilmastomuutos: voin kuulla, että täällä vallitsee yhteinen näkemys aktiivisesta roolista, jossa Euroopan unionin pitäisi toimia Kööpenhaminassa ja tästä eteenpäin.

Vielä kerran paljon kiitoksia keskustelusta. Uuden Lissabonin sopimuksen myötä meillä on nyt teksti, joka auttaa meitä käsittelemään kaikkia tärkeitä asioita, jotka täällä on nostettu esiin – ilmastomuutosta, rahoituskriisiä sekä sen sosiaalisia ja muita vaikutuksia – ja tietysti myös varmistamaan, että meillä on tulevaisuudessa demokraattinen Euroopan unioni.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa on määrä luoda perusta tulevalle Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategialle. Niin tehdään aikana, jolloin työttömyys on Euroopassa saavuttamassa historiallisen huipputasoa ja talous on taantumassa, syvässä kriisissä. Kahdeksan vuotta myöhemmin meidän on nöyryyttävä todellisuuden edessä: asettuja tavoitteita ei ole saavutettu. Syyt epäonnistumisen takana ovat siinä, mikä pian näytti olevan todellinen ohjelma strategian takana: työsuhteiden sääntelyn purkaminen ja siihen liittyvä työn arvon alentaminen, hyökkäys sosiaalisia oikeuksia vastaan, julkisten peruspalvelujen purkaminen, talouden keskeisten alojen yksityistäminen ja vapauttaminen sekä markkinoiden nostaminen hallitsemaan yhä useampaa julkisen elämän alaa. Työntekijöillä ja kansalaisilla on kaikki syyt toivoa radikaalia muutosta pois tästä ohjelmasta: suunnanmuutosta, jonka toteuttaminen on elintärkeää. Tällainen muutos edellyttää muun muassa seuraavaa: koulutuksen tunnustaminen oikeudeksi eikä palveluksi tai pelkäksi markkinasektoriksi; tiedon ja kulttuuripalvelujen saannin demokratisointi; työn ja työntekijöiden oikeuksien arvostaminen; tuotantosektorin ja pk-yritysten suojeleminen; laadukkaiden julkisten palvelujen tarjoaminen kaikille sekä oikeudenmukaisempi varallisuuden jakautuminen.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tulevassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa jäsenvaltioiden odotetaan sopivan tärkeimmistä peruseräpäätteistä, jotka esitetään Kööpenhaminan ilmastokokoukselle. Mielestäni on tärkeää, että kysymystä energiatehokkuudesta ei sivuuteta päästökiintiöillä ja että kehitykselle myönnetään taloudellista tukea. Toisin sanoen Euroopan unionilla on tapana unohtaa tämä helppo palkinto. Syy siihen, miksi se olisi erityisen haitallista, on se, että joillakin EU:n alueilla me voimme vähentää päästötasoa halvemmalla kehittämällä energiatehokkuutta kuin millään muulla ratkaisulla. Siitä voidaan tehdä kaksi päätelmää. Ensinnäkin Euroopan unionin on pyrittävä varmistamaan maailmanlaajuinen energiatehokkuusnormien lähentäminen hyväksymällä uusi ilmastonsuojeluohjelma. Toiseksi energiatehokkuutta koskeville tuille on annettava entistä suurempi rooli tulevassa EU:n pitkän aikavälin talousarviossa, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä entisten sosialistimaiden jälleenrakennusohjelmiin. Se johtuu siitä, että sillä alueella on mahdollista saavuttaa huomattavia säästöjä suhteellisen pienin menoin.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Keskeinen aihe Tukholman ohjelmassa on ”kansalaisten Euroopan rakentaminen”. Se, mitä se minulle merkitsee, on se, että EU:n toimielinten on tästä lähtien yhdessä jäsenvaltioiden kanssa saavutettava edistystä EU:n sisärajojen poistamisessa, sillä kansalaiset kohtaavat edelleen hallinnollisia ja oikeudellisia esteitä, jotka näyttävät estävän heitä harjoittamasta oikeuksiaan elää ja työskennellä valitsemassaan jäsenvaltiossa. Siksi Tukholman ohjelmassa on toteutettava tämä keskeinen asia ja annettava selvästi määritellyt välineet kaikkien EU:n työntekijöiden pääsyn helpottamiseksi yhteisön työmarkkinoille, mikä on unionin kansalaisuuden merkittävä symboli.

Sen lisäksi nykyinen talouskriisi korostaa entistä enemmän tarvetta edistää vapaan liikkuvuuden täyttämistä. Liikkuvuuden parantaminen EU:ssa, vapauden, oikeuksien ja velvollisuuksien yhteisellä alueella, sisältää Schengen-alueen vahvistamisen ja sen seurauksena tarpeen integroida jäljellä olevat jäsenvaltiot alueeseen mahdollisimman nopeasti. Se sisältää myös EU:n ulkorajojen hyvän valvonnan, joka on toteutettava niin yhdenmukaisesti kuin mahdollista.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston ja komission edustajat, hyvät kollegat, haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia sen työstä uuden sisä- ja oikeusasioden työohjelman laatimiseksi.

Euroopan unionilla on Tukholman ohjelman kautta mahdollisuus parantaa kaikkien EU-kansalaisten arkipäivää. Turvallisuus, hyvinvointi ja tasa-arvo syntyvät oikeusvaltion, solidaarisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden johdonmukaisesta noudattamisesta eri politiikan aloilla ja laadittavassa lainsäädännössä.

Maahanmuuttajien, vähemmistöjen ja syystä tai toisesta syrjintää kohtaavien kansalaisten arkipäivän parantamiseen soisin kiinnitettävän nykyistä huomattavasti enemmän huomiota. Kyse ei ole vain marginaali-ilmiöistä: tuoreen eurobarometri-tutkimuksen mukaan joka kuudes eurooppalainen ilmoitti kokeneensa syrjintää viimeisen vuoden aikana.

Haluaisinkin tässä yhteydessä vielä painottaa nyt neuvostossa käsiteltävänä olevan, syrjinnän tavaroiden ja palveluiden tarjonnassa kieltävän direktiivin tärkeyttä. Valitettavasti direktiivin eteneminen neuvostossa on ollut erittäin tahmeaa ja direktiivi on kohdannut huomattavaa vastustusta joidenkin jäsenvaltioiden taholta. Euroopan unionin arvopohja rakentuu ihmisoikeuksien ja tasa-arvon periaatteiden kunnioittamiselle. Nämä periaatteet on pantava täysimääräisesti täytäntöön myös Euroopan laajuisen lainsäädännön tasolla.

(Istunto keskeytettiin klo 11.40.)

(Klo 11.45–12.05 jäsenet kokoontuivat LUX-palkinnon jakotilaisuuteen.)

(Istuntoa jatkettiin klo 12.05)

Puhetta johti:
puhemies Jerzy BUZEK

7. Äänestykset

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Vastuuvapaus 2007: EU:n yleinen talousarvio: pääluokka II, neuvosto (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyksen 173 artiklan nojalla työjärjestyksen 2 artiklaa koskevan puheenvuoron. Linaan kyseistä artiklaa suoraan: ”Euroopan parlamentin jäsenet ovat edustajantoimissaan itsenäiset.” Neuvoston ja komission julkilausumista aamupäivällä käydyssä keskustelussa te, arvoisa puhemies, sanoitte, ettei Nigel Faragen huomautuksia voida hyväksyä. Uutena parlamentin jäsenenä tahtoisin, että selitätte työjärjestyksen 2 artiklan huomioon ottaen, voivatko parlamentin jäsenet ilmaista mielipiteensä vapaasti ja sensuroimatta.

Puhemies. – (PL) Aion tavata jäsen Faragen ja keskustella hänen kanssaan tästä ystävällisessä hengessä. Tämä on ehdotukseni. Kiitoksia paljon.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin osallistuin tämänaamuiseen keskusteluun. Minusta te ette ollut millään lailla epäoikeudenmukainen tai käyttänyt asemaanne väärin. Päinvastoin...

(Hälinää)

Päinvastoin, te kuuntelitte hyvin kärsivällisesti ja kunnioittavasti, kun tämän niin sanotun ryhmän puheenjohtaja osoitti meille olevansa ammattimainen solvaaja. Tästä Nigel Faragen puheesta todellisuudessa oli kyse.

(Suosionosoituksia)

Søren Bo Søndergaard, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän nimenhuutoäänestystä vastuuvapauden myöntämisestä neuvoston talousarvion toteuttamisesta vuonna 2007. Mielestäni on tärkeää, että parlamentti tukee laajasti vaatimuksiamme siitä, että neuvosto lisää yhteistyötään parlamentin ja sen asiasta vastaavien valiokuntien kanssa seuraavassa vastuuvapausmenettelyssä.

7.2. Renkaiden polttoainetehokkuutta koskeva merkintä (A7-0076/2009, Ivo Belet) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Ivo Belet, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia erinomaisesta yhteistyöstä. Tämä sopimus on mielestäni sekä kunnianhimoinen että realistinen. Se vakuuttaa meidät siitä, että kannattaa suosia polttoainetta säästäviä, hiljaisia ja tietenkin turvallisia renkaita. Kiitän myös komissiota sekä varjoesittelijöitä Matthias Grootea ja Jorgo Chatzimarkakisia heidän tekemästään erinomaisesta työstä.

7.3. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Belgia - tekstiiliala ja Irlanti - Dell (A7-0044/2009, Reimer Böge) (äänestys)

7.4. Parlamentin työjärjestyksen mukauttaminen Lissabonin sopimukseen (A7-0043/2009, David Martin) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, koneeni ei toimi, mutta se ei ole se asia, jonka halusin sanoa.

Tämä mietintö sisälsi tarkistuksen 86, joka on peruutettu. Työjärjestyspuheenvuoroni perustuu työjärjestyksen 24 artiklan 2 kohtaan. Kuten minulla on ollut kunnia selittää teille monien kollegoideni puolesta, artiklassa määrätään, että sitoutumattomat jäsenet nimeävät yhden joukostaan osallistumaan puheenjohtajakokoukseen. Koska hallinto on jarruttanut asiaa, tätä velvoitetta ei ole täytetty heinäkuun jälkeen.

Tällä tarkistuksella 86 oli kuitenkin tarkoitus muuttaa kyseistä määräystä niin, että te saisitte päättää, ketkä sitoutumattomien jäsenten edustajat osallistuvat puheenjohtajakokoukseen. Tämä, arvoisa puhemies, on todella häpeällistä, ja käytän varovaista kieltä. Kaikki kollegamme ovat tästä samaa mieltä. Näyttää siltä, että me olemme ainoat, jotka eivät saa itse nimetä edustajaansa puheenjohtajakokoukseen.

Arvoisa puhemies, toivon, että aiotte kieltäytyä tästä sosialidemokraattisen ryhmän ja oman Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmänne teille tarjoamasta mahdollisuudesta.

Puhemies. – (PL) Ymmärrän, mitä tarkoitatte. Haluaako esittelijä sanoa tästä jotain? Saanko pyytää esittelijää kommentoimaan asiaa?

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän ei tarvitse käyttää tähän paljon aikaa, koska sitoutumattomiin jäseniin ei kannata käyttää paljon aikaa. Emme äänestä tästä. Jos he olisivat vaivautuneet osallistumaan niiden valiokuntien kokouksiin, joiden kokouksiin heillä on oikeus osallistua, he tietäisivät, että emme äänestä tästä asiasta tänään, vaan tammikuussa. Aion pitäytyä suosituksessani, jonka mukaan te, arvoisa puhemies, kutsutte jonkun sitoutumattoman jäsenen osallistumaan puheenjohtajakokoukseen.

7.5. Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokouksen valmistelu (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni huomasi, että tarkistuksien 43 ja 54 äänestysjärjestys on tässä äänestysluettelossa väärin päin.

Tarkistuksen 43 hyväksymisen ei pitäisi mitätöidä tarkistusta 54, koska tarkistuksessa 54 on muitakin kysymyksiä, joita tarkistus 43 ei kata.

Jos jompikumpi näistä tarkistuksista mitätöi toisen, olisi tarkistuksesta 54 äänestettävä ensin ja tarkistuksesta 43 vasta sen jälkeen.

Tämä äänestys ei ole äänestysluettelon ensimmäisellä, vaan toisella sivulla. Halusin vain huomauttaa tästä, jotta olette tietoinen asiasta, kun pääsemme äänestyksissä siihen kohtaan.

Puhemies. – (PL) Haluaako joku valiokunnan edustaja sanoa tästä jotain? Ehkä Jo Leinen? Ehdotatteko äänestysjärjestystä muutettavan? Minun täytyy sanoa, että emme odottaneet tätä muutosta. Sellaista ehdotusta ei ole tehty.

Jo Leinen, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, Satu Hassi on oikeassa. Voimme noudattaa hänen ehdottamaansa menettelyä.

(Ehdotus hyväksyttiin)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, tulkki pyysi juuri nyt 20 artiklaa eikä 22 artiklaa, ja tämän vuoksi on vaikea toimia niin kuin te haluatte. Siksi toivon, että tulkit kääntävät nyt puolankieliset numerot oikein.

Puhemies. – (PL) Virhe oli ehkä minun. Olen pahoillani.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, parlamenttia edustaa Kööpenhaminassa virallinen valtuuskunta. Myös te osallistutte kokoukseen, ja ensimmäistä kertaa meidän ei tarvitse vuokrata kaupungista toimistoa. Sen sijaan olemme virallisesti edustettuina EU:n paviljongissa. Tämä on hyvä asia, ja olemme kiitollisia siitä. Sen vuoksi 61 artiklaa ei tarvita.

Lissabonin sopimuksella varmistetaan paitsi se, että parlamenttia kuullaan kansainvälisistä sopimuksista, myös se, että sen täytyy hyväksyä ne. Tämä merkitsee meille uuden aikakauden alkua, ja siksi pyydämme 60 artiklan nojalla, että meidät päästetään EU:n koordinoitinkokouksiin sen sijaan, että meidät jätettäisiin seisomaan oven ulkopuolelle. Komission on kohdeltava meitä samalla tavoin kuin neuvostoa antaessaan tietoa sopimusneuvotteluista, ja me pyydämme sitä aloittamaan Kioton sopimuksesta. Tämä on pyyntömme komissiolle. Ehkäpä komission jäsen Reding haluaa sanoa jotain tästä aiheesta.

(Suosionosoituksia)

Viviane Reding, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, olen ottanut viestin vastaan ja välitän sen komission puheenjohtajalle ja muille komission jäsenille.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, voisitteko ystävällisesti edetä vähän nopeammin, sillä jos jatkamme tätä tahtia, äänestämme täällä täysistunnossa vielä keskiyöllä.

7.6. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva monivuotinen ohjelma (2010–2014) (Tukholman ohjelma) (äänestys)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, se, mistä Markus Ferber perustellusti valitti, on tapahtunut uudelleen. Kuulimme kolme eri numeroa, joilla viitattiin siihen kohtaan, josta aiomme juuri äänestää. En tiedä, johtuuko tämä siitä, että numeroita ei luettu oikein, vai siitä, että ne käännettiin väärin. Kuulin ensin 33, sitten 30 ja sitten 43, ja tämä on hyvin epäselvää.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, vakuutan teille, että äänestyksen vauhti on aivan sopiva. Olette hyvin kohtelias mies, ja me olemme teille siitä kiitollisia, mutta etenimme vielä nopeammin, jos ette sanoisi ”kiitos” jokaisen äänestyksen jälkeen vaan vasta kun kaikki äänestykset on toimitettu.

Kiitos, arvoisa puhemies!

Puhemies. – (PL) Kiitän teitä huomautuksestanne!

– Ennen 131 kohdasta toimitettavaa äänestystä:

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, äänestyksen kohteena on 131 kohtaa koskeva suullinen tarkistus, josta olen samaa mieltä molempien muiden esittelijöiden, Juan Fernando López Aguilarin ja Luigi Berlinguerin, kanssa.

Nykyisellään kohta kuuluu: ”kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja tarkastelemaan huumausaineita koskevia nykyisiä kansainvälisiä, yhteisön ja kansallisia säädöksiä ja toimintalinjoja sekä edistämään haittojen vähentämistä koskevia toimintalinjoja, etenkin näistä asioista YK:n tasolla järjestettäviä konferensseja silmälläpitäen”.

Suullisessa tarkistuksessa ehdotetaan, että kohtaan lisätään sanat ”ehkäisyä ja korvaamista”, jolloin kehoitus arvioida ja tarkastella säädöksiä koskisi ”haittojen vähentämistä, ehkäisyä ja korvaamista koskevia toimintalinjoja”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.7. Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen tila (äänestys)

7.8. Lentoyhtiöiden konkurssit ja matkustajille maksettavat korvaukset (äänestys)

7.9. "made in" (alkuperämerkintä) (äänestys)

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

8. Äänestysseilytykset

Suulliset äänestysseilytykset

– Mietintö: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, jokaisen kansanedustuslaitoksen tärkein velvollisuus on asettaa täytäntöönpanoelimet vastuuseen. Olemme täällä kansalaisten edustajina. Meidän ja täytäntöönpanevan elimen eli komission välillä olisi oltava luova jännite.

Mutta talousarviokysymyksissä Euroopan parlamentti asettuu ainoana maailman vaaleilla valittujen edustajakokousten joukossa täytäntöönpanoelimen puolelle omia valitsijoitaan vastaan yhdentymisen syventämiseksi.

EU:n talousarvio kasvaa joka vuosi; joka vuosi saamme tilintarkastustuomioistuimelta raportin, joka osoittaa, että kymmeniä miljardeja euroja on kadonnut tai varastettu. Silti emme tee sitä ainoaa asiaa, johon meillä on valta, eli pysäyttää toimituksia, toisin sanoen ilmoita, että emme myönnä lisää rahaa, ennen kuin kirjanpitoimenettelyt on saatu järjestykseen.

Jälleen kerran me päästämme läpi tämän talousarvion kaikista sen virheistä huolimatta ja petämme siten ne, jotka ovat meidät tänne valinneet, äänestäjämme ja veronmaksajamme, koska suurin osa parlamentin jäsenistä kannattaa "Eurooppa, oikein tai väärin" -asennetta ja pitää parempana, että asiat tehdään huonosti Brysselissä kuin että ne tehdään pätevästi jäsenvaltioissa.

– Mietintö: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto äänesti 24 miljoonan euron käyttöönoton puolesta Belgiassa irtisanottujen työntekijöiden tukemiseksi.

Äänestimme puolesta, koska olemme hädänalaisten puolella, niiden puolella, jotka antavat hikensä ja aivonsa yrityksille ja jotka viime kädessä ovat katastrofaalisia yhteiskunnallisia vaikutuksia synnyttävän epäoikeudenmukaisen talousjärjestelmän ja hillitsemättömän voitontavoittelun uhreja.

Tästä huolimatta globalisaatorahaston roolia on arvioitava.

Vuonna 2009 käytettävissä olleista 500 miljoonasta eurosta otettiin käyttöön vain 37 miljoonaa euroa. Rahasto ei heijasta sitä syytä, jonka vuoksi se perustettiin.

Toiseksi, sen sijaan, että rahastosta tuettaisiin työttömiä suoraan, sillä tuetaan kansallisia työttömyysturvajärjestelmiä. Koska ne ovat keskenään hyvin erilaisia, rahasto toistaa viime kädessä omien tulonjakojärjestelmiemme ilmeiset eriarvoisuudet.

Portugalissa rahastosta annetaan työttömälle 500 euroa tukea. Irlannissa siitä myönnetään työttömälle tukea 6 000 euroa.

Kolmanneksi, Dellin tapaus osoittaa, että on mahdollista tukea samanaikaisesti Irlannissa irtisanottuja työntekijöitä sekä juuri heidät irtisanonutta monikansallista yritystä, joka saa tällä hetkellä toisentyypistä julkista tukea Puolassa.

Dellille myönnettiin varoja uuden tehtaan perustamiseksi Puolaan samalla, kun se valtasi uusia markkina-asemia Yhdysvaltojen markkinoilla ja ilmoitti tehneensä noin 337 miljoonan Yhdysvaltojen dollarin voiton tämän vuoden kolmannella neljänneksellä.

Tästä syystä globalisaatorahaston kaikkia näkökohtia on arvioitava huolellisesti.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen sanonut tämän aiemmin ja sanon sen epäilemättä jälleen: olivat Euroopan unionin perustajien motiivit mitkä tahansa, unioni on jo kauan sitten lakannut

olemasta ideologinen hanke ja muuttunut huijaukseksi, keinoksi jakaa rahaa järjestelmään kuulumattomilta ihmisiltä järjestelmään kuuluville ihmisille. Tämä on siis se, mistä tänään todella keskustelemme – näistä lahjoista valituille etuoikeutetuille yhtiöille.

Jättäkäämme tässä sivuun Dellille Irlannissa myönnetyn tuen epäilyttävä ajoitus; siitä ilmoitettiin kyseenalaisen sopivasti juuri ennen Irlannin kansanäänestystä Euroopan perustuslaista tai Lissabonin sopimuksesta. Todettakoon vain laajemmin, että maanosamme on yrittänyt tätä ennenkin: 1970-luvulla päätimme tukea kilpailukyvyttömiä teollisuudenaloja, ja seuraukset olivat tuhoisat. Me tiedämme, mihin se tie johtaa. Se johtaa stagnaatioon, inflaatioon ja lopulta kollektiiviseen vararikkoon. Älkäämme tehkö sitä toista kertaa.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, luin kiinnostuneena ensimmäisen lauseen, jonka mukaan rahasto on perustettu, jotta voidaan tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista.

Mutta eikö maailmankaupassa ole aina tapahtunut merkittäviä rakennemuutoksia? Minun vaalipiirissäni Lontoossa oli tekstiiliyrityksiä, jotka vastasivat ja valmistautuivat globalisaatioon ulkoistamalla eräitä toimintojaan köyhempiin maihin ja luomalla näin työpaikkoja kehitysmaissa, mutta ne pitivät suurta lisäarvoa tuottavat tutkimuksen ja kehittämisen sekä markkinoinnin työpaikat Lontoossa, vaalipiirissäni, Euroopan unionissa.

Jos nämä yritykset pystyivät vastaamaan globalisaatioon, miksi siten palkitsemme tehottomia tekstiili- ja tietotekniikkayrityksiä, jotka vain hautaavat päänsä hiekkaan ja toivovat globalisaation katoavan?

Nämä rahat pitäisi todellakin palauttaa veronmaksajille, niin että he voivat käyttää ne parhaaksi katsomallaan tavalla. Hallitusten on todella aika keskittyä oikeiden edellytysten luomiseen, jotta kun työpaikkoja katoaa, yrittäjät voivat astua esiin ja luoda uusia työpaikkoja.

– **Mietintö: David Martin (A7-0043/2009)**

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, palaan tähän todelliseen vallan väärinkäyttöön, johon oltiin hyvin lähellä syyllistyä käyttämällä tekosyynä työjärjestykseen tehtävää tarkistusta sen mukauttamiseksi Lissabonin sopimuksen luomiin olosuhteisiin, tarkistusta 86, jolla hallinto myönsi itselleen oikeuden nimetä sitoutumattomien jäsenten edustajan puheenjohtajakokouksessa.

On täysin pöyristyttävää, että tätä nimitystä, jonka olisi pitänyt tapahtua kaikkien parlamentin elinten tapaan joko vaaleilla tai yksimielisesti, ja ellei yksimielisyyteen päästä, vaaleilla, ei ole vielä tehty sitä vastustavien virkamiesten tietoisien vehkeilyn vuoksi.

Lisäksi on hälyttävää, että nämä virkamiehet ovat saaneet puolelleen meihin vihamielisesti suhtautuvat poliittiset ryhmät, joiden ei selvästi pitäisi ottaa tosiasiallisesti eikä oikeudellisesti kantaa edustajamme nimeämiseen. Jos tätä päätöstä vielä käsitellään, me nostamme siitä kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

– **Päätöslauselmaesitys: Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokouksen valmistelu (B7-0141/2009)**

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, saavuttaaksemme aitoja ja sitovia tuloksia ilmastonmuutoksen torjunnassa on taattava neljä periaatetta, joita haluan korostaa. Olemme myös äänestäneet niistä tänään.

Ensimmäinen on se, että meidän on saatava aikaan oikeudellisesti sitova sopimus.

Toinen on se, että on asetettava tiukat poliittiset tavoitteet, myös päästöjen vähentämiselle. Meillä on oltava tässä asiassa kunnianhimoiset tavoitteet. Uskon, että olisimme voineet mennä pidemmälle kuin tänään menimme.

Kolmas seikka on, että olisi taattava tarvittava julkinen rahoitus, jotta voimme ratkaista ilmastonmuutoksen ongelman.

Neljäs ja viimeinen – ja mielestäni hyvin tärkeä – seikka on se, että sopimuksen olisi oltava maailmanlaajuinen eikä vain tiettyjen alueiden välinen, ja tämä on saatava aikaan kaikki valtiot kattavan, demokraattiseen osallistumiseen perustuvan prosessin avulla.

Tänään hyväksymämme päätöslauselma ei mielestäni ole yhtä hyvä kuin vaikkapa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan aiemmin hyväksymä päätöslauselma.

Katson kuitenkin, että nyt pitäisi turvata saavutettu tulos ja tämän prosessin aikana tehdyt ponnistelut, ja lähdemme Kööpenhaminaan mukanaamme varsin hyvä parlamentissa tehty työ. Toivon vilpittömästi, että taistelemme lujasti ja että voimme toteuttaa sen, minkä olemme tänään hyväksyneet.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatin tätä päätöslauselmaa. Ilmastomuutos on Kööpenhaminan huippukokouksessa koko maailman ensisijainen poliittinen tavoite. Kokouksessa olisi saatava aikaan pelkkien poliittisten sitoumusten sijasta sitovia sopimuksia ja laiminlyönneistä koituvia seuraamuksia.

Ilmastomuutoksen torjuminen on maailmanlaajuisuista toimintaa, ja siinä tarvitaan sekä kehittyneiden että kehitysmaiden aktiivista panosta. Rikkaiden maiden on kuitenkin oltava pääosassa. Niiden on sovittava sitovista tavoitteista päästöjensä vähentämiseksi ja samalla löydettävä varoja auttaakseen kehitysmaita selviytymään ilmastomuutoksesta.

Jan Březina (PPE). – (CS) Hyväksymällä tänään päätöslauselman ilmastomuutosta käsittelevästä Kööpenhaminan huippukokouksesta parlamentti on antanut selvän viestin siitä, että se pitää tätä kysymystä äärimmäisen tärkeänä. Tämä näkyy siinä aidossa lähestymistavassa, jolla parlamentti hahmottelee yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaatetta. Sen mukaan teollisuusmaiden olisi otettava johtoasema, ja kehitysmailla sekä Kiinan, Intian ja Brasilian kaltaisille talouksille annetaan teknistä ja valmiuksien lisäämiseen tähtäävää tukea. Toisaalta minun on sanottava, että oletamus, jonka mukaan Kööpenhaminassa saavutettavalla sopimuksella annettaisiin sysäys *Green New Deal*-aloitteelle, on mielestäni liian optimistinen ja ideologisesti yksipuolinen. Emme saa kulkea laput silmillä teollisuusyritysten ruumiiden yli ja pyrkiä idealistisesti vähentämään hiilidioksidipäästöjä. Tällainen epärealistinen lähestymistapa ei mielestäni olisi kestävä vaihtoehto Euroopalle kokonaisuutena.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, parlamentin juuri hyväksymä päätöslauselma todella noudattaa täällä vallitsevaa ”poliittisesti korrektia” linjaa, jota vakiintuneissa dogmeissa ei kyseenalaisteta.

Se, että jokin asia sanotaan tuhat kertaa, ei kuitenkaan merkitse sitä, että se pitää paikkansa. Ilmaston lämpenemistä on tapahtunut aina. Ilmasto on esimerkiksi lämmennyt viime jääkaudesta asti, eivätkä edelliset ilmaston lämpenemiset varmasti johtuneet neandertalinihmisten autoista.

Kukaan ei kiistä eikä kyseenalaista sitä, mitä meille toistetaan satoja ja tuhansia kertoja, ja miksi näin on? Voimme nähdä selvästi, että tähän on ainakin yksi hyvin merkittävä syy: maailmanhallituksen perustamisen valmistelu. Toinen syy on se, että jälleen kerran syylistetään Euroopan ja länsimaiden kansalaisia, joiden perusteettomasti katsotaan olevan vastuussa kaikista maailman ongelmista.

Lopetan tähän, arvoisa puhemies, koska minulla ei ole oikeutta puhua 61 sekuntia. Kiitos, että kuuntelitte, mitä sanoin.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ensimmäisessä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana tai tähän tehtävään nimitettynä antamassaan lehdistötilaisuudessa Herman Van Rompuy ilmoitti, että Kööpenhaminan prosessi on askel kohti planeettamme maailmanlaajuisuista hallintoa. En voi olla ainoa, joka on huolissaan siitä, miten ne, jotka pyrkivät siirtämään valtaa pois kansallisilta demokratoilta, ovat valjastaneet ympäristökysymykset omien pyrkimyksiensä ajamiseen.

Ympäristönsuojelu on liian tärkeä asia, jotta sen ratkaisujen soveltaminen voitaisiin jättää vain yhdelle poliittisen keskustelun osapuolelle. Konservatiivina pidän itseäni luonnollisena ympäristönsuojelijana. Marx opetti, että luonto on resurssi, jota täytyy käyttää hyväksi, ja tämä oppi toteutui brutaalilla tavalla SEV-maiden savupiipputeollisuudessa, mutta me emme ole koskaan kokeilleet vapaiden markkinoiden ratkaisuja, joissa omistusoikeuksia laajennetaan ja puhdas ilma ja vesi saavutetaan sallimalla yksityisomistus traagisen yhteisomistuksen sijasta, jossa nämä tavoitteet odotetaan saavutettavan valtion toimilla ja maailmanlaajuisen teknokratian avulla.

Ympäristönsuojelu on aivan liian tärkeä asia jätettäväksi vasemmistolle.

– **Päätöslauselmaesitys: Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva monivuotinen ohjelma (2010–2014) (Tukholman ohjelma) (B7-0155/2009)**

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, Tukholman ohjelmaa käsittelevä päätöslauselma, josta parlamentti äänesti tänään, on tulosta erinomaisesta yhteistyöstä ja upouudesta menettelykaavasta, josta meillä ei vielä ole paljon kokemusta.

Tällä menettelyllä asetetaan todella kunnianhimoisia tavoitteita, mutta jos haluamme avoimen mutta myös turvallisen Euroopan, meidän on löydettävä oikea tasapaino yhtäältä rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa tehtävän yhä tehokkaamman yhteistyön ja toisaalta yksityisyyden suojan varmistamisen välillä.

Olemme sitoutuneet yhteiseen turvapaikkapolitiikkaan, perus- ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja yhteiseen maahanmuuttopolitiikkaan rajavalvonnan tehostamisen avulla.

Seuraavana tehtävänä on perustaa Euroopan oikeudenkäyttöalue. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän on edistettävä kaikkia yhteistyön muotoja yhteisen eurooppalaisen oikeuskulttuurin levittämiseksi. Esimerkkejä tästä ovat yhteisten tuomioiden ja sääntöjen vastavuoroinen tunnustaminen, eksekvatuurimenettelyn poistaminen ja toimenpiteiden toteuttaminen oikeussuojakeinojen käytön helpottamiseksi ja tuomioistuinten välisen vaihdon lisäämiseksi.

Lisäksi on monivuotinen ohjelma, jossa korostetaan unionin kansalaisuuden käsitettä, jonka olisi katsottava täydentävän eikä rajoittavan jäsenvaltion kansalaisuutta.

Mielestäni nämä kaikki tavoitteet edellyttävät kaikilta suurempaa sitoutumista...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, äänestin tänään vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevan EU:n strategian eli Tukholman ohjelman puolesta, mutta kun neuvoston varsinainen lainsäädäntöehdotus palaa komission kautta parlamenttiin, aion olla hyvin tiukka ja luja kysymyksessä lainsäädäntötyön avoimuudesta.

Tämä on erityisen tärkeää turvapaikkamenettelyn osalta. Mahdollisuus hakea turvapaikkaa on perusoikeus, ja eurooppalaisella yhteistyöllä on tarkoitus purkaa muureja, ei pystyttää niitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on kunnioitettava pakolaisen ja turvapaikanhakijan määritelmää pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen mukaisesti, ja olen nyt jättänyt tätä koskevan tarkistuksen. Tukholman ohjelman on lopullisessa muodossaan edustettava vapauden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kaltaisia eurooppalaisia arvoja. Niiden puolesta kannattaa taistella, ja juuri sen aion tehdä.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Arvoisa puhemies, ensiksi haluan kiittää teitä ja virkamiehiänne kärsivällisyydestänne näiden äänestysseleitysten aikana.

(EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan entinen sisäministeri Willie Whitelaw sanoi kerran seuraajalleen, että sisäministerin salkku oli paras työ hallituksessa, koska siinä ei tarvitse olla tekemisissä ulkomaalaisten kanssa.

Minkään jäsenvaltion sisäministeri ei voisi sanoa tuollaista tänä päivänä. Oikeus- ja sisäasioiden alalla on tapahtunut aivan uskomatonta yhdenmukaistamista. Olemme kaikessa, maahanmuutosta ja turvapaikoista viisumeihin, siviili- ja rikosoikeuteen ja poliisitoimeen, antaneet todellisuudessa Euroopan unionille valtion keskeisen ominaisuuden: yksinoikeuden käyttää pakottavaa lainvoimaa kansalaisiinsa, toisin sanoen rikosoikeudellisen järjestelmän.

Milloin me näin päätimme tehdä? Kuultiinko äänestäjiä tästä koskaan? Myönnän, ettei tätä tehty salassa. Asiassa ei ollut salaliittoa, tai ainakin se oli sellainen, jota H. G. Wells kutsui avoimeksi salaliitoksi, mutta emme ole missään vaiheessa vaivautuneet kysymään kansalaisilta, haluavatko he olla sellaisen valtion kansalaisia, jolla on oma oikeusjärjestelmänsä.

Philip Claey's (NI). – (NL) Kuten monet unionin kansalaiset, joille ei annettu mahdollisuutta ottaa kantaa Lissabonin sopimukseen, minäkin olen varsin huolestunut vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehityksestä. Yhä enemmän turvapaikkoja ja maahanmuuttoa koskevaa valtaa siirretään Euroopan unionille, ja näitä kysymyksiä viedään yhä suuremmassa määrin pois kansalaisten demokraattisen valvonnan piiristä. Tämä johtaa maahanmuuton ja kaikkien sen aiheuttamien ongelmien lisääntymiseen entisestään.

Oikeuksien myöntäminen ilman minkäänlaisten velvoitteiden asettamista, joka on toinen tästä päätöslauselmasta johtuva asia, antaa maahanmuuttajille tekosyn olla mukautumatta vastaanottovaltioidensa normeihin. Yksi minua ärsyttävä esimerkki on kohta, jossa käsitellään "romaninaiisiin kohdistuvaa moninkertaista syrjintää", koska siinä jätetään mainitsematta, että monissa tapauksissa tällainen syrjintä on itse aiheutettua. Miettikääpä sitä tosiasiaa, että monien romaninaisten ja alaikäisten lasten on pakko mennä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, pyysin saada puhua Tukholmasta.

Arvoisa puhemies, kuten sanottu, tässä päätöslauselmassa on kaksi huolestuttavaa seikkaa.

Ensimmäinen niistä on sen hyvin selvä maahanmuuttomyönteinen näkökulma. Toinen huolenaihe ei paljastu päätöslauselman sisällöstä tai sen päätelmistä. Se tuli tietoomme vain komission jäsenen Barrot'n aikeiden kautta: se on ilmaisunvapauden, tutkimuksen vapauden ja mielipiteenvapauden kriminalisointi.

Monissa Euroopan maissa on tänä päivänä ihmisiä, jotka joutuvat syytteeseen ja joita pidätetään, rangaistaan ankarasti ja vangitaan vain siksi, että he haluavat ilmaista kriittisen näkemyksen esimerkiksi toisen maailmansodan historiasta, nykystoriasta tai maahanmuuttoilmiöstä. Heiltä evätään tämä oikeus ja heille määrätään erittäin kovia rangaistuksia. Tämä on hyvin huolestuttavaa, sillä se on täysin vastoin eurooppalaista henkeä.

– Päätöslauselmaesitys: Lentoyhtiöiden konkurssit ja matkustajille maksettavat korvaukset (B7-0153/2009)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, joitakin kuukausia sitten jouduimme todistamaan eräiden halpalentoyhtiöiden, kuten Myairin ja Sky European, äkillisiä ja odottamattomia konkurssseja, joiden takia niiden kaikki reittilennot peruutettiin välittömästi. Tämä aiheutti valtavia hankaluuksia tuhansille matkustajille, jotka eivät saaneet käyttää asianmukaisesti varattuja lentojaan. Vielä vakavampaa on se, että samoilta kuluttajilta evättiin mahdollisuus saada korvaus lennoista, jotka peruutettiin kyseisiin lentoyhtiöihin kohdistuneiden konkurssitoimenpiteiden vuoksi.

Näistä syistä vaikuttaa erityisen tarpeelliselta, että komissio, jonka periaatteisiin ja arvoihin kuuluu kuluttajien vauraus ja hyvinvointi, hyväksyy pikaisesti tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään vastaavien unionin kansalaisia häiritsevien tilanteiden toistuminen.

Meidän on erityisesti vauhditettava matkapaketeista annetun direktiivin 90/314/ETY uudelleentarkastelua, ja samalla meidän on toisaalta varustauduttava...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Yhdeksän viime vuoden aikana 77 lentoyhtiötä on joutunut konkurssiin. Se ei ole vain pari kolme yhtiötä eikä vain äskettäin: toistan, että tämä on tapahtunut yhdeksän viime vuoden aikana. Tämän seurauksina tuhansia matkustajia on jäänyt ulkomaisille lentokentille ilmaan mitään suojelua. He eivät ole saaneet mitään korvausta, tai ainakaan saaneet asianmukaista korvausta ajoissa. Tästä syystä äänestin tämän päätöslauselman puolesta, ja kannatan tänään voittanutta ajatusta siitä, että meidän on lentoliikennealalla säänneltävä tätä oikeusjärjestelmämme aukkoa.

Kannatan myös päätöslauselmassa ehdotettua konkreettista määräaika, joka on 1. heinäkuuta 2010 eli varsin pian, johon mennessä Euroopan komission on tehtävä todellisia konkreettisia ehdotuksia tämän ongelman ratkaisemiseksi, ja tulevaisuudessa lentomatkustajien oikeuksia olisi myös suojeltava...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin tärkeä aihe, ja äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska katson, että tarvitsemme säädöksen, jolla kansalaisia suojellaan lentoyhtiöiden mennessä konkurssiin. Miljoonat kansalaiset käyttävät halpalentoyhtiöitä joka päivä. Euroopan unionissa vuoden 2000 jälkeen konkurssiin menneiden halpalentoyhtiöiden suuri määrä ja äskettäinen Sky European tapaus ovat kuitenkin osoittaneet selvästi halpalentoyhtiöiden haavoittuvuuden öljyn hinnan muutoksille ja nykyiselle vaikealle taloustilanteelle.

Meidän on korjattava tämä tilanne, ja pyydämme komissiota pohtimaan, mitkä olisivat asianmukaisimmat korvaustoimenpiteet matkustajille.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, äskettäin sattuneissa tapauksissa, joissa monien lentoyhtiöiden toimilupa on jäädytetty tai peruutettu, suuri määrä matkustajia ja käyttämättä ja korvaamatta jääneiden matkalipun haltijoita on kärsinyt huomattavia tappioita.

Tästä syystä on mielestäni tarpeen ehdottaa erityistä säännöstä, jolla määritetään parhaat ratkaisut konkurssista aiheutuviin ongelmiin sekä taloudellisten menetysten että kotiinpaluun suhteen.

Näin ollen on tärkeää myöntää korvauksia matkustajille konkurssin sattuessa sekä määrittää tähän liittyvät taloudelliset ja hallinnolliset menettelyt. Viitataan keskinäisen vastuun periaatteeseen kaikkien niiden lentoyhtiöiden matkustajien suojelemiseksi, jotka lentävät samaa reittiä ja joilla on koneissaan vapaita paikkoja. Tämä mahdollistaisi ulkomaisille lentoasemille jääneiden matkustajien kotiuttamisen. Tässä mielessä ehdotukset takuurahastosta tai lentoyhtiöiden pakollisesta vakuutuksesta voisivat olla käyviä ratkaisuja, joita olisi punnittava niiden kääntöpuolta, kuluttajien maksamien hintojen nousua, vastaan.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää puhua lentoliikenteen matkustajien turvallisuudesta ja ennen kaikkea korvauksista sellaisissa tilanteissa, joissa yhtiöt menevät konkurssiin, aivan kuten edustaja Siiri Oviir edellä mainitsi. Yhdeksän viime vuoden aikana on tapahtunut 77 konkurssia, ja väitetään, että tällä hetkellä lentoliikenne on pahemmassa turbulenssissa kuin koskaan.

Kova kilpailu on tietynlainen pudotuspeli, ja uutena ilmiönä ovat halpalentoyhtiöt, jotka tällä hetkellä näyttävät menestyvän hyvin ja keräävän suuria voittoja. Se on ajanut monia muita lentoyhtiöitä epäterveeseen kilpailuun. Niin kuin on todettu, olisi erittäin tärkeää huolehtia siitä, että aiemmat ikävät esimerkit eivät toistuisi ja että yhtiöillä olisi jonkinlainen vastuu matkustajista ja korvausvelvollisuus, mikäli matka peruuntuu konkurssin vuoksi. Ettei tapahdu...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

– Päätöslauselmaesitys: ”made in” (alkuperämerkintä)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Lissabonin strategialla Euroopan unioni pyrki vahvistamaan talousliittoa. Sen vuoksi on tärkeää parantaa myös talouden kilpailukykyä. Tässä yhteydessä on kuitenkin oleellista, että markkinoilla vallitsee terve kilpailu. Tämä merkitsee, että sovellettavien sääntöjen olisi oltava selvät jokaiselle tuottajalle, viejälle ja tuojalle. Kannatin tätä päätöslauselmaesitystä, koska kolmansista maista Euroopan unioniin tuotujen tavaroiden pakolliset alkuperämerkinnät ovat pettämätön keino luoda avoimuutta, antaa kuluttajille tarvittavat tiedot sekä varmistaa kansainvälisen kaupan sääntöjen noudattaminen Kiitos.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, keskustelussa alkuperämerkinnöistä ei todellakaan aseteta yhden tai muutamien jäsenvaltioiden etuja muiden edelle, kuten joskus virheellisesti luullaan. Sen sijaan se ilmentää tasavertaisten toimintaedellytysten keskeistä taloudellista periaatetta.

Tällä periaatteella pyritään Lissabonin sopimuksen mukaisesti kohentamaan Euroopan kansainvälistä kilpailukykyä edistämällä tuotantoyrityksiämme sekä kolmansista maista tuotteita tuovia yrityksiä koskevia selviä ja tasapuolisia sääntöjä.

Näin ollen käsittelemme koko Eurooppaa koskevia kysymyksiä. Tästä syystä on mielestäni tärkeää päästä alkuperämerkinnöistä sopimukseen, joka menee yksittäisiä kansallisia tai poliittisten ryhmien etuja pidemmälle ja jättää tilaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamiselle kilpailukykyä ja avoimuutta kehittämällä.

Parlamentille esitetty ehdotus alkuperämerkintöjä koskevasta asetuksesta, sellaisena kuin Euroopan komissio sen muotoili vuonna 2005, merkitsee edistysaskelta tässä suhteessa.

Lissabonin sopimuksen mukaisesti parlamentin ja neuvoston välisen yhteispäätösmenettelyn avulla on mahdollista vauhdittaa tämän talouden ja eurooppalaisten kuluttajien kannalta erittäin tärkeän asetuksen hyväksymistä.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Mietintö: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Robert Atkins (ECR), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit eivät ole voineet myöntää vastuuvapautta Euroopan unionin vuoden 2007 talousarvion neuvoston pääluokan osalta. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on jo neljänätoista peräkkäisenä vuotena voinut antaa vain varauksia sisältävän tarkastuslausuman Euroopan unionin yleiselle tilinpäätökselle.

Panemme merkille tilintarkastajien huomautuksen siitä, että jäsenvaltioissa yhteisen hallintosopimuksen turvin toimivat virastot suorittavat noin 80 prosenttia EU:n toimista. Tilintarkastajat ovat jatkuvasti raportoineet siitä, että Euroopan unionin varojen käyttöä jäsenvaltioissa ei seurata eikä valvota asianmukaisesti.

Neuvosto teki vuonna 2006 tämän yhä ajankohtaisen ongelman ratkaisemiseksi toimielinten välisen sopimuksen, jonka mukaan myös neuvoston on esitettävä todisteet tapahtumista, joista se on vastuussa. Panemme tyrmistyneinä merkille, ettei suurin osa jäsenvaltioista ole edelleenkään täyttänyt velvollisuuttaan

tydyttävästi, ja näin ollen, perinteisestä parlamentin ja neuvoston välisestä herrasmiessopimuksesta huolimatta, emme aio myöntää vastuuvapautta, ennen kuin jäsenvaltiot täyttävät toimielintenvälisen sopimuksen perusteella heille lankeavat velvollisuutensa.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle vuoden 2007 talousarvion toteuttamisesta, mutta painotan, että vastustan sitä tapaa, jolla talousarvion valvontavaliokunta on käsitellyt tilanteen, jossa esittelijä Søren Bo Søndergaard on laatinut kaksi ristiriitaista mietintöä; kanta muuttui vastuuvapauden lykkäämistä koskevasta huhtikuussa 2009 tehdystä päätöksestä vastuuvapauden myöntämiseen, ja muutosta perusteltiin väitteillä, jotka ovat tulosta kokouksista, joissa ei tehty mitään tarkastustyötä. Samalla Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole kommentoinut neuvoston varainhoitoa. Pahoittelen sitä, ettei ole tehty oikeudellista tutkimusta Euroopan parlamentin ja siten talousarvion valvontavaliokunnan toimivallan selvittämiseksi erityisesti neuvoston ulkoisen ja sotilaallisen toiminnan osalta. Nyt, kun neuvottelemme poliittisista suhteista neuvostoon osana Lissabonin sopimuksen toimeenpanoa, on tärkeää, että toimielinten työ perustuu oikeussäädöksiin.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Viime lainsäädäntökauden lopulla, huhtikuussa, parlamentti päätti lykätä vastuuvapauden myöntämistä neuvostolle vuoden 2007 talousarvion toteuttamisen osalta pääasiassa yhteisön talousarvion käyttöä koskevan kirjanpidon puutteellisen avoimuuden vuoksi. Parlamentti katsoi etenkin, että neuvoston yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan / Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan (YUTP/ETPP) käyttämien menojen suhteen avoimuutta on lisättävä ja parlamentin valvontaa tiukennettava.

Tänään hyväksytyllä mietinnöllä neuvostolle viimein myönnetään vastuuvapaus, koska siinä katsotaan, että parlamentti on saanut neuvostolta tyydyttävän vastauksen viime huhtikuun päätöslauselmassa esitettyihin pyyntöihin. Siinä esitetään kuitenkin eräitä varoituksia seuraavaa vastuuvapausmenettelyä varten. Parlamentti tarkastaa erityisesti neuvoston edistymisen kaikkien talousarvion ulkopuolisten tilien käytöstä poistamisessa, kaikkien hallinnollisten päätösten julkaisemisessa (kun niitä käytetään budjettikohtien oikeusperustana) sekä sen vuotuisen toimintakertomuksen toimittamisessa parlamentille. Vaikka neuvosto on ottanut pienen edistysaskeleen esittämällä yhteisön talousarvion käyttöä koskevan tilinpäätöksen, katsomme että YUTP/ETPP:n menojen suhteen saadut tiedot ovat vielä kaukana riittävästä, ja tästä syystä suhtaudumme yhä asiaan varauksellisesti.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin tämän renkaiden polttoainetehokkuutta koskevaa merkintää koskevan asetuksen puolesta. Energiatehokkuus on erittäin tärkeää ekologisen kestävyuden ja rajallisten luonnonvarojen suojelemisen kannalta. Selvät ja informatiiviset merkinnät auttavat eurooppalaisia kuluttajia tekemään tästä lähin parempia valintoja. Nämä valinnat eivät perustu vain hintaan, vaan myös polttoainetehokkuuteen. Toinen tämäntyyppisten merkintöjen etu on se, että renkaiden märkäpitoa koskevat merkinnät lisäävät liikenneturvallisuutta.

Jan Březina (PPE), kirjallinen. – (CS) Kannatin äänestyksessä Ivo Beletin laatimaa renkaiden polttoainetehokkuusmerkintöjä koskevaa mietintöä, jossa hyväksytään neuvoston yhteinen kanta. Kun otetaan huomioon, että 25 prosenttia hiilidioksidin kokonaispäästöistä tulee tieliikenteestä ja että 30 prosenttia ajoneuvojen polttoaineenkulutuksesta johtuu niiden renkaista, renkaiden pakollisten merkintöjen käyttöönotto on keskeinen väline taistelussa terveellisemmän ympäristön puolesta.

Parlamentin tänään tekemä päätös vähentää hiilidioksidipäästöjä jopa neljä miljoonaa tonnia vuodessa. Havainnollisuuden vuoksi: tämä vastaa miljoonan auton poistamista EU:n maanteiltä. Hyväksytyt lainsäädännön kiistaton hyöty johtuu renkaiden laadun ja siten niiden turvallisuuden kohenemisesta. Tämän ei pitäisi johtaa hintojen kohoamiseen, mitä kuluttajat varmasti arvostavat, varsinkin ne, jotka tekevät ostopäätöksensä hinnan perusteella. Mielestäni tämä vahvistaa markkinatutkimusten tulokset, joiden mukaan kuluttajat ovat kiinnostuneita ostamaan ympäristöystävällisempiä tuotteita. Nähdäkseni hyväksytyt asetuksen tuottajille tuoma etu on se, että renkaiden tehokkuustietoja koskevien yhtenäisten normien ansiosta niillä on paremmat mahdollisuudet kilpailla asiakkaista muiden tekijöiden kuin pelkän hinnan avulla.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Uusi asetus renkaiden merkinnöistä on osa hiilidioksidia koskevaa yhteisön strategiaa, jossa asetetaan ajoneuvojen päästöjä vähentämällä saavutettavat tavoitteet. Marraskuusta 2012 alkaen renkaat merkitään EU:ssa niiden polttoainetehokkuuden, märkäpidon ja melupäästöjen mukaan. Vierintävastuksen vuoksi renkaat vastaavat 20–30 prosentista ajoneuvojen kuluttamasta energiasta. Sääntelemällä energiatehokkaiden, turvallisten ja hiljaisten renkaiden käyttöä

autamme sekä vähentämään ympäristöhaittoja pienentämällä polttoaineen kulutusta että tehostamaan kuluttajansuojelua markkinoiden kilpailun avulla. Tästä syystä suhtaudun myönteisesti tähän uuteen säädökseen, joka on jälleen yksi askel kohti energian suhteen kestäväää Eurooppaa.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatan parlamentin päätöstä hyväksyä viimein asetus, jolla parannetaan tieliikenteen turvallisuutta sekä taloudellista ja ympäristötehokkuutta. Tavoitteena on edistää turvallisten ja nykyistä hiljaisempien renkaiden käyttöä. Eräiden tutkimusten mukaan on mahdollista vähentää huomattavasti (jopa 10 prosenttia) sitä osuutta ajoneuvojen polttoaineenkulutuksesta, joka johtuu renkaiden suorituskyvystä.

Oman kuluttajansuojelulle omistautumiseni suuntaisesti asetuksella luodaan tehokas sääntelykehys selvillä ja täsmällisillä merkinnöillä ja tiedoilla. Tämän avulla voidaan taata avoimuus, ja kuluttajat saadaan tietoisemmiksi hankintavaihtoehtoistaan esitteiden, lentolehtisten ja verkkomarkkinoinnin avulla.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen siihen, että saimme direktiivin sijasta renkaiden merkintöjä koskevan asetuksen, mikä on parlamentin tekemän ehdotuksen ansiota.

Marraskuusta 2012 alkaen renkaat merkitään niiden polttoainetehokkuuden, märkäpidon ja melupäästöjen mukaan. EU:n kansalaiset saavat nykyistä enemmän tietoa, jonka avulla he voivat valita oikeat renkaat vähentääkseen polttoainekustannuksia ja energiankulutusta. He voivat siten tehdä ympäristöystävällisemmän valinnan ja pienentää hiilijalanjälkeään.

Lisäksi merkinnät lisäävät valmistajien välistä kilpailua. Nämä merkinnät ovat ympäristön kannalta hyödyksi. On syytä muistaa, että tieliikenne vastaa 25 prosentista Euroopan hiilidioksidipäästöistä.

Renkaat voivat olla merkittävässä osassa vähennettäessä hiilidioksidipäästöjä, koska ne aiheuttavat 20–30 prosenttia ajoneuvojen kokonaisenergiankulutuksesta.

Henkilöautoissa energiatehokkaammilla renkailla voidaan säästää jopa 10 prosenttia polttoainekustannuksista.

Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin renkaiden merkintöjä koskevan kompromissipaketin puolesta. Parlamentti käsittelee monia erittäin teknisiltä vaikuttavia kysymyksiä, jotka eivät ensi silmäykseltä näyttäisi olevan monien poliittisen asialistan kärkipäässä; tämä saattaa olla yksi sellainen kysymys. Lähempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, että lähes neljännes hiilidioksidipäästöistä tulee tieliikenteestä ja että renkaat näyttelevät tärkeää osaa polttoainetehokkuudessa. Näin ollen ehdotettu säädös on merkittävä osa EU:n laajempia ponnisteluja ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta etenkin siksi, että sillä edistetään kahta tärkeää asiaa: sillä parannetaan saatavilla olevien tietojen laatua, mikä helpottaa ympäristöystävällisempien renkaiden valitsemista, ja tällaisilla valinnoilla autetaan parantamaan energiatehokkuutta, koska renkaat vastaavat 20–30 prosentista ajoneuvojen kokonaisenergiankulutuksesta.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin tänään hyväksymä asetusehdotus renkaiden merkinnöistä on tärkeä askel kohti turvallisten ja hiljaisten ja samalla polttoaineenkulutuksen vähentämisen mahdollistavien tuotteiden markkinointia. Se, että ehdotuksen oikeudellinen muoto on muutettu direktiivistä asetukseksi, on erityisen myönteinen asia.

Sen avulla asetuksen kaikkia säännöksiä sovelletaan yhtäläisesti ja välittömästi kaikissa jäsenvaltioissa ja taataan Euroopan rengasmarkkinoiden tehokkaampi yhdenmukaistaminen. Lisäksi teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ponnistelut neuvotteluissa merkintöjen esillepanon joustavuuden puolesta antavat kuluttajille asianmukaisen suojan ja takaavat samalla, ettei renkaiden valmistajille synny liiallista hallintotaakkaa.

Väliaikainen säännös, jolla ennen vuotta 2012 valmistetut renkaat vapautetaan asetuksen velvoitteista, on myös tarpeellinen toimenpide, jolla taataan unionin uusien säännösten asteittainen käyttöönotto markkinoilla. Näistä syistä voimme sanoa olevamme tyytyväisiä saavutettuun yhteiseen kantaan ja varmoja siitä, että se vastaa komission alkuperäisen ehdotuksen päämääriä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin renkaiden polttoainetehokkuutta koskevaa merkintää koskevan asetuksen puolesta. Tämä asetus on osa energiatehokkuutta koskevaa lainsäädäntöpakettia, ja se auttaa osaltaan vähentämään liikenteen tuottamia saastepäästöjä. Asetuksen mukaan renkaiden toimittajien

täytyy antaa käyttäjille merkinnöillä ja tarroilla tietoja polttoaineenkulutuksesta sekä vierintävastuksesta, märkäpidosta ja vierintämelusta. Käytännössä merkintä ilmoittaa sen tason A:sta G:hen, jolle rengas on näiden muuttujien suhteen luokiteltu. Renkaiden toimittajilla on myös velvollisuus selittää näitä indikaattoreita sekä antaa suosituksia ajokäyttäytymisestä. Tällaiset suositukset koskevat muun muassa taloudellista ajotapaa, rengaspaineiden säännöllistä tarkastamista sekä pysähtymismatkan vaatiman turvavälin noudattamista. Jäsenvaltioiden on julkaistava viimeistään 1. marraskuuta 2011 kaikki lait ja hallinnolliset määräykset, joita asetuksen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää. Asetuksen säännöksiä sovelletaan marraskuun 1. päivästä 2012 lähtien. Liikenneala vastaa noin 25 prosentista saastepäästöistä. Tästä syystä asetus auttaa vähentämään näitä päästöjä.

– **Mietintö: Reimer Böge (A7-0044/2009)**

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) tarkoituksena on tukea työntekijöitä, jotka ovat henkilökohtaisesti joutuneet maailmankaupassa tapahtuvista suurista muutoksista johtuvien irtisanomisten kohteiksi. Konkreettisesti EGR:stä rahoitetaan työnhakuneuvontaa, räätälöityä uudelleenoulutusta, yrittäjyyden edistämistä, tukea itsenäiseen ammatinharjoittamiseen sekä erityisiä ajallisesti rajoitettuja rahallisia avustuksia.

Pitkällä aikavälillä näiden toimenpiteiden tarkoituksena on auttaa työntekijöitä löytämään uusi pysyvä työpaikka.

Kotimaani Portugali on saanut EGR:n apua kahdesti: vuonna 2008, kun autoteollisuudesta irtisanottiin 1 549 työntekijää Lissabonin alueella ja Alentejossa, sekä vuonna 2009, kun 49 maan pohjois- ja keskiosissa toimivaa tekstiiliyritystä irtisanoi 1 504 työntekijää.

On selvää, että rahastolla on hyvin tärkeä tehtävä. Pervenche Berèsin esittämä kysymys osoittaa kuitenkin selvästi, että on eräs tilanne, joka Euroopan komission olisi selvitettävä. Meidän on estettävä, että varojen tai valtiontuen myöntäminen yhdessä jäsenvaltiossa johtaa työpaikkojen katoamiseen muualla EU:ssa.

Tästä syystä olen samaa mieltä siitä, että EU:n talousapua on koordinoitava tehokkaasti, jotta estetään yrityksiä tavoittelemasta voittoja luomalla ja leikkaamalla työpaikkoja.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan näiden 14,8 miljoonan euron myöntämistä Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) tukena Dell-yrityksen Limerickin toimipaikan 2 840 työntekijälle, jotka ovat menettäneet työpaikkansa heidän tehtaansa sulkemisen vuoksi, koska tällä tuella autetaan Dellin sijasta suoraan työttömiksi jääneitä työntekijöitä. Näyttää siltä, että samalla, kun Dell sulki tuotantolaitoksensa Irlannissa, se sai 54,5 miljoonaa euroa valtiontukea Puolan hallitukselta avatakseen uuden tehtaan Łodziin. Euroopan komissio hyväksyi tämän valtiontuen. Onko tässä komission harjoittamassa politiikassa mitään johdonmukaisuutta? Sillä tosiasiallisesti vapautetaan Dell hoitamasta strategiansa sosiaalisia seurauksia ja annetaan yrityksille mahdollisuus kilpajuoksuun alimmalle mahdolliselle tasolle sekä jäsenvaltion että EU:n varojen tuella. Euroopan komission valtiontukipolitiikan ja sosiaalipolitiikan väliseen koordinointiin on pikaisesti saatava selvitys.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuten minulla on ollut tilaisuus sanoa jo aiemmin, globalisaation ja siitä seuraavan yritysten tuotannon siirtämisen vakavat vaikutukset monien kansalaisten elämään olivat selvästi nähtävissä jo ennen nykyistä rahoituskriisiä, joka on lisännyt ja kärjistänyt eräitä aikaisempia oireita. Näiden aikojen ainutkertainen haaste ja poikkeuksellinen tarve käyttää itsessäänkin poikkeuksellisia järjestelyjä työttömien tukemiseksi ja heidän auttamisekseen palaamaan työmarkkinoille käyvät selviksi, kun näihin ongelmiin lisätään nykyinen luottamuksen puute markkinoihin ja investointien supistuminen.

Tässä suhteessa Euroopan globalisaatiorahastoa on käytetty jo monta kertaa, ja tarkoituksena on aina ollut lievittää maailmanmarkkinoiden tapahtumien vaikutuksia eurooppalaisiin työntekijöihin. Reimer Bögen mietinnössä kuvatut tapaukset ovat jälleen kerran pohdinnan arvoisia, vaikkakin edelleen vallitsee hieman epäilyksiä siitä, ovatko kaikki todella tukikelpoisia. Siksi olisi parempi, jos jatkossa hakemukset jätettäisiin erikseen.

Toistan kantani, jonka mukaan Euroopan unionin on ryhdyttävä toimiin edistääkseen vakaampia, vapaampia ja luovempia eurooppalaisia markkinoita, jotka tuottavat investointeja ja työpaikkoja.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) on väline, jolla vastataan globalisaation aiheuttamaan nimenomaisesti eurooppalaiseen kriisiin, ja tämä pätee nykytilanteeseen. Tämä rahasto tarjoaa yksilöllistä, kertaluonteista

ja ajallisesti rajoitettua tukea suoraan irtisanotuille työntekijöille. On katsottu, että rahaston tuen myöntämisessä työntekijöille ei saisi esiintyä nähdyn kaltaista suhteettomuutta.

Lisäksi Euroopan sosiaalirahasto (ESR) tukee Euroopan työllisyysstrategiaa sekä jäsenvaltioiden täystyöllisyyspolitiikkaa ja työn laatua ja tuottavuutta, edistää sosiaalista osallisuutta, etenkin epäsuotuisissa asemassa olevien kansalaisten työnsaantimahdollisuuksia, ja vähentää eriarvoisuutta työllisyyden alalla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Se on keskeinen rahasto taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamiseksi. Nykytilanne edellyttää ESR:n tehokasta, asianmukaista ja nopeaa toimeenpanoa.

On selvää, että EGR:n ja ESR:n tavoitteet ovat erilaiset ja toisiaan täydentävät ja että ne eivät voi korvata toisiaan. Poikkeuksellisenä toimenpiteenä EGR:llä olisi oltava itsenäinen rahoitus, ja on hyvin vakava virhe, jos EGR lyhyen aikavälin toimenpiteenä rahoitetaan ESR:n tai jonkin muun rakennerahaston kustannuksella.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin päätökseen hyväksyä Euroopan globalisaatorahastosta myönnettävä tuki Dellin työntekijöille. Dellin irtisanomiset ovat haitanneet vakavasti Limerickin ja ympäröivien alueiden paikallista taloutta. Meidän on käynnistettävä asianmukaisia uudelleen koulutustoimenpiteitä ja varmistettava, että Dellin irtisanomat työntekijät voivat saada työtä lähitulevaisuudessa. Euroopan globalisaatorahaston tukea koskevan Irlannin hakemuksen hyväksyminen auttaa osaltaan kyseisten työntekijöiden uudelleen koulutusta ja osaamisen kehittämistä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönoton puolesta Belgian ja Irlannin tapauksissa, sillä katson, että meidän olisi käytettävä kaikkia mahdollisia keinoja auttaaksemme globalisaation ja talous- ja rahoituskriisin aiheuttamien vahinkojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä.

Ihmettelen silti unionin toimien johdonmukaisuutta, kun samanaikaisesti globalisaatorahaston varojen käyttöönoton kanssa Euroopan komissio sallii Puolan antaa valtiontukea Dellille, jotta se voi perustaa maahan tehtaan, vaikka yritys samalla sulkee Irlannissa sijaitsevan tehtaansa. Miten EU:n kansalaiset voivat uskoa unionin tuomiin ”hyötyihin”, kun se antaa luvan tällaiseen ”temppuun”?

Voidaan epäillä, onko julkisten varojen käyttö oikeutettua tässä yhteydessä, ja pahoitella yritysten sosiaalisen vastuun puutetta, kun niiden toimintaa ohjaa pelkkä voiton tavoittelu, jossa ei piitata menetetyistä työpaikoista.

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Dell-konserni oli eilen tietotekniikka-alalla maailman ykkönen, tänään kolmannella sijalla, sen osakkeiden arvo on arviolta 18 miljardia dollaria, se ilmoitti tehneensä vuoden 2009 kolmannella neljänneksellä 337 miljoonan dollarin voiton ja ennusti neljännelle neljännekselle vielä suurempia voittoja...

Kyllä, minä tuen Dellin työntekijöitä!

Kyllä, toivon, että he löytävät työtä ja voivat elää taas ihmisarvoista elämää mahdollisimman pian!

Mutta ei, en aio edistää eurooppalaisten veronmaksajien ryöväämistä. En aio missään nimessä olla mukana osoittamassa vielä lisää halveksuntaa täydellisen hämmennyksen vallassa olevia työntekijöitä kohtaan.

Syyllisen kuuluu maksaa, ja EU:n kuuluu toteuttaa vahvaa teollisuuspolitiikkaa, jossa kansalaisten tarpeet täytetään ennen kuin osinkojen maksaminen sallitaan!

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti hyväksyi tänään 14 miljoonan euron tuen, joka käytetään niiden 1 900 Dellin työntekijän koulutukseen, jotka joutuivat työttömäksi, kun Dellin tehdas päätettiin siirtää Irlannista Puolaan. Näillä varoilla voidaan antaa työpaikkansa menettäneille mahdollisuus kouluttautua uudelleen ja pätevöityä palatakseen työelämään. Varat ovat pikemminkin tuki kuin almu, sillä ne välitetään Munsterin alueen korkeakouluille entisten Dellin työntekijöiden lukukausimaksujen maksamiseksi. Näiden varojen hyväksyminen on merkittävä esimerkki EU:n sitoutumisesta Irlannin auttamiseen pois taantumasta. Varoilla autetaan hidastamaan työttömyyden kasvua Munsterissa ja annetaan tärkeä piristysruiske paikalliselle taloudelle, kun Dellin tehdas sulkemisen vuoksi työttömiksi joutuneet palaavat työelämään.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestämme tämän mietinnön ja Euroopan globalisaatorahaston tuen myöntämisen puolesta, koska pidämme irlantilaisia ja belgialaisia työntekijöitä uusliberalistisen globalisaation uhreina..

Vastustamme kuitenkin päättäväisesti päättelyä, jonka mukaan eurooppalaisten työntekijöiden kokemia sosiaalisia ja inhimillisiä tragedioita olisi pidettävä vain uusliberalistisen globalisaation sujuvan toiminnan edellyttäminä ”mukautuksina”. On täysin mahdotonta hyväksyä, että EU tukee juuri niitä osapuolia, jotka ovat vastuussa näistä tragedioista, antamalla poliittista ja taloudellista tukea toiminnan siirtämisprosesseille, joita kyseiset toimijat toteuttavat silkassa voitontavoittelutarkoituksessa.

Texasilaisen Dell-yhtiön, joka on televiestintäalalla maailman toiseksi suurin yritys, kaltaisten kapitalististen saalistajien kaupallista ruokahalua ei voida tyydyttää ottamatta huomioon Euroopan kansalaisten yleistä etua. Ainakaan tämä ei vastaa meidän näkemystämme Euroopasta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue, ja Euroopan globalisaatorahasto kuuluu tämän käsitteen piiriin. Tällainen tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisaation tuloksena tapahtuneiden tuotannon siirtämisten uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä vahingoittaa maita, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:llä on tarkoitus auttaa tuotannon siirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä, ja se on hyvin tärkeässä asemassa autettaessa heitä saamaan uusia työpaikkoja tulevaisuudessa. EGR:ää on jo käytetty muissa EU:n jäsenvaltioissa, etenkin Portugalissa ja Espanjassa, ja nyt on aika antaa tällaista tukea Belgialle ja Irlannille.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) EU on perustanut lainsäädäntö- ja budjettivälineen voidakseen antaa tukea irtisanotuille työntekijöille, ”jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksista, ja heidän auttamisekseen työmarkkinoille uudelleen integroitumisessa”.

Olemme vakuuttuneita siitä, että vapaakauppa ja markkinatalous edistävät talouskehitystä, ja siksi vastustamme periaatteessa valtioille tai alueille annettavaa taloudellista tukea. Jäsenvaltioiden taloudet ovat kuitenkin kärsineet rahoituskriisistä erittäin pahoin, ja taloudellinen taantuma on tällä kertaa syvempi kuin mikään Euroopassa 1930-luvun jälkeen koettu taantuma.

Ellei EU ryhdy toimiin, työttömät joutuvat erittäin koviin niillä Belgian ja Irlannin alueilla, jotka ovat hakeneet EU:n tukea. Sosiaalisen syrjäytymisen ja pysyvän osattomuuden riski on hyvin suuri, ja tätä me emme liberaaleina voi hyväksyä. Tunnemme vahvaa sympatiaa kaikkia talouden taantumien seurauksista kärsiviä kohtaan ja haluaisimme nähdä koulutuksen kaltaisia toimenpiteitä, joilla yksittäisiä kansalaisia autetaan selviämään tästä. Tästä syystä me kannatamme Belgian Itä- ja Länsi-Flanderin ja Limburgin alueilla tekstiiliteollisuudesta sekä Irlannin Limerickin, Claren ja North Tipperaryn kreivikunnissa sekä Limerickin kaupungissa tietokoneteollisuudesta työttömiksi jääneille myönnettävää tukea.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Kannatin Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönottoa, koska joukkoyrityksien ongelmat ovat epäilemättä talouskriisin kielteinen seuraus, ja yleisestä mielipiteestä huolimatta kriisi ei vielä ole ohi. On aivan selvää, että kyseisissä valtioissa irtisanottuja kansalaisia on autettava. Työpaikan menettäminen on suuri tragedia näiden ihmisten ja heidän perheidensä elämässä. Tästä syystä katson, että Euroopan globalisaatorahaston rooli on erityisen tärkeä vaikeina kriisiaikoina. Mielestäni rahaston määrärahoja olisi tulevaisuudessa lisättävä huomattavasti, jotta se kykenee vastaamaan sosiaalisiin tarpeisiin. Talouskriisi vaatii edelleen veronsa joukkoyrityksien muuttamisesta, jotka usein johtavat inhimillisiin murhenäytelmiin, sosiaalisten ongelmien lisääntymiseen ja moniin muihin valitettaviin ilmiöihin. Siksi meidän olisi mielestäni tehtävä kaikki mahdollinen auttaaksemme mahdollisimman tehokkaasti talouskriisin vaikutuksista kärsiviä kansalaisia.

– **Mietintö: David Martin (A7-0043/2009)**

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Suhtaudun myönteisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi työjärjestykseen ehdotettuihin tarkistuksiin. Painotan yhtä näkökohtaa, joka on mielestäni erittäin tärkeä tällä hetkellä, kun neuvottelut uudesta, Kioton pöytäkirjan tammikuussa 2013 korvaavasta sopimuksesta ovat käynnissä. Lissabonin sopimuksella kansainvälisestä ilmastomuutoksen torjunnasta tehdään EU:n ympäristöpolitiikan erityinen tavoite. Lissabonin sopimuksella lisätään kansainvälisten toimien tukeminen ilmastomuutoksen torjumiseksi unionin ympäristöpolitiikan tavoitteisiin. Lissabonin sopimus antaa myös EU:lle uusia toimivaltuuksia energian, tieteellisen tutkimuksen ja avaruuspolitiikan aloilla. Energia-asiat ovat nyt yhteinen tehtävä, mikä avaa tietä kohti yhteistä eurooppalaista politiikkaa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä David Martinin mietintöä parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Lissabonin sopimukseen, koska eräitä parlamentin sisäisiä sääntöjä on

tarpeen muuttaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä lisääntyneen toimivallan vuoksi. Tarkoitin erityisesti lisääntynyttä lainsäädäntövaltaa, jonka avulla parlamentti voi toimia nykyistä useammissa asioissa lainsäätäjänä tasavertaisesti jäsenvaltioiden hallitusten kanssa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Tarkistukset, joista äänestimme tänään, sisällytetään Euroopan parlamentin työjärjestykseen, koska se on mukautettava Lissabonin sopimukseen, jonka on määrä tulla voimaan 1. joulukuuta. Katson, että parlamentin toimivallan huomattava lisääminen, jonka vuoksi kaikkien parlamentin jäsenten on kohdattava uusia haasteita, on tärkeä testi, joka mittaa parlamentin kykyä tehdä lainsäädäntöehdotuksia sekä sen vastuuntuntoa.

Näin ollen voin olla vain tyytyväinen työjärjestyksen muuttamiseen, jolla parlamentin työskentelymenettelyt mukautetaan paremmin perussopimusten määräyksiin.

Olen erityisen iloinen kansallisten parlamenttien yhä tärkeämmästä roolista sekä jäsenvaltioiden aloitteista Euroopan yhdentymisen suhteen.

Toivon, että kaikki Euroopan päättäjät toteuttavat ja kunnioittavat yhä paremmin toissijaisuusperiaatetta, johon Euroopan unionin lainsäätäjä kiinnittää erityistä huomiota.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin David Martinin Euroopan parlamentin työjärjestyksen uudistuksesta laatiman mietinnön puolesta, koska sen avulla parlamentti voi noudattaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä syntyviä uusia perussääntöjä.

Uudistukseen sisältyy muun muassa uusien ”tarkkailijoiden” vastaanottaminen, joista pitäisi voida tulla parlamentin varsinaisia jäseniä mahdollisimman pian, uudet säännöt, jotka koskevat kansallisten parlamenttien uutta toissijaisuusperiaatteen noudattamista valvovaa roolia lainsäädäntömenettelyssä – tähän uudistukseen olen erityisen tyytyväinen, koska se auttaa syventämään demokraattista keskustelua – sekä ennen kaikkea Euroopan parlamentille myönnettävä suurempi rooli unionin lainsäädännön valmistelussa.

Tällä tekstillä selvennetään myös, minkä tyyppisiin toimiin Euroopan parlamentti voi ryhtyä ”jäsenvaltion rikkoessa perustavanlaatuisia periaatteita”, mikä on erityisen myönteinen seikka perusoikeuksien puolustamista ajatellen.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Parlamentin työjärjestyksen vanhan 36 artiklan mukaan meidän täytyi ”kiinnittää erityistä huomiota perusoikeuksien kunnioittamiseen”. Uuden 36 artiklan mukaan meidän täytyy ”kunnioittaa täysin” Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia. Tämä on hienovarainen mutta mielestäni tärkeä muutos, joka velvoittaa kaikki Euroopan parlamentin jäsenet vaalimaan kaikkien kansalaisten oikeuksia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta 2009 merkitsee sitä, että työjärjestystä on tarpeen mukauttaa, jotta se vastaa parlamentin uusia sääntöjä ja toimivaltuuksia.

Näillä työjärjestyksen tarkistuksilla parlamentti valmistautuu niihin laajempiin toimivaltuuksiin, jotka se saa Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan, ja ottaa huomioon 18 uuden parlamentin jäsenen saapumisen, nykyistä laajemmat lainsäädäntövaltuudet ja uuden talousarviomenettelyn. Myös tuleva yhteistyö kansallisten parlamenttien kanssa on tässä yhteydessä tärkeää.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Siitä paljon ylistetystä demokratian lisääntymisestä ja parlamenttien osallistumisen vahvistumisesta, jotka Lissabonin sopimuksella oli määrä saada aikaan, ei ole paljon nähtävissä. On vain muutama uusi menettely. Perusoikeuksien kunnioittamisen arviointimenettelyä ei missään olosuhteissa saa käyttää väärin poliittisen korrektiuden pakolla tapahtuvaan toteuttamiseen tai syrjinnänvastaiseen maniaan.

Lissabonin sopimus ei korjaa EU:ssa vallitsevaa demokratian puutetta. Juuri mikään ei ole muuttunut, kun Euroopan parlamentin on valittava komission puheenjohtaja vaalit hävinneiden epäonnistuneiden poliitikkojen joukosta. Se, että Tukholman ohjelmaa ajetaan läpi niin kiireesti, ettemme ehdi esittää huoliamme tietosuojasta, osoittaa, kuinka vahva äänemme todella on. Todellisuudessa Lissabonin sopimuksen aiheuttamat työjärjestyksen muutokset eivät ole mitenkään lisänneet avoimuutta tai vahvistaneet parlamenttien ääntä. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus tekee kansalaisiin päivittäin vaikuttavista toimenpiteistä vastaavan Euroopan unionin päätöksentekoprosessista nopeamman, legitiimimmän ja demokraattisemman.

Etenkin parlamentin lainsäädäntövalta lisääntyy, kun se jakaa vastuun yhdenvertaisesti Eurooppa-neuvoston kanssa useimmissa toimielinten käsittelemissä asioissa. Itse asiassa niin kutsutusta yhteispäätösmenettelystä tulee Lissabonin sopimuksen nojalla sääntö ja normaali lainsäädäntömenettely.

Olen vaaleilla valittuna Euroopan parlamentin jäsenenä osaltani tietoinen tämän muutoksen tuomasta haasteesta.

Tällä mietinnöllä jatketaan edellisellä vaalikaudella lähes loppuun saatettua työtä parlamentin työskentelyä sääntelevän työjärjestyksen mukauttamiseksi uuteen perussopimukseen, jonka on määrä tulla voimaan ensi kuun alussa.

Eräät tarkistukset ovat puhtaasti teknisiä, ja toiset taas päivityksiä, jotka parlamentti on toteuttanut tätä tilaisuutta hyödyntäen. Kokonaisuutena mietintö on kompromissi, johon oma poliittinen ryhmäni, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä, on tyytyväinen, koska se sisältää tasapainoisesti toissijaisuuden ja suhteellisuuden kaltaisia seikkoja sekä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien yhteistyön vahvistamisen.

Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistinen puolue vastustaa tarkistuksia Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukauttamiseksi Lissabonin sopimuksen määräyksiin ja äänesti niitä vastaan. Tarkistuksilla ylläpidetään ja vahvistetaan Euroopan parlamentin työjärjestyksen taantumuksellista ja demokratian vastaista luonnetta. Työjärjestys muodostaa kehyksen, joka tukahduttaa kaikki pääoman poliittisten edustajien ylivaltaa vastustamaan nousevat äänet.

On vale, että Lissabonin sopimus antaa EU:lle demokraattisemman ulottuvuuden muka laajentamalla Euroopan parlamentin roolia. Euroopan parlamentti on osa EU:n taantumuksellista rakennelmaa. Se on osoittanut sitoutuneisuutensa EU:n taantumukselliseen politiikkaan, tukensa monopolien eduille ja antavansa näennäistä oikeudellista uskottavuutta EU:n ruohonjuuritason vastaiselle politiikalle. Euroopan parlamentti ei edusta kansaa; se edustaa pääoman etuja. Kansan edun mukaista on asettua vastarintaan, irtisanoutua EU:n ruohonjuuritason vastaisesta politiikasta ja sitä tukevasta Euroopan parlamentista ja kumota euro-yhdentymisrakennelma.

– Päätöslauselmaesitys: Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksen valmistelu (B7-0141/2009/rev. 1)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaa, jolla pyritään saamaan Kööpenhaminassa aikaan kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus, koska katson, että sopimuksen solmiminen voi johtaa uuteen kestäväan malliin, joka edistää sosiaalista ja taloudellista kasvua, ympäristön kannalta kestävää teknologiaa ja uusiutuvien energiamuotojen käyttöä ja energiatehokkuutta sekä vähentää energiankulutusta ja mahdollistaa työpaikkojen luomisen.

Uskon, että tämä päätöslauselma – jossa painotetaan, että kansainvälisen sopimuksen olisi perustuttava yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaatteeseen niin, että teollisuusmaat näyttävät esimerkkiä vähentämällä omia päästöjään ja hyväksyvät vastuunsa antaa kehitykselle rahoituksellista ja teknistä tukea – auttaa osaltaan saavuttamaan tietyn maailmanlaajuisen tasapainon.

Tästä syystä on tärkeää, että unioni ottaa asiassa johtoaseman tulevien sukupolvien hyvinvoinnin takaamiseksi.

Dominique Baudis (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Kööpenhaminan ilmastomuutoskokousta koskevan päätöslauselman puolesta, koska vaaleilla valittuina jäseninä meidän velvollisuutenamme on suojella maapalloa tulevia sukupolvia varten. Maailma viitoittaa tulevan suuntansa lähikuukausina. On mahdoton ajatus, että kansainvälinen yhteisö ei onnistuisi saamaan aikaan sopimusta, joka velvoittaa valtiot seuraamaan järjen tietä. Valtioiden ja hallitusten päämiehet, teillä on vastuu huomispäivän maapallosta. Pankaa kansalliset etunne ja lyhytnäköiset kysymykset sivuun, sillä ihmiskunnalla ei ole aikaa tuhlattavaksi.

Frieda Brepoels (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Euroopan parlamentin tänään hyväksymässä päätöslauselmassa on erillinen kappale, jossa korostetaan alueiden ja paikallisyhteisöjen suurta merkitystä varsinkin kuulemisprosessissa ja tiedon levittämisessä ilmastopolitiikasta samoin kuin sen toimeenpanossa. Jopa 80 prosenttia mukauttamis- ja hillitsemistoimista toteutetaan alue- tai paikallistasolla. Useat aluehallitukset näyttävät jo tietä ja soveltavat radikaalia lähestymistapaa ilmastomuutoksen torjunnassa.

Euroopan kansakuntia ja alueita edustavan Euroopan vapaan allianssin jäsenenä kannatan varauksetta aluehallitusten suoraa osallistumista kestävän kehityksen edistämiseen ja ilmastomuutoksen tehokkaaseen torjuntaan. Tässä yhteydessä on painotettava aluehallitusten kestävän kehityksen verkoston (nrg4SD) toimintaa. Verkosto on jo luonut läheisen kumppanuuden Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) ja Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) kanssa. Näin ollen Euroopan vapaan allianssin jäsenet kehottavat tunnustamaan Kööpenhaminan sopimuksen yhteydessä selväsanaisesti aluehallitukset ja niiden roolin hillitsemis- ja mukauttamistoimissa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) On ratkaisevan tärkeää, että Kööpenhaminan konferenssissa saadaan aikaan poliittisesti sitova sopimus. Sopimukseen on sisällyttävä toiminnallisia elementtejä, jotka voidaan panna toimeen välittömästi, sekä aikataulu, jonka avulla oikeudellisesti sitova sopimus voidaan laatia vuoden 2010 aikana. Kaikkien yleissopimuksen allekirjoittaneiden valtioiden on osallistuttava sopimukseen, ja on tärkeää, että kaikki sitoumukset, koskivat ne päästöjen vähentämistä tai rahoitusta, esitetään selkeästi. Vaikka teollistuneiden maiden pitäisi ottaa johtoasema kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat voivat myös antaa oma panoksensa, joka on suhteessa niiden vastuuseen ja kapasiteettiin. Teollistuneiden maiden ja nopeasti kehittyvien maiden, joiden taloudet ovat muita kehittyneemmät, olisi toteutettava samanlaisia ponnistuksia. Vain siten on mahdollista vähentää kansainvälisen kilpailun vääristymiä. On myös erittäin tärkeää, että määrittelemme rahoituksen rakenteen niin, että se on kestävää keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Rahoitus on saatava yksityissektorilta, hiilimarkkinoilta ja teollistuneiden maiden ja taloudellisesti edistyneempien kehitysmaiden julkiselta sektorilta.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) On äärimmäisen tärkeää, että Kööpenhaminan ilmastokokouksen lähestyessä EU ryhtyy toimiin ja ottaa maailman johtoaseman hiilipäästöjen vähentämisessä. Parlamentti on jo osoittanut jäsenvaltioita enemmän kunnianhimoa suhteessa hiilipäästöjen vähentämiseen, ja tämänpäiväinen päätöslauselma on tervetullut vaatimuksineen todellisesta rahoituksesta, tieteellisen tiedon mukaisista tiukoista tavoitteista, jotka ovat vähintään 25 mutta mieluiten lähellä 40 prosenttia, sekä oikeudellisesti sitovasta sopimuksesta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tyhjää, ensinnäkin koska tarkistus 13, jossa pidetään ydinenergiaa tärkeänä tekijänä hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä, hyväksyttiin, ja toiseksi koska ryhmäni jättämä tarkistus 3, jossa kehoitettiin kehittyneitä maita vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2050 mennessä 80 ja 95 prosenttia vuoden 1990 tasoista, hylättiin. Päätöslauselma sisältää monia myönteisiä seikkoja, kuten EU:n sitoumus myöntää vuosittain 30 miljardia euroa vuoteen 2020 asti kehitysmaiden hillitsemistoimien ja mukautumistarpeiden kattamiseksi. Katson kuitenkin, että paluu ydinenergiaan lääkkeenä kasvihuoneilmiöön ei ole oikea ratkaisu ilmastomuutoksen torjumiseksi; päinvastoin, se on vaarallinen valinta. Kööpenhaminassa törmäivät kehittyneiden maiden, kehitysmaiden ja alikehittyneiden maiden leirit samoin kuin hallitusten, ruohonjuuritason liikkeiden ja kansalaisten leirit, sillä ilmastomuutos tekee paljolti tyhjäksi pyrkimykset vähentää köyhyyttä ja nälkää maailmassa. Kööpenhaminan huippukokous on todellinen haaste, johon meidän on vastattava, emmekä saa antaa teollisuus- ja ydinvoimalobbarien lähtea sieltä voittajina.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Krahmer, Britta Reimers ja Alexandra Thein (ALDE), kirjallinen. – (DE) Saksan vapaaseen demokraattipuolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet pidättyivät äänestämästä Kööpenhaminan kokousta koskevasta päätöslauselmasta seuraavista syistä: Päätöslauselma sisältää kolmansissa maissa toteutettavien ilmastonsuojelutoimien rahoitusta koskevia lausumia, mutta siinä ei määritetä rahoituksen konkreettisia kriteereitä tai tarkoitusta. Emme voi perustella tätä veronmaksajille. Lisäksi katsomme, että Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) summittainen arvostelu on väärin.

ICAO on organisaatio, joka käsittelee ilmailukysymyksiä kansainvälisellä tasolla. Sekä arvostelu että lausuma ICAO:n kanssa käytävien neuvottelujen epäonnistumisesta ovat paikkansapitämättömiä ja epäasianmukaisia. Vaatimus ilmailualan hiilidioksidikauppajärjestelmää koskevista erityisjärjestelyistä on vastoin EU:n nykyistä lainsäädäntöä ja kuormittaa EU:n neuvotteluasemaa kansainvälisestä ilmastopöytäkirjasta liiaksi epärealistisilla vaatimuksilla.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Ilmastomuutoksen vaikutukset alkavat nyt tuntua: lämpötilat nousevat, napajäät ja jäätiköt sulavat, ja äärimmäiset sääilmiöt yleistyvät ja muuttuvat entistä rajummiksi. YK arvioi, että yhtä lukuun ottamatta kaikki sen humanitaarista apua koskevat hätäapupyynnöt vuonna 2007 liittyivät ilmastoon. Tarvitsemme maailmanlaajuisen energiavallankumouksen kohti kestävää talousmallia, jossa ympäristön laatu liittyy saumattomasti talouskasvuun, vaurauden luomiseen ja tekniikan edistykseen. Irlannin hiilipäästöt henkeä kohden ovat 17,5 tonnia vuodessa. Vuoteen 2050 mennessä tämä

on vähennettävä yhteen tai kahteen hiilitonniin. On selvää, että tämä edellyttää radikaalia muutosta tuotannossa ja energiankulutuksessa. Ensimmäinen askel on Kööpenhaminassa tehtävä kattava sopimus, jolla velvoitetaan kansainvälinen yhteisö pakollisiin vähennyksiin ja asetetaan laiminlyönnestä koituvia kansainvälisiä seuraamuksia. Kansainvälisen yhteisön olisikin nyt osoitettava suurempaa sitoutumista kuin mitä se osoitti rahoituskriisin ratkaisemiseksi. Vastaus ilmastonmuutokseen on vahva kansainvälinen hallinto ja rahoitussitoumus. Kehitysmaille annettavan avun on täydennettävä varsinaista kehitysapua, tai vaarana on, että vuosituhannen kehitystavoitteita ei saavuteta. Ilmastonmuutos vaatiikin investointien lisäämistä julkisella sektorilla.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Parlamentin juuri hyväksymällä yhteisellä päätöslauselmalla lähetetään selvä viesti. Unionin on puhuttava yhdellä äänellä ja toimittava yhdessä Kööpenhaminan jälkeen riippumatta siitä, kuinka laaja tulos konferenssissa saavutetaan. Meidän on pyrittävä vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä itse asiassa 30 prosenttia. Kun sanon ”itse asiassa”, tarkoitan, että jonain päivänä on välttämätöntä ottaa esiin kysymys poikkeuksista ja päästökaupasta. Parlamentti toivoo, että Kööpenhaminan kokous tarjoaa tilaisuuden esitellä vahvan Euroopan unionin, joka myös antaa kehitysmaille lujan rahoitussitoumuksen, koska olemme niille velkaa.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Kööpenhaminassa 7.–18. joulukuuta lähes 200 valtiota neuvottelee uudesta kansainvälisestä sopimuksesta ilmastonmuutoksen torjumiseksi, Kioton pöytäkirjan jälkeisestä sopimuksesta, joka tulee voimaan vuonna 2013...

Päätöslauselma, josta äänestimme, tarjoaa Euroopan unionille etenemisreittein neuvotteluissa. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenenä annoin panokseni tarkistusten muodossa ja kannatin etenkin sopimuksen oikeudellisesti sitovaa luonnetta.

Vaatumukseni äänestyksessä ovat seuraavat: saada aikaan sellainen maailmanlaajuinen poliittinen sopimus, joka on kunnianhimoinen ja sitova ja jolla avataan nopeasti tietä aidolle oikeudelliselle sopimukselle; vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisten muiden saastuttajien antaman kunnianhimoisen, määrällisesti mitattavissa olevan mutta joustavan sitoumuksen avulla ja vähentää päästöjä 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä asiantuntijoiden vaatimusten mukaisesti; sekä selventää teollistuneiden maiden tärkeää yhteistä sitoumusta antaa rahoitusta ja tukea kehitysmaille. Kriisin leimaamassa toimintaympäristössä on vaikea määrittää tarkkaa summaa, mutta on varmistettava, että se vastaa ainakin annettuja sitoumuksia!

Epäonnistuminen Kööpenhaminassa olisi ekologinen, poliittinen ja moraalinen katastrofi!

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokousta käsittelevää päätöslauselmaesitystä, koska katson, että se on hyvä parlamentaarinen kompromissi perustavanlaatuisista näkökohdista, joiden tulisi ohjata neuvotteluja tätä asiaa koskevasta tulevasta kansainvälisestä sopimuksesta ja varsinkin mukautumista, rahoitusjärjestelyjä ja metsien hävittämistä koskevista kysymyksistä. Toistan, että kunnianhimoisen, realistisen ja kaikki osapuolet kattavan oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen aikaansaaminen Kööpenhaminassa on myös yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta koskeva asia.

Jill Evans (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin tänään hyväksymässä päätöslauselmassa on erillinen kappale, jossa korostetaan alueiden ja paikallisyhteisöjen suurta merkitystä ilmastopoliittikkaa koskevassa kuulemisprosessissa ja tiedottamisessa samoin kuin sen toimeenpanossa. Jopa 80 prosenttia mukauttamis- ja hillitsemistoimista tapahtuu alue- ja paikallistasolla. Useat alueelliset tai valtiota alemman tason hallitukset näyttävät tietä ja toteuttavat radikaaleja toimenpiteitä ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Euroopan kansakuntia ja alueita edustavan Euroopan vapaan allianssin jäseninä kannatamme varauksetta valtiota alemmien tasojen elinten ja aluehallitusten suoraa osallistumista kestävän kehityksen edistämiseen ja ilmastonmuutoksen tehokkaaseen torjuntaan. Tässä yhteydessä on korostettava aluehallitusten kestävän kehityksen verkoston (nrg4SD) toimintaa. Verkosto on jo luonut läheisen kumppanuuden Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman ja Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman kanssa. Näin ollen kehotamme tunnustamaan Kööpenhaminan sopimuksen yhteydessä selväsanaisesti aluehallitukset ja niiden keskeisen roolin hillitsemis- ja mukautamistoimissa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuten olen aiemminkin sanonut, on erittäin tärkeää, että oikeudellisesti sitova maailmanlaajuinen poliittinen sopimus ilmastonmuutoksesta hyväksytään, jotta Euroopan teollisuus ei joudu epäedulliseen kilpailuasemaan. Euroopan on pyrittävä saamaan aikaan sopimus, joka edellyttää yhteisiä eikä vain EU:n ponnistuksia.

Mielestäni ajatus kansainvälisten pääomaliikkeiden verottamisesta ratkaisuna kehitysmaiden ilmastomuutokseen mukautumisen ja sen vaikutusten hillitsemisen rahoitukseen ei ole hyvä, koska se tapahtuisi (varsinkin nykyisen kaltaisissa kriisitilanteissa) talouden, kaupan ja vaurauden luomisen kustannuksella.

Tällaisen veron koko yhteiskunnalle aiheuttamia kustannuksia (verotaakan lisääntyminen, jolla on seurauksia kaikille veronmaksajille ja kuluttajille) ja sen vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin (tarvittavan maksukyvyyn sekä yritysten ja kotitalouksien luotonsaannin heikkeneminen) ei voida jättää huomiotta.

Katson, että tämä ei ole oikea tapa säännellä markkinoita ja että voidaan laatia muita vaihtoehtoja, jotka vahingoittavat vähemmän globaalia taloutta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska katson, että EU:n olisi edelleen johdettava esimerkillään ilmastomuutoksen torjuntaa. On syytä muistaa, että EU on ylittänyt Kiotossa asetetut tavoitteet.

Mielestäni Kööpenhaminassa tehtävän sopimuksen olisi oltava sitova. Tätä ajatellen olen esittänyt parlamentin päätöslauselmaan tätä asiaa koskevaa tarkistusta, jossa pyydetään kansainvälisten seuraamusten sisällyttämistä lopulliseen tekstiin.

Mielestäni sopimuksen olisi oltava maailmanlaajuinen ja kunnianhimoinen ja sillä olisi oltava selvä aikataulu. Ellemme ole kunnianhimoisia, saamme vain näennäisen välineen, joka on vielä tehottomampi kuin Kioton pöytäkirja, jossa jo määrätään kansainvälisistä seuraamuksista. Toivokaamme siksi, että saamme aikaan tehokasta sääntelyä ja että sopimukseen sisällytetään tarkistuslauseke, jotta se voidaan saattaa helposti ajan tasalle.

Katson myös, ettei Kiinaa ja Intiaa voida vapauttaa kaikesta vastuusta niiden tuottaessa suuren osuuden maailman päästöistä samalla kun meidän teollisuutemme näkevät paljon vaivaa vähentääkseen päästöjään.

Yhdysvalloilla on suuri vastuu tämän huippukokouksen onnistumisesta. Toivon, että Yhdysvaltain presidentti Barack Obama osoittaa, että hän on ansainnut saamansa Nobel-palkinnon, koska ilmastomuutoksen torjuminen edistää kaikkien kansakuntien rauhaa ja onnea.

Elisa Ferreira (S&D), kirjallinen. – (PT) Hyväksytty päätöslauselma sisältää myönteisiä näkökohtia, kuten vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevan kansainvälisen sitoumuksen ylläpitämisen merkitys, tarve sovittaa vähennystavoitteet uusimman tieteellisen tiedon mukaisiksi, Yhdysvalloille esitetty kehoitus tehdä viime vaalikamppailussa luvatuista tavoitteista (joihin ei kuitenkaan sitouduttu) sitovia, teollistuneiden maiden historiallinen vastuu kasvihuonekaasupäästöistä, energiatehokkuuden edistäminen ja tutkimus- ja kehitys- ja esittämistoiminnan lisääminen.

Niin sanottujen markkinaratkaisujen ja etenkin hiilikaupan merkityksen korostaminen on kuitenkin kiistanalaista. Tämä on pohjimmiltaan poliittinen ja ideologinen valinta, joka ei takaa, että saavutamme asetetut vähennystavoitteet, ja se on lisäksi itsessään asetettujen ympäristötavoitteiden saavuttamisen vakavin uhka. Kokemukset siitä, miten Euroopan unionin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmä on toiminut vuodesta 2005, kuvaavat tätä. Hiilikaupan tavoitteena on kaupallistaa maapallon kyky kierrättää hiiltä ja siten säännellä ilmastoa. Tämän tuloksena tämä kyky – joka on maapallon elämän takuu – on vaarassa joutua juuri niiden yhtiöiden käsiin, jotka turmelevat planeettaamme, sen luonnonvaroja ja ilmastoa.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Pidättäydyin äänestämästä ilmastomuutospäätöslauselmasta, koska Euroopan parlamentti tapansa mukaan tuo julki yleviä tunteita todellisuudesta piittaamatta. Euroopan unioni tuottaa noin 11 prosenttia koko maailman hiilidioksidipäästöistä. Se ei voi näyttää esimerkkiä muulle maailmalle ja maksaa senkin puolesta.

On epäloogista rajoittaa jäsenvaltioiden puhtaan kehityksen mekanismien (CDM) käyttöä, vaikka tästä määrättiin Kioton pöytäkirjassa, ja samalla pyytää 30 miljardia euroa vuodessa kehitysmaiden tukeen ilman ehtoja ja kunnollista harkintaa, vain yhden päätöslauselman epäjohtonmukaisuuden mainitakseni.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Ilmastomuutoskysymyksessä on toimittava nopeasti, eikä kehitysmaita saa jättää voimattomiksi. Ilmastomuutos vaikuttaa ensimmäisenä juuri niihin, mutta niillä ei ole sopivia resursseja vaikuttaakseen kehittyneiden maiden luomiin ilmiöihin! Tulevat sukupolvet ovat voimattomia ilmastomuutoksen vaikutusten edessä, ellei maailmanlaajuisiin toimiin ryhdytä nyt. Tästä syystä on erittäin tärkeää, että hallituksemme osoittavat poliittista johtajuutta ja kannustavat muita valtioita, kuten Yhdysvaltoja ja Kiinaa, saamaan aikaan sopimuksen. Tähän sitoumukseen on sisällyttävä myös

pääomaliikkeistä perittävä vero, jota käytetään pankkialan valvonnan sijasta kehitysmaiden ja ilmaston kaltaisten maailmanlaajusten hyödykkeiden rahoittamiseen.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Ensi kuussa koko maailma katsoo Tanskaan. Pohjanmeren toisella puolella, samankokoisessa valtiossa, Skotlannin hallitus antaa tärkeän panoksen ilmastonmuutoksen torjuntaan. Kööpenhaminan ilmastokokouksen virallisten verkkosivujen mukaan Skotlanti on ottanut ”maailmanlaajuisen johtopaikan ilmastonsuojelussa”. Skotlannin hallituksen ponnistukset ansaitsevat varauksettoman tuen, ja meidän on toivottava, että muut valtiot antavat oman panoksensa maailmanlaajuisiin ponnistuksiin ensi kuussa.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaa Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksessa, koska olen vakuuttunut siitä, että kattava kansainvälinen sopimus voi todella kääntää kasvihuonekaasupäästöjen hallitsemattoman kasvun laskuun.

Ympäristöpolitiikka yleensä ja etenkin ilmastopolitiikka on myös teknologista innovointia eteenpäin ajava voima ja saattaa luoda uusia kasvunäkymiä yrityksillemme.

Olen hyvin iloinen, että Eurooppa on ottanut johtavan roolin laatimalla energia- ja ilmastopolitiikkaa, jonka tavoitteena on vähentää päästöjä 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä. Vastustan jyrkästi uusia rajoittavia tavoitteita ilman kattavaa kansainvälistä sopimusta. Yhtäältä Euroopalla, joka vastaa 11 prosentista koko maailman päästöistä, ei ole tarpeeksi vaikutusvaltaa kääntääkseen kehityksen suunnan yksin, ja toisaalta pelkään runsaasti energiaa käyttävien ja hiilidioksidipäästöjä tuottavien teollisuudenalojen siirtävän toimintaansa muualle.

Vain kattava sopimus, jossa keskitytään keskipitkään ja pitkään aikaväliin, antaa tarvittavan ennakoitavuuden, jotta voidaan käynnistää mittavia tutkimus- ja kehityshankkeita ja sitoutua niihin huomattaviin investointeihin, joita tarvitaan talouskasvun eriyttämiseksi kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymisestä pysyvästi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) On hyvin tärkeää, että Kööpenhaminan konferenssissa saadaan aikaan kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova sopimus ilmastomuutoksesta.

On kuitenkin yhtä tärkeää, että kaikki, etenkin Kiina, Intia ja Brasilia niiden merkittävän taloudellisen roolin ja voimakkaan teollisuustoiminnan vuoksi, osallistuvat siihen. Näiden maiden on myös sitouduttava tavoittelevaan kunnianhimoisiin tavoitteita, jotka ovat verrattavissa muiden maiden tavoitteisiin, joskin mahdollisuuksien mukaan rikkaampien ja teollistuneempien maiden tuella. On myös oleellista, että Yhdysvallat tekee osansa tässä erittäin tärkeässä asiassa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU on aivan liian kauan yrittänyt yksin pienentää kasvihuonekaasupitoisuutta, samalla kun energiaa ahmivat nousevat taloudet ja tuhlaavaiset teollisuusmaat eivät ole edes olleet valmiita toteuttamaan Kioton pöytäkirjaa. Meidän on odotettava ja katsottava, missä määrin Kööpenhaminan konferenssi tuo tähän muutoksen. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna tarvitaan rahoitusmenettelyä koskevia sääntöjä sekä laiminlyönneistä annettavia seuraamuksia.

Muutoksen aikaansaamiseksi meidän on uudistettava ympäristöpolitiikkamme rakenteita niin, ettei se ole vain miljoonien eurojen siirtämistä edestakaisin osana päästöoikeuksien kauppaa, vaan mahdollistaa myös uusiutuvien energiamuotojen kaltaisten todellisten vaihtoehtojen edistämisen sekä EU:n varoilla tuetun tavaroiden kuljetusten vähentämisen koko Euroopassa. Päätöslauselmassa ei käsitellä tätä ongelmaa riittävän perusteellisesti, ja sen vuoksi äänestin sitä vastaan.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska Kööpenhaminassa on saatava aikaan sitova maailmanlaajuinen oikeudellinen sopimus, jonka perusteella sekä kehittyneet että kehitysmaat sitoutuvat EU:n tavoitteita vastaaviin päästövähennystavoitteisiin. Voimme saavuttaa maapallon keskilämpötilan nousun pitämistä enintään kahdessa celsiusasteessa ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen vain investoimalla puhtaaseen teknologiaan sekä tutkimukseen ja innovointiin. Tähän on myös myönnettävä lisävaroja, ja ne saadaan maailmanlaajuisen sopimuksen allekirjoittavien valtioiden maksuosuuksista, jotka ovat suhteessa niiden taloudelliseen kehitystasoonsa ja maksukykyyn.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämä päätöslauselma muodostaa selvän ja realistisen strategian niitä keskeisiä aloja varten, joita on käsiteltävä tehokkaasti sopimuksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa ensi kuussa. Meillä on teksti, jossa kunnianhimoisuus ja realistiset tavoitteet ovat tasapainossa ja jossa käsitellään niitä vaikeita kysymyksiä, jotka neuvottelijoiden on ratkaistava. Euroopan

parlamentti on nyt kehottanut EU:n neuvotteluryhmää ja jäsenvaltioita vaatimaan toimia seuraavissa kysymyksissä: päästökauppa, maailmanlaajuiset hiilimarkkinat, mukautus- ja hillitsemistoimien oikeudenmukainen rahoitusjärjestelmä, metsät sekä lento- ja meriliikenne.

Parlamentti on pitänyt kiinni päästöjen vähentämistä vuoteen 2020 mennessä koskevista aiemmista sitoumuksistaan ja asettanut nyt tiedeyhteisön uusien suositusten perusteella vielä kunnianhimoisempia, vuoteen 2050 mennessä saavutettavia tavoitteita. EU:n valmius toimia johtajana tässä asiassa voi hyvinkin osoittautua avaintekijäksi pyrittäessä saamaan aikaan kansainvälisesti sitova sopimus ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:n strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutostokouksessa on merkittävä lainsäädännöllinen asiakirja ja tärkeä panos ilmastokokousta edeltävään kansainväliseen keskusteluun ja neuvotteluihin, ja sen tarkoituksena on täydentää Euroopan unionin kantaa tähän kysymykseen. Jos Euroopan unioni haluaa säilyttää johtavan asemansa ilmastomuutoksen torjunnassa, sen olisi asetettava edelleen itselleen kunnianhimoisia vähennystavoitteita ja täytettävä aiemmin tehdyt vähennyssitoumukset. Tällä tavoin se näyttäisi esimerkkiä muille valtioille asiaan liittyvistä vaikeuksista huolimatta.

EU:n ainoana demokraattisena toimielimenä Euroopan parlamentin ääni on hyvin tärkeä tässä keskustelussa, ja tästä syystä päätöslauselmamme olisi näytettävä oikea etenemissuunta ja siinä olisi muotoiltava todella tärkeitä ensisijaisia tavoitteita. Itse päätöslauselma ei saa olla vain kokoelma perusteettomia vaatimuksia ja toiveita, vaan sen olisi oltava EU:n kansalaisten johdonmukainen ja ennen kaikkea yhtenäinen kannanotto, joka perustuu periaatteeseen jäsenvaltioiden yhteisestä mutta eriytetystä vastuusta ilmastomuutoksen torjunnassa.

Vakavasti otettavana neuvottelukumppanina Euroopan unionin on otettava paikkansa Kööpenhaminassa yhtenäisenä elimenä, joka ottaa huomioon kaikkien jäsenvaltioidensa edut. Euroopan unionin olisi osoitettava olevansa valmis nostamaan vähennystavoitteet 30 prosenttiin, mikäli myös muut valtiot ovat valmiita asettamaan itselleen näin korkeita vähennystavoitteita. Olisi myös muistettava, että EU ei ole hyväksynyt mitään ehdottomia velvoitteita, vaan ainoastaan mahdollisia.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska Euroopan parlamentti kehottaa EU:n neuvottelijoita myöntämään kehitysmaille 30 miljardia euroa niiden ilmastomuutoksen torjuntatoimiin. Näin parlamentti lähettää selvän viestin neuvottelijoille, jotka osallistuvat Euroopan unionin puolesta Kööpenhaminan ilmastokokoukseen parin viikon päästä. Tähän asti he ovat kertoneet varsin epämääräisesti siitä, millaisen rahoituspanoksen he kokouksessa antavat. Nyt parlamentti on kuitenkin kehottanut heitä ilmoittamaan suorasanaistemmin todelliset summat ja prosenttiosuudet. Tämän vuoksi pallo on nyt Yhdysvalloilla. On merkkejä siitä, että Yhdysvallat laatii kiireesti hiilidioksidipäästöjä koskevaa tavoitetta, jonka se haluaa esittää. Tällä päätöslauselmalla lisätään painetta presidentti Obamaa kohtaan, jotta hän esittäisi konkreettisia ehdotuksia, mikä lisää hieman Kööpenhaminan kokouksen onnistumisen mahdollisuuksia.

Se lisää myös Kiinan, Intian ja Brasilian kaltaisten maiden mahdollisuuksia liittyä maailmanlaajuisen taisteluun ilmastomuutosta vastaan. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmää edustavien kollegojeni tavoin äänestin innokkaasti tämän vankan päätöslauselman puolesta. Sen ainoa epäkohta on, että ydinenergian tuotanto on onnistunut jotenkin livahtamaan siihen. Nyt on kuitenkin tärkeää, että komissio ja jäsenvaltiot esittävät tiukkoja vaatimuksia Kööpenhaminassa.

Konrad Szymański (ECR), kirjallinen. – (PL) Tämänpäiväisessä äänestyksessä EU:n strategiasta Kööpenhaminan ilmastokonferenssissa Euroopan parlamentti hyväksyi jyrkän ja epärealistisen kannan. Kehottamalla kaksinkertaistamaan EU:n jäsenvaltioiden hiilidioksidipäästöjä koskevat rajoitukset parlamentti rapauttaa ilmastopakettia, joka saatiin äskettäin suurin vaivoin neuvoteltua (kohdassa 33 vaaditaan 40 prosentin vähennystä). Vaatimalla 30 miljardin euron käyttämistä vuosittain puhtaaseen teknologiaan kehitysmaissa parlamentti edellyttää Puolan kaltaisten hiileen perustuva energiantuotantoa käyttävien valtioiden maksavan kaksinkertaisesti hiilidioksidipäästöistä: kerran päästökauppajärjestelmän edellyttämänä maksuna ja toistamiseen rahoitusosuutena, jolla autetaan kehitysmaita ilmastomuutoksen torjunnassa (kohdassa 18 puhutaan rahoitusosuudesta, jonka olisi oltava vuosittain vähintään 30 miljardia euroa). Parlamentti vaatii, että jäsenvaltioiden maksuosuuksien puhtaan teknologian edistämiseksi kehitysmaissa olisi määrädyttävä hiilidioksidipäästöjen tason ja BKT:n mukaan, mutta se on unohtanut kyvyn maksaa nämä kustannukset. Tämä merkitsee Puolalle 40 miljardin euron kustannuksia kymmenen seuraavan vuoden aikana (tämä on seurausta tarkistusten 31 ja 27 hylkäämisestä). Tästä syystä Puolan valtuuskunta äänesti

ainoana EU:n strategiaa Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksessa (COP 15) koskevaa päätöslauselmaa vastaan.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Ympäristö- ja terveysriskien lisääntyminen ja etenkin vaaralliset ilmastomuutokset sekä maapallon liiallinen lämpeneminen johtuvat kapitalistiseen voittontavoitteluun ja maan, ilman, energian ja veden kaupallistamiseen perustuvasta teollisesta kehityksestä. Näitä ilmiöitä voivat torjua kunnolla pääoman johtajat, juuri he, jotka ovat ne aiheuttaneetkin.

Imperialistien keskinäisen taistelun kiihtyminen on tukkinut tien Kööpenhaminan kokoukseen. Ehdotuksilla kannattavasta vihreästä taloudesta ja vähähiilisen kasvun taloudesta EU yrittää tasoittaa tietä yhä uusille Euroopan yhdentymistä ajavien monopolien investoinneille ja samalla tyydyttää pääoman keinotteluodotukset "saastepörssillä".

Suunnittelaksemme ja toteuttaaksemme sellaisen kehityskulun, joka edesauttaa ihmisen ja luonnon välisen suhteen tasapainottamista ja tyydyttää ruohonjuuritason tarpeet, meidän on viime kädessä kumottava kapitalistiset tuotantosuhteet. Kreikan kommunistinen puolue äänesti Euroopan parlamentin päätöslauselmaa vastaan. Se ehdottaa ruohonjuuritason tarpeiden tyydyttämistä suhteessa maassamme tuotettuun vaurauteen. Tämän tavoitteen saavuttamisen poliittiset edellytykset ovat perustuotantovälineiden sosialisointi ja ruohonjuuritason ja työväenluokan hallinnassa olevan talouselämän keskitetty suunnittelu, toisin sanoen kansan valta ja kansan talous.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska sillä määrätään etukäteen, että EU myöntää alusta lähtien suuria rahoitussummia odottamatta muita kumppaneita. En voi perustella äänestäjilleni heidän rahojensa käyttämistä tällä tavoin. Ilmastonsuojelu on tärkeä tavoite, mutta paniikin lietsonta Kööpenhaminan ilmastokokouksen alla on pöyristyttävää eikä vastaa tieteellisiä tosiasioita.

– Päätöslauselmaesitys: Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva monivuotinen ohjelma (2010–2014) (Tukholman ohjelma) (B7-0155/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä käsitellään ensisijaisia tavoitteita vapauden, turvallisuuden ja oikeuden kaltaisilla keskeisillä aloilla varsinkin maahanmuuttajien vastaanottamisen ja kotouttamisen edellytysten, etenkin sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjunnan, oikeussuojakeinojen sekä korruption ja väkivallan torjunnan suhteen.

Syrjinnän torjuminen, perustui se sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen, ikään, vammaisuuteen, uskonnolliseen vakaumukseen, ihonväriin, syntyperään tai kansalliseen tai etniseen alkuperään, on keskeisen tärkeää, kuten on myös rasismien, antisemitismien, muukalaisvihan, homofobian ja väkivallan torjuminen.

Myös vapaa liikkuvuus olisi taattava kaikille EU:n kansalaisille ja heidän perheilleen.

Kansalaisia olisi myös suojeltava terrorismilta ja järjestäytyneeltä rikollisuudelta, ja sen vuoksi sääntelykehystä olisi vahvistettava niin, että se kattaa nämä erittäin ajankohtaiset uhat, koska niillä on maailmanlaajuinen ulottuvuus.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistinen puolue vastustaa ehdottomasti Tukholman ohjelmaa, aivan kuten se vastusti aiempia ohjelmia harhaanjohtavasti nimetyn vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamiseksi. Ohjelman tavoitteena on EU:n demagogisista julistuksista huolimatta yhdenmukaistaa tai homogenisoida kansalliset lait, jotta EU:n ruohonjuuritason vastaista politiikkaa sovelletaan yhdenmukaisesti, ja vahvistaa nykyisiä sekä luoda uusia EU:n tason syytteenpano- ja tukahduttamismekanismeja terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden verukkeella.

Tukholman ohjelman tärkeimpiin tavoitteisiin kuuluu jo täyttä vauhtia EU:ssa laukkaavan kommunisminvastaisen hysterialietsominen, jonka huipennus on historiallisesti paikkansapitämätön ja kohtuuton kommunismin rinnastaminen kansallissosialismiin. EU:n vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue ja ohjelmat sen toteuttamiseksi eivät ole kansan etujen mukaisia; päinvastoin, ne ovat toimenpiteitä, joilla tukahdutetaan yksilön ja yhteiskunnalliset oikeudet sekä demokraattiset vapaudet, lisätään autoritaarisuutta ja vainoa työntekijöiden, maahanmuuttajien ja pakolaisten kustannuksella, turvataan poliittinen järjestelmä ja monopolien itsevalta sekä pyritään lyömään työväenluokkaa ja ruohonjuuritason liikkeitä, sillä tämä on edellytys pääoman häikäilemättömälle hyökkäykselle työväenluokan ja ruohonjuuritason työmahdollisuuksia ja sosiaalisia oikeuksia vastaan.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Olen vakuuttunut siitä, että lasten oikeuksien suojeleminen on hyvin tärkeä näkökohta Tukholman ohjelmassa. Haluan kiinnittää huomiota siihen, että viime vuosina lapsiin

kohdistuva väkivalta, johon sisältyy lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, lapsia hyväksikäyttävä seksiturismi, lapsikauppa ja lapsityövoiman käyttö, on herättänyt yhä enemmän huolta. Koska lasten oikeuksien suojeleminen on yksi Euroopan unionin sosiaalisista prioriteeteista, kehoitan neuvostoa ja komissiota kiinnittämään enemmän huomiota kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien oikeuksien suojelemiseen.

Lasten oikeudet ovat osa ihmisoikeuksia, joita EU ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet kunnioittamaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja lapsen oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen mukaisesti. EU:n on lisättävä sitoumuksiaan lasten tilanteen auttamiseksi Euroopassa ja koko maailmassa, jotta se voi taata kunnolla lasten oikeuksien edistämisen ja heidän suojelunsa. Korostan, että vain koordinoituun yhteiseen toimintaan perustuvalla strategialla voidaan jäsenvaltioita kannustaa kunnioittamaan ja noudattamaan lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen periaatteita koko Euroopan unionissa ja sen rajojen ulkopuolella. Lasten oikeuksien takaamiseksi ehdotan sitovien normien hyväksymistä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Valitettavasti lasten oikeuksien kunnioittamista ei ole vielä varmistettu yleismaailmallisesti. Tästä syystä kehoitan neuvostoa ja komissiota toteuttamaan Tukholman ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä konkreettisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan lasten oikeuksien asianmukainen suojeleminen.

Carlo Casini (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman puolesta, koska se osoittaa oikean tavan vahvistaa Euroopan yhtenäisyyttä sen identiteetin muodostavien perusarvojen suhteen.

Emme voi uskotella itsellemme, että on mahdollista päästä sopimukseen niin sanotuista yhteisistä arvoista. Voimme kuitenkin toivoa, että järjen käyttö auttaa eri poliittisia toimijoita miettimään tarkemmin, mikä on oikein ja reilua edettäessä kohti Euroopan yhdentymistä.

Selvän eron tekeminen yhtäältä vapaan liikkumis-oikeuden ja syrjimättömyysperiaatteen ja toisaalta perheen arvovälillä avioliittoon perustuvana luonnollisena yhteisönä on antanut aiheen sen kohdan muotoiluun, jossa puolustetaan yksittäisten valtioiden riippumattomuutta perheoikeuden alalla ja kaikenlaisen syrjinnän kieltämistä.

Ne, jotka itseni tavoin tukevat varauksetta tasa-arvon periaatetta ja myös tasa-arvoa syntyneiden ja vielä syntymättömien lasten välillä, kannattavat ehdottomasti erilaisia sukupuolisia suuntauksia edustavien ihmisten syrjimättömyyttä, mutta eivät voi hyväksyä avioliiton tai perheen käsitteen romuttamista. Tämän ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 16 artiklassa tunnustetun käsitteen merkitys on keskeisen tärkeä sukupolvien vaihtumiselle ja heteroseksuaalisten parien kasvatustarpeille.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan useista syistä; mainitsen seuraavassa niistä tärkeimmät. Esityksen perusulottuvuus on "turvallisuuden" ja pelon filosofia, perusoikeuksien ja -vapauksien kustannuksella. Turvallisuus taataan kuitenkin nimenomaan suojelemalla ja kunnioittamalla näitä oikeuksia oikeusvaltioperiaatetta noudattamalla. Se vahvistaa ja toteuttaa käsitettä "Euroopan linnakkeesta", jossa maahanmuuttajia kohdellaan mahdollisina terroristeina ja rikollisina ja jossa heidän läsnäolonsa parhaassa tapauksessa hyväksytään ei tasavertaisina ihmisinä, vaan EU:n työmarkkinoiden tarpeiden mukaan.

Sillä edistetään vastenmielisiä joukkoirtisanomisia, sillä ei vahvisteta turvapaikka-oikeutta, sillä tasoitetaan tietä EU:n aktiiviselle osallistumiselle sen rajojen ulkopuolella sijaitseviin pakolaisleireihin sekä kolmansien maiden pakottamiselle kohtuuttomiin sopimuksiin, mutta siinä ei piitata ihmisoikeuksien turvaamisesta. Lopuksi, vaikka monia muitakin seikkoja voitaisiin korostaa, päätöslauselmalla otetaan käyttöön toimia, joilla moninkertaistetaan niiden eri elinten määrä, jotka valvovat, keräävät ja vaihtavat kansalaisten henkilötietoja rikkoen näin heidän kollektiivista ja henkilökohtaista ihmisarvoaan ja tallaten jalkoihinsa oikeuden sananvapauteen. Tämä päätöslauselma on osoitettu yhteiskunnalle, jolla on vain vihollisia ja jossa kaikkia epäillään. Se ei ole sellainen yhteiskunta, jonka me haluamme.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), kirjallinen. – (SV) Meidän mielestämme on erittäin tärkeää, että naiset eivät joudu väkivallan tai seksikaupan uhreiksi. Samoin on itsestään selvää, että meidän olisi kunnioitettava ihmisoikeuksia ja noudatettava pakolaisia varten solmittuja kansainvälisiä sopimuksia. Me EU:n kansalaiset pidämme vakaata oikeusjärjestelmää ja kaikkien tasavertaisuutta lain edessä itsestään selvänä, samoin kuin sitä, että voimme luottaa tapaan, jolla viranomaiset käsittelevät yksityisyyttämme.

Monet päätöslauselmaesityksen 144 kohdasta ja siihen jätetyistä 78 tarkistuksesta olivat luonnollisesti kannatettavia. Päätöslauselma ja tarkistukset sisältävät monia esimerkiksi ihmisoikeuksia, syrjintää ja yksityisyyttä koskevia seikkoja, jotka sisältyvät jo aiempiin ohjelmiin sekä Lissabonin sopimukseen. Olemme päättäneet äänestää monia tarkistuksia vastaan, jotta saamme sitä vahvemman päätöslauselman niiden seikkojen osalta, joita aiemmat ohjelmat ja perussopimukset eivät vielä kata. Vaikka äänestyksessä hyväksytyssä

päätöslauselmassa on kohtia, joita siinä ei pitäisi olla, päätimme äänestää päätöslauselman puolesta, koska sen hyödyt ovat selvästi suuremmat kuin haitat. On tärkeämpää, että Euroopan parlamentti lähettää selvän Tukholman ohjelmaa tukevan viestin.

Marije Cornelissen ja Bas Eickhout (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Euroopan parlamentin päätöslauselma, jossa vaaditaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta kansalaisia varten, on edistysellinen päätöslauselma, jolla pysäytetään ministerineuvoston pyrkimykset sallia kansalaisten henkilötietojen vapaa vaihtaminen. Se on myös päätöslauselma, jolla taataan pakolaisten ja maahanmuuttajien suojeleminen.

Tämä päätöslauselma on edistysaskel kohti edistysellistä unionin maahanmuuttolainsäädäntöä. Eräät siihen ehdotetut keskeiset tarkistukset, jotka koskevat muun muassa rajalta käännyttämättä jättämisen periaatetta, Frontexin roolin supistamista, koska sillä ei ole tehtävää maahanmuuttajien uudelleensijoittamisessa kolmansien maihin, myönteistä asennetta laittomien maahanmuuttajien joukkolaillistamisiin sekä sitä, että turvallisuuden olisi palveltava vapautta, ovat ratkaisevan tärkeitä. Kohdat laittoman maahanmuuton torjunnasta tarjoavat mahdollisuuden erilaisiin tulkintoihin, mutta mielestäni ne eivät ole liian rajoittavia. Pahoittelen syvästi sitä, että päätöslauselma on syrjinnänvastaisuuden osalta vesitetty.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Toistaiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen eräät osa-alueet ovat edistyneet hitaasti, mutta oikeus liikkua ja oleskella vapaasti EU:n alueella on nyt myönnetty yli 500 miljoonalle kansalaiselle! On tärkeää pystyä hallinnoimaan tätä, ja Euroopan parlamentin tänään hyväksymä päätöslauselma on tässä suhteessa avuksi.

Olen tyytyväinen päätöslauselmaan, koska siinä ovat etusijalla kansalaiset ja se noudattelee omia prioriteettejani: lain ja oikeuden Eurooppa (perusoikeuksien suojeleminen ja kaikenlaisen syrjinnän torjunta); Eurooppa, joka suojelee kaikkea toimimatta kuitenkaan kuin Orwellin Isoveli (Europolin sekä rikosasioihin liittyvän poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön vahvistaminen sekä operatiivisesti että hallinnollisesti, poliisi- ja tiedusteluyksiköiden valtioiden välisen yhteistyön parantaminen, EU:n rikosoikeudellisen alueen rakentaminen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen pohjalta, henkilötietojen suojeleminen); Eurooppa, joka on yhtenäinen, vastuuntuntoinen ja oikeudenmukainen turvapaikka- ja maahanmuuttokysymyksissä kaikkien jäsenvaltioiden todellisen yhteisvastuun avulla, sekä ihmiskaupan ja ihmisten seksuaalisen ja taloudellisen hyväksikäytön torjunta.

Seuraava etappi: Eurooppa-neuvosto 9. ja 10. joulukuuta 2009!

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Tukholman ohjelmaa koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen puolesta, sillä katson, että sen sisältämällä ehdotuksella asetetaan selvästi ja täsmällisesti lähivuosien prioriteetit vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevalle unionin lainsäädännölle Lissabonin sopimuksen toimeenpanon valossa.

On hyvin tärkeää löytää parempi tasapaino kansalaisten turvallisuuden ja heidän yksilön oikeuksiensa suojelemisen välille. Näin ollen korostan, että on tärkeää soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta samaa sukupuolta oleviin pariskuntiin EU:ssa, perustaa Euroopan tietoverkkotuomioistuin sekä hyväksyä toimenpiteitä, joilla vangeille annetaan uusia oikeuksia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Parlamentissa on ollut yleisenä käytäntönä ajaa mielipiteitä jakavia kysymyksiä, jotka ulottuvat paljon Euroopan unionin toimivaltaa pidemmälle, sisällyttämällä ne tavallisesti laajan tuen takaavia laajempia kysymyksiä käsitteleviin teksteihin. Minun on tuomittava taas kerran tämän salakähmäisen menettelyn käyttö, joka vain heikentää parlamentin uskottavuutta ja laajentaa sen jäsenien ja äänestäjien välistä kuilua.

Perheoikeutta koskevat seikat kuuluvat onneksi jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja siksi on täysin epäoikeutettua ja räikeä hyökkäys toissijaisuusperiaatetta vastaan, että parlamentti pyrkii pakottamaan ne yhteisymmärrykseen näistä kysymyksistä edistämällä radikaaleja toimintalinjoja.

Vaikka parlamentti tunnustaa samaa sukupuolta olevien liitot – jotka ovat käytössä vain neljässä jäsenvaltiossa – muita ei voida määrätä virallistamaan niitä, ja tämä on tökerö ja mitä jyrkimmin tuomittava yritys vaikuttaa lainsäätäjien ja yleiseen mielipiteeseen jäsenvaltioissa.

Kun perusoikeuskirja hyväksyttiin, pelättiin, että sitä käytettäisiin väärin tulevaisuudessa ja että se olisi ristiriidassa kansallisen lainsäädännön kanssa. Nykytilanne vahvistaa, että nämä ennustukset osuivat oikeaan.

Carlo Fidanza (PPE), kirjallinen. – (IT) Tällä päätöslauselmalla vahvistetaan viime kädessä eräitä tärkeitä periaatteita: yhteinen vastuu laittoman maahanmuuton torjunnassa, turvapaikanhakijoiden jakamisessa ja

ulkomaalaisten vankien palauttamisessa. Katson kuitenkin myös, että vähemmistöjen ja etenkin romanivähemmistön oikeuksien kunnioittamista käsittelevä osa on varsin riittämätön ja liian poliittisesti korrekti. Tekstissä jätetään täysin huomiotta se alennustila, jossa romaniyhteisöt elävät tietyissä valtioissa, kuten Italiassa, ja joka ei johdu integrointitoimien puutteesta vaan aivan päinvastoin tietoisesta päätöksestä olla piittaamatta mistään sivistynyttä elämää koskevista säännöistä.

Päätöslauselmassa ei tuomita laittomuuksia (varkauksia, laukunsieppauksia, häiritsevää kerjäämistä ja alaikäisten prostituutiota), joita yhä enemmän esiintyy laittomien romaniasuinalueiden yhteydessä Italian suurten kaupunkien liepeillä ja muuallakin. Edes alaikäisten suojelua koskevassa kappaleessa ei mainita tarvetta suojella romanilapsia eräiden romaniperheiden päämiesten heihin kohdistamalta orjuutukselta. Siitäkään, miten direktiiviä 2004/38/EY sellaisten unionin kansalaisten karkottamisesta, jotka eivät kolmen kuukauden oleskelun jälkeen EU:n jäsenvaltiossa pysty osoittamaan tiettyä tulotasoa, olisi sovellettava, ei mainita mitään. Integroituminen ei ole mahdollista ilman sääntöjen noudattamista, eivätkä romanivähemmistöt ole poikkeus tästä periaatteesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Parlamentin enemmistö on hyväksynyt Euroopan komission niin kutsuttua Tukholman ohjelmaa koskevan ehdotuksen pääsisällön. Ohjelma on vakava hyökkäys yhtä jäsenvaltioiden suvereniteetin avainalaan, oikeusasioita, kohtaan. Yhteisten toimien lisääminen poliittisen ja oikeudellisen yhteistyön sekä tiedustelupalvelujen välisen yhteistyön alalla sekä sisäisen turvallisuuden strategia ja uudet toimenpiteet tietojen vaihtamiseksi EU:n sisällä heikentävät kaikkien EU:n jäsenvaltioissa asuvien oikeuksia, vapauksia ja takeita.

Kehittämällä yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu maahanmuuttajien toivottavuusluokitteluun, ja käyttämällä sen torjuvimpana muotona Frontexia, rikotaan maahanmuuttajien oikeuksia ja ummistetaan silmät monissa maissa tapahtuvilta inhimillisiltä tragedioilta.

Kansalaisten valvonnan ja seurannan lisääntyvä käyttö on huolestuttavaa, kuten myös tiedonlouhintatekniikkaan ja yleismaailmalliseen tiedonkeruuseen perustuva profilointi niin sanottua ennaltaehkäisyä ja torjuntaa varten riippumatta siitä, ovatko kansalaiset syyttömiä vai syyllisiä. Huolta herättävät myös puolustusteollisuuden syödyt valtavat summat ja sen tutkimustoimet sisäisen turvallisuuden alalla.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, neuvosto hyväksyy vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva poliittisen strategian – Tukholman ohjelman – tämän vuoden joulukuussa, heti Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Tuolloin Euroopan parlamentin päätösvalta lisääntyy huomattavasti, ja samalla kasvaa myös kansallisten parlamenttien rooli yhteisön lainsäädäntöprosessissa. Tällä tavoin vahvistetulla kansalaisten äänellä on myös vahvempi valtuutus toteuttaa Tukholman ohjelman periaatteet.

Minun mielestäni on erityisen tärkeää ja kiireellistä ryhtyä toimiin, joilla varmistetaan kaikkien Euroopan unionin kansalaisten yhtäläinen kohtelu sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen, ikään, vammaisuuteen, uskonnolliseen vakaumukseen, maailmankatsomukseen, ihonväriin, taustaan tai etniseen alkuperään katsomatta. Tätä varten on oleellista, että neuvosto hyväksyy laajan syrjimättömyyttä koskevan direktiivin, joka kattaa kaikki juuri mainitsemani alat. EU:lla ei ole sellaista lakia, kuten olemme Euroopan parlamentissa usein todenneet.

Toivon, että tämä porsaanreikä täytetään osana Tukholman ohjelman toteutusta. Pelkkä lain säätäminen ei kuitenkaan riitä. Jotta Tukholman ohjelma onnistuisi, EU:n kansalaisten on tunnettava oikeutensa. Uuden Euroopan komission tehtävänä on niin ollen myös lisätä yleistä tietoisuutta syrjinnänvastaisesta lainsäädännöstä ja sukupuolten tasa-arvosta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska sen avulla voidaan nykyistä paremmin tasapainottaa yksilönvapauksien kunnioittaminen ja enimmäkseen rajoittava lähestymistapa, johon liittyy turvallisuustoimia, joiden tehokkuutta on tänä päivänä vaikea arvioida. Tällä ohjelmalla vahvistamme sitoutumisemme solidaarisuuden ja arvojen Eurooppaan, jolla on velvollisuus puolustaa uskonnonvapautta, yhtäläisiä mahdollisuuksia, naisten oikeuksia, vähemmistöjen oikeuksia ja homoseksuaalien oikeuksia.

Tästä syystä kannatan vilpittömästi sitä, että syrjinnänvastainen direktiivi, joka on tällä hetkellä jumiin neuvostossa ja jota Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä ei viime vaalikaudella halunnut, hyväksytään. PPE-ryhmä on taas ilmoittanut vastustavansa tekstiä. Olen tyytyväinen myös niiden tarkistusten

hyväksymiseen, joissa vaaditaan perheen yhdistämistä koskevan oikeuden käyttämisen esteiden poistamista sekä kolmansista maista peräisin olevien alaikäisten ja vailla huoltajaa olevien säilöönnoton kieltämistä.

Olen kuitenkin pahoillani siitä, että maahanmuuttopolitiikan tavoitteet on taas sivuutettu ja jätetty taka-alalle laittoman maahanmuuton torjunnan ja Frontex-viraston vahvistamisen tieltä. Turvapaikkakysymyksissä Euroopan parlamentti käsittelee yhtenä lainsäätäjänä ehdotuksia yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä ja seuraa tiiviisti aitoa poliittista tahtoa saavuttaa edistystä tällä alalla.

Timothy Kirkhope (ECR), kirjallinen. – (EN) Vaikka ECR-ryhmä kannattaa monia Tukholman ohjelmaan sisältyviä seikkoja, kuten yhteistyötä ja yhteisvastuuta poliisitoiminnassa, rajat ylittävän rikollisuuden ja korruption torjuntaa, perusoikeuksien suojelua ja ratkaisujen löytämistä maahanmuuttoon pyrkimällä auttamaan niitä Etelä-Euroopan valtioita, joilla on vakavia maahanmuutto-ongelmia, me emme kannata ehdotuksia eurooppalaisesta turvallisuusstrategiasta, toimia, joilla rikosoikeusjärjestelmämme ja turvapaikkapolitiikkamme hallinta luovutettaisiin EU:lle, emmekä vaatimuksia ”pakollisesta ja peruuttamattomasta yhteisvastuusta”. Me uskomme yhteistyöhön pikemmin kuin pakottamiseen, ja tästä syystä äänestimme päätöslauselmaa vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tukholman ohjelmalla pyritään vahvistamaan turvallisuutta ja etenkin tehostamaan rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa kunnioittaen samalla kansalaisten oikeuksia. Tämän pyrkimyksen, joka myös on Lissabonin sopimuksen synnyttämän uuden tilanteen seurausta, perusteella voisi olettaa, että kansalaisia varten luotavan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen keskeisistä näkökohdista käytäisiin vastuullista keskustelua.

Valitettavasti eräät halusivat sotkea Tukholman ohjelman kaltaisesta keskeisestä aiheesta käytävään keskusteluun kysymyksen samaa sukupuolta olevien avioliitoista, joka on tässä yhteydessä epäolennainen eikä liity aiheeseen, piittaamatta edes Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden sisäisten oikeudellisten ratkaisujen laillisista eroista. Ne, jotka toimivat näin pelkän poliittisen vehkeilyn vuoksi, viis veisasivat Tukholman ohjelman kohtalosta.

Minun ääneni sitä vastoin heijasti sitä, kuinka tärkeää on keskustella tämän kansalaisia varten luotavan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen tarpeista. Ilmaisin sillä myös tuomitsevani niiden tahojen strategian, jotka halusivat sotkea keskusteluun siihen mitenkään liittymättömiä kiistanalaisia kysymyksiä.

Judith Sargentini (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Euroopan parlamentin päätöslauselma, jossa vaaditaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta kansalaisia varten, on edistysellinen päätöslauselma, jolla pysäytetään ministerineuvoston pyrkimykset sallia kansalaisten henkilötietojen vapaa vaihtaminen. Se on myös päätöslauselma, jolla taataan pakolaisten ja maahanmuuttajien suojele.

Tämä päätöslauselma on edistysaskel kohti edistysellistä unionin maahanmuuttolainsäädäntöä. Eräät siihen ehdotetut keskeiset tarkistukset, jotka koskevat muun muassa rajalta käännyttämättä jättämisen periaatetta, Frontexin roolin supistamista, koska sillä ei ole tehtävää maahanmuuttajien uudelleensijoittamisessa kolmansiin maihin, myönteistä asennetta laittomien maahanmuuttajien joukkolaillistamisesta sekä sitä, että turvallisuuden olisi palveltava vapautta, ovat ratkaisevan tärkeitä. Kohdat laittoman maahanmuuton torjunnasta tarjoavat mahdollisuuden erilaisiin tulkintoihin, mutta mielestäni ne eivät ole liian rajoittavia. Pahoittelen syvästi sitä, että päätöslauselma on syrjinnänvastaisuuden osalta vesitetty.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan esittää eräitä huomioita vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (2010–2014) (Tukholman ohjelma). Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden takaaminen Euroopan unionin kansalaisille on yksi jäsenvaltioiden tärkeimmistä tehtävistä. Euroopan unionin jäsenvaltioiden on lisättävä oikeudellista yhteistyötä ilman, että jäsenvaltioiden perinteet ja keskeiset lait kärsivät tästä. Meidän on lisättävä jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta toisen jäsenvaltion viranomaisten tekemien päätösten asianmukaisuuteen etenkin laillisen ja laittoman maahanmuuton aloilla sekä rikosasioissa tehtävässä poliisiviranomaisten ja tuomioistuinten yhteistyössä. EU:n on tehostettava ponnistuksiaan rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa. Tätä varten olisi toteutettava toimenpiteitä tietojen vaihdon tehostamiseksi unohtamatta yksityisyyden, henkilötietojen ja perusvapauksien suojelua. Yhteisten sisämarkkinoiden tavoin Euroopan turvallisuus on yhteinen asiamme, ja meidän olisi tehtävä kaikki mahdollinen, jotta kaikki kansalaiset tuntevat olevansa turvassa EU:n rajojen sisällä, sillä tämä on yksi perusarvoistamme.

Renate Sommer (PPE), kirjallinen. – (DE) Olen tyytyväinen Tukholman ohjelmaa koskevan päätöslauselman hyväksymiseen. On tärkeää, että Euroopan parlamentti unionin kansalaisten edustajana ehdottaa etenemisreittiä oikeus- ja sisäasioita koskevassa politiikassa. Olemme saaneet aikaan hyvän tuloksen. Lisäksi

Lissabonin sopimus antaa meille turvallisuutta. Tulevaisuudessa Euroopan parlamentilla ei ole vain neuvoa-antava rooli näillä politiikanaloilla, vaan se on myös osa päätöksentekoprosessia. Olemme löytäneet hyvän tasapainon turvallisuuden ja kansalaisten oikeuksien välille.

Kansalaisten turvallisuuden tarve kasvaa jatkuvasti. Meidän on kuitenkin yhä uudelleen vastattava kysymykseen siitä, voidaanko kansalaisten oikeuksia ja vapauksia rajoittaa turvallisuustoimilla ja missä määrin. Minusta olemme valinneet hyvän keskitien. Jotta tämä keskitie todella edistää oikeus- ja sisäasioita koskevaa politiikkaa, vaadimme kuitenkin Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille lisää valvontaoikeuksia osana Tukholman ohjelman toteutusta. Valitettavasti täysistunto ei kannattanut ehdotustani siitä, että poliisivoimat saisivat pääsyn Eurodac-järjestelmään.

Tämä olisi ollut uusi hyödyllinen väline terrorismin ja rikollisuuden torjunnassa. Ehdotukseni kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia turvapaikkajärjestelmän väärinkäytön torjumiseksi koko Euroopassa kuitenkin hyväksyttiin. Jokainen turvapaikkajärjestelmän väärinkäyttötapaus vaikeuttaa turvapaikan myöntämistä niille, joilla on perusteltu oikeus saada se.

– Päätöslauselmaesitykset: Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen tila

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen tilaa koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta.

Eräistä edistysaskeleista huolimatta olen pahoillani siitä, että Euro–Välimeri-kumppanuuden päätavoitteita ei ole saavutettu, mikä vaarantaa niiden suunnitellun saavuttamisen vuoteen 2010 mennessä. On ehdottoman tärkeää varmistaa, että Euro–Välimeri-alueen yhdentymisprosessi palautetaan EU:n poliittiseksi painopistealaksi, sillä tämän prosessin ja vapaakauppa-alueen onnistuminen voisi edistää rauhaa, vaurautta ja turvallisuutta koko alueella.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Välimeren alue on meidän tuntemamme sivilisaation kehto. Sen rannoilla syntyivät, kehittyivät ja vahvistuivat ajatukset ja instituutiot, jotka määrittävät eurooppalaisen sivistyksen keskeisen olemuksen ja muodostavat kiinteän osan sen historiaa ja tulevaisuutta.

Sen rannoilla on syntynyt myös vakavia erimielisyyksiä, jotka usein on ratkaistu asein ja jotka ovat johtaneet tuskalliseen poliittiseen jakautumiseen, alueen kansojen välisen kuilun levenemiseen ja tästä aiemmin maailman keskustana tunnetusta alueesta erkaantuneeseen – ellei peräti sen vastaiseen – kehitykseen.

EU haluaa avautua maailmalle ja edistää jäsentensä ja kolmansien maiden välistä vuoropuhelua, ja siksi sen on vaalittava ajatusta Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueesta, jonka avulla on mahdollista luoda nykyistä läheisemmät suhteet Välimeren molempien rantojen välille ja jolla myös edistetään eteläisten maiden keskinäistä lähentymistä.

On tärkeää myöntää, että tähänastiset tulokset eivät vastaa tämän ajatuksen takana olevaa tavoitetta. Taloudellisia ja rahoituksellisia esteitä on paljon, joskin on selvää, että vakavimmat kitkakohdat ovat selvästi poliittisluonteisia. Meidän on toimittava sisukkaasti koko Välimeren alueen kattavien markkinoiden luomisen mahdollistamiseksi, jotta lisätään kansojen välisiä yhteyksiä ja korjataan aikojen kuluessa katkenneet siteet.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Pahoittelen sitä, että Välimeren etelä- ja pohjoisrantojen välillä vallitsee yhä räikeä taloudellinen, sosiaalinen ja väestöllinen epätasapaino. Tästä syystä äänestin sen puolesta, että Välimeren eteläisten ja itäisten valtioiden integroitumista kansainväliseen kauppaan vahvistetaan, jotta ne voivat monipuolistaa talouttaan ja jakaa siitä koituvat hyödyt oikeudenmukaisesti.

Meidän on kavennettava Välimeren pohjois- ja etelärantoja erottavaa kehityskuilua. Vapaakauppa-aluetta olisi lisäksi täydennettävä ottamalla asteittain ja ehdollisesti käyttöön työntekijöiden vapaa liikkuvuus ottaen huomioon nykyiset keskustelut muuttoliikkeen ja kehityksen välisestä yhteydestä.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin Euro–Välimeri-päätöslauselmaa vastaan, koska kauppakysymystä ei voida erottaa Välimeren unionissa käytävää poliittista vuoropuhelua koskevasta kysymyksestä. Päätöslauselmassa keskitytään Euroopan unionin keskeisiin etuihin Välimeren unionissa. Tarkoitan molemmat alueet käsittävän vapaakauppa-alueen perustamista. Vastustan tällaisen vapaakauppa-alueen luomista.

Kauppaa koskevien kysymysten on perustuttava reilun kaupan periaatteisiin, kun otetaan huomioon Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Välimeren valtioiden välinen epätasapaino. Poliittisten kysymysten osalta emme kuitenkaan voi hyväksyä sitä, että EU myöntää pitkälle edistyneen maan aseman Marokolle samalla, kun

tämä jatkaa ihmisoikeuksien rikkomista. Euroopan unionin on pidettävä Saharan konfliktia Välimeren unionin ensisijaisena kysymyksenä ja tuettava prosessia itsemääräämisoikeutta koskevan kansanäänestyksen järjestämiseksi YK:n päätöslauselmien mukaisesti. Näin ollen emme myöskään voi hyväksyä unionin ja Israelin suhteiden "nostamista uudelle tasolle". Tämä johtuu Israelin jatkuvista kansainvälisen oikeuden rikkomisista sekä Palestiinalle antamistamme poliittisista sitoumuksista.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Suhtaudun hyvin myönteisesti siihen, että monenvälisiä yhteyksiä Välimeren alueeseen ja etenkin Välimeren eteläisiin ja itäisiin maihin parannetaan ja vahvistetaan. Kannatan myös Euroopan unionin pyrkimyksiä käynnistää näiden maiden talouksien uudenaikaistamisprosessi ja siten auttaa niiden kansalaisia. Epäilen kuitenkin vahvasti, voidaanko tämä saavuttaa suunnitellun Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen avulla.

Manchesterin yliopiston tekemässä kestävässä kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa varoitetaan asianomaisille Välimeren eteläisille ja itäisille maille koituvista kielteisistä sosiaalisista ja ympäristöseurauksista. Pelkään, että tämä sopimus avaa EU:n jäsenvaltioille uusia myyntimarkkinoita, mutta vahingoittaa vakavasti Välimeren eteläisten ja itäisten maiden talouksia. Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden samanaikainen käyttöönotto, jota päätöslauselmaesityksessä vaaditaan, aiheuttaisi myös valtavan maahanmuuttoaallon Eurooppaan ja veisi Välimeren eteläisiltä ja itäisiltä mailta niissä kipeästi tarvittavia työntekijöitä. Näin ollen äänestin päätöslauselmaa vastaan auttaakseni osaltani varmistamaan Välimeren eteläisille ja itäisille maille myönteisen tulevaisuuden.

Cristiana Muscardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, vuonna 1995 pidetyn Barcelonan konferenssin jälkeen Välimeren rannikkovaltioiden välisten luonnollisten suhteiden luontaista potentiaalia ei ole vielä täysin hyödynnetty.

Kunnianhimoisen suunnitelman uusien ja tiiviiden poliittisten, sosiaalisten ja kulttuuristen yhteyksien luomisesta Välimeren pohjois- ja etelärantojen välille on säilyttävä yhtenä Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista, jotta vapaakauppa-alueen toivottu ja strateginen toteuttaminen onnistuu. Euro–Välimeri-alue voi edistää huomattavasti rauhaa, vaurautta ja turvallisuutta koko alueella.

Kannatan toimenpiteitä ja ponnistuksia kaupan esteiden poistamiseksi, ja ymmärrän, että Euro–Välimeri-kumppanuuden onnistuminen ei riipu vain Euroopan valtioiden tahdosta. Vapaakauppa-alueen toteutus edellyttää kaikilta osapuolilta päättävistä, jatkuvaa ja yhteisvaikutukseen perustuvaa panosta.

Välimeren unionin on myös tehostettava Euro–Välimeri-kumppanuuden puitteissa harjoitettavaa yhteistyötä, jotta kaikki kumppanuusmaat voivat osallistua Euroopan unionin alueellisiin ohjelmiin ja vastaaviin toimiin. Tästä aiheesta huomautan, että Pariisissa heinäkuussa 2008 perustetun kehityksen puitteissa laadittavat suunnitelmat uusien infrastruktuurien, pk-yritysten yhteistyön, viestinnän ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämisen kaltaisilla strategisilla aloilla voivat antaa myönteisen panoksen kehitykseen ja kaupan ja investointien helpottamiseen, sillä Välimeren etelärannan valtiot tarvitsevat tätä kipeästi. Kaikki tämä edistää rauhan ja ystävällisten suhteiden aikaansaamista.

Näistä syistä kannatan päätöslauselmaa, ja toivon, että komission laatimaa etenemissuunnitelmaa voidaan noudattaa ja että se tuottaa meidän kaikkien odottamia hyötyjä.

– Päätöslauselmaesitys: Lentoyhtiöiden konkurssit ja matkustajille maksettavat korvaukset (B7-0153/2009)

Richard Ashworth (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä hylkäsi muiden ryhmien liikennevaliokunnassa tekemän päätöslauselmaesityksen matkustajille maksettavista korvauksista lentoyhtiöiden joutuessa konkurssiin. ECR-ryhmä jätti oman päätöslauselmaesityksensä, jolla olisi oikaistu joukko hyväksytyn tekstin keskeisiä heikkouksia, seuraavista syistä:

Vaikka matkustajien oikeuksien tukeminen on luonnollisesti erittäin tärkeää, on olemassa tehokkaampia toimenpiteitä, jotka voidaan toteuttaa ilman, että matkustajille sälytetään vielä korkeampia kustannuksia.

1. Meidän olisi odotettava komission jäsen Antonio Tajanin täysistunnossa 7. lokakuuta ehdottamaa vaikutustenarviointia.

2. Hyväksytyssä tekstissä kehoitetaan perustamaan "takuurahasto", jota käytettäisiin matkustajille maksettaviin korvauksiin lentoyhtiöiden joutuessa konkurssiin. Sellainen rahasto rahoitettaisiin kuitenkin väistämättä kuluttajilta kerättävin varoin, mikä merkitsi sitä, että matkustajien olisi maksettava entistä enemmän

lentolipuistaan. Tässä vaiheessa tämä tarpeeton toimi olisi vain uusi lisäys nykyisiin lentokenttäveroihin, turvallisuusmaksuihin ja muihin maksuihin, joita matkustajien jo nyt täytyy maksaa.

(Työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestys selitys)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Kannatin tätä esitystä, jossa pyydetään komissiota tarkastelemaan uudelleen nykyistä lainsäädäntöä sekä laatimaan uutta lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että matkustajia ei jätetä pulaan lentoyhtiöiden joutuessa konkurssiin.

Tällä hetkellä unionin lainsäädännössä ei ole säännöksiä, joilla suojeltaisiin eurooppalaisia matkustajia siinä tapauksessa, että lentoyhtiö, jolta matkustaja on varannut matkan, menee konkurssiin. Olen täysin samaa mieltä liikennevaliokunnan puheenjohtajan kanssa siitä, että monilla matkustajilla ei ole riittäviä varoja selviytyäkseen tällaisesta tappiosta. Tämän tyyppisten konkurssien seurauksena ahdinkoon joutuneiden auttamiseksi olisi perustettava tukimekanismi tai korvausraho.

Matkustajien oikeuksia koskevat säännöt on päivitettävä ja niitä on vahvistettava, jotta voidaan antaa suojelua ja apua lentoyhtiöiden konkurssien yhteydessä tai vastaavissa tapauksissa, joihin matkustajat eivät voi vaikuttaa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä lentoyhtiöiden konkurssista ja matkustajille maksettavista korvauksista, koska katson, että on tarpeen tehostaa eurooppalaisten matkustajien suojelua lentoyhtiöiden joutuessa konkurssiin antamalla uutta tai tarkistamalla nykyistä lainsäädäntöä sekä perustamalla vararahasto korvauksia varten.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kaupalliset lentoyhtiöt ovat kamppailleet 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen vakavan kriisin kanssa, jota nykyinen talous- ja rahoituskriisi on vielä pahentanut. Konkurssit ja epämiellyttävät tilanteet, joissa matkustajat, joista monet ovat kauttakulmatkustajia, jäävät pahaan pulaan, ovat lisääntymässä.

Tällaista kuluttajansuojan puutetta on täysin mahdotonta hyväksyä, ja se edellyttää unionilta toimia, joilla määrätään lentoyhtiöiden arvioinneista, edistetään tällaisiin tilanteisiin joutuneille matkustajille annettavaa apua ja vahvistetaan maksettavat vahingonkorvaukset.

Tätä silmälläpitäen toimenpiteissä on otettava huomioon lentoyhtiöiden hauras talous, ja siksi ne eivät saisi muodostaa tarpeettomia esteitä yhtiöiden toiminnalle. Niissä on rajoituttava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä kuluttajien/matkustajien suojelun takaamiseksi.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionissa on vuodesta 2000 tapahtunut 77 lentoyhtiöiden konkurssia. Unionin lainsäädännössä on kyllä säännöksiä hintojen avoimuudesta ja korvauksista siinä tapauksessa, että lennolle pääsy evätään, mutta EU:n on tukittava maksukyvyttömyystapauksiin liittyvät porsaanreiät, etenkin jos liput on ostettu internetin kautta. Edelleen liian monet matkustajat jäävät loukkuun tilanteisiin, joiden ratkaisemiseksi heillä ei ole mahdollisuuksia tehdä mitään, koska he ovat käyttäneet kaikki säästönsä perheensä lomamatkaan. Kannatan sääntöjä, joilla taataan, että matkustajat eivät jää loukkuun matkakohteisiinsa vailla vaihtoehtoisia kotiinpaluukeinoja tai vaihtoehtoisia majoitusta.

Jörg Leichtfried (S&D), kirjallinen. – (DE) Äänestän päätöslauselman ja varsinkin jo hyväksytyn matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen N:o 295/91 kumoamisesta 11. helmikuuta 2004 annetun asetuksen N:o 261/2004 puolesta. Tällä asetuksella on jo toteutettu oikeansuuntaisia toimia, ja matkustajien oikeuksien suojeleminen on loogista jatkoa sille.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestämme tämän päätöslauselman puolesta siinä toivossa, että sillä voidaan suojella mahdollisimman monia lentomatkustajien etuja nykytilanteessa (liikennepalvelujen vapauttaminen, lentoyhtiöiden määrän kasvu).

Korostamme kuitenkin, että päätöslauselmassa ehdotettu korvausjärjestelmä on pelkkä hätäratkaisu, joka ei mitenkään muuta perusongelmaa.

Todellinen ratkaisu on julkisen eurooppalaisen lentoliikennepalvelun perustaminen, julkisen palvelun, joka on kiinnostunut yleisestä edusta ja siten tehtyjen matkojen järjestyksistä ympäristövaikutusten vähentämiseksi; julkisen palvelun, joka on kiinnostunut yleisestä edusta ja siten turvallisuudesta, vapaasta liikkuvuudesta sekä yhtä lailla palvelun käyttäjien kuin työntekijöiden hyvinvoinnista.

Meidän on pikaisesti päästävä eroon yksityisten etujen Euroopasta ja rakennettava yleisen edun Eurooppa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lentoyhtiöiden lisääntyvät konkurssit, jotka vaikuttavat tuhansiin jäsenvaltioiden kansalaisiin, ovat johtaneet siihen, että EU:n on ryhdyttävä toimiin heidän suojelemiseksi. On tärkeää turvata lentoliikennettä päivittäin käytävien oikeudet. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa lentoyhtiöiden konkurssista ja matkustajille maksettavista korvauksista. Nykyisellään ainoat matkustajat, joita unionin lainsäädäntö suojaa lentoyhtiön joutuessa konkurssiin, ovat ne, jotka ovat varanneet pakettiloman.

On kuitenkin ilmeistä, että kuluttajien tottumukset ovat lomien varaamisen osalta muuttuneet viime vuosina paljon: eurooppalaisten halpalentoyhtiöiden käyttö on lisääntynyt, pakettilomien myynti on vähentynyt jyrkästi ja suorien internetin kautta ostettujen henkilökohtaisten lippujen sekä pelkkien lennolle ostettujen paikkojen määrä on kasvanut.

Kun tähän lisätään alan nykyinen kriisi, voimme helposti kuvitella, millainen määrä eurooppalaisia matkustajia jää loukkuun matkakohteeseensa odottamaan epätoivoisina paluulentoa, joskus ilman mitään majoitusta, sen lentoyhtiön, jolla heidän oli tarkoitus lentää, jouduttua konkurssiin.

Jälkeenpäin he saavat vain nimellisen korvauksen kärsimästään vaivasta, ja senkin saaminen on taistelun takana. Komission on pikaisesti tehtävä lainsäädäntöaloite tämän huolestuttavan tilanteen korjaamiseksi. Samalla olisi perustettava lentoyhtiöiden rahoittama korvausrahasto näiden korvausten rahoittamiseksi.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Matkailukohteina arvostettujen Euroopan alueiden on tarjottava käyttäjille tällä alalla korkeatasoisia palveluja.

Esimerkki tästä on Madeira, jonka Maailman matkailujärjestö luokitteli viime viikolla yhdeksi maailman parhaista matkailukohteista antaen sille parhaan arvosanan 13:ssa 15 arviointikriteeristä. Tämän aseman säilyttämiseksi markkinoilla, joilla kilpailu on kovaa, on tarpeen jatkaa julkisten ja yksityisten tahojen tekemää työtä ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävästä kehityksestä. Tähän tavoitteeseen sisältyy myös se, että saarella käyville matkailijoille tarjotaan parhaat mahdolliset takuut lentomatkojen ja majoitusolojen suhteen.

Päätöslauselmaesitys, josta tänään äänestimme, on askel tähän suuntaan, sillä sen tarkoituksena on suojella konkurssiin joutuneiden lentoyhtiöiden matkustajia perustamalla pakolliset vakuutus- ja takuurahastot näitä lentoyhtiöitä varten sekä vapaaehtoinen vakuutus niiden asiakkaita varten.

Myönteistä on myös se, että Euroopan komissiota kehoitetaan tekemään ehdotus, jonka tarkoituksena on korvausten antaminen konkurssiin joutuneiden lentoyhtiöiden matkustajille sekä matkakohteen lentoasemalle jättämään joutuneiden matkustajien kotiuttamisen varmistaminen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa lentoyhtiöiden konkurssista ja matkustajille maksettavista korvauksista. Tällä hetkellä on useita Euroopan unionin säädöksiä, jotka kattavat seuraavat tilanteet: asiakkaille maksettavat korvaukset ja heidän kotiuttamisensa pakettiloman myyneen matkayhtiön joutuessa konkurssiin; lentoyhtiöiden vastuu onnettomuuksista ja matkustajien korvausjärjestelyt; lennolle pääsyn epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta matkustajille annettava korvaus ja apu.

Kuluttajien suojelemiseksi siinä tapauksessa, että lentoyhtiö joutuu konkurssiin, ei kuitenkaan ole säädöksiä. Yhdeksän viime vuoden aikana 77 eurooppalaista lentoyhtiötä on joutunut konkurssiin. Tästä syystä tämä direktiivi on mielestäni aivan välttämätön. Näin ollen Euroopan parlamentti on pyytänyt komissiota vahvistamaan matkustajien asemaa lentoyhtiön joutuessa konkurssiin. Euroopan parlamentti on pyytänyt komissiota esittämään heinäkuuhun 2010 mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jonka tarkoituksena olisi antaa korvauksia konkurssiin joutuneiden lentoyhtiöiden matkustajille, soveltaa vastavuoroisen matkustajavastuun periaatetta samoihin kohteisiin lentäviin lentoyhtiöihin, joiden lennoilla on vapaita paikkoja, säätää lentoyhtiöiden pakollisesta vakuutuksesta, perustaa takuurahasto ja tarjota matkustajille vapaaehtoisia vakuutuspalveluja.

– **Päätöslauselmaesitys: ”made in” (alkuperämerkintä)**

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin alkuperämerkintöjä koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska se perustuu periaatteeseen, jonka mukaan kuluttajansuoja edellyttää

avoimia ja johdonmukaisia kauppaa koskevia sääntöjä myös alkuperämerkinnöistä. Tässä suhteessa kannatan sitä, että komissio puuttuu yhdessä jäsenvaltioiden kanssa asiaan kuluttajien laillisten oikeuksien ja odotusten puolustamiseksi aina, kun maahantuojat ja kolmansien maiden tuottajat ovat todistetusti syyllistyneet vilpillisten tai harhaanjohtavien alkuperämerkintöjen käyttöön.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska kuluttajille on taattava asianmukaiset tiedot heidän tehdessään ostopäätöstä tietyistä tuotteista, etenkin tiedot tuotteiden alkuperämaasta ja niiden tuotannossa sovellettavista turvallisuus-, hygieni- ja ympäristönsuojelustandardeista – joita tietoisien ja valistuneen valinnan tekeminen edellyttää – kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaesitystä, jossa kehoitetaan komissiota esittämään ehdotuksensa uudelleen parlamentille, jotta siitä voidaan keskustella Lissabonin sopimuksessa säädetyn lainsäätämisjärjestyksen mukaisesti.

Minun on kuitenkin mainittava, että arvioitaessa komission ehdotusta alkuperämerkinnöistä kiinnitän erityistä huomiota perinteisille tuotteille annettavaan riittävään tukeen, jotta kuluttajansuojan parantaminen – joka on sekä tarpeen että toivottavaa – ei aiheuta peruuttamatonta vahinkoa perinteisten tuotteiden pienille tuottajille. Kiinnitän myös erityistä huomiota alkuperän määrittelyyn käytettäviin mekanismeihin, jotta tämä ei muodosta eurooppalaisille tuottajille kilpailuhaittaa suhteessa niiden kilpailijoihin.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me katsomme, että hyväksytty päätöslauselma jää kauas siitä, mitä alkuperämerkintöjen meidän mielestämme pitäisi olla, eli muun muassa väline Euroopan teollisuuden työpaikkojen suojelemiseksi varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä sekä sosiaalisen ja ympäristöperusteisen polkumyynnin estämiseksi. Tästä syystä äänestimme tyhjää.

Lisäksi päätöslauselmassa jätetään huomiotta maailmankaupan vapauttamisen vaikutukset työllisyyteen ja useiden jäsenvaltioiden teolliseen rakenteeseen. Siinä sivuutetaan lukemattomat helppojen voittojen toivossa tehdyt yritysten tuotannonsiirrot ja niiden vaikutukset, kuten valtavien alueiden teollisuustuotannon väheneminen, työttömyyden kasvu ja taloudellisten ja sosiaalisten olojen huononeminen. Päätöslauselmassa ainoastaan kehoitetaan komissiota ja neuvostoa ”ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi”.

Pahoittelemme lisäksi sitä, että parlamentin enemmistö hylkäsi tekemämme ehdotukset, joilla pyrittiin muun muassa säilyttämään työpaikkoja, kunnioittamaan työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksia, torjumaan lapsi- tai orjatyövoiman käyttöä sekä vastustamaan tuotteiden maahantuontia miehityiltä alueilta ja joissa korostettiin, että yhteisön tuki on poistettava sellaisilta yrityksiltä ja investoijilta, jotka siirtävät tuotantonsa muualle.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Eurooppalaisia yrityksiä koettelevan talouskriisin vuoksi on entistä välttämättömämpää, että Euroopan unioni luo pakollisen alkuperämerkintäjärjestelmän, vaikka se koskeekin vain suppeaa määrää tuontituotteita, kuten esimerkiksi tekstiilejä, koruja, vaatteita, jalkineita, nahkatuotteita ja käsilaukkuja, lamppeja ja valaisimia sekä lasitavaroita, koska alkuperätiedot ovat loppukuluttajien kannalta arvokasta tietoa. Järjestelmän avulla eurooppalaiset kuluttajat tietäisivät myös tarkalleen, mistä maasta heidän ostamansa tuotteet ovat peräisin. Näin he voivat yhdistää kyseiset tuotteet sosiaalisiin, ympäristönsuojellisiin ja turvallisuusstandardeihin, jotka yleensä liitetään kyseessä olevaan maahan. Toisin sanoen kansalaiset saisivat vastuullisina kuluttajina niin paljon avointa tietoa kuin he tarvitsevat.

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) ”Made in” -suunnitelmassa ei saa olla kyse vain merkinnöistä, vaan siitä on nopeasti tultava osaamista, työntekijöiden oikeuksia, kestävästä kehityksestä ja ympäristönsuojelusta koskevien pitkälle kehittyneiden sääntöjen noudattamisen vahva käsite sekä vastuullisen taloudellisen ajattelutavan ilmaus.

Ottamalla käyttöön ”made in Europe” -käsitteen voisimme antaa kuluttajille mahdollisuuden tehdä tietoisia valintoja ja ryhtyä toimiin uusien oikeuksien hankkimiseksi.

Olemme kuitenkin jälleen kerran tyytyneet toteamaan hyvät aikeemme, ikään kuin voisimme vain sanomalla, että olemme parhaita ja voimakkaimpia, tehdä siitä totta.

Tämä on sääli, ja siksi äänestän tyhjää.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Ymmärrän, että kaupallisten lopputuotteiden alkuperämerkintöjä koskevasta yhteisön lainsäädäntökehiksestä on tarpeen keskustella, varsinkin kuluttajatiedotusta ja kaupakumppanien välistä avoimuutta silmälläpitäen. Standardoidun merkintäjärjestelmän käyttö antaa kuluttajille nykyistä parempaa ja tarkempaa tietoa, ja sen avulla ilmoitetaan,

mitä sosiaalisia ja ympäristönsuojelustandardeja tuotteet noudattavat. Lisäksi alkuperämerkintä on tärkeä askel kohti johdonmukaisia kauppasäännöksiä kolmansien maiden kanssa.

On kuitenkin tärkeää löytää tuottajien ja kuluttajien näkökulmasta oikea tasapaino. Kuluttajille tarjottavaa avoimuutta ei saa luoda tuottajien kustannuksella. Pienille ja keskisuurille yrityksille ei saa syntyä lisäkustannuksia. Osana meneillään olevia keskusteluja on tärkeää laatia selvät suuntaviivat ja puolustaa niitä, myös Itävallan puolesta. Yksi mahdollinen ratkaisu olisi luoda kaupallisten lopputuotteiden vapaaehtoinen eurooppalainen alkuperämerkintä, jossa otettaisiin huomioon nykyiset kansalliset ja alueelliset laatumerkinnot.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska ”made in” -merkintä on tärkeä markkinoiden avoimuuden kannalta ja jotta kuluttajat saisivat tarvittavat tiedot ostamiensa tuotteiden alkuperästä.

Yhteisön taloutta on vahvistettava kohentamalla EU:n teollisuuden kilpailukykyä maailmantaloudessa. Terve kilpailu saavutetaan vain, jos tuottajilla sekä viejillä ja tuojilla on selvät säännöt, unohtamatta yhteisiä sosiaalisia ja ympäristövaatimuksia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Olen erittäin tyytyväinen siihen, että Euroopan unioni ottaa käyttöön alkuperämerkinnät. Tästä lähtien tiettyihin kolmansista maista EU:hun tuotaviin tuotteisiin on merkittävä niiden alkuperämaa. Alkuperämerkinnän erityisenä tarkoituksena on antaa EU:n kuluttajille rajoittamattomia tietoja heidän ostamiensa tuotteiden alkuperämaasta, jotta he voivat yhdistää tuotteet kyseisen maan sosiaalisiin, ympäristönsuojelullisiin ja turvallisuusstandardeihin.

Tämä on ensimmäinen vaihe sodassa Kaukoidästä peräisin olevia tuotteita vastaan, jotka usein valmistetaan työtekijöitä riistävässä oloissa ja myydään sitten Euroopan markkinoilla polkuhintaan.

Cristiana Muscardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, parlamentti toisti tänään painokkaasti kannan, jonka se ilmaisi useaan otteeseen jo edellisellä vaalikaudella: Euroopan unionin on annettava säädös monien sen alueelle tuotavien tuotteiden alkuperämerkinnöistä.

Päätöksen taustalla on tarve taata kuluttajille enemmän tietoa – ja siten suoja – jotta he voivat tehdä valistuneita valintoja. Alkuperämerkintöjä koskevan asetuksen avulla eurooppalaiset yritykset voivat vihdoin kilpailla tasavertaisesti kolmansien maiden yritysten kanssa. Näissä maissa on ollut jo jonkin aikaa tuontituotteiden alkuperämerkintöjä koskevia lakeja. Markkinat ovat vapaat vasta, kun säännöt ovat selvät, koskevat kaikkia ja niitä myös noudatetaan.

Hyväksytyn päätöslauselman tarkoituksena on kehottaa komissiota esittämään neuvoston kanssa tehtyjen hedelmättömien sovitteluyritysten jälkeen ehdotus uudelleen niiden uusien tehtävien valossa, joita parlamentti on saanut Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Olemme varmoja, että Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien välinen yhteisymmärrys on keskeisessä asemassa laadittaessa lopullista oikeuskehystä neuvoston kanssa.

Käytän tilaisuutta hyväkseni ja painotan, että nykyisessä asetusehdotuksessa esitettyjä tuoteryhmiä on kunnioitettava ja niihin on sisällytettävä kiinnitystuotteet eli tuotteet, joiden laatu ja eurooppalaisten sääntöjen mukaisuus on ehdottoman tärkeää varmistaa, jotta taataan siltarakenteiden, autojen, sähköisten kodinkoneiden ja kaikkien muiden kiinnitystuotteiden käyttöä edellyttävien tuotteiden turvallisuus. Turvallisuuden takaaminen on meille ensiarvoisen tärkeää.

Tämänpäiväinen äänestys on merkittävä menestys, jonka me omistamme eurooppalaisille kuluttajille ja tuottajille, kun parlamentti on saamassa uutta poliittista voimaa yhteispäätösmenettelyn ansiosta. Sillä on vihdoin tehty loppu demokratiavajeesta, jota olemme niin kauan joutuneet sietämään.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhemies. – (ES) Luettelo jäsenistä, jotka halusivat antaa äänestysseilyksen, on nyt käyty läpi.

Haluan merkittävän pöytäkirjaan, että Andrew Henry William Brons pyysi työjärjestyspuheenvuoroa, koska hän katsoi, että David Martin oli puheenvuorossaan viitannut häneen. Työjärjestyksen nojalla hän olisi saanut puheenvuoronsa nyt. Siksi haluan merkittävän pöytäkirjaan, että jäsen Bronsille annettiin mahdollisuus käyttää puheenvuoro, mutta hän ei voinut käyttää sitä, koska hän ei ollut läsnä.

(Istunto keskeytettiin klo 14.10 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

10. Televiestintäpaketti (säädösten allekirjoittaminen)

Puhemies. – (PL) Olemme todistamassa merkittävää tapahtumaa, sillä hetken kuluttua neuvoston puheenjohtaja Åsa Torstensson ja minä allekirjoitamme eräitä televiestintäpakettiin liittyviä hyvin tärkeitä asiakirjoja. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Torstensson, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, arvoiset jäsenet, televiestintäpaketin muodostavat säädökset säädettiin yhteispäätösmenettelyllä. Sähköisestä viestinnästä ja internetistä on tullut modernien yhteiskuntiemme tärkeimmät välineet. Tämä lainsäädäntöpaketti on hyvä esimerkki siitä, miten työemme voi auttaa kansalaisia ja vaikuttaa heidän jokapäiväiseen elämäänsä.

Olemme erityisesti tarkistaneet sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan puitedirektiivin. Sitä käsitellyt esittelijä oli parlamentin jäsen Catherine Trautmann, joka on täällä kanssamme tänään. Direktiivi hyväksyttiin kolmannessa käsittelyssä, mikä osoittaa, kuinka paljon työtä tarvittiin, jotta saimme aikaan kansalaisten kannalta parhaan ratkaisun. Direktiiviin jäljelle jääneet osat ovat tehokkaampi ja strategisempi radiotaajuuksien hallinnointi, voimakkaampi kilpailu ja internetiin tehtävien investointien helpottuminen tulevaisuudessa.

Direktiivi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista, jota koskevan mietinnön esittelijä oli parlamentin jäsen Malcolm Harbour, on myös merkittävä askel kohti parempia palveluja. Halusimme parantaa kuluttajien oikeuksia, suojella yksityisyyttä ja henkilötietoja sekä helpottaa sitä, että kaikki kansalaiset voivat operaattoria vaihtaessaan pitää saman matkapuhelinnumeron, eikä numeron siirto saisi kestää kauemmin kuin yhden työpäivän.

Pannakseen nämä periaatteet toimeen paremmalla ja yhtenäisemmällä tavalla parlamentti ja neuvosto päättivät perustaa unionin tason organisaation, joka kokoaa yhteen 27 kansallista sääntelyviranomaista. Tätä asiaa käsitellyt parlamentin esittelijä oli Pilar del Castillo Vera.

Osoitan näin ollen suuret kiitokseni esittelijöille, jotka luonnollisesti ovat aina avainhenkilöitä. Kiitän myös kaikkia niitä, joiden kova työ näiden direktiivien parissa on auttanut saavuttamaan tämän päivän menestyksen. Sen takana on monien ihmisten yhdistetty työpanos. Erityisen ansiokkaita olivat eri puheenjohtajavaltiot, varsinkin Tšekki ja nykyinen puheenjohtajavaltio Ruotsi, sillä ne vastasivat toisesta ja kolmannelta käsittelystä.

Ennen kaikkea haluan nyt kiittää komission jäsentä ja Euroopan komissiota tämän paketin valmistelusta, joka ei ollut ainoa edellisen viisivuotisen toimikauden aikana saavutettu hyvä tulos. Haluamme esittää onnittelumme. Yhteistyönne on meille suureksi avuksi, ja se vaikuttaa myös siihen, millaisena kansalaiset toimintamme näkevät.

Suurin ansio kuuluu luonnollisesti kolmelle esittelijälle sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajalle Herbert Reulille ja parlamentin varapuhemiehelle Alejo Vidal-Quadrasille, joka toimi Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puheenjohtajana. Tämän päivän menestyksen takana oli siis melkoinen joukko ihmisiä.

Haluan puhemiehenä kaikkien meidän, Euroopan parlamentin jäsenten ja ennen kaikkea Euroopan unionin kansalaisten, puolesta ilmaista suuren kunnioituksemme ja arvostuksemme, koska tämä on paras esimerkki siitä, miten voimme saada aikaan jotain, jota kansalaiset pitävät suurena menestyksenä, jotain, joka tekee heidän elämästään helpompaa. Kiitän teitä kaikkia.

Åsa Torstensson, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan aluksi todeta olevani hyvin iloinen siitä, että voimme allekirjoittaa tänään yhdessä televiestintäpaketin. Paketilla vahvistetaan kilpailua ja kuluttajansuojaa Euroopassa. Saamme modernit ja ajantasaiset säännökset alalle, jolla kehitys on hyvin nopeaa.

Minäkin käytän tilaisuutta hyväkseni ja kiitän kaikkia osallisia heidän uskomattoman vahvasta ja rakentavasta työstään ja hyvin luovasta yhteistyöstä. Erityisesti kiitän Euroopan parlamentin varapuhemiestä Alejo Vidal-Quadrasia, valiokunnan puheenjohtajaa Herbert Reulia sekä parlamentin kolmea esittelijää Catherine

Trautmannia, Pilar del Castillo Veraa ja Malcolm Harbouria, jotka neuvostossa työskentelevien kollegojeni tavoin ovat tehneet äärimmäisen tärkeää työtä, jonka avulla saimme televiestintäpaketin aikaan.

Tämän yhteistyön ansiosta onnistuimme pääsemään sopimukseen, joka osoittaa selkeästi internetin suuren ja ratkaisevan merkityksen sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden kannalta, ja samalla noudatimme perustamissopimuksen määräyksiä.

Televiestintäpaketti on tärkeä voitto kaikille eurooppalaisille kuluttajille. Haluan vielä kerran kiittää kaikkia heidän tämän sopimuksen aikaansaamiseksi tekemästään työstä.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskeva vuoden 2009 laajentumisstrategia (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskevasta vuoden 2009 laajentumisstrategiasta.

Carl Bildt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, tämä on todella tärkeä keskustelu todella tärkeästä aiheesta. Voisin silti rajoittaa tämänpäiväisen puheenvuoroni pelkkään toteamukseen siitä, että puheenjohtajavaltio yhtyy täysin Gabriele Albertinin ulkoasiainvaliokunnan puolesta tekemään päätöslauselmaesitykseen. On tärkeää, että parlamentti ja neuvosto, kuten myös komissio, ovat yhtenäisiä näin tärkeässä kysymyksessä.

Roman Capitolium-kukkulalla yli puoli vuosisataa sitten allekirjoitetun sopimuksen kaikista artikloista ehkä tärkein oli jällenpäin katsottuna se, joka nyt on Lissabonin sopimuksen 49 artikla: Jokainen Euroopan valtio, joka kunnioittaa arvojamme ja sitoutuu edistämään niitä, voi hakea unionin jäsenyyttä.

Juuri tämän nojalla 19 nykyisen unionimme valtioista on saanut jäsenyyden ja tullut osaksi unionimme muodostamaa historiallista hanketta. Juuri tämän artiklan nojalla olemme onnistuneet edistämään rauhaa ja vaurautta sekä oikeusvaltioperiaatetta ja edustuksellista hallintoa yhä suuremmissa osissa tätä kerran konfliktien pahoin riivaamaa maanosaa.

Joskus on mentävä maailman muihin osiin, kuten minä virkani puolesta varsin usein teen, saadakseen muistutuksen siitä, kuinka valtava tämä saavutus todella on.

Yli puolen vuosisadan ajan Eurooppa vei sotia ja totalitaarisia ideologioita muualle maailmaan. Kaksi maailmansotaa, kaksi totalitaarista ideologiaa, kiistoja ja kärsimystä.

Nyt me viemme sen sijaan aatetta rauhanomaisesta sovittelusta, vanhat rajat ylittävästä yhdentymisestä, yhteisistä säännöistä ja säännöksistä yhteisenä tienä kohti parempaa hallintoa. Kun tähän lisätään kaikki, mitä 49 artiklan avulla on saavutettu, unionimme voi seistä pää pystyssä maailmassa.

Kuuden, yhdeksän, kahdentoista, viidentoista tai jopa kahdenkymmenen viiden valtion Euroopan unioni olisi ollut pienempi joka ainoassa suhteessa – kunnianhimoisuudessa, arvostuksessa, mahdollisuuksissa, maailmanlaajuudessa kunnioituksessa.

Päätöslauselmanne on varmasti oikeassa todetessaan, että ”on osoittautunut yhdeksi EU:n menestyksekkäimmistä politiikoista”. Tämä jos jokin on varovainen ilmaus.

Me kaikki tiedämme, että prosessi ei ole ollut pelkästään helppo. Muistan, kuinka tulin eri ominaisuudessa eräaseen aikaisempaan Euroopan parlamenttiin edustaen jäsenyyttä hakevaa valtiota ja tapasin myös niitä, jotka pelkäsivät, että laajentuminen silloisista 12 valtiosta vesittäisi unionin poliittiset tavoitteet.

Uusilla jäsenillä on ollut vaikeuksia panna täytäntöön meidän jatkuvasti lisääntyvät toimintalinjamme ja unionin säännöstö, ja meillä on ollut vaikeuksia mukautua omaan, uusien jäsenten muodossa ilmenevään menestyksemme, mutta taaksepäin katsoessa on helppo nähdä, että laajentumisen ajanjaksot ovat olleet myös jaksoja, jolloin olemme syventäneet yhteistyötämme.

Kahden viime vuosikymmenen aikana olemme yli kaksinkertaistaneet jäsenvaltioiden määrän ja nopeassa tahdissa saaneet Maastrichtin, Amsterdamin, Nizzan ja Lissabonin sopimukset. Edeltävien kolmen vuosikymmenen aikana ei onnistuttu edes panemaan Rooman sopimusta täysin toimeen.

Väittäisin, että 49 artikla on yhtä tärkeä tulevaisuutemme kannalta kuin se on ollut menneisyytemme kannalta. Vetovoimamme on yhä olemassa. Viime vuoden aikana olemme saaneet uusia jäsenyyshakemuksia Montenegrolta, Albanialta ja Islannilta, ja on myös muita valtioita, joiden me kaikki tiedämme olevan yhtä halukkaita saavuttamaan aseman, jossa hakemus voidaan jättää.

Noin 100 miljoonaa uutta kansalaista unioniimme tuoneen viime laajentumisen jälkeen huomiomme on nyt Kaakkois-Euroopan maissa – joissa myös on ehkä jopa 100 miljoonaa kansalaista.

Tämä ei käy nopeasti eikä helposti. Länsi-Balkanin eri maissa kohtaamamme erilaiset haasteet ovat hyvin tiedossa, eikä Turkin muutoksen valtavuus ole myöskään jäänyt meiltä huomaamatta.

Me kaikki tiedämme, että maidemme julkisessa keskustelussa on ääniä, jotka haluaisivat vain sulkea oven kaikilta näiltä mailta toivoen, että kysymys vain katoaa, ja jotka kannattavat ajatusta suljetummasta Euroopasta.

Minä kuulun niihin, jotka ovat vakuuttuneita siitä, että tämä olisi historiallisten mittasuhteiden erehdys, jonka seuraukset riivaisivat Eurooppaa hyvin kauas tulevaisuuteen.

Näiden maiden ovi unioniin saattaa joskus olla hyvin kaukana. Eräiden niistä on kuljettava pitkä ja vaikea uudistusten tie, mutta jos tuo ovi suljetaan, muille voimille avautuisi välittömästi muita ovia, ja saattaisimme nähdä kyseisten Euroopan osien liikkuvan suuntiin, joilla ajan mittaa olisi kielteisiä seurauksia meille kaikille.

Tästä syystä 49 artikla on edelleen niin keskeisen tärkeä. Se on uudistuksen ja sovittelun majakka, joka innostaa ja ohjaa niitä Euroopan alueita, jotka eivät vielä ole unionimme jäseniä.

Komission jäsen Olli Rehn käsittelee tarkemmin komission arviota kaikkien näiden maiden saavuttamasta edistyksestä, ja puheenjohtajavaltio yhtyy komission arvioon.

Tavoitteenamme on edelleen viedä kaikkia Länsi-Balkanin valtioita eteenpäin liittymisprosessissa, mutta tiedämme, että ne ovat siinä hyvin eri vaiheissa. Tähän eräällä tapaa liittyen odotamme päätöstä siitä, että 19. joulukuuta lähtien entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaiset voivat matkustaa unionin alueelle ilman viisumia. Tämä on suuri ja erittäin merkittävä edistysaskel.

Parlamentin tavoin me toivomme, että Albania ja Bosnia saavuttavat muiden etumatkaa ja voivat päästä mukaan tähän erittäin merkittävään toimenpiteeseen mahdollisimman pian.

Kroatian liittymisprosessin pysäyttäneet esteet on poistettu, ja nyt prosessi etenee. Tämä on tärkeää Kroatialle ja koko alueelle. Komissio on esittänyt hyvin myönteisen kertomuksen entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, ja toivon, että joulukuussa pidettävässä neuvoston kokouksessa voidaan ilmoittaa konkreettisesti sen liittymisprosessin seuraavista vaiheista.

Montenegron ja Albanian hakemukset on toimitettu komissiolle, ja uskon, että sen lausuntoa voidaan odottaa noin vuoden kuluttua.

Bosnian osalta toivomme, että sen poliittiset johtajat kykenevät sopimaan tarvittavista uudistuksista, jotta Bosniakin voi harkita jäsenyyden hakemista. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen läheisessä yhteistyössä tukemat epäsuorat neuvottelut ovat parhaillaan käynnissä.

Serbia on edistynyt hyvin väliaikaisen sopimuksen yksipuolisessa täytäntöönpanossa, ja tutkimme luonnollisesti hyvin tarkasti Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen ICTY:n pääsyyttäjän tulevan raportin Serbian tekemästä yhteistyöstä. Toivomme, että hän on tyytyväinen nykyisiin ponnistuksiin, joskin on myös luonnollisesti erittäin tärkeää, että niitä jatketaan.

Siirryn vielä kauemmas kaakkoon ja annan tunnustuksen Turkissa käynnissä oleville perustavanlaatuisille uudistuksille kurdikysymyksessä. Näiden uudistusten onnistuminen toisi Turkin paljon lähemmäs meidän eurooppalaisia standardejamme keskeisen tärkeillä aloilla.

On lukuisia muitakin kysymyksiä, joita uskon komission jäsenen käsittelevän. Presidentti Christofiasin ja Mehmet Ali Talatin parhaillaan käymät neuvottelut Kyproksen yhdistämisestä eivät suoraan liity tähän kysymykseen, mutta niillä on sen kannalta ilmeinen merkitys. Voimme vain kannustaa heitä etenemään kohti kattavaa ratkaisua, joka perustuu kahden poliittisesti tasa-arvoisen alueen ja kahden yhteisön

liittovaltioon asiaa koskevien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti. Tämän merkitystä voidaan tuskin liioitella.

Me etenemme joko kohti uutta sovittelun ja yhteistyön aikakautta tässä Euroopan osassa ja koko itäisen Välimeren alueella tai kohti tilannetta, jossa on helppo nähdä ongelmien lisääntyvän nopeasti.

Huomiomme kohdistuu paljolti Kaakkois-Euroopan haasteisiin, mutta Islannin hakemus on yksi lisäsyys keskittyä enemmän arktisen alueen ja laajemmin kaikkein pohjoisimpien alueiden kysymyksiin. Tämä on alue, jolla unionin on myös tulevaisuudessa oltava enemmän läsnä ja aktiivinen. Kaikki merkittävät maailmanlaajuiset toimijat ovat huomaamassa sen merkityksen yhä enemmän, ja Islannin hakemusta olisi tarkasteltava myös tästä näkökulmasta.

On selvää, että Islanti, jolla on yli tuhatvuotinen demokraattinen perinne ja joka Euroopan talousalueen kautta on yhtenäismarkkinoidemme jäsen, on jo edennyt hyvän matkaa kohti jäsenyyttä, mutta meidän on arvioitava sen edistymistä, kun saamme komission kertomuksen.

Arvoisa puhemies, tämä on se, mitä puheenjohtajavaltio Ruotsi on toistaiseksi onnistunut saamaan aikaan laajentumisen tärkeällä alalla. Meillä on vielä jäljellä joitakin tärkeitä viikkoja, joiden aikana odotan tapahtuvan lisäedistystä, mutta totean lopuksi, etten usko meidän saaneen Euroopan rakennustyötä valmiiksi. Katson, että meidän on säilytettävä Eurooppa avoimena ja pysyttävä sitoutuneina laajentumisprosessiin, joka vie hyvää hallintoa, oikeusvaltioperiaatetta, sovintoa, rauhaa ja vaurautta yhä suurempiin osiin Eurooppaa.

Tämä on luonnollisesti erittäin tärkeää kyseisille alueille, mutta meidän olisi ymmärrettävä, että se on erittäin tärkeää meillekin, emmekä saa unohtaa, että sen avulla voimme kohentaa arvostustamme maailmassa ja äänemme saa entistä suurempaa kunnioitusta tulevaisuudessa.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aluksi kiittää ulkoasiainvaliokunnan jäseniä ja sen puheenjohtajaa Gabriele Albertinia tasapainoisesta ja kattavasta päätöslauselmasta. Haluan myös kiittää teitä kaikkia erinomaisesta yhteistyöstänne viiden viime vuoden aikana. Euroopan parlamentti on auttanut suuresti muotoilemaan laajentumispolitiikkaamme, ja te olette näyttäneet esimerkkiä demokraattisesta vastuuvetämisestä. Odotan ilolla erinomaisen yhteistyömme jatkumista tulevaisuudessa, oli vastuualueeni mikä tahansa.

EU ottaa ensi viikolla kauan odotetun edistysaskeleen, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan. Tämä aloittaa uuden aikakauden EU:n ulkopoliitikassa. Se vahvistaa myös epäsuorasti EU:n uuden yksimielisyyden laajentumisesta, joka perustuu sitoumusten vahvistamiseen, ehdollisuuteen ja tiedottamiseen yhdistettynä EU:n kykyyn integroida uusia jäseniä. Tämän avulla voimme jatkaa asteittaista ja huolellisesti hallintoa liittymisprosessiamme.

Kuten päätöslauselmaluonnoksenne osoittaa, laajentuminen on nykyisin yksi EU:n vahvimista ulkopoliittisista välineistä. Tämä oli myös Carl Bildtin viestin henki, ja olen samaa mieltä tästä viestistä, joka perustuu Ruotsin puheenjohtajakauden ja vuosien ja vuosikymmenten aikana saatuun empiiriseen näyttöön. On myös totta, että EU:n uskottavuus maailmanlaajuisena toimijana riippuu kyvystämme muotoilla omaa naapurustoamme. Juuri tässä olemme saavuttaneet merkittävimmät onnistumisemme 20 viime vuoden aikana ja muuttaneet Euroopan perinpohjaisesti yhdistämällä idän ja lännen ja siten rakentamalla vahvemman Euroopan unionin.

Laajentuminen on ollut tämän prosessin keskeinen eteenpäin ajava voima, ja se muuttaa yhä tänään Kaakkois-Eurooppaa. Albanian ja Montenegron jäsenyyshakemukset korostavat unionin jatkuvaa vetovoimaa. Islannin hakemus lisää uuden poliittisen ja geotaloudellisen ulottuvuuden laajentumisstrategiaamme. Sekä Bosnia ja Hertsegovina että Serbia harkitsevat hakemuksen jättämistä. Kaikki nämä valtiot olisivat talouskriisin vuoksi voineet helposti kääntyä sisäänpäin. Sen sijaan ne jatkavat suuntaustaan kohti Eurooppaa kaikkine tähän liittyvine vaikeine valintoineen ja kunnianhimoisine uudistuksineen. Kroatia lähestyy maalilinjaa neljä vuotta kestäneiden tiiviiden liittymisneuvottelujen jälkeen. Zagrebin on nyt tehostettava uudistusponnistuksiaan, etenkin oikeuslaitoksen sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan alalla, jotta neuvottelut voidaan saattaa päätökseen. Yhteistyö ICTY:n kanssa on edelleen ehdoton vaatimus.

Myös Turkissa olemme nähneet jatkuvaa edistystä. Turkilla on avainrooli energiavarmuudessa ja sivilisaatioiden välisessä vuoropuhelussa. Ankaran sitoutuminen normalisoimaan suhteet Armenian kanssa on historiallinen teko, kuten on myös demokraattinen avaus kurdikysymyksen ratkaisemiseksi, mutta Turkilla on yhä pitkä tie kuljettavanaan. Uudistusten lisäksi edellytämme, että Turkki panee Ankaran pöytäkirjan täytäntöön kaikilta osin ja edistyy suhteiden normalisoimisessa Kyproksen kanssa.

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on saavuttanut viime aikoina vakuuttavaa edistystä ja puuttunut merkittävällä tavalla keskeisiin uudistustavoitteisiin. Maa täyttää riittävästi Kööpenhaminan poliittiset kriteerit. Näiden seikkojen perusteella komissio saattoi suositella liittymisneuvottelujen aloittamista. Minusta vaikuttaa siltä, että Skopjen hallitus on aivan oikein ymmärtänyt suosituksemme kannustuksena ratkaista nimikysymys lopullisesti Kreikan kanssa. Nyt on syntynyt uusi toimintaympäristö, uusi keskustelu ja uusi mahdollisuus, jota uskon sekä Skopjen että Ateenan käyttävän hyväksi.

Myös Serbiasta on saatu hyviä uutisia. Belgrad on osoittanut olevansa sitoutunut yhdentymiseen EU:hun, varsinkin panemalla EU:n kanssa solmimansa väliaikaisen sopimuksen täytäntöön yksipuolisesti, ja oletan ICTY:n olevan nyt tyytyväinen Serbian ponnisteluihin. Olen samaa mieltä päätöslauselmanne kanssa siitä, että sopimus olisi nyt ratifioitava. On korkea aika sallia Serbian siirtyä seuraavaan vaiheeseen sen matkalla kohti Eurooppaa.

Bosnia ja Hertsegovinalla on omat vakavat haasteensa, jotka johtuvat osittain sen sodanajan historiasta, mutta haluan tehdä selväksi, että EU:n laajentumisessa ei anneta alennuksia. Bosnian EU-jäsenyyshakemusta voidaan harkita vasta, kun korkean edustajan toimisto on suljettu. Bosnian on myös toteutettava perustuslaillisia uudistuksia osittain noudattaakseen Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on yksi Euroopan unionin peruseriaatteista. Olemme yhdessä puheenjohtajavaltion ja Yhdysvaltojen kanssa ehdottaneet uudistuspakettia tämän saavuttamiseksi. Toivon kansalaisten ja koko alueen vuoksi, että Bosnian johtajat käyttävät tilaisuutta hyväkseen ja pääsevät sopimukseen. EU ja Yhdysvallat toimivat aktiivisesti korkeimpia tasoja myöten, koska haluamme Bosnian onnistuvan, ja uskon, että se voi onnistua.

Kosovossa vakaus on säilynyt, mutta se on edelleen hauras. Komissio on julkaissut tutkimuksen siitä, miten Kosovon sosioekonomista kehitystä voidaan edistää ja se voidaan ankkuroida Eurooppaan. Pidämme mahdollista viisumijärjestelyjen ja kaupan helpottamista lippulaivahankkeina, kun edellytykset täyttyvät.

Kun viisi vuotta sitten aloitin toimikauteni laajentumisesta vastaavana komission jäsenenä, laadimme yhdessä kunnianhimoisen, mutta jälkepäin katsottuna realistisen suunnitelman. Kuulemisissani kerroin parlamentille, että vuoteen 2009 mennessä halusimme Bulgarian ja Romanian käsittävän 27 valtion EU:n, Kroatian liittymisprosessin olevan loppuvaiheessaan, muiden Länsi-Balkanin maiden olevan ankkuroituja EU:hun assosiaatiosopimuksilla, Turkin olevan tukevasti tiellä kohti Eurooppaa, Kosovon aseman olevan ratkaistun ja Kyproksen yhdistetyn. Olen iloinen ja ylpeä siitä, että lähes kaikki tavoitteemme ovat toteutuneet, merkittävänä poikkeuksena Kypros, jossa sopimusneuvottelut ovat yhä käynnissä. Olemme yhdessä työskennelleet näiden erittäin arvokkaiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ja yhdessä olemme saaneet aikaan muutoksen. Kyproksen kysymyksen saattaa vielä ratketa, sen kaikkien kansalaisen ja Euroopan unionin eduksi.

Lisäksi, vaikka toivoin viisumivapauden suhteen edistytävän, en uskaltanut viisi vuotta sitten ennustaa sitä. Mutta nyt olemme vain kuukauden päässä siitä, että Serbian, Montenegron ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kansalaisten unelma toteutuu. Toivomme samaa Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan osalta ensi vuonna, jos ne täyttävät tarvittavat edellytykset.

Se on hyvin tärkeä muistutus meille kaikille Kaakkois-Euroopan kanssa työskenteleville siitä, kuinka vetovoimainen eurooppalainen unelma edelleen on miljoonille kansalaisille meidän välittömässä naapurustossamme. Pitäkäämme tuo unelma elossa ja tehkäämme siitä ajan myötä todellisuutta.

Gabriele Albertini, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maanantainen äänestys ulkoasiainvaliokunnassa antoi lisänäyttöä siitä, kuinka monimutkaista ja samalla hyödyllistä tämän päivän Euroopan maantieteellisten ja poliittisten rajojen laajentaminen on.

Esittelijäkollegoideni työn ja ponnistelujen sekä eri poliittisten ryhmien panoksen ansiosta olemme saaneet aikaan tekstin, joka laajentaa alkuperäistä tekstiä ja jossa on käsitelty perusteellisemmin monia näkökohtia, jotka alun perin mainittiin vain ohimennen.

Valiokunnassa ja myös itse ryhmissä käydyssä keskustelussa oltiin myös erimielisiä, joskus vahvasti, mikä on tyypillistä poliittisten kantojen rajat ylittävälle yleiselle vastakkainasettelulle. Kunkin kansakunnan historian tapahtumat ja niiden suhteiden nykytila olivat vastakkain ehdokasvaltioiden tai sellaisiksi pyrkivien jättämien hakemusten kanssa.

Alle vuoden kuluessa jätettiin kolme uutta hakemusta liittymisneuvottelujen aloittamiseksi: Montenegro joulukuussa 2008, Albania huhtikuussa 2009 ja Islanti heinäkuussa 2009. Tämä on merkki siitä, että

Eurooppa-hankkeella on yhä runsaasti vetovoimaa ja että sitä pidetään tärkeänä vakautta luovana tekijänä, varsinkin rahoitusmarkkinoiden romahduksen jälkeen.

Ulkoasiainvaliokunnassa toimitettujen äänestyksen tuloksena saadussa tekstissä korostetaan voimakkaammin sitä, että valtioiden, jotka haluavat liittyä Euroopan unioniin, on suoritettava tämä siirtymä tunnollisesti, tietoisina prosessiin liittyvistä velvollisuuksista ja seurauksista.

Niiden jäseneksi pääsy edellyttää niiltä Euroopan unionin muuttujien hyväksymistä, ei vain taloudellisten ja poliittisten vaan myös kulttuuristen, sosiaalisten ja oikeudellisten muuttujien, jotta varmistetaan, että lopputulos on enemmän kuin osiensa summa.

Toivon, että teksti, josta täysistunnossa huomenna äänestetään, käsittelee kaikkia laajentumista koskevan yleisstrategian näkökohtia tasapainoisemmin ja tiiviimmin. Se hyötyy luonnollisesti kutakin valtiota koskevien erillisten päätöslauselmien antamasta panoksesta.

Kristian Vigenin, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, laajentumisstrategia-asiakirja sekä päätöslauselma, jonka huomenna hyväksymme, ovat osoitus vahvasta sitoutumisestamme laajentumispolitiikkaan, joka on osoittautunut yhdeksi EU:n menestyksekkäimmistä politiikoista ja hyödyttänyt sekä nykyisiä että uusia jäsenvaltioita.

Laajentuminen on osaltaan edistänyt rauhan, turvallisuuden ja vaurauden alueen ennennäkemätöntä leviämistä Euroopassa, ja nyt me valmistaudumme tämän alueen laajentumiseen entisestään käsittämään lähivuosina Länsi-Balkanin, Islannin ja Turkin.

Sosialistien ja demokraattien ryhmä on edelleen yksi parlamentin laajentumismyönteisimmistä voimista, mutta korostamme, että Kööpenhaminan kriteerien ja ehdokasmaiden valmiutta mittaavien tärkeiden vertailuarvojen täyttymisestä ei voida tinkiä.

Toivomme, että neuvottelut Kroatian kanssa saadaan päätökseen mahdollisimman pian ensi vuonna. Edellytämme, että neuvosto vahvistaa Euroopan komission ehdotuksen käynnistää neuvottelut entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa ensi vuonna, jotta prosessi voi alkaa ensi vuoden aikana. Toivomme, että neuvotteluprosessi Turkin kanssa saa uutta pontta, energiaa koskevan luvun avaaminen mukaan luettuna. Uskomme myös, että EU voi jatkaa etenemistä vahvistamalla myönteistä kehitystä kaikissa laajentumismaissa. Viisumivapaus on erinomainen toimenpide, jolla osoitetaan Länsi-Balkanin kansalaisille, että he etenevät oikeaan suuntaan.

Toivon myös, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo lisää entisestään EU:n kykyä ottaa vastaan uusia jäseniä saattamalla päätökseen unionin sisäiset institutionaaliset uudistukset.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän puheenjohtajana minulla on ystäviä, tuttuja ja tovereita kaikissa tämänpäiväisen päätöslauselman aiheena olevissa maissa.

Haluan aluksi toivottaa komission jäsenelle Olli Rehnille onnea ja menestystä siinä, minkä puolesta hän on työskennellyt viisi viime vuotta, ja kiittää häntä hänen ponnistuksistaan. Hän ansaitsee täyden tunnustuksemme. Kuten sanoin, minulla on ystäviä ja tuttuja kaikissa näissä maissa, ja voin sanoa jokseenkin ylpeänä, että me olemme tietääkseni ainoa suuri poliittinen ryhmä, joka on päässyt sopimukseen Kosovon asemasta. Saimme aikaan sitä koskevan yksimielisen kannan jo vuonna 2006, ja olemme siitä asti pysyneet siinä. Älkää luulko, että tämä oli vain sattumaa, sillä me työskentelimme kovasti sen eteen.

Näin ollen voitte kuvitella, kuinka pettynyt olen ensinnäkin siihen, että Kosovoa ei ole sisällytetty viisumivapaus sopimukseen. Minusta näyttää siltä, että kosovolaisia rangaistaan siitä, että monet EU:n jäsenvaltiot eivät vielä ole pystyneet sulattamaan sitä, että Kosovo on nyt itsenäinen valtio. Se on mielestäni hyvin sääli. Arvoisat neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, tahtoisin esittää muutamia kysymyksiä Bosnia ja Hertsegovinan nykyisestä tilanteesta. Olen ehkä vähemmän optimistinen kuin te monissa kysymyksissä saavutettavasta myönteisestä tuloksesta siksi, että monet Bosnian kansalaiset saattavat saada sen vaikutelman, että yhtäkkiä kaikessa on edettävä uskomattomalla vauhdilla eikä aikaa ole kuulla asianmukaisesti ainakaan muita kuin suurimpia poliittisia puolueita, joihin te olette yhteydessä.

Lopuksi haluan todeta ryhmäni puolesta selvästi, että me vaadimme ehdottomasti kaikkien ehdokasmaiden täyttävän kaikki Kööpenhaminan kriteerit ilman, että kenellekään myönnetään mitään poikkeuksia. Teidän ei myöskään pidä luulla, että suhtaudumme välinpitämättömästi Euroopan unionin vastaanottokykyyneen.

Olemme kuitenkin tyytymättömiä siihen, että eräät parlamentin jäsenet haluavat ilmeisesti käyttää vastaanottokyvyn käsitettä lyktäkseen uusien maiden liittymistä loputtomiin. Tätä me emme hyväksy.

Lopuksi, arvoisa komission jäsen, katson, että viisi viime vuotta ovat todellakin olleet menestys. Toivotan teille menestystä jatkossa. Olen varma, että tapaamme jälleen täällä, joskin ehkä eri ominaisuudessa, mutta joka tapauksessa: suuret kiitokset.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta totean olevani hyvin iloinen siitä, että tässä yhteisessä päätöslauselmassa sanotaan jälleen, että Euroopan parlamentti on lujasti sitoutunut laajentumiseen ja että laajentumisen vauhtia, josta keskustelimme ulkoasiainvaliokunnassa, on pidettävä yllä.

Tämä pätee erityisesti Kaakkois-Eurooppaan. Toivon, että aseellisten konfliktien ja käsittämättömän julmuuden historia on tässä Euroopan osassa lopullisesti ohi, ja katson, että Euroopan unionilla on asiassa tärkeä rooli. Tässäkin mielessä olen hyvin tyytyväinen, että päätöslauselmassa toistetaan luja sitoutuminen.

Kuten sanottu, monissa kysymyksissä on edistytty. Eräissä alueen konflikteissa on saavutettu edistystä, ja Kosovoa käsittelevänä esittelijänä olen hyvin tyytyväinen, että Espanja ilmoitti puheenjohtajakaudellaan kutsuvansa Kosovon osallistumaan Länsi-Balkania käsittelevään konferenssiin, joka toivoakseni tarjoaa mahdollisuuden edistyä Kosovon asemaa koskevassa kysymyksessä.

Erään Kosovoon liittyvän asian minua edeltänyt puhuja jo mainitsikin. Olisin mieluiten nähnyt, että Kosovo olisi sisällytetty viisumivapausjärjestelyyn, mutta ainakin olemme varmistaneet viisumivuoropuhelun käynnistämisen viisumivapauden saavuttamiseksi.

Haluaisin kommentoida yhtä huomiseksi esittämäämme tarkistusta. Se koskee yhtä vähemmistöistä, joiden asema on hyvin vaikea monilla Kaakkois-Euroopan alueilla ja muuallakin Euroopassa, mutta varsinkin Kosovossa. Tarkoitin romanivähemmistöä. Tällä hetkellä noin 12 000 romanian ollaan palauttamassa jäsenvaltioista lähinnä Kosovoon, jonka olojen tiedämme olevan sellaiset, että he eivät voi elää siellä ihmisarvoista elämää. Siksi pyydän parlamentin jäseniä äänestämään ehdottamamme tarkistuksen puolesta, jotta romanien lähettäminen takaisin Kosovoon pysäytetään ainakin talven ajaksi ja Kosovoa autetaan luomaan siellä ja täällä oleville romanivähemmistöille kunnolliset elinolosuhteet.

Kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän vuoksi olen myös hyvin tyytyväinen siihen, että olemme saaneet aikaan tähän tekstiin tarkistuksia, joissa todetaan selvästi, että naisiin kohdistuva syrjintä ja väkivalta ovat myös asioita, joiden torjumiseksi sekä alueen hallitusten että Euroopan unionin on työskenneltävä.

Vielä viimeinen asia: muut etniset ja seksuaaliset vähemmistöt. Tämä on mielestäni tärkeä tie demokratisointia kohti.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ECR-ryhmä kannattaa vilpittömästi Euroopan unionin laajentumista. Ulottamalla EU:n jäsenyyden edut koskemaan niitä maita, jotka 49 artiklan nojalla ovat jäsenyydskelpoisia, toivomme kehittävämmä löyhemmän ja joustavamman Euroopan unionin, johon me ryhmänä uskomme.

Satun olemaan Montenegrosta vastaava pysyvä esittelijä, ja tämän maan edistys jäsenyyttä kohti on hyvä uutinen, ja se onkin suhteellisen äskettäin jättänyt hakemuksensa. Aion kuitenkin pian käydä Montenegrossa nähdäkseni tilanteen omin silmin ja tehdäkseni siitä riippumattoman arvion.

Olen tyytyväinen myös siihen, että Islanti saattaa pian olla ehdokasvaltio. Vielä kuitenkin Balkanin alueesta: Kroatian ja Slovenian kahdenvälinen rajakiista ei saa olla esteenä EU:hun liittymiselle, ja toivon, että myös Makedonia käynnistää neuvottelut piakkoin.

Turkin osalta on edelleen monia huolenaiheita, jotka koskevat ihmisoikeuksia, Armenian jatkuvaa saartoa, uskonnonvapautta ja kyproslaisten laivojen pääsyn epäämistä Turkin satamiin. Minusta oli myös valitettavaa, että Turkki kutsui äskettäin Istanbulissa pidettyyn islamilaisten maiden järjestön OIC:n huippukokoukseen Sudanin presidentin Omar Hassan al-Bashirin, jonka kansainvälinen rikostuomioistuim on asettanut syytteeseen Darfurin hirmuteoista.

Lopuksi, vaikka Ukraina ei suoraan liity tähän keskusteluun, toivon myös, että riippumatta Ukrainan lähiaikoina pidettävien presidentinvaalien tuloksesta EU pitää edelleen avoinna Ukrainan EU-jäsenyyden

mahdollisuutta, jos Ukrainan kansan enemmistö sitä todella haluaa. Näin tulisi toimia myös Moldovan ja jonain päivänä myös Valko-Venäjän suhteen, jos siitä tulee demokraattinen valtio.

Nikolaos Chountis, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, totean aluksi laajentumisstrategiasta, että tähänastisten laajentumisten ja uusia ehdokasvaltioita koskevan lähestymistapamme perusteella katson, että Euroopan unionin politiikka ei aina ole avuksi puututtaessa työntekijöiden ja jäseneksi liittyneiden tai liittyvien yhteiskuntien taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin ja että monissa tapauksissa taloudellinen ja muu apu on joko riittämätöntä tai väärin suunnattua, minkä tuloksena alueellinen ja yhteiskunnallinen eriarvoisuus joko jatkuu tai lisääntyy.

Esitän eräitä huomioita Turkista. Turkkiä on painostettava pitämään lupauksensa ja noudattamaan sitoumuksiaan, varsinkin Ankaran pöytäkirjaa Kyprokseen tasavallan tunnustamisesta, jonka kansainväliseen oikeuteen perustuvat oikeudet se kyseenalaistaa. Muistutan parlamenttia siitä, että Turkissa on edelleen demokraattisten oikeuksien ja ammattiyhdistysliikkeen vapauksien kunnioittamiseen liittyviä ongelmia, mitä turkkilaisten ammattiliittojen jäsenten äskettäinen syytteenpano ja oikeudenkäynti Izmirissä korostaa.

Mainitsen myös Kosovon tapauksen. Sen osalta on noudatettava YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/99 mukaista lähestymistapaa. Ongelmia on yhä eristyksissä elävien Kosovon serbien asemassa sekä pakolaisten uudelleensijoittamista koskevien sopimusten noudattamisessa.

Lopuksi EJTM: nimiongelma on ratkaistava YK:n sekä maantieteelliset rajat asettavan kahdenvälisen sopimuksen avulla. Haluaisin kysyä teiltä, arvoisat komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, mitä mieltä te olette vastavalitun Kreikan pääministerin uusimmasta aloitteesta järjestää tapaaminen Albanian ja EJTM:n pääministerien kanssa.

Nikolaos Salavrakos, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Rooman sopimuksen 49 artikla ei minun mielestäni ole romanttinen kehoitus jäsenvaltioille osallistua yhdistyneen Euroopan laajentumiseen. Se on realistinen tavoite siitä, että mahdollisimman monet Euroopan maat omaksuisivat Euroopan unionin periaatteet. Vasta sitten on olemassa sitoumusten vahvistamisen, ehdollisuuden ja tiedottamisen perusedellytykset.

Neuvosto käsittelee huomenna Gabriele Martinin päätöslauselmaesitystä, jossa hän selväsanaisesti toteaa, että vaikka Turkki on edistynyt jonkin verran Kööpenhaminan poliittisten kriteerien täyttämiseksi, tehtävää on vielä paljon sekä ihmisoikeuksien, sananvapauden ja uskonnonvapauden aloilla että Turkin yleisessä poliittisessa toiminnassa muun muassa oikeusjärjestelmän alalla.

On kuitenkin selvää, että Turkki on viime aikoina pyrkinyt lisäämään vaikutusvaltaansa Lähi-idässä ja Kaukasuksella Euroopan unionin perusperiaatteiden vastaisella tavalla. Toinen esimerkki on Ankaran käyttäytyminen Iranin kysymyksen suhteen, joka on täysin vastoin EU:n ulkopoliittikkaa ja Turkin Ankaran pöytäkirjassa tekemiä sitoumuksia. Turkin kanssa käsiteltäviä neuvottelulukuja on jäljellä vielä kahdeksan, ja tästä syystä katson, että Turkille ei voida vielä ilmoittaa neuvottelujen aloittamisajankohtaa.

EJTM:n osalta mainitsen kaksi asiaa: olemme huomanneet, että maan pääministerin viimeaikaiset toimet ja lausunnot aiheuttavat ongelmia naapurimaissa, ja toivomme, että hän hillitsee tällaista käytöstään.

Barry Madlener (NI). – (NL) Herman Van Rompuy oli luonnollisesti aivan oikeassa, kun hän vuonna 2004 sanoi: ”Turkki ei ole eikä koskaan tule olemaan osa Eurooppaa.”

Tällä huomiolla Van Rompuy korosti Euroopan perusarvoja, joita Turkki hänen mielestään heikentäisi. Van Rompuy on siis periaatteessa vastustanut Turkin jäsenyyttä. Me, Alankomaiden vapauspuolue, olemme hänen kanssaan täysin samaa mieltä. Hän ei tietenkään voi nyt perua näin periaatteellista lausumaansa, ei edes varmistaakseen huippuvirkansa Euroopan unionin presidenttinä. Turkki on myös osoittanut halveksivansa demokratiaa ja ilmaisunvapautta kutsumalla puolueeni johtajaa Geert Wildersiä, joka on demokraattisesti valittu kansan edustaja, fasistiksi ja rasistiksi. Mikä pöyristyttävä ja perusteeton rinnastus! Meiltä ei saa kieltää mahdollisuutta arvostella islamia. Turkki näyttää tässä todellisen karvansa.

Komission jäsen Rehn, kysyn teiltä: mikä on teidän reaktionne tähän Turkin törkeään asenteeseen? Siihen on luonnollisesti vain yksi mahdollinen vastaus: lopettaa välittömästi kaikki neuvottelut Turkin kanssa. Olkaamme rehellisiä turkkilaisia kohtaan. Olkaa rehellisiä turkkilaisia kohtaan, kuten Angelan Merkel ja Nicolas Sarkozy sekä heidän hyvät ystävänsä Herman Van Rompuy ovat olleet. Lopettakaa kaikki neuvottelut Turkin ja muiden islamilaisien maiden kanssa.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kartin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Herman Van Rompuyn lausunto näyttää tehneen teihin suuren vaikutuksen. Ettekö tekin ole sitä mieltä, että useimmat ihmiset olisivat vaikuttuneempia siitä tosiseikasta, että vain 3 prosenttia Turkin maa-alueesta on ylipäättään Euroopan mantereella, ja että ehdotus Turkin täysivaltaisesta jäsenyydestä Euroopan unionissa on maantieteellisistä syistä täysin järjetön?

Barry Madlener (NI). – (EN) En kuullut tuossa oikeastaan varsinaista kysymystä, mutta luonnollisesti olemme samaa mieltä siitä, että on monia syitä sanoa Turkille ”ei”. Mainitsin niistä vain muutamia, mutta tämä on yksi hyvä lisäsy sanoa ”ei”, joten kiitos siitä.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bildt, arvoisa komission jäsen, tämä on ehkä viimeinen teidän kanssanne käymämme laajentumiskeskustelu, komission jäsen Rehn. Kiitän teitä niistä monista hyvistä keskusteluista, joita olemme vuodesta 2004 teidän kanssanne käyneet.

Haluaisin esittää muutamia huomioita. Mielestäni nyt on aika ratkaista ripeästi Kroatian ulkopuolelta maalle aiheutetut vaikeudet, jotta voimme ensi vuoden aikana saada Kroatian kanssa nopeasti aikaan päätöksen, saattaa neuvottelut loppuun ja ratifioida liittymissopimuksen. Katson, että nämä kahdenväliset kysymykset, jotka koskevat myös monia muita maita, muun muassa EJTM:ää ja Kreikkaa, sekä alueen vakauden kannalta erittäin tärkeää Serbiasta vastaan jatkuvasti toteutettuihin toimenpiteisiin olisi ratkaistava nopeasti.

On todettava selvästi, että kutakin maata arvioidaan sen kapasiteetin mukaan ja että Thessalonikissa annettu erityisesti Länsi-Balkania koskeva lupaus pidetään. Jokainen maa on arvioitava sen valmiuksien perusteella, ja prosessia on mukautettava tätä vastaavasti.

On kuitenkin yhtä tärkeää tehdä selväksi, että Kööpenhaminan kriteerit pätevät. Olen pahoillani siitä, että sosiaalidemokraatit, vihreät ja muut kieltäytyivät mainitsemasta Kööpenhaminan kriteerejä valiokunnassa. Toivon, että tätä asiaa tarkistetaan täysistunnossa. Lähettäisimme ehdokasvaltioille täysin väärän viestin, samalla tavoin kuin jos olisimme jättäneet mainitsematta Euroopan unionin vastaanottokyvyn.

Jäsenyyssmahdollisuuksien on oltava olemassa, jotta sisäiset uudistusprosessit käynnistyvät. On kuitenkin myös tärkeää, että tarvittavat ehdot täytetään, jotta ei herätetä katteettomia odotuksia.

Tästä syystä meidän on myös varmistettava Turkin tapauksessa, että sananvapautta, demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja uskonnonvapautta koskevat Kööpenhaminan poliittiset kriteerit ovat liittymisen edellytys ja että tällä alalla minkäänlainen kompromissi ei tule kysymykseen.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, edellisen laajentumisen ehkä tärkein opetus on se, että olemme tuoneet unioniin valtioita, markkinoita, instituutioita ja teollista varallisuutta mutta unohtaneet kansalaisten sydämet ja mielet. Katson, että meidän on vältettävä toistamista tätä virhettä tulevaisuudessa.

Meidän on valmisteltava paitsi liittyviä maita myös nykyisiä jäsenvaltioita. Kuuluisa laajentumisväsymys kertoo enemmän nykyisten valtioiden puutteellisesta valmistautumisesta – siitä, että vanhat jäsenvaltiot eivät olleet valmiita elämään yhdessä uusien jäsenvaltioiden kanssa – kuin uusien jäsenvaltioiden huonosta sulavuudesta.

Seuraavaksi meidän olisi mielestäni ehdokasmaista puhuttaessa vältettävä kaikkea ehdollisuutta, joka ei liity suoraan niiden kykyyn toimia yhdessä kanssamme oikeudellisella, institutionaalisella, poliittisella ja kulttuurisella tasolla ja kilpailla kansamme sisämarkkinoilla käsitteen laajassa merkityksessä. Meidän ei pidä asettaa ehtoja, jotka eivät liity näihin kriteereihin. Meidän on syytä muistaa, että laajentumisessa on kyse paremmasta tulevaisuudesta, ei paremmasta menneisyydestä. Keskitymme liikaa menneisyyteen.

Kolmanneksi, kunkin valtion olisi todella päästävä jäseneksi ansioidensa perusteella. Meidän olisi kuitenkin arvioitava myös niiden kykyä parantaa EU:n jäsenyyden avulla alueen tilannetta ja lisätä sen vakautta ja yhdentymistä.

Odotusten hallinta on myös erittäin tärkeää, ja uskon, että tulevaisuudessa meidän olisi ehkä oltava hieman luovempia ja yritettävä mahdollistaa jonkinlainen asteittainen yhdentyminen sellaisille maille, joiden osalta täysimittaista yhdentymistä ei lyhyellä aikavälillä voida ajatella.

Lopuksi, uskon että meidän on palattava hankalaan kysymykseen identiteetistä, meidän kulttuurisesta ja geopolitiittisesta identiteetistämme, jotta tiedämme täsmälleen, mitkä ovat laajentumisemme rajat.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Olemme tänään hyväksymässä päätöslauselmaa, jota monissa Kaakkois-Euroopan maissa odotetaan kiinnostuneina ja kärsimättöminä.

Päätöslauselmassa käytetään hyvin erilaista kieltä kuin mitä käytettiin Kaakkois-Euroopassa vain joitakin vuosia sitten. Itse asiassa juuri nämä ilmaisut ovat antaneet puhtia ja ohjanneet tämänpäiväistä keskusteluumme. Mielestäni neuvoston puheenjohtajan Carl Bildtin ja komission jäsenen Olli Rehnin sekä tämän monipuolisen ja tärkeän päätöslauselman laatineen ulkoasianvaliokunnan puheenjohtajan Gabriele Albertinin puheenvuorojen tärkein viesti on se, että me tuemme kaikkien kyseisten valtioiden jäsenyysmahdollisuuksia. Tässä yhteydessä korostan erityisesti Turkiaa.

Vain tarjoamalla mahdollisuus laajentumiseen ja EU:n jäsenyyteen kaikille asianomaisille valtioille voidaan vähentää eräiden alueen ongelmien, kuten entisen Jugoslavian eräiden seuraajavaltioiden hajoamissuuntausten, rajakysymysten ja uskonnolliseen tai muuhun suvaitsemattomuuteen perustuvien satunnaisten välikohtauksien vaarallisuutta koko alueen kannalta.

Voimme näin ollen päätellä, että hanke rauhan ja edistyksen viemiseksi tähän kerran räjähdysalttiiseen Euroopan osaan jatkuu.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, minä ja ryhmäni olemme samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin laajentumispoliittikka on yksi sen tuloksellisimmista ja vakuuttavimmista politiikoista.

Tästä syystä, arvoisa komission jäsen Rehn, olen hieman huolissani teidän tulevaisuudestanne, sillä en ole aivan varma, pystyttekö löytämään tulevasta komissiosta laajentumista kiinnostavamman vastuualueen.

On kerta kaikkiaan hämmästyttävää nähdä, millaisen muutosta ja demokratiaa edistävän voiman jäsenyysmahdollisuus voi synnyttää Turkin kaltaisessa valtiossa. Sillä on toki vielä paljon tehtävää: oikeuslaitoksen riippumattomuus, armeijan rooli, ilmaisunvapaus, kurdikysymyksen kaikkien näkökohtien lopullinen ja todellinen ratkaisu.

Minusta on silti tärkeää korostaa, että EU:n laajentumisstrategia ei hyödytä vain liittymisprosessin läpikäyviä maita; se hyödyttää myös meitä ja Euroopan unionin päättäjiä.

On vastuutonta vähentää ponnisteluja Turkin kaltaisen maan muuttamiseksi jättämällä sijaa epäilyksille neuvotteluprosessin tuloksesta. Kyllä, neuvotteluprosessin tulos tulee olemaan se, että Turkki liittyy EU:hun, ja meidän on sanottava se selvästi.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin laajentuminen ei ole vain EU:hun liittyvien tai siihen pyrkivien maiden vaan yhtä lailla meidän kaikkien etujen mukaista. Tämä johtuu siitä, että se lisää yhdentymistä ja turvallisuutta. Näin ollen panemme tyytyväisinä merkille Länsi-Balkanin maiden ja Turkin suhteen saavutetun edistyksen sekä Islannin jättämän jäsenyyshakemuksen. On olemassa sellainen seikka kuin laajentumisväsymys, mutta muistakaamme, että jokainen demokraattinen Euroopan valtio, joka täyttää hyvin tarkkaan määritellyt kriteerit, voi hakea Euroopan unionin jäsenyyttä. Emme saa unohtaa näitä kriteerejä, mutta emme myöskään saa sulkea ovea ehdokasmailta. Älkäämme siis sulkeko ovea itäisiltä kumppaneiltamme. Meidän olisi tarjottava Ukrainalle selkeä jäsenyysmahdollisuus.

Vielä yksi asia. Yhteisvastuu-sanaa käytetään Euroopan unionissa hyvin usein. Se on sana, joka houkuttelee muita Euroopan valtioita yhteisöömme ja samalla velvoittaa meitä laajentamaan EU:ta edelleen. Valitettavasti EU ei monissa tapauksissa osoita yhteisvastuuta sisäisissä suhteissaan. Ilmeinen esimerkki tästä on Pohjois-Euroopan kaasuputkihanke, joka on suunnattu suoraan kauttakulkumaita ja erityisesti Puolaa vastaan, samalla kun South Stream -hanke on Moskovon vastaus Nabucco-hankkeeseen liittyviin energian hankintalähteiden monipuolistamissuunnitelmiin. On hyvin huolestuttavaa, kuinka helposti tietyt valtiot ovat antaneet Venäjän manipuloida itseään. Tästä syystä yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden ja Venäjän kahdenvälisen etujen toteuttaminen johtaa sisäisiin konflikteihin ja heikentää asemaamme – EU:n asemaa. Tämä rikkoo yhteisvastuun periaatetta. Laajentumisessa on järkeä, mutta retoriikan ja käytännön on vastattava toisiaan.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksella luodaan entistäkin kielteisemmät puitteet Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja laajentumismaiden kansalaisille. Balkanin kansat ovat valitettavasti vaikeassa tilanteessa, jonka ovat aiheuttaneet Naton sodan seuraukset, kapitalistiset rakenneuudistukset, Euroopan unionin kanssa tehdyt sopimukset, alueella sijaitsevat ulkovaltojen sotilastukikohdat, kapitalismin kriisi ja suurvaltojen kilpailu energiasta. Näiden valtioiden liittyminen EU:n jäseniksi palvelee suuryritysten etuja ja imperialistisia suunnitelmia, joihin sisältyy jopa alueen valtioiden rajojen siirtely. EJT:n liittyminen Natoon ja Euroopan unioniin kärjistää sisäisiä kiistoja, samalla kun maan itsenäiset voimat pitävät yhä kiinni kannastaan. Turkki käyttää hyväkseen geostrategista sijaintiaan ja jatkaa Kyprokseen suuren osan miehitystä, esittää vaateita Egeanmeren alueella ja pitää tuhansia ammattiliittojen

jäseniä, kurdeja, journalisteja ja muita vangittuina. Islannissa myytti talousihmeestä on romahtanut, ja on kuultavissa ääniä, jotka painostavat sitä hyppäämään Euroopan unionin imperialistisille kärryille. Kreikan kommunistinen puolue vastustaa Euroopan unionin laajentumista, koska se vastustaa itse Euroopan unionia sekä Kreikan liittymistä siihen ja pysymistä siinä. Taistelemme yhdessä Euroopan kansalaisten kanssa rauhan ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden puolesta ja imperialistisia liittoja vastaan.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin laajentuminen saattaa olla mahdollisuus tai ongelma, mutta se on edelleen suuri haaste.

Mahdollisuuden muodostaa se, että uudet jäsenvaltiot voivat antaa konkreettisen panoksen EU:n politiikan laatimiseen. Tämän saavuttamiseksi ei riitä Kööpenhaminan kriteerien täyttäminen ja vain muodollinen vahvistaminen. On tärkeää lisätä ehdokasvaltioiden kansalaisten tietoisuutta Euroopan unionista tunne- ja järkisyihin perustuvalla kampanjalla, johon poliitikkojen, intellektuellien ja viestimien on osallistuttava.

Euroopan unionia ei voida enää pitää vain valtavana rahoituslähteenä taloudellisten, sosiaalisten ja infrastruktuuriongelmien ratkaisemiseksi, vaan instituutiona, johon kaikkien on aluksi annettava panoksensa yhteisiin arvoihin perustuvan politiikan aikaansaamiseksi.

Laajentumisen kannatus on heikkoa varsinkin tietyissä jäsenvaltioissa. Suljemmeko silmämme tältä tilanteelta vai kutsummeko kansalaiset osallistumaan ja kysymme heidän mielipidettään? Mielestäni paras etenemistapa on kansanäänestys, koska se on suoriin demokratian muoto ja tuo Euroopan lähemmäs kansalaisia ja heidän valinnanvapautta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Meidän on lopetettava tämä teeskentely Turkin jäsenyyden osalta. Meidän on lakattava peittelemästä ja vähättelemästä ongelmia. Meidän kaikkien on oltava riittävän rohkeita ja kohdattava todellisuus. Olemme käyneet Turkin kanssa liittymisneuvotteluja jo viisi vuotta, ja mikä on tulos? Turkki harjoittaa yhä enenevässä määrin Euroopan ja lännen vastaista ulkopoliittikkaa. Pääministeri Erdoganin ja presidentti Gül'in johdolla Turkki on muuttumassa yhä islamistisemmaksi. Turkki kieltäytyy yhä tunnustamasta kaikkia Euroopan unionin nykyisiä jäsenvaltioita ja täyttämästä sille tulliliiton puitteissa kuuluvia velvoitteita. Turkki miehittää yhä yhden EU:n jäsenvaltion osaa. Enkä ole edes vielä maininnut sitä sitkeää ja rakenteellista ongelmaa, että Turkki ei kunnioita ilmaisunvapautta.

Carl Bildt sanoi äsken vastustavansa ajatusta suljetusta Euroopasta. Minun tietääkseni kukaan meistä ei kannata ajatusta suljetusta Euroopasta, mutta eräät parlamentin jäsenet, ja minä olen yksi heistä, kannattavat ajatusta eurooppalaisesta Euroopasta. Lainatakseni Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaksi nimitetyn Herman Van Rompuyn sanoja: Turkki ei ole eikä koskaan tule olemaan osa Eurooppaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Puhumme laajentumisesta Länsi-Balkanin, Islannin ja Turkin yhteydessä, jotka ovat kolme hyvin erilaista tapausta. Meillä on ensinnäkin Länsi-Balkanin valtiot, jotka eivät ole läheskään täyttäneet Euroopan unionin edellyttämiä taloudellisia ja poliittisia kriteerejä. Näiden maiden yleinen mielipide ja poliittiset johtajat kannattavat kuitenkin yhdentymistavoitetta ja ovat erittäin optimistisia liittymisen suhteen.

Toisena tapauksena meillä on Islanti, joka täyttää monet taloudellisista ja poliittisista kriteereistä mutta jonka yleinen mielipide ja johtajat ovat hyvin erimielisiä tavoitteesta liittyä EU:n jäseneksi. Se, mikä tällä hetkellä näyttää yhdistävän Länsi-Balkanin valtioita ja Islantia, on syvän talouskriisin antama rohkeus liittyä EU:hun.

Viimeisenä on Turkki, jonka pyrkimykset Euroopan unionin jäseneksi eivät ole yhteydessä mihinkään taloussuhdanteeseen. Turkki on yksi taloustoiminnaltaan dynaamisimmista valtioista, ja siellä käydään vilkasta keskustelua. Aivan äskettäin 45 prosenttia turkkilaisista kannatti tätä tavoitetta.

Haluan, että pidämme nämä kolme tilannetta erillään, koska Länsi-Balkan, Islanti ja Turkki muodostavat yhdentymisen näkökulmasta kolme eri tilannetta. Toisaalta on myös hyvä ajatus olla käsittelemättä näitä tapauksia kahdenvälisen politiikan logiikan mukaisesti.

Minun mielestäni jäsenvaltiot tai kolmannet maat eivät saa käyttää jäsenvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden eroa tukkiakseen tien kohti Euroopan yhdentymistä. Katson, että kunkin valtion ansiot ja yleinen yksimielisyys ovat ainoat vertailuarvot, joiden perusteella tie kohti Euroopan yhdentymistä voidaan määrittää.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, joidenkin tahojen varauksista huolimatta laajentumispolitiikka on tuonut Eurooppaan vakautta, rauhaa ja vaurautta. Tänään meitä kehoitetaan jatkamaan neuvotteluja ehdokasvaltioiden, Länsi-Balkanin maiden, Islannin ja Turkin, kanssa. Länsi-Balkanin yhdentyminen on epäilemättä suurin haaste. Se päättää 1990-luvulla alkaneen konfliktien ajanjakson ja poistaa Euroopan sydämeen muodostumassa olevan mustan aukon. Kroatia on valmis liittymiseen muutaman kuukauden kuluttua, ja muut valtiot edistyvät reippaasti. Erityisesti Serbialle meidän on annettava tunnustusta siitä, kuinka pitkälle se on päässyt, ja tuettava sen edistymistä kannustamalla sitä kohti Eurooppaa. Vielä on luonnollisesti avoimia kysymyksiä. Kosovon ratkaisematon asema, Bosnian vaikea tilanne ja kiista entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian nimestä ovat alueella avoimia haavoja. Kreikan uusi hallitus pyrkii löytämään ratkaisun, jolla kiista saadaan lopetettua. 17 vuotta kestäneiden jännitteiden jälkeen on annettava aikaa, jotta vihdoinkin löydetään molempien osapuolien kannalta hyväksyttävä ratkaisu. Yleisesti ottaen on osoitettu hyviä naapuruussuhteita, jotka, pidimme siitä tai emme, ovat yhdentymisen edellytys. Työskennelkäämme siis kaikki niiden puolesta.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, te, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bildt, piditte hyvän, selkeän ja tiiviin puheenvuoron. Se, mitä sanoitte Euroopan unionista geopolittisesti vakauttavana tekijänä ja laajentumispolitiikasta välineenä, pitää täysin paikkansa.

Mielestäni ei kuitenkaan ole älyllisesti eikä poliittisesti tyydyttävää toimia ikään kuin yhä laajemman unionin ja yhä tiiviimmän unionin tavoitteiden välistä ristiriitaa ei olisi olemassa. Tämä on kysymys, johon emme ole antaneet lopullista vastausta. Olette oikeassa sanoessanne, että laajemmalla Euroopan unionilla on enemmän vaikutusvaltaa, mutta se on myös monitahoisempi, millä on vaikutuksia toimintakykyymme. Tästä syystä meidän on, kuten sosiaalidemokraatteja edustava Adrian Severin ehdotti, saatava aikaan uusi laajentumista koskeva vuoropuhelu, joka kattaa asteittaisen yhdentymisen ja uudet jäsenyyden muodot, jotta nämä kaksi oikeutettua tavoitetta voidaan sovittaa yhteen.

Me tarvitsemme institutionaalisia uudistuksia. En esimerkiksi pysty selittämään Saksan kansalaisille, miksi pidän kiinni Thessalonikin lupauksesta ja miksi Jugoslavian seuraajavaltioilla jonain päivänä on enemmän komission jäseniä kuin Euroopan unionin perustajajäsenillä yhteensä. Tämä ei ole oikein. Meidän on oltava rehellisiä laajentumispolitiikan suhteen, jotta saamme jälleen kansalaisten tuen tälle tärkeälle poliittikanalalle.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Eurobarometri-tutkimuksen mukaan Euroopan kansalaiset ovat ilmaisseet selvästi kantansa Turkin liittymiseen: 28 prosenttia puolesta ja 59 prosenttia vastaan. Nämä luvut puhuvat selvää kieltä, eivätkä poliitikot voi eikä heidän pidä kiistää niitä. Jos kiistämme ne, syvennämme vain kansalaisten ja poliitikkojen välistä kuilua.

Turkki ei maantieteellisesti kuulu Eurooppaan, eikä se myöskään ole osa Euroopan historiaa, jonka uskonnollinen, kulttuurinen ja poliittinen maisema on kristinuskon, renessanssin, valistuksen ja demokraattisen kansallisvaltion muovaama. Toisaalta jonkinlainen etuoikeutettu kumppanuus yhdistäisi kahden maailman parhaat puolet. Monien taloudellisten etujen lisäksi tällainen kumppanuus loisi Euroopan unionin ja Turkin välille väljemmät suhteet ja vapauttaisi meidät liittymisen hellittämättömästä stressistä. Näin ollen on aika tehdä selvä päätös: meidän on lopetettava liittymisneuvottelut ja käynnistettävä etuoikeutettua kumppanuutta koskeva neuvotteluprosessi. Tämä olkoon laajentumisstrategiamme vuodeksi 2010.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, minä ja monet ryhmäni kollegat olemme aina pitäneet laajentumista yhtenä EU:n tärkeimmistä hankkeista ja tukeneet sitä. Huolimatta kaikesta aiheellisesta arvostelustamme laajentumisen eri näkökohtia kohtaan se on ollut yksi menestyksellisimpiä lukuja EU:n ulkoisessa kehityksessä, ja se muodostaa monitahoisen pitkän aikavälin tehtävän sekä ehdokasvaltioille että EU:lle. Tätä on jo käsitelty tämän päivän täysistunnossa.

Meidän on kysyttävä itseltämme, ovatko uudet laajentumisprosessit etujemme mukaisia. Erityisesti Kaakkois-Euroopassa, jolla on pitkä perinne valtioiden ja valtakuntien hajoamisesta, on oikein, että tämän ongelmien vaivaaman alueen valtioiden kansalaisille on tarjottu mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin. Se, että eräät Euroopan unionin jäsenvaltioiden poliitikot ovat ottaneet etäisyyttä tästä lupauksesta sillä verukkeella, että EU:n identiteetin ja toimielinten vahvistaminen on EU:n lisälaajentumista tärkeämpää, on paitsi lisännyt ehdokasvaltioiden epäluuloisuutta myös haitannut alueen demokraattista mielipiteenmuodostusta ja uudistusprosesseja.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Muistan elävästi, kuinka komission jäsen Rehn sanoi yhdessä äskettäisistä kokouksistamme, että toimiakseen laajentumisesta vastaavana komission jäsenenä on oltava optimisti.

Minun on myönnettävä, että tuo sana kuvaa häntä mielestäni hyvin, mutta minusta optimistin rooli ei sovi hänelle. Oma näkemykseni on, että politiikassa, ja siten myös Euroopan unionin politiikassa, optimismin olisi oltava toissijaista realismiin nähden. Minusta on suorastaan järkyttävää, että parlamentti on lähtenyt mukaan näin ruusuiseen lähestymistapaan. Miksi Gabriele Albertinin päätöslauselman ensimmäisen version selvä viesti Turkille ja Bosnialle piti vesittää? Miksi meidän täytyi esittää kohteliaisuuksia Turkille? Miksi meidän täytyi epätoivoisesti yrittää löytää myönteinen avausviesti Bosnialle?

Eikö parlamentti tajua täysin sitä, että meillä on velvollisuus edustaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansoja? Tiedotuskampanjat eivät auta lainkaan saamaan aikaan sellaista laajentumisprosessia, jolla on kansan tuki. Se saavutetaan vain arvioimalla rehellisesti ja realistisesti, missä määrin nämä valtiot ovat täyttäneet Kööpenhaminan kriteerit.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, on hälyttävää, kuinka selvä EU:n demokratiavaje on Turkin jäseneksi liittymisen tapauksessa. Suurin osa EU:n väestöstä on selvästi Turkin EU-jäsenyyttä vastaan. Tästä huolimatta kaunistelua, arviointia ja neuvotteluja jatketaan kansalaisten yläpuolella.

On epärehellistä teeskennellä, että emme olisi etenemässä kohti täysimittaista jäsenyyttä. Ehdokasvaltiona Turkki saa jo 2,26 miljardia euroa kaudella 2007–2010. Tämän maksavat valtiot, jotka ovat nettomaksajia ja joiden kansalaiset eivät halua Turkin liittyvän jäseneksi.

Tässä on selvästi kyse Yhdysvaltojen eduista. Monet Euroopan ulkopuoliset konfliktit olisi mahdollista ratkaista Turkin liittymisen jälkeen. Huolimatta Turkin osallistumisesta Eurovision laulukilpailuihin olen kuitenkin samaa mieltä kuin kunnianarvoisa Saksan entinen presidentti Theodor Heuss, joka määritteli Euroopan selkeästi. Hänen mukaansa Eurooppa on rakennettu kolmelle kukkulalle: kreikkalaisen humanismin osalta Akropoliille, eurooppalaisen valtion käsitteen osalta Rooman Capitolium-kukkulalle ja kristillisen länsimaailman osalta Golgatalle.

Doris Pack (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Länsi-Balkanin valtiot käsittävä EU:n laajentuminen on ollut selvä asia Thessalonikista asti. Näiden valtioiden hyväksyminen jäseniksi niiden täytettyä ehdot ei ole mikään armolahja, kuten monet väittävät, vaan puhdas välttämättömyys, kun otetaan huomioon niiden maantieteellinen sijainti keskellä Euroopan unionia.

Meidän vakautemme riippuu niiden vakaudesta, kuten valitettavasti saimme 1990-luvulla huomata. Kaikkien valtioiden on luonnollisesti täytettävä Kööpenhaminan kriteerit, ja koska nämä valtiot olivat aiemmin vihollisia, niiden on myös osallistuttava alueellisiin yhteistyöohjelmiin. Tämä koskee myös näiden ehdokasvaltioiden naapurivaltioita. Edellytän, että Slovenia ja Kreikka auttavat ehdokasvaltioita saavuttamaan niiden tavoitteen nopeasti ja helposti.

Valitettavasti Bosnia ja Hertsegovina on hyvin vaikeassa tilanteessa, enkä usko voivani käsitellä sitä kattavasti puolesta minuita, vaikka olen tästä alueesta vastaava esittelijä. En aio edes yrittää. Toivon vain, arvoisat neuvoston puheenjohtaja Bildt ja komission jäsen Rehn, että neuvottelut siellä voitaisiin käydä lähellä kansalaisia ja että niitä ei saneltaisi ulkopuolelta.

Kaikilla alueen valtioilla on eripituinen matka kuljettavanaan, ja meidän on autettava niitä voittamaan ongelmansa. Jäsen Lambsdorff, ajatus siitä, että ehdokasvaltioilla olisi enemmän komission jäseniä kuin perustajajäsenillä, on varsin sääliittävä argumentti. Se ei itse asiassa ole argumentti lainkaan; se on näennäisperustelu, jolla vain halutaan lopettaa keskustelu. Tämä ongelma voidaan ratkaista, mutta näiden valtioiden kansalaisia ei saa jättää ulkopuolelle vain siksi, että te ette halua ratkaista sitä.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Haluan kiittää sekä komission jäsentä Olli Rehniä että neuvoston puheenjohtajaa Carl Bildtiä heidän rakentavista ja myönteisistä avauspuheenvuoroistaan.

Entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta (EJTM) vastaavana esittelijänä olen erityisen tyytyväinen huomattamaan, että tämä valtio on edistynyt vuonna 2009 ja että komissio on suositannut neuvostolle neuvottelujen aloittamispäivämäärän asettamista. Panemme merkille myös sen, että pääministerit Papandreou ja Gruevski ovat alkaneet käydä suoraa keskustelua.

Kehotan Carl Bildtiä ja Olli Rehniä sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden hallituksia, joita tämä kysymys kiinnostaa, soittamaan pääministeri Papandreoulle ja pääministeri Gruevskille ennen joulukuun huippukokousta ja osoittamaan heille solidaarisuuttaan sekä kannustamaan heitä heidän päättävissä pyrkimyksissään löytää ratkaisu tähän 20 vuotta jatkuneeseen kiistaan.

Tämä on ainoa tapa, jolla Kreikka, Euroopan unionin pitkäaikainen jäsen, voi saavuttaa tavoitteensa ja täyttää velvollisuutensa, joita sillä on tätä aluetta kohtaan.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Serbia on edistynyt viime kuukausina, ja täyttämällä viisumivapauden kriteerit se on osoittanut sekä itselleen että Euroopalle, että se kykenee saavuttamaan enemmän ja suoriutumaan paremmin kuin tähän asti. Se ansaitsee tunnustuksen tästä menestyksestä.

Serbialla on piilevää potentiaalia, joka sen on hyödynnettävä matkallaan kohti EU:n jäsenyyttä, ja sen on tehtävä tämä sen omien, sen naapurien, koko alueen ja Euroopan unionin etujen vuoksi. Kokonsa ja strategisen sijaintinsa ansiosta siitä voisi tulla eteenpäin ajava voima, joka lähentää koko aluetta. Sen on aika tiedostaa tämä rooli ja tehdä tähänastista enemmän laajentumisen hyväksi.

Belgradin johdon on omistauduttava järjestelmällisesti poliittiselle ja taloudelliselle uudistukselle sekä yhteistyölle kaikkien Serbian naapurimaiden kanssa. Täysipainoinen yhteistyö Haagin tuomioistuimen kanssa ei riitä, sillä se on vietävä onnistuneeseen päätökseen. Serbian on parannettava poliittista kulttuuriaan, sillä sen tähänastinen maine tällä saralla saattaa jarruttaa sen liittymisprosessia. Se tarvitsee avoimuutta, ja sen on aktiivisesti luotava mahdollisimman laaja julkinen yksimielisyys sekä ratkaistava hallitsevan koalition ja opposition väliset erimielisyydet keskeisistä EU:ta koskevista kysymyksistä. Kaksi edistyksen vauhdittamisen tärkeää edellytystä ovat kuitenkin viestintien vapaus ja riippumattomuus sekä niiden manipuloinnin lopettaminen.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän vain rehellisyyttä toimissamme Turkin kanssa sekä tapahtumien asiallista ja oikeudenmukaista tulkintaa, erityisesti Kyproksen osalta, jonka lähihistorian vääristellystä versiosta on valitettavasti tullut yleisesti hyväksytty totuus.

Tämän hetken ja huhtikuussa pidettävien Pohjois-Kyproksen presidentinvaalien välissä on todellinen tilaisuus, johon olisi tartuttava, ja tämä koskee kaikkia osapuolia. Meidän on muistettava, että kyproksenturkkilaiset hyväksyivät YK:n yhdistämissuunnitelman huhtikuussa 2004. Eteläpuoli hylkäsi sen. Meidän on myös muistettava Euroopan unionin toukokuussa 2004 antama lupaus lopettaa Pohjois-Kyproksen eristäminen, jota ei koskaan pidetty. EU:lla on tässä asiassa moraalinen velvollisuus. Pelkään, että jos jatkamme Turkin etujen kohtelemista tällä tavoin, saatamme menettää merkittävän liittolaisen hyvin tärkeällä strategisella alueella ja rohkaista kaikkia vääriä suuntauksia itse Turkissa.

Monet meistä ovat luonnollisesti hyvin huolissaan maahanmuuton maillemme aiheuttamista ongelmista. Tämä on eräs Turkin kanssa käymiemme neuvottelujen näkökohta, jota on käsiteltävä erityisen päättäväisesti.

Jos ehtisin, puhuisin myös Kroatiasta ja muista Kaakkois-Euroopan valtioista, joiden on pikaisesti puututtava korruptioon, järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja tiettyjen yksityisomistusoikeuksien väärinkäyttöön, ennen kuin niiden jäsenyyttä – Kroatian tapauksessa – tai jäsen ehdokkuutta voidaan viedä eteenpäin luottavaisin mielin.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n jäseniksi ehdotetut valtiot ovat suhteellisen köyhiä. Niiden eurooppalainen unelma, komission jäsentä lainatakseni, on saada tukia. Siitä tässä on kyse. Tosiasia on, että rikkaat valtiot, kuten Norja ja Sveitsi, eivät yksinkertaisesti halua liittyä EU:hun. On paljon puhuttavaa, että kun Islanti oli rikas valtio, sitä ei kiinnostanut liittyä Euroopan unioniin. Kun se nyt on valitettavasti konkurssissa, on Islannin hallitus tietenkin liittymisjonoissa. Euroopan unionin vedenjakaja kulkee seitsemän nettomaksajajäsenvaltion ja muiden välillä.

Tämä on epävakaa, mahdollon ja kestämaton tilanne. Luulette laajentavanne EU:n valtaapiiriä tällä huonosti harkitulla politiikalla. Itse asiassa ajatte sitä kohti taloudellista kaaosta tulevaisuudessa.

Francisco Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, laajentumisprosessi on ollut valtaisa menestys. Viime laajentumisen ansiosta olemme päässeet lähemmäksi niitä Keski- ja Itä-Euroopan valtioita, joilta epäoikeudenmukaisesti evättiin vapaus ja vauraus toisen maailmansodan jälkeen. Tällä hetkellä laajentumisessa keskitytään Länsi-Balkaniin, Turkkiin ja Islantiin.

Kannatan ajatuksia, joita olemme pitäneet laajentumisprosessia ohjaavina periaatteina viime vuosina. Tarkoitan sitoumusten vahvistamista, ehdollisuutta ja tiedottamista. Se tarkoittaa, että meidän on täytettävä velvollisuutemme, mutta emme saa antaa hätiköityjä lupauksia tulevista laajentumisista.

Toiseksi, eri liittymisprosessien edistyminen riippuu ehtojen tiukasta noudattamisesta. Ehdokasvaltioiden on ponnisteltava päättäväisesti tarvittavien uudistusten toteuttamiseksi. Kolmanneksi, meidän kaikkien on

pyrittävä keskustelemaan kansalaisten kanssa. Päätöslauselmassa, josta huomenna äänestämme, korostetaan viestinnän hyvin tärkeää kysymystä.

Toistan tässä yhteydessä aiemmin esittämäni laajemman ehdotuksen, nimittäin sen, että olisi hyvä parantaa eurooppalaisten nuorten tietämystä unionista tekemällä tästä pakollinen aine lukioiden opetussuunnitelmiin.

Toinen päätöslauselmaan sisältyvä merkittävä ajatus on vastaanottokyky. Laajentuminen edellyttää unionin nykyisiltä jäseniltä tiettyjä toimia. Esimerkiksi rahoituksen osalta laajentuminen edellyttää riittäviä rahoitusvaroja sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan tai koheesiopolitiikan kaltaiset keskeiset yhteisön politiikat eivät vaarannu.

Päätän puheenvuoroni aivan pian. Huomautan vain, että kuten kaikki tiedämme, Kosovo on erityistapaus. Valitettavasti päätöslauselmassa on kuitenkin osia, joissa tätä erityisluonnetta ei ole tuotu selvästi esiin.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta tänään käsittelemämme päätöslauselma on aidosti myönteinen.

Katson, että Euroopan unionin laajentuminen Länsi-Balkanin valtioihin on ja sen täytyy olla yksi EU:n toiminnan avaintekijä lähikuukausina.

Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia ja ennen kaikkea komission jäsentä Olli Rehniä heidän työstään. Meidän on kuitenkin otettava aktiivisempi suhtautumistapa laajentumisprosessiin.

Eräiden valtioiden on epäilemättä tehostettava uudistus- ja rikollisuuden torjuntatoimiaan oikeusallalla. Emme silti saa unohtaa poliittista tavoitetta, joka on demokratian lujittaminen näissä valtioissa ja niiden saaminen seuraamaan eurooppalaista tietä talous-, sosiaali- ja infrastruktuurikysymyksissä.

Ajattelen esimerkiksi Kosovoa – ja tässä suhteessa yhdyn Ulrike Lunacekin romanikysymyksestä jättämään tarkistukseen – sillä emme voi sivuuttaa tätä valtiota vain siksi, että viisi jäsenvaltiota ei vielä ole tunnustanut sen itsenäisyyttä.

Kaiken kaikkiaan me tarvitsemme oikean määrän rohkeutta ja kaukonäköistä politiikkaa, joilla voidaan vastata laajentumisprosessin meille kaikille asettamaan haasteeseen.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puhun suhteista entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana ja keskityn puheenvuorossani tähän valtioon. Kiitän Olli Rehniä lämpimästi hänen rohkeudestaan. Hänen raporttinsa ja hänen kyseiselle valtiolle näyttämänsä vihreä valo ovat rohkea edistysaskel, joka on pannut asioihin vauhtia. Samaan aikaan Kreikassa on pidetty vaalit ja Ateenassa on uusi hallitus, mikä tarjoaa tilanteen ja mahdollisuuden, jossa voimme saavuttaa jotakin. Pyydän kuitenkin kollegojani pysymään rauhallisina. Perjantaina pidetään pääministeri Papandreoun ja pääministeri Gruevskin välinen tapaaminen, ja jos odotuksemme ovat liian suuret, saatamme lisätä paineen niin suureksi, että koko rakennelma hajoaa, ja tätä riskiä emme halua ottaa.

Meidän on kannustettava kaikkia osapuolia jatkamaan ystävyydessä sillä tiellä, jolle jo on lähdetty. Kiitän esittelijä Zoran Thaleria siitä, että hän on kuvannut tämän reitin tarkasti. Toivotan myös ystävälleni Olli Rehnille menestyksestä tulevaisuutta komissiossa.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää Jorgo Chatzimarkakisille kysymyksen, jos hän suostuu siihen. Doris Pack ei ilmeisesti kuullut, kun sanoin, että pidämme kiinni Thessalonikin lupauksesta. Siksi toistan sen nyt.

Halusin kysyä Jorgo Chatzimarkakisilta, mitä hän pitää tärkeimpinä toimina, joita entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian on toteutettava edistyäkseen nimikiistassa ja varmistaakseen, että kohta alkavat neuvottelut onnistuvat mahdollisimman hyvin.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos paljon kysymyksestä. Minusta molempien osapuolien on päästävä irti luutuneista asenteistaan, ja on selvää, että molemmat ovat valmiita ottamaan askeleen eteenpäin. Odotamme nyt kestävästä ratkaisusta. Näin ollen odotan, että nimikysymys voidaan ratkaista selvästi ja lopullisesti viisi minuuttia kestävässä keskustelussa. Se ei ole ongelma.

Nimen käyttö, niin sanottu soveltamisala, on pääkysymys, ja molemmat osapuolet tarvitsevat luonnollisesti aikaa sen ratkaisemiseksi. Toivon kestävä ratkaisua, koska vaihtoehto, lyhyen aikavälin ratkaisu, saattaisi johtaa katastrofiin. Tästä syystä meidän kaikkien on kannustettava ystävällisesti molempia osapuolia saamaan aikaan pitkän aikavälin ratkaisu, jolla on laaja soveltamisala ja jota käytetään laajasti.

Mario Borghezio (EFD). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on pohdittava hyvin huolellisesti lausuntoa, jonka mukaan laajentuminen on vakautta edistävä tekijä.

Muistakaamme, mitä pääministeri Erdogan sanoi muutama päivä sitten. Hän sanoi, ettei tule toimeen Benjamin Netanjahun kanssa, mutta tuntee olonsa paljon mukavammaksi Omar Hassan al-Bashirin seurassa, joka, ellen erehdy, on Sudanin presidentti ja jota syytetään rikoksista ihmisyyttä vastaan.

Naapureista puheen ollen, jos Turkki liittyy Euroopan unioniin, saamme Iranin, Irakin ja Syyrian naapurivaltioiksemme. Minusta ne eivät vaikuta parhailta mahdollisilta naapureilta. Olisi paljon parempi, jos Turkki liittyy Euroopan unioniin etuoikeutetun kumppanuuden sitein. Jokseenkin huolestuttava Turkin "epälänsimaistaminen" on edennyt hyvin pitkälle aivan silmiemme alla. Ajatelkaamme vaikkapa sosiaaliseen elämään vaikuttavia toimenpiteitä, kuten miesten ja naisten erillisiä uima-altaita, opposition vapauden rajoituksia, muun muassa kolmen miljoonan euron sakon määräämistä opposition radiolähetyksille, ja niin edelleen.

Mielestäni meidän on pidettävä mielessä yksi seikka: Euroopan parlamentin enemmistö saattaa kannattaa Turkin jäsenyyttä, mutta Turkin kansan enemmistö vastustaa sitä. Me vaadimme itsepintaisesti rajojemme laajentamista Turkkiin, vaikka turkkilaiset itse eivät sitä halua.

Italian tasavallan presidentti on sanonut, että sopimuksia on noudatettava. Olen samaa mieltä, mutta meidän on muistettava, että turkkilaiset ovat turkkilaisia.

Georgios Koumoutsakos (PPE). - (EL) Arvoisa puhemies, päätöslauselmalla, josta tänään keskustelemme, halutaan lähettää myönteinen viesti Länsi-Balkanin valtioiden, Turkin ja Islannin jäsenyyshmahdollisuuksista ja viime kädessä Euroopan unionin jäseniksi liittymisestä. Uskon, että kaikki tai ainakin useimmat meistä parlamentin jäsenistä kannattavat tätä myönteistä viestiä. Samalla on kuitenkin tehtävä selväksi, että ennen liittymistä tarvitaan edistystä. Se ei ole mikään ruusuinen polku. Näin ollen Euroopan unionille on uskottavuuskysymys huolehtia siitä, että sen asettamat kriteerit ja edellytykset täytetään teoilla eikä vain hyvillä aikeilla. Toisin sanoen täysimittainen integroituminen edellyttää täysimittaista mukautumista.

Näissä puitteissa hyvien naapuruussuhteiden soveltaminen on hyvin tärkeää. Me emme saa yrittää panna päättämme pensaaseen. Vakavat ratkaisemattomat kysymykset ehdokasvaltioiden ja jäsenvaltioiden hyvissä naapuruussuhteissa haittaavat tähän valtioiden perheeseen haluavien edistymistä jäsenyyttä kohti. Slovenian ja Kroatian tapaus vahvistaa tämän. Tästä syystä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian nimeä koskeva avoin kysymys on ratkaistava ennen liittymisneuvottelujen aloittamista eikä sen jälkeen. Syy on yksinkertainen. Jos tälle valtiolle ilmoitetaan neuvottelujen aloittamisajankohta ilman, että kysymystä on ratkaistu, sen hallituksella ei enää ole vahvaa kannustinta suhtautua asiaan rakentavasti molempien osapuolten kannalta hyväksyttävän ratkaisun aikaansaamiseksi Kreikan kanssa.

Turkin kohdalla sen suhteiden normalisointi Kyproksen tasavallan kanssa ja sen sotilaslentokoneiden Kreikan alueen yli kulkevien lentojen lopettaminen ovat kaksi tärkeää tekijää, jotka nopeuttavat sen edistymistä kohti jäsenyyttä. Nämä seikat mielessä pitäen päättämme kannastamme huomiossa äänestyksessä.

Richard Howitt (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu ja päätöslauselma antavat uudelle Euroopan parlamentille mahdollisuuden sitoutua uudelleen Euroopan unionin lisälaajentumiseen, panna merkille lähes jokaisessa ehdokasvaltiossa tapahtuneen myönteisen kehityksen sekä palauttaa mieleen, että kaupan vapauttaminen, vakauden tukeminen, rajojemme valvonnan parantaminen ja kansalaisten vapaiden matkustus- ja vaihtomahdollisuuksien laajentaminen vahvistavat eivätkä heikennä Euroopan unionia.

Euroopan konservatiivit toistavat tänään kannattavansa laajentumista mutta jättävät sen samalla pois uuden ryhmänsä perustamisasiakirjasta, ja tämän ryhmän virallinen edustaja toistaa tässä keskustelussa vastustavansa Turkkiä, mikä asettaa heidät täsmälleen samaan leiriin äärioikeiston kanssa, kuten olemme tänä iltapäivänä kaikki kuulleet.

Kiitän kuitenkin lämpimästi komission jäsentä Olli Rehniä, jonka hyvästä huumorintajusta oli osoitus hänen hiljattain esittämänsä kommentti, jonka mukaan laajentumisen pääosasto ei tulevaisuudessa saisi olla yhtä kaukana neuvostosta ja komissiosta, keskellä Rue de la Loi -katua.

Arvostan hänen huumorintajuaan ja hänen hyvää arvostelukykyyään. Toivon, että hänen jättämänsä perintö on kaikkien EU:n nykyisten ehdokasvaltioiden liittyminen unionin jäseniksi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, Islannin ja Euroopan unionin välillä on aina ollut vahva yhteys, ja suhteista Sveitsiin, Islantiin, Norjaan ja Euroopan talousalueeseen vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana olin hyvin iloinen ottaessani viime viikolla vastaan Islannin parlamentin valtuuskunnan. Toivon, että parlamentaarinen sekakomitea perustetaan pian, ja Islannin hallitus käy tiiviitä neuvotteluja komission kanssa unionin ulkoministerien viime heinäkuussa tekemän päätöksen jälkeen. Olen varma, että Euroopan johtajat näyttävät vihreää valoa, niin että neuvottelut unionin ja Islannin välillä voidaan aloittaa ensi kevään huippukokouksessa. Koska Islanti on Euroopan talousalueen jäsen, se on jo täyttänyt 22 vaadittavista luvuista. Suuri osa työstä on jo tehty. Uskon, että muutkin luvut ratkaistaan myönteisesti ja määrätietoisesti ja ystävyyden hengessä.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, puolalaisena mutta viiden viime vuoden ajan myös Euroopan unionin kansalaisena ilmaisen suuren tyytyväisyyteni saadessamme keskustella täällä näin kuuluisassa seurassa, johon kuuluu Olli Rehnin ja Carl Bildtin kaltaisia laajentumisprosessiin läheisesti osallistuvia henkilöitä. Keskustelemme Euroopan unionin laajentumisesta edelleen huolimatta niistä, jotka väittävät EU:n saavuttaneen rajansa, mitä tulee alueellisen kehityksen mahdollisuuksiin. Ainut hyvä uutinen, jonka voin näille lisälaajentumisen vastustajille kertoa, on se, että EU ei laajennu lainkaan vuonna 2009.

Haluaisin, että emme tarkastelisi EU:n laajentumisprosessia vain oikeudellisten lausekkeiden näkökulmasta. Toivoisin meidän näkevän sen myös historiallisena prosessina. Historia opettaa esimerkiksi, että Balkan oli 1900-luvulla monien konfliktien kehto. Jotkin niistä levisivät koko maanosaan, kuten ensimmäinen maailmansota, toiset taas, kuten 1990-luvun sota, olivat suppeampia mutta vaikuttivat myös muihin valtioihin jo pelkästään niiden aiheuttaman miljoonien ihmisten muuttoliikkeen takia. Tästä syystä Balkanin valtioiden hyväksyminen EU:n jäseniksi voisi mielestäni olla EU:n kaikkien aikojen tärkein panos maanosamme vakauden ja rauhan puolesta.

Carl Bildt puhui avoimista ovista, ja lopuksi pyytäisinkin teitä muistamaan, että on vielä muitakin valtioita, joita ei nyt käsiteltävässä asiakirjassa mainita mutta jotka unelmoivat EU:n jäsenyydestä.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Ensinnäkin olen pahoillani siitä, että juuri nyt emme voi maalata kovin ruusuista kuvaa Bosnia ja Hertsegovinan poliittisesta tilanteesta.

Maan poliittiset voimat pitävät edelleen uudistusprosessin halvaantuneena. Nämä kaksi tahoa eivät ole kyenneet luomaan yhteistä visiota, ja tämän seurauksena edistys on pysähtynyt.

Painotan jälleen kerran, kuinka tärkeää on rakentaa kestävä perustuslaillinen kehys, jotta tämä valtio ja sen instituutiot voivat työskennellä tehokkaammin. Näin ollen kehotan molempien tahojen poliittisia johtajia toimimaan tämän lähtökohdan saavuttamiseksi.

Lisäksi totean olevani hyvin tyytyväinen huomattessani, että Turkki on niin lähellä jäsen Madlenerin puolueen, Alankomaiden vapauspuolueen, sydäntä. Turkki on saavuttanut valtavia edistysaskeleita nimenomaan Euroopan unionin kanssa käymiensä neuvottelujen johdosta. Siksi odotin Alankomaiden vapauspuolueen osoittavan suurempaa tukea neuvotteluprosessille.

Lopuksi huomautan, että liittymisprosessin olisi oltava tulossuuntautunut ja saavutettujen tulosten eikä suinkaan liittymisajankohdan pitäisi ohjata sitä. Vasta kun ehdokasvaltiot ovat täyttäneet asetetut vaatimukset ja siten osoittaneet olevansa täysivaltaisen jäsenyyden arvoisia, voidaan alkaa keskustella liittymisestä.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, totesitte aivan oikein, että Lissabonin sopimuksen hyväksymisen ansiosta voimme aloittaa laajentumispolitiikassa uuden aikakauden, ja meidän on lähdettävä tähän uuteen prosessiin realistisesti ja haihattelematta: se on tämän päätöslauselman oleellinen sisältö.

Uusi prosessi ei kuitenkaan tarkoita etenemistä päätä pahkaa. Se olisi varmin tapa luoda väärinkäsityksiä ja jopa epäluuloa kansalaisten keskuudessa, ja myös varmin tapa herättää katteettomia odotuksia ehdokasvaltioissa ja rohkaista niitä pakenemaan retoristen ja kosmeettisten toimien taakse perusteellisiin uudistuksiin tähtäävien toimien sijasta. Meidän on oltava varovaisia niiden toimien, ehtojen ja arvojen suhteen, joista emme voi tinkiä, varsinkin yhteistyössä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Toisaalta on vahvistettava täysin selvästi, että kaikkien Länsi-Balkanin valtioiden, myös Kosovon, paikka on todella Euroopan unionissa ja että meidän on kannustettava niitä jatkamaan ja tehostamaan ponnistuksiaan.

Yhtäältä selvien vaatimusten esittäminen ja toisaalta vankka tuki laajentumisprosessin ulottamiselle käsittämään Länsi-Balkanin valtiot eivät ole keskenään ristiriidassa, aivan kuten kaikkien arvioiminen ansioiden perusteella ja viisumivapauden kaltaisten merkittävien aloitteiden toteuttaminen alueen kaikkien valtioiden hyväksi eivät ole ristiriidassa keskenään.

Haluan lopuksi sanoa muutaman sanan Turkista. Ennen kuin spekuloidimme Turkin liittymisprosessin hypoteettisella tuloksella suuntaan tai toiseen, huomautan vain komission todenneen toisena vuonna peräkkäin, ettei Ankaran pöytäkirjan suhteen ole edistytty ja että tämä on estänyt uusien neuvottelulukujen avaamisen.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, en voinut osallistua tämän keskustelun alkuun, koska Kroatiaasta vastaavana esittelijänä raportoin EU:n ja Kroatian parlamentaariseen sekavaliokunnalle.

Käytän tilaisuutta hyväkseni ja kiitän Carl Bildtiä ja Olli Rehniä heidän avustaan ainakin väliaikaisen ratkaisun aikaansaamisessa Slovenian ja Kroatian väliseen rajakiistaan. Tämä on hyvä esimerkki siitä, miten neuvoston, komission ja parlamentin yhteistyö voi auttaa valtioita voittamaan ongelmansa. Olen myös omalta osaltani edistänyt sitä, että sopimus on ratifioitu lähes yksimielisesti, ainakin Kroatiaassa.

Bosnia ja Hertsegovina huolestuttaa minua kuitenkin paljon enemmän. Kävin äskettäin Banja Lukassa ja Sarajevossa. Milorad Dodik teki kyllä tapaamisessamme eräitä myönnytyksiä ja esitti eräitä muutoksia, joihin hän voi suostua. Haluaisin kuitenkin tarttua Doris Packin juuri mainitsemaan ideaan. Miten saamme yhteyden nykyistä laajempiin väestönsiini? Bosniassa ollaan hyvin kiinnostuneita ratkaisemaan vaikutusmahdollisuuksien puute ja ristiriidat, jotka leimaavat monia politiikanaloja korkeimmalla tasolla. Meidän on löydettävä keino puhua kansalaisten kanssa suoraan, sillä toisin kuin William (The Earl of) Dartmouth taas kerran väitti, monet alueen kansalaisista eivät ole kiinnostuneet Euroopan unionin rahoista, vaan he haluavat siirtyä vihan ja sodan alueesta rauhan ja yhteisymmärryksen unioniin. Siitä Euroopan unionissa on kyse. Te ette halua ymmärtää sitä, ettekä koskaan tule sitä ymmärtämään. Sarajevon ja Banja Lukan asukkaat kuitenkin tietävät, mitä Euroopan unioni merkitsee, ja he ovat niitä, jotka tarvitsevat apuamme.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on tuotava Kroatia Euroopan unioniin ensi vuonna, tai ainakin saatettava liittymisneuvottelut päätökseen ja aloitettava ratifiointiprosessi. Kroatia on 20 vuoden ajan edennyt kohti Euroopan unionin jäsenyyttä ja vapautta. Sen tielle on asetettu keinotekoisia esteitä, ja olen kiitollinen puheenjohtajavaltio Ruotsille sen avusta niiden poistamisessa.

Kroatia on nyt ratifioinut sopimuksen Slovenian kanssa kahden kolmasosan enemmistöllä, ja meidän on tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että myös Slovenia täyttää velvoitteensa Euroopan unionia kohtaan. Tavoitejankohdaksi asetettu 2010 on myös tärkeä, koska siinä on kyse Euroopan unionin omasta uskottavuudesta.

Makedonian osalta toivon, että puheenjohtajavaltio Ruotsi onnistuu luomaan edellytykset liittymisneuvottelujen aloittamiselle ensi vuonna, jotta voimme vihdoinkin ratkaista myös tähän valtioon liittyvät kahdenväliset ongelmat. Toivon, että voimme muuttaa päätöslauselmatekstiä, jossa varsinkin yksipuolisesti asetetaan liikaa velvoitteita Makedonialle ja liian vähän sen naapureille. Kaikkien, myös Euroopan unioniin kuuluvien, on tehtävä osansa.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että sisällytämme Kosovon täysimittaisesti Thessalonikin prosessiin, ja nämä ovat merkittäviä kohtia Gabriele Albertinin päätöslauselmassa. Myös Kosovo tarvitsee jäsenyysmahdollisuuksia. Kehotan kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole tunnustaneet Kosovoa, tekemään sen, jotta poistamme kaikki oikeudelliset ja tekniset ongelmat ja jotta Kosovo voi osallistua täysimittaisesti integraatioprosessiin.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, huomaisin, että Bernd Posselt käyttää muiden jäsenten tavoin EJTm:stä nimitystä "Makedonia". Juuri nimitys "Makedonia" aiheuttaa kitkaa Euroopan unioniin kuuluvan Kreikan ja tämän ehdokasvaltion välillä. Olisin hyvin kiitollinen, jos parlamentin jäseniä kehoitettaisiin käyttämään tämän valtion varsinaista nimeä.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, vastaan lyhyesti lainaamalla kunnianarvoisaa kollegaani Daniel Cohn-Benditiä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmästä: "Makedonia on Makedonia on Makedonia". Olen täsmälleen samaa mieltä. Naapurimaan uhkailu ei ole koskaan avuksi.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, on vain yksi Makedonia, ja se kuuluu Kreikkaan, ja siksi näiden pelien on loputtava. Puhuessamme Euroopan parlamentissa meidän on käytettävä kaikkien hyväksymiä termejä, ja EJTM on hyväksytty "EJTM:nä" eikä "Makedoniana".

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Kiitän ensinnäkin Gabriele Albertinia hänen työstään tämän vaikean päätöslauselman parissa, joka käsittelee sitä, miten tuetaan näiden valtioiden edistymistä, jotka ovat eri vaiheissa valmisteluissaan Euroopan unionin jäsenyyskriteerien täyttämiseksi. Ymmärrän ja tuen Gabriele Albertinin halua selvittää perin pohjin Euroopan unionin laajentuminen Länsi-Balkanille, Islantiin ja Turkkiin ja näyttää sille vihreää valoa. Useimmat jätetyistä tarkistuksista osoittavat kuitenkin, että tämä on hyvin monitahoinen aihe. Kun Lissabonin sopimus on 1. joulukuuta tullut voimaan, meidän on analysoitava ja lisättävä unionin vastaanottokykyä. Ehdotan komissiolle, että se tekee analyysin Euroopan unionin vastaanottokyvystä, sillä ilman kansalaistemme tukea itse Euroopan unioni uhkaa muuttua tyhjäksi kuoreksi.

Kannatan myös näkemystä, jonka mukaan jäsenvaltion ei pitäisi asettaa ehdokasvaltiolle jäsenyysehtoja, joita on mahdoton täyttää. Kaikki kahdenväliset ongelmat on ratkaistava eurooppalaisen ymmärryksen ja yhteisten arvojen, historian ja kulttuurin jakamisen hengessä. Tässä yhteydessä kehotan kaikkia muistelevaan Balkanin niemimaan historiallisia tapahtumia ja sankareita.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, mielestäni Turkin etuja käsitellään Kyproksen tasavallan etuja haittaavalla tavalla. Olen tyytymätön siihen, että Kyproksen tasavaltaan liittyvät kysymykset jätetään taka-alalle; seikkoja, joista Turkki pitäisi tuomita, käytetään tänä päivänä Turkin aseman parantamiseen Euroopan unioniin liittymisen suhteen. Turkki sitoutui vuonna 2006 tunnustamaan Kyproksen tasavallan, panemaan toimeen Ankaran pöytäkirjan ja ratkaisemaan Kyproksen kysymyksen. Se ei ole tehnyt mitään. Päinvastoin, nyt neuvotteluja käytetään Turkin eduksi, ja kaiken kruunaa pyrkimys avata energiaa koskeva luku, mitä luonnollisesti pidetään Euroopan unionin omien etujen mukaisena. Ymmärrätte kuitenkin varmasti, että Kyproksen tasavallan on pienenä valtiona puolustettava etujaan ja vaadittava Turkille seuraamuksia, joista yksi on tietenkin näiden lukujen avaamisen estäminen.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun ryhmäni, vihreät, ei haluaisi asettaa Kroatian liittymiselle päivämäärää. Katsomme kokemuksen osoittaneen, että tämä ei ole ollut hyvä ajatus, vaan Kroatian olisi liityttävä jäseneksi, kun se täyttää kriteerit.

Toiseksi, jäsen Brok, Kööpenhaminan kriteerit ovat luonnollisesti voimassa. Ne ovat olemassa; meidän ei tarvitse toistaa niitä toistamasta päästyämme. Pidämme kiinni Euroopan unionin tekemistä liittymistä koskevista sopimuksista ja Kööpenhaminan kriteereistä. Liittymisprosessin tavoitteena on itse liittyminen.

Turkista puhuttaessa emme saa unohtaa myös Turkin saavuttamaa hämmästyttävää edistystä aloilla, joilla muutama vuosi sitten emme olisi pitäneet sitä mahdollisena. Tämä on liittymisprosessin selvä menestys, jota emme saa unohtaa.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä omistautuneesta työstänne Euroopan unionin laajentumisen hyväksi. Euroopan unionilla on kahden viime vuoden aikana ollut voimakas vaikutus Länsi-Balkanin demokraattiseen muutokseen ja taloudellisen sääntelyn purkamiseen. Eräiden Länsi-Balkanin valtioiden viisumivapaus ja EJTM:n liittymisneuvottelujen aloittaminen ovat merkki edistyksestä, josta Euroopan unionin kansalaiset hyötyvät sekä EU:n kanssa tehtävän oikeudellisen ja poliisiyhteistyön muodossa että taloudellisesti.

Uskon, että nykyisenä talouskriisin aikana EU:n laajentumisprosessi tarjoaa ratkaisun Euroopan unionin talouden elvyttämiseksi. Emme kuitenkaan saa unohtaa Euroopan unionin Länsi-Balkanin alueen eri valtioille tarjoamien epäoikeudenmukaisten etujen aiheuttamia haittavaikutuksia. Komission on myös tutkittava tarkasti Moldovan sisällyttämistä Länsi-Balkanin valtioihin, sillä naapurivaltioille tarpeellisten uudistusten toteuttamiseksi tarjotun avun on jatkuttava oikeudenmukaisesti. Moldova on mahdollinen ehdokasvaltio, joka on valmis mukautumaan Euroopan unionin linjaan osana poliittista ja taloudellista yhdentymisprosessia.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Euroopan unionilla on nyt perustuslaki – Lissabonin sopimus – presidentti ja ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. Näin ollen voimme omaksua uuden näkökulman käsitellessämme uutta laajentumisprosessia, joka käsittää Länsi-Balkanin valtiot ja Islannin sekä erityisesti Turkin.

Tiedän, että monet Euroopan unionissa epäröivät sitoutua uuteen laajentumisprosessiin, mutta esimerkiksi Romanian ja Bulgarian kokemukset osoittavat, että EU:n jäsenyys on ollut vahvin väline asioiden muuttamiseksi parempaan suuntaan näissä maissa.

Meidän on luonnollisesti tarkasteltava hyvin kriittisesti kaikissa näissä Euroopan unionin jäsenyyttä haluavissa valtioissa tapahtuvia prosesseja. Meidän on keskityttävä ennen muuta demokraattisten poliittisten järjestelmien vakauteen ja toimivuuteen. Meillä on kuitenkin asianmukaiset välineet seurataksemme liittymisehtojen noudattamista. Nykyistä selvempien jäsenysmahdollisuuksien tarjoaminen näille valtioille olisi vakauttava tekijä ja toimisi ehdokasvaltioiden sisäisen edistyksen katalysaattorina.

György Schöpflin (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä mahdollisuudesta esittää eräitä ajatuksia. Laajentumista on perustellusti kutsuttu yhdeksi Euroopan unionin onnistuneimmista politiikoista; monet meistä ovat tässä keskustelussa todenneet tämän. Ajatus siitä, että Euroopan unionin keskeisten arvojen – demokratian, ihmisoikeuksien ja yhteisvastuun – olisi katettava kaikki Euroopan valtiot, on ollut ja tulee olemaan Euroopan unionin identiteetin ydin.

Nykyinen Euroopan unioni rakennettiin siitä lähtökohdasta, että yhdentymisen avulla Euroopan valtiot hyväksyvät vähitellen konfliktien rauhanomaisen ratkaisun, mutta tätä prosessia ei saatu aikaan ilman ponnisteluja. Liittyvien valtioiden on läpikäytävä perusteellinen muutos täyttääkseen EU:n jäsenyyden edellytykset. On korostettava, että tämä prosessi on vapaaehtoinen. Mitään valtiota ei pakoteta liittymään, mutta EU:hun liittymiseksi on täytettävä tietyt ehdot.

Samalla, juuri koska ehtojen täyttäminen edellyttää suuria ponnistuksia, liittyviä valtioita on kannustettava toteuttamaan ne, eikä se pelkästään riitä. EU:n jäsenyyteen liittyvät velvoitteet on myös siirrettävä paperilta käytäntöön. Ilman täytäntöönpanoa prosessi on merkityksetön.

Tämä on se viesti, joka Gabriele Albertinin päätöslauselmalla lähetetään EU:n jäsenyyttä hakeville ehdokasvaltioille. EU on valmis hyväksymään Länsi-Balkanin valtiot ja Turkin täysivaltaisiksi jäseniksi, mutta niiden tehtävänä on täyttää EU:n asettamat ehdot.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, yritän puhua lyhyesti.

Ensinnäkin, sikäli kuin tämä on puheenjohtajavaltion kannalta sopivaa, yhdyn niihin jäseniin, jotka ovat ylistäneet komission jäsenen Olli Rehnin viiden viime vuoden aikana tekemää työtä. Paljon on saatu aikaan. Seuraajanne kannalta saattaa olla hyvä, että jotakin tehtävää on vielä jäljellä, mutta paljon on jo tehty.

Ilmaisen myös kiitollisuutemme siitä laajasta tuesta laajentumispoliitikalle, jonka kaikkien suurimpien poliittisten ryhmien edustajat ovat keskustelussa ilmaisseet. Uskon, että tämä antaa voimaa.

(William (The Earl of) Dartmouthin välihuomautus: "Kuuntelitteko te keskustelua?")

Kuuntelin keskustelua. Te ette kuulu suurimpiin ryhmiin. Olen pahoillani.

Muun muassa Adrian Severin mainitsi, että tämä on prosessi, joka meidän on ankkuroitava kansalaisten sydämiin ja mieliin. Olen tästä samaa mieltä, mutta meidän on myös oivallettava, että se edellyttää meiltä jokaiselta päättäväistä poliittista johtajuutta. Tarkasteltaessa unionimme historiaa on helppo nähdä, että Euroopan yhdentymisen historiassa on tapahtunut hyvin vähän jonkin äkillisen kansanliikkeen tai yleisen mielipiteen vaatimusten vuoksi.

Lähes kaikki on saavutettu näkemystä osoittavan ja kaukonäköisen, usein myös vaikean ja vaativan poliittisen johtajuuden ansiosta, mutta olemme myös myöhemmin saaneet kansalaisten tuen sille, mitä teemme.

Kerroin, että olin maani pääministeri, kun liityimme Euroopan unioniin. Kävimme hyvin kovan kansanäänestyskampanjan. Voitimme sen niukasti. Yleinen mielipide oli hyvän aikaa Euroopan unionia vastaan. Jos katsoo mielipidemittauksia, olemme nyt yksi euromyönteisimmistä valtioista Euroopassa. Minä otin kantaakseni poliittisen johtajuuden sen saavuttamiseksi. Se ei tapahdu itsestään.

Haluan myös todeta, että siirtyessämme Euroopan vaikeammille alueille sovittelu ei ole helppoa. Se edellyttää paljon kyseistä johtajuutta, eikä kaikissa Euroopan osissa ole vielä täysin saavutettu sovintoa.

Monet puhujat mainitsivat perustellusti Länsi-Balkanin. Vakuutan teille, että olemme tietoisia Kosovon kysymyksistä ja tarpeesta edetä niissä ottaen samalla huomioon myös eräitä unionin sisäisiä kysymyksiä.

Monet, muun muassa Doris Pack ja Hannes Swoboda, ottivat esiin Bosnian, ja haluan esittää siitä pari huomiota. Olen käyttänyt tänä vuonna neljä kokonaista päivää keskustellen Bosnian poliittisen johdon kanssa ja yrittänyt saada heitä etenemään ja kertoa heille jälkeen jäämisen vaaroista, kun alueen muut valtiot edistyvät. Olen luultavasti tehnyt liikaakin, koska loppujen lopuksi, kuten Doris Pack sanoi, heidän on tehtävä tämä itse. Se on heidän maansa, ei meidän, mutta meillä on myös velvollisuus kertoa heille, että elleivät he

toimi, alueen muut valtiot siirtyvät eteenpäin, eikä se ole hyväksi heidän maalleen. Tämä on se, mitä olemme yrittäneet ja jossain määrin yhä yritämme tehdä.

Laajentumisprosessimme perustuu, kuten kaikki ovat todenneet, suorituksiin. Se edellyttää uudistuksia. Se edellyttää sovittelua. Ja tämä koskee aivan jokaista. Se koski kerran Ruotsia, ja me onnistuimme siinä. Se koskee aivan jokaista.

Mitä tulee siihen herraan, joka halusi osallistua keskusteluun, huomasin, että monilla – lähinnä äärioikeistoa edustavilla – herroilla oli lievästi sanottuna varauksia Turkin suhteen. Jos ymmärsin heidän argumenttinsa oikein, se koski sitä, että Turkki on liian suuri, liian monimutkainen ja liian islamilainen.

Jos luette perustamissopimuksen 49 artiklan, johon meidän on politiikkamme perustettava, siinä ei tehdä poikkeuksia suurten valtioiden osalta, siinä ei tehdä poikkeuksia monimutkaisten tapausten osalta, eikä se sisällä mitään uskonnollisia kriteerejä.

(Suosionosoituksia keskeltä ja vasemmalta)

Joten sen mukaan meidän on toimittava. Kuuntelin liikuttavia sanoja kristillisestä perinnöstä, ja niissä on paljon perää. Katoliset ja kreikkalaiskatoliset tai protestantit ja anglikaanit saattavat tulkita tämän hyvin eri tavoin, mutta minä varoittaisin määrittelemästä juutalaista perintöä Euroopan ulkopuolelle. Juutalaiset eivät ole kristittyjä, mutta myös he ovat kaikkine historiamme ongelmiseen osa mennyttä, nykyistä ja tulevaa Eurooppaa.

Väitän myös, että yhtä lailla olisi virhe sulkea islaminuskoiset kansalaiset, asuvat he nykyisissä jäsenvaltioissa, Bosniassa, jossain muualla tai Turkissa, perustamissopimuksen 49 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle. Se olisi mielestäni virhe.

(Suosionosoituksia keskeltä ja vasemmalta)

Kuuntelin hyvin kiinnostuneena Kreikkaa edustavan Maria Eleni Koppan huomioita sekä Länsi-Balkanin haasteista että sovittelusta Turkin kanssa, ja olen pannut merkille pääministeri Papandreoun viimeaikaiset toimet ja lausunnot.

Lopuksi haluaisin ottaa esiin eräitä lempiaiheitani. Kuten tässä keskustelussa joskus tapahtuu, joku mainitsi kysymyksen vastaanottokyvystä – että me yksinkertaisesti emme voi ottaa vastaan liian monia valtioita. Minä en pidä tästä englanninkielisestä sanasta ("absorption capacity"). En näe asiaa siten, että Euroopan unioni "absorboi" valtioita. En usko, että olemme absorboineet Yhdistyneen kuningaskunnan. En ole varma, haluaako Ranska tulla absorboiduksi. Ja toivon, ettei Ruotsia koskaan absorboida.

Näen asian niin, että unionimme rikastuttaa siihen liittyviä valtioita, enkä vielä ole nähnyt laajentumista, joka olisi tehnyt unionistamme heikomman. Joka ainut laajentuminen, vaikka ne ovat olleet vaikeita, on tehnyt unionistamme vahvemman, rikkaamman ja kunnianhimoisemman, ja ainakaan minä en kuulu niihin, jotka uskovat historian saavuttaneen päätepisteensä. 49 artikla pätee edelleen.

Lopuksi, eräs herra mainitsi, että on muitakin valtioita, joista me emme ole keskustelleet. Se on totta. 49 artikla koskee jokaista Euroopan valtiota, myös niitä, joita ei tämänpäiväisessä keskustelussa ole vielä mainittu.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä hyvin vilkkaasta ja laajasta keskustelusta Euroopan laajentumisesta ja meidän strategiastamme nyt, ensi vuonna ja lähitulevaisuudessa. Tämä keskustelu on noudattanut Euroopan parlamentin parasta demokraattista perinnettä, ja olen kiitollinen laajasta yleisestä tuestanne huolellisesti harjoittamallemme laajentumispolitiikalle.

Olette perustellusti korostaneet, kuinka tärkeää EU:n laajentumisessa on samanaikaisesti sitoutua ja asettaa ehtoja. Olen samaa mieltä ja painotan, että on ehdottoman tärkeää olla samanaikaisesti sekä reilu että tiukka.

Meidän on oltava reiluja ja kunnioitettava sitoumuksia, joita olemme antaneet lujitetun laajentumisohjelman kattamille Kaakkois-Euroopan maille eli Länsi-Balkanin valtioille ja Turkille. Samanaikaisesti voimme olla yhtä tiukkoja kuin reiluja, ja meidän on sovellettava tiukkoja ehtoja toiminnassamme näiden ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden kanssa.

Nämä asiat toimivat vain yhdessä, ja tämä on itse asiassa paras resepti uudistusten ja demokraattisten ja taloudellisten muutosten edistämiseksi Kaakkois-Euroopassa. Se on myös paras resepti vakauden lujittamiseksi Länsi-Balkanilla ja perusvapauksia laajentavien uudistusten edistämiseksi Turkissa.

Hélène Flautre on mielestäni oikeassa siinä, että jo lähtökohtaisesti ei voi olla houkuttelevampaa vastuualuetta kuin laajentuminen. Olen kuitenkin – uskokaa tai älkää – kohtuuden mies, ja uskon, että kiinnostavuuden ja kiehtovuuden kestämisessäkin on rajansa. Ja kuten Carl pyysi, seuraajalleni, seuraavalle komissiolle ja tälle parlamentille jätetään myös hieman työtä.

Oli miten oli, on ollut suurenmoista työskennellä kanssanne. Olemme yhdessä saaneet jotain aikaan. Muistakaamme, että EU:n laajentuminen on ollut tärkeä tekijä siinä, että tämän päivän Eurooppa on ehjä ja vapaa. Pitäkäämme se sellaisena ja viekäämme Kaakkois-Euroopassa tekemämme työ päätökseen.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti osallistuu laajentumisprosessin arviointiin. Tämä prosessi on ollut Euroopan unionille suuri menestys ja tuonut rauhaa ja vakautta. Tämä huomioon ottaen meidän on muistettava, että Länsi-Balkanin valtiot kuuluvat maantieteellisesti, kulttuurisesti ja historiallisesti Eurooppaan. Päätöslauselmassa mainituista mahdollisista ehdokasvaltioista haluan korostaa Serbian menestyksellisiä ponnisteluja ja sen saavuttamaa konkreettista edistystä. Serbia on pannut yksipuolisesti täytäntöön EU:n kanssa allekirjoittamansa väliaikaisen kauppasopimuksen ja osoittanut näin, että se on päättänyt tulla lähemmäksi Euroopan unionia huolimatta maan poliittisista ja taloudellisista vaikeuksista. Euroopan parlamentin on kannustettava Serbiaa jatkamaan matkaansa kohti EU:ta. Tässä yhteydessä meidän on pyydettävä neuvostoa ja komissiota osoittamaan avoimuutta ja jatkamaan neuvotteluja Serbian kanssa rakentavasti. Katson, että edistyminen prosessissa Serbian integroimiseksi Euroopan unioniin ei saa riippua Kosovon itsenäisyyden tunnustamisesta.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Turkin vastustaminen on hyvin tärkeä kysymys, josta keskustellaan laajentumisen yhteydessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa joulukuussa. Me kannatamme täysmittaista yhdyntymistä, sillä tämä tavoite on uudistuksia ja politiikan muuttamista tärkeissä kysymyksissä eteenpäin ajava voima. Huomautamme, että Turkki ei edelleenkään ole täyttänyt sopimusvelvoitteitaan EU:ta ja kaikkia jäsenvaltioita kohti. Sen on alettava noudattaa sitoumuksiaan välittömästi, muutoin se ei selviä kunnialla joulukuussa tehtävästä arvioinnista. Sitoumukset, joiden perusteella sitä arvioidaan, sekä niiden aikataulu sisältyvät joulukuussa 2006 tehtyihin päätelmiin. Niihin sisältyy lisäpöytäkirjan täytäntöönpano, Kyproksen tasavallan tunnustaminen ja kahdenvälisen suhteiden parantaminen sen kanssa sekä rakentava suhtautuminen Kyproksen kysymyksen ratkaisuun tähtäävään menettelyyn. On absurdia, että samalla kun Turkki pyrkii alueen yhdyntymiseen ja saamaan sillä johtavan roolin, se rikkoo edelleen kansainvälistä oikeutta ja EU:n perusperiaatteita pitämällä miehitysjoukkoja EU:n jäsenvaltiossa. Lopuksi, energiaa koskevaa neuvottelulukua ei voida avata niin kauan kuin Turkki estää Kyproksen tasavaltaa käyttämästä suvereenia oikeuksiaan yksinomaisella talousvyöhykkeellään.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) EU on kuin rakenteilla oleva talo, ja sen vuoksi sen laajentumisen pysäyttäminen olisi vastoin juuri sitä periaatetta, jolle se perustuu. EU:n perustamissopimuksen 49 artikla kuuluu: ”Jokainen Euroopan valtio – voi hakea unionin jäsenyyttä.” Juuri tästä syystä Länsi-Balkania, Turkkiä ja Islantia koskeva laajentumisstrategia saa osakseen yhä enemmän huomiota osana toimintaamme. Tuen varauksetta tätä suurta mielenkiintoa. Kroatialla, Turkilla ja entisellä Jugoslavian tasavallalla Makedoniassa on ehdokasvaltion asema, koska ne ovat lähteneet liittymiseen johtavalle tielle vastuullisesti. Islanti, Montenegro ja Albania ovat hakeneet jäsenyyttä, ja komissio arvioi parhaillaan kahta ensiksi mainittua. Edelleen on tuki ongelmia, jotka on ratkaistava, kuten korruptio, rikollisuus ja tiedotusvälineiden vapaus. Viisumivapausjärjestelmän käyttöönotto Serbiassa, Montenegrossa ja entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa 19. joulukuuta lähtien antaa prosessille merkittävän sysäyksen. Muistutan kuitenkin, että laajentumisesta keskustellessamme meidän on tarkasteltava myös Moldovan tasavaltaa, joka on parhaillaan poliittisesti hyvin tärkeässä vaiheessa lähtemässä tielle kohti demokratiaa ja EU:n jäsenyyttä. Tätä silmälläpitäen

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

meidän on tuettava Moldovan tasavaltaa koskevan Euroopan unionin strategian 2007–2013 tavoitteiden täytäntöönpanoa molempien osapuolten toivomien tulosten saavuttamiseksi.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin esittää kolme huomiota. Ensinnäkin olen iloinen siitä, että ulkoministeri Carl Bildt viittasi Gabriele Albertinin päätöslauselman tärkeimpään viestiin – siihen, että EU on edelleen vahvasti sitoutunut laajentumispolitiikkaan ja pitää sitä yhtenä EU:n menestyksellisimmistä politiikoista. Tämä on paljolti komission jäsenen Olli Rehnin erinomaisen työn ansiota. Toinen tärkeä viesti on se, että oikeusvaltioperiaatetta pidetään demokraattisen edistyksen avainperiaatteena ja yhtenä uusien laajentumisten tärkeimpänä ehtona. Meidän on myös edelleen tehtävä selväksi, kuinka tärkeitä Kööpenhaminan kriteerit ovat. Kolmas huomio: Ehdotan painokkaasti, että liittymisneuvottelujen aloittamisesta Makedonian kanssa päätetään Eurooppa-neuvoston joulukuun kokouksessa komission suosituksen mukaisesti.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (EN) Islanti on jo aktiivinen ja pitkäaikainen kumppani Euroopan laajemmassa yhdentymisprosessissa. Islanti tekee läheistä yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden kanssa Naton perustajajäsenenä sekä Euroopan neuvoston, ETYJ:n ja Schengen-yhteistyön jäsenenä. On myös arvioitu, että Islanti on jo hyväksynyt noin 60 prosenttia valtavasta yhteisön säännöstöstä. Tästä näkökulmasta Islannin hakemus EU:n jäseneksi on looginen askel.

Minun mielestäni Islannilla on aina ollut eurooppalainen kutsumus, ja Islannin jäsenyyden toteutuessa siitä hyötyvät molemmat osapuolet. Me otamme jo oppia Islannin kokemuksista kalavarojen kestävästä hoidosta, geotermisen energian käytöstä ja ilmastonmuutoksen torjuntatoimista. Islanti on osoittanut päättäväisyytensä liittyä unioniin palauttamalla komission kyselylomakkeen vastaukset hyvissä ajoin ennen määräaika, ja odotan kiinnostuneena joulukuun puolivälissä huippukokouksessa tehtävää arviointia. Jos kaikki edellytykset täyttyvät ja omien ansioiden periaatetta noudatetaan, toivon, että Islannin liittyminen voidaan kytkeä Kroatian liittymiseen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Nyt tarvitaan eriytettyä lähestymistapaa laajentumisstrategiaan. Islanti on eurooppalainen valtio, joka on valmis EU:n jäsenyyteen, mutta Balkanin valtiot Kroatiaa lukuun ottamatta eivät ole läheskään valmiita. Ratkaisemattomia ongelmia on vaikea käsitellä liittymisen jälkeen, ja ne pysyvät ratkaisemattomina vuosia. Tästä syystä Balkanin valtioiden valmiudesta EU:n jäseniksi ei saa olla pienintäkään epäilystä, ja niiden palkkojen ja sosiaalisten olojen on vastattava Euroopan unionin keskiarvoa. Vuosien ajan Turkin edistymiskertomukset ovat olleet yksi pitkä ongelmien luettelo. Jos Turkki olisi auto, se olisi kauan sitten hylätty katsastuksessa. On totta, että tämä valtio ei kuulu Eurooppaan maantieteellisesti eikä henkisesti tai kulttuurisesti. Tämä ilmenee selvästi sen ihmisoikeuksia ja sananvapautta koskevasta jatkuvasta piittaamattomuudesta, jota kurdeja koskeva suunnitelma ei kykene peittämään, sekä Kyprokseen kysymyksestä. Mutta ehkä myös EU haluaa poiketa ihmisoikeusnormeistaan. Tämä on ainoa selitys sen polvistumiselle Benešin asetusten edessä. Turkki pitää itseään turkkilaisten kansojen ylimpänä valtana. Näin ollen Turkin liittyminen vain lisäisi EU:n ongelmia, kuten maan toiminta on useaan otteeseen tehnyt selväksi. Myönteiset näkökohdat, kuten energiavarmuuden paraneminen, voidaan saavuttaa myös etuoikeutetun kumppanuuden keinoin. Meidän on korkea aika alkaa puhua vilpittömästi ja selvästi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Unkarilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä ja siten Länsi-Balkanin alueen naapurivaltion edustajana kannatan vilpittömästi Länsi-Balkanin valtioiden liittymistä EU:hun. Tärkeä askel tällä alalla on ollut Euroopan komission toteuttama aloite, jolla Serbialle, Makedonialle ja Montenegrolle myönnetään viisumivapaus 1. tammikuuta 2010 lähtien. Euroopan parlamentin ehdotus viisumivapauden myöntämisestä jo 19. joulukuuta lähtien olisi kuitenkin symbolisesti merkittävä, ja siitä olisi myös käytännön hyötyä.

Euroopan unioni voisi tuskin antaa Vojvodinan alueella Serbiassa asuville unkarilaisille, joilla on runsaasti yhteyksiä Unkariin, parempaa joululahjaa kuin viisumivapaan matkustusoikeuden, joka auttaa rajan molemmin puolin asuvia perheitä ja ystäviä. Luotan siihen, että jäsenvaltiot siunaavat tämän päätöksen vielä tässä kuussa.

Viisumivapaus on myönteinen vastaus Länsi-Balkanin valtioiden aidolle ponnisteluille kohti Euroopan unionin jäsenyyttä. Serbia on viime aikoina saavuttanut erityisen merkittävää edistystä. Jopa komission äskettäin julkaisemassa raportissa todetaan, että pääministeri Mirko Cvetkovićin uusi hallitus on aloittanut menestyksekkään korruption torjunnan, puhumattakaan vähemmistöjen oikeuksien alalla saavutetusta äärimmäisen merkittävästä edistyksestä. Serbian parlamentti on hyväksynyt lain kansallisista neuvostoista. Rohkaisevien alustavien keskustelujen jälkeen Serbian parlamentti tekee päätöksen Vojvodinan asemasta ensi viikolla. Monista myönteisistä kehityssuuntauksista huolimatta on jatkettava ponnistuksia etniisiin

tekijöihin perustuvien väkivaltarikosten ja Vojvodinan unkarilaisten jatkuvasti lisääntyvien pahoinpitelyjen kitkemiseksi kokonaan.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Kiitän Gabriele Albertinia Euroopan komission laajentumisstrategiaa koskevasta päätöslauselmasta. Olen luonnollisesti samaa mieltä siitä, että ehdokasvaltioiden on jatkettava uudistusprosessia. Ponnistuksissa olisi keskityttävä varmistamaan oikeusvaltioperiaate ja etnisten vähemmistöjen tasavertainen kohtelu sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta. Turkin poliittista tilannetta koskevassa arvioinnissa, joka käsittää myös suunnitellut tai jo toteutetut uudistukset, toistetaan säännöllisesti annettavaan kertomukseen sisältyvä komission arvio. Kööpenhaminan poliittisten kriteerien täyttämiseksi tapahtuu selvää edistystä, mutta valitettavasti kansalaisten vapauksissa käsitteen laajassa merkityksessä on vielä paljon tehtävää. Kaikkein tärkeintä on kuitenkin, että kahdenväliset kiistat ratkaistaan osapuolten osallistumisen avulla. Näiden asioiden ei sinänsä pitäisi olla liittymisen esteitä, mutta EU:n olisi pyrittävä siihen, että ne ratkaistaan ennen liittymistä. Euroopan parlamentin olisi oltava puolueeton tarkkailija, koska me haluaisimme neuvottelujen johtavan sopimukseen, joka helpottaisi Turkin liittymistä EU:n jäseneksi. Euroopan unioniin vuonna 2004 liittyneen Puolan kansalaisena tiedän, että laajentumisstrategia on yksi EU:n politiikan tehokkaimpia aloja. On ehdottoman tärkeää noudattaa annettuja sitoumuksia, ja tämä koskee myös Euroopan unionia. Liittymisneuvottelujen tavoitteena on täysivaltainen jäsenyys, ja sen vuoksi tiukkojen mutta selvien ehtojen täyttämisen olisi myös oltava tämän tavoitteen saavuttamisen perusedellytys. Tämä koskee kaikkia valtioita, myös Turkia.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Tulevista laajentumisista antamamme päätöslauselman on heijastettava Euroopan vallitsevaa mielipidettä. Meidän on vältettävä aiempien virheiden toistamista ja rakennettava Eurooppaa sen kansalaisten kanssa. Edessä oleviin päätöksiin liittyy runsaasti sitoumuksia, ja ne on valmisteltava ja selitettävä hyvin, jotta Euroopan unionin kansalaisten enemmistö voi tukea niitä. Kansalaisia edustavan Euroopan parlamentin on valvottava tätä erityisen tarkasti.

Hätiköinti olisi pahin mahdollinen toimintatapa, ja se voisi viedä meidät takaisin institutionaaliseen epävakauteen, vaikka Euroopan unioni on juuri jättämässä sen taakseen Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä. Nyt meidän on kokeiltava Lissabonin sopimuksesta johtuvaa uutta institutionaalista mekanismia, rakennettava poliittista Eurooppaa ja lujitettava toimintalinjoja, joita kansalaiset haluavat työllisyyden, talouden elvyttämisen, ilmastonmuutoksen torjunnan, energiavarmuuden ja yhteisen puolustuksen suhteen.

Emme saa pyörtää ensisijaisia tavoitteita, vaan meidän on pikemmin lisättävä yhteisön politiikan johdonmukaisuutta ja tehokkuutta, ennen kuin tähtäämme uusiin EU:n laajentumisiin. Lopuksi, vastustan yhä Turkin liittymistä Euroopan unioniin ja toivon edelleen, että sen kanssa luodaan etuoikeutettu kumppanuus Välimeren unionin puitteissa.

13. Naisiin kohdistuvan väkivallan poistaminen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Eva-Britt Svenssonin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevasta päivästä (O-0096/2009 – B7-0220/2009),

– Eva-Britt Svenssonin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevasta päivästä (O-0096/2009 – B7-0220/2009).

Muistutan, että tänään on kansainvälinen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskeva päivä, ja pidämme tätä mahdollisuutta käydä tämä keskustelu erityisen tärkeänä.

Eva-Britt Svensson, laatiija. – (SV) Arvoisa puhemies, tänään on marraskuun 25. päivä, ja se on YK:n kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän perustamisen kymmenvuotispäivä. Koko aikuisen elämäni olen ollut poliittisesti aktiivinen naisjärjestöissä ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvissa verkostoissa. Olen työssäni käyttänyt uskoakseni kaikkia mahdollisia sanoja tilannetta kuvaillakseni. Olen käyttänyt hyvin paljon sanoja – me olemme yhdessä tehneet niin tässä taistelussa. Nyt minusta tuntuu, että meidän täytyy todella saada aikaan konkreettisia toimia.

Tämäntyyppinen väkivalta riistää naisilta heidän ihmisoikeutensa. Se vaikuttaa naisten jokapäiväiseen elämään ja määrää sitä. Tällainen väkivalta ohjailee naisten ja nuorten tyttöjen elämää ja elämäntilanteita.

On meidän kaikkien vastuulla murtaa hiljaisuus ja tehdä sekä parlamentissa että sen ulkopuolella yhteistyötä kaikkien voimien kanssa tämän väkivallan poistamiseksi lopullisesti. Se käsittää parisuhdeväkivallan, seksuaalisen häirinnän, fyysisen ja henkisen väkivallan, raiskaukset, murhat, seksiorjakaupan ja naisten sukuelinten silpomisen. Sotien ja aseellisten selkkausten sekä konfliktin jälkeisen jälleenrakentamisen aikana naiset altistuvat entistä enemmän väkivallalle sekä yksilöinä että yhteisönä.

Jotkut väittävät, että parisuhdeväkivalta on yksityinen, perheen sisäinen asia. Tämä ei pidä paikkaansa. Se on rakenteellista väkivaltaa ja yhteiskunnallinen kysymys. Yhteiskunnan on otettava vastuu tämän väkivallan lopettamisesta.

Se on rakenteellinen ja laajalle levinnyt ongelma kaikilla alueilla, kaikissa maissa ja kaikissa maanosissa. Kaikkien sukupuoleen perustuvan väkivallan muotojen lopettaminen on tasa-arvoisen yhteiskunnan peruselementti. Miesten naisiin kohdistama väkivalta on mielestäni selvä merkki miesten ja naisten välisestä eriarvoisesta valtasuhteesta. Samalla se auttaa säilyttämään tällaista valtajärjestystä. Työn miesten naisiin ja lapsiin kohdistaman väkivallan lopettamiseksi on pohjauduttava sen oivaltamiseen, että siinä on kyse vallasta, hallinnasta, sukupuolta ja seksuaalisuutta koskevista käsityksistä ja yhteiskunnallisesta rakenteesta, jossa miehiä pidetään naisia ylempinä. Miesten naisiin kohdistama väkivalta on selvä merkki miesten ja naisten välisestä eriarvoisesta valtasuhteesta.

Tämä on kansanterveydellinen ongelma. Tämä on yhteiskunnallinen ongelma, joka – kaikesta inhimillisestä kärsimyksestä puhumatta – aiheuttaa yhteiskunnalle valtavia kustannuksia. Ennen muuta se on kuitenkin tasa-arvo-ongelma. Sen vuoksi meidän on puututtava naisiin kohdistuvan väkivallan ongelmaan tasa-arvonäkökulmasta. Se merkitsee myös sitä, että EU:lla on valtuudet ryhtyä toimiin, ja juuri näitä EU:n toimenpiteitä minä ja kollegani naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa vaadimme.

EU:lla on Daphne-ohjelma, jolla annetaan jonkin verran taloudellista tukea erilaisille väkivaltaa torjuville aloitteille. Tämä on hyvä ja tarpeellinen seikka, mutta se ei läheskään riitä. Sen vuoksi parlamentin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta kysyy komissiolta ja neuvostolta, onko suunnitteilla, että jäsenvaltiot laativat kansallisia toimintasuunnitelmia naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Suunnitteleeko komissio tekevänsä ehdotuksia johdonmukaisempaa EU:n strategiaa koskevista suuntaviivoista, ja aikooko neuvosto tukea tätä? Nykyiset perustamissopimuksen määräykset sisältävät veloitteen työskennellä naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseksi.

Milloin komissio aikoo järjestää naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan eurooppalaisen teemavuoden? Parlamentti on toistuvasti vaatinut sitä jo vuodesta 1997 lähtien. Nyt olisi jo aika!

Åsa Torstensson, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan kunnianarvoisa puheenjohtaja on nostanut esiin vakavan ja polttavan kysymyksen. Aivan aluksi haluan todeta aivan selvästi, että naisiin kohdistuvalla väkivallalla ei ole sijaa sivistyneessä yhteiskunnassa.

Tänä vuonna on kulunut kymmenen vuotta Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmasta, jolla marraskuun 25. päivä nimettiin kansainväliseksi naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevaksi päiväksi. Tänään ajattelemme niitä lukemattomia naisia ja tyttöjä, jotka kärsivät väkivallasta sotien ja aseellisten selkkausten runtelemilla alueilla. Olemme tietoisia naisia kaikkialla maailmassa koettelevista kärsimyksistä, raiskauksista, väkivallasta, häirinnästä ja vahingollisista perinnesidonnaisista käytännöistä. Ilmaisemme solidaarisuutemme pakkoavioliittojen ja kunniarikosten muodossa harjoitettavan väkivallan, joka voi käsittää mitä tahansa naisten sukuelinten silpomisesta murhiin, uhreille. Olemme tietoisia siitä huolestuttavasta laajuudesta, jossa erilaista väkivaltaa naisiin Euroopassa päivittäin kohdistetaan.

Naisiin kohdistuva väkivalta on ongelma, joka liittyy hyvin moniin eri politiikan aloihin. Se todetaan selvästi naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevassa päätöslauselmaesityksessä, josta huomenna äänestätte. Naisiin kohdistuvassa väkivallassa ei ole kyse vain rikollisuudesta ja naisiin kohdistuvasta vääryydestä, vaan myös miehistä väkivallan harjoittajina, ja tämä on tasa-arvokysymys. Paras strategia tämän väkivallan torjumiseksi on omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa ja työskennellä naisiin kohdistuvan väkivallan laajan määritelmän pohjalta.

Kaikessa neuvoston työskentelyssä tasa-arvon edistämiseksi sitä ohjaa tasa-arvon politiikkaan sisällyttämisen periaate. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti neuvoston tulee edistää miesten ja naisten tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan.

Neuvosto on tuonut naisiin kohdistuvan väkivallan ongelman esiin useaan otteeseen ja useissa eri yhteyksissä. Aloitan eräällä myönteisellä seikalla. Yksi tähän asti onnistuneimmista esimerkeistä tasa-arvon sisällyttämisestä

EU:n politiikkaan on naisia ja aseellisia selkkauksia koskeva ala, jolla alkaa hahmottua entistä laaja-alaisempi politiikka naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi.

Neuvoston toimintakyky tällä alalla rajoittuu luonnollisesti perustamissopimuksessa annettuihin valtuuksiin, ja jäsenvaltiot vastaavat niiden toimivaltaan kuuluvista kysymyksistä, etenkin oikeus- ja sisäasioista sekä terveysasioista.

Jäsenvaltioilla on oikeus laatia omat suunnitelmansa naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, mutta nekin hyötyvät yhteistyöstä. Toimenpiteitä toteutetaan kuitenkin myös Euroopan unionin tasolla. Sukupuoleen perustuvan väkivallan ja ihmiskaupan poistaminen on yksi komission vuosiksi 2006–2010 laatiman naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman kuudesta keskeisestä toiminta-alueesta. Tällä alalla komissio auttaa jäsenvaltioita tuottamaan vertailukelpoisia tilastoja, lisäämään tietoisuutta, vaihtamaan hyviä toimintatapoja ja tekemään tutkimusyhteistyötä. Odotamme nyt kiinnostuneina komission uutta tasa-arvosuunnitelmaa vuosiksi 2011–2015.

Tukholman ohjelma, joka on määrä hyväksyä ensi kuussa, tarjoaa kehyksen, jonka avulla voidaan puuttua moniin Euroopan parlamentin esiin tuomiin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeviin huolenaiheisiin. Odotamme kiinnostuneina ohjelmasta tehtävää sopimusta ja sen täytäntöönpanoa.

Sillä välin EU:n tasolla tapahtuu jo nyt paljon, varsinkin tietoisuuden lisäämisen, tiedon keräämisen ja hyvien toimintatapojen vaihtamisen suhteen. Eräät teistä osallistuivat puheenjohtajavaltion äskettäin Tukholmassa juuri miesten naisiin kohdistaman väkivallan torjuntastrategioista järjestämään konferenssiin, joka tarjosi osanottajille mahdollisuuden vaihtaa kokemuksia ja keskustella tulevasta politiikasta.

Vuonna 2007 tehty päätös lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnassa hyvin tärkeää osaa näytelleen Daphne III -ohjelman perustamisesta oli myös merkittävä toimenpide. Olen tyytyväinen siihen vaikutukseen, joka Daphne-ohjelmalla on ollut ja edelleen on yhteiskuntiimme.

Korostatte aivan aiheellisesti päätöslauselmassanne, että naisiin kohdistuvan väkivallan eri tyyppejä koskevia tietoja ei kerätä säännöllisesti eivätkä ne ole vertailukelpoisia. Myös neuvosto tietää hyvin, että paikkansapitävien ja vertailukelpoisten tietojen kerääminen on tärkeää, jos haluamme ymmärtää naisiin kohdistuvan väkivallan ongelmaa nykyistä paremmin unionin tasolla. Toivon, että neuvoston ja Euroopan parlamentin yhdessä perustama Euroopan tasa-arvoinstituutti voi antaa merkittävän panoksen tällä alalla. Neuvosto itse on jo ryhtynyt konkreettisiin toimiin parantaakseen naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevien tilastojen saatavuutta. Neuvosto on työskennellyt Pekingin toimintaohjelman puitteissa ja hyväksynyt erityisiä indikaattoreita kolmella tässä yhteydessä merkityksellisellä alalla: 1) naisiin kotona kohdistuva väkivalta, 2) seksuaalinen häirintä työpaikalla ja 3) naiset ja aseelliset selkkaukset. Olemme edistyneet, mutta paljon tehtävää on luonnollisesti vielä jäljellä.

Monet haavoittuvimmassa asemassa olevista naisista maailmassa elävät kehitysmaissa. Neuvosto, joka on tietoinen tästä, on hyväksynyt joukon päätelmiä sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä, joissa korostamme, kuinka tärkeää on puuttua sukupuoleen perustuvan väkivallan kaikkiin muotoihin, myös sukuelinten silpomisen kaltaisiin vahingollisiin käytäntöihin ja tapoihin. Emme saa kuitenkaan tyytyä tähän. Naisten sukuelinten silpominen, niin sanotut kunniarikokset ja pakkoavioliitot ovat todellisuutta myös EU:ssa.

Euroopan parlamentti on jatkuvasti ollut etujoukoissa vaatimassa toimia vahingollisia perinnesidonnaisia käytäntöjä vastaan. Tämän lähestymistavan mukaisesti neuvosto vahvisti tyttölasten asemaa koskevissa viime vuonna hyväksymissään päätelmissä sitoutumisensa kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien suojelemiseen. Näissä päätelmissä neuvosto korosti, että kaikkien tyttölapsiin kohdistuvan väkivallan muotojen poistaminen, ihmiskauppa ja vahingolliset perinnesidonnaiset käytännöt mukaan luettuna, on keskeisen tärkeää tyttöjen ja naisten vaikutusvallan lisäämiseksi ja tasa-arvon aikaansaamiseksi naisten ja miesten välille yhteiskunnassa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen painotti kysymyksensä johdannossa, naisiin kohdistuva väkivalta rajoittaa naisten osallistumista yhteiskunnalliseen, poliittiseen ja taloudelliseen elämään. Naiset, jotka väkivallan seurauksena jäävät yhteiskunnallisen toiminnan, muun muassa työelämän, ulkopuolelle, ovat vaarassa syrjäytyä ja joutua köyhyhteeseen.

Tämä vie minut takaisin alussa mainitsemaani kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan sekä neuvostolle esitetyssä kysymyksessä painotettuun väkivallan rakenteelliseen luonteeseen. Naisiin kohdistuva väkivalta edustaa yleisempää ongelmaa – tasa-arvon puutetta. Laajempi kampanja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi auttaa torjumaan väkivaltaa. Naiset, jotka ovat vapaita hyödyntämään kaikkia mahdollisuuksiaan, ovat

vähemmän alttiita väkivallalle kuin syrjäytyneet naiset. Neuvosto on myös toistuvasti selittänyt, että on välttämätöntä lievittää naisten köyhyyttä. Työllisyys on usein paras tapa päästä pois köyhyydestä. On tehtävä enemmän naisten työmarkkinoille osallistumisen helpottamiseksi. Taloudelliset ja sosiaaliset kriisit tekevät naisista haavoittuvampia. Neuvoston on määrä hyväksyä kokouksessaan 30. marraskuuta 2009 joukko päätelmiä aiheesta ”Sukupuolten tasa-arvo: kasvun ja työllisyyden vahvistaminen – panos vuoden 2010 jälkeiseen Lissabonin strategiaan”. Tavoitteena on varmistaa, että sekä tasa-arvon valtavirtaistaminen että erityiset tasa-arvotoimenpiteet ovat tärkeällä sijalla tulevilla strategioilla.

Kun nyt vietämme Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmalla perustetun kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän kymmenvuotisjuhlaa, ymmärrämme tämän ongelman laajuuden. Samalla suhtaudumme myönteisesti siihen, että valtiot tekevät yhteistyötä sen poistamiseksi. Suuri osa täällä Euroopassa tekemästämme työstä naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi tapahtuu kansainvälisissä puitteissa.

Yhdistyneiden Kansakuntien naisten asemaa käsittelevä toimikunta tekee seuraavassa kokouksessaan maaliskuussa 2010 Pekingin toimintasuunnitelman 15-vuotistarkistuksen. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on jo laatinut raportin Euroopan unionissa saavutetusta edistyksestä ja jäljellä olevista haasteista. Neuvoston on määrä hyväksyä 30. marraskuuta joukko päätelmiä tästä aiheesta. Pekingin toimintasuunnitelma tarjoaa meille rakenteen ja pitkän aikavälin strategian sukupuolten tasa-arvoa koskevaa kansainvälistä politiikkaa varten. Neuvosto osallistuu aktiivisesti tähän työhön, josta merkittävä osa on omistettu naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiselle.

Naisiin kohdistuvan väkivallan ongelma ei tunne kansallisia rajoja. Meidän on puututtava siihen kansainvälisellä tasolla, sekä Euroopassa että sen ulkopuolella. Meidän on tehostettava taistelua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa vastaan kansainvälisissä tehtävissämme, emmekä saa sulkea silmiämme täällä kotona omiin kansalaisiimme kohdistuvalta väkivallalta.

Arvoisa puhemies, arvoisat jäsenet, toistan sen, minkä sanoin aluksi: naisiin kohdistuvalla väkivallalla ei ole sijaa sivistyneessä yhteiskunnassa. Olen kiitollinen parlamentille siitä, että se otti tämän asian esille tänään. Teillä on neuvoston, puheenjohtajavaltion ja kaikkien niiden tuki, jotka toimivat sen puolesta, mihin he uskovat, ja puolustavat oikeudenmukaisuuden, tasa-arvon ja solidaarisuuden periaatteita.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän johdosta komissio toistaa vahvan poliittisen sitoutumisensa naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaan. Tämä sitoutuminen näkyy tiedonannossa Tukholman ohjelmasta, jonka ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu erityisen huomion kiinnittäminen lapsen oikeuksiin ja erityisen haavoittuvassa asemassa olevien, kuten väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten ja vanhusten, suojeluun.

Vuosiksi 2006–2010 laatimallaan naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmalla Euroopan komissio sitoutui auttamaan seksuaalisen väkivallan ja ihmiskauppaan liittyvän väkivallan poistamisessa. Naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen on myös tärkeä prioriteetti uudessa strategiassa, jota laaditaan parhaillaan ja joka noudattaa etenemissuunnitelmaa.

On kuitenkin myös erittäin tärkeää rahoittaa itse kentällä toteutettavia käytännön toimenpiteitä. Komissio on jo tehnyt paljon väkivallan torjumiseksi Euroopassa Daphne-ohjelmalla. Sen toimia väkivallan ehkäisyyn ja uhrien tukemisen aloilla on nyt laajennettava käytännönläheisemmällä toimenpiteillä.

Komissio on ensinnäkin yksilöinyt Daphne III -ohjelman yhteydessä toimenpiteitä, joilla toteutetaan johdonmukaisempi EU:n strategia lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Vuonna 2009 myönnettyjen noin 17 miljoonan euron vuotuisten määrärahojen ansiosta komissio pystyi suuntaamaan toimensa suoraan riskiryhmille. Nämä määrärahat täydensivät kansallisilla ohjelmilla annettua tukea.

Osana Daphne III -ohjelman vuoden 2010 työohjelmaa suunnitellaan asiantuntijaryhmän perustamista. Ryhmän avulla voidaan yksilöidä tarvittavia toimenpiteitä yhteisön tasolla ja kannustaa jäsenvaltioita yhteiseen lähestymistapaan.

Komissio aikoo myös aloittaa tärkeän toteutettavuustutkimuksen, jolla arvioidaan, onko seksuaalista väkivaltaa ja lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaa lainsäädäntöä mahdollista ja tarpeen yhdenmukaistaa EU:n tasolla. Tutkimuksen tulokset julkaistaan syksyllä 2010. Komissio aikoo kutsua koolle muun muassa jäsenvaltioiden, unionin toimielinten, poliittisten ryhmien, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja kansainvälisten organisaatioiden edustajia tavoitteenaan laatia nykyistä yksityisempi yhteisön politiikka.

Lisäksi parhaiden toimintatapojen, normien ja toimintamallien vaihto oli jo eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston puitteissa joulukuussa 2007 järjestettyjen keskustelujen aiheena.

Lopuksi, on tärkeää korostaa, että naisiin kohdistuvan väkivallan äärimmäisiä muotoja vastaan on taisteltava kovilla välineillä. Tätä varten komissio ehdotti maaliskuussa muutosta erityisesti haavoittuvimmassa asemassa olevia naisia ja tyttöjä vahingoittavaan ihmiskauppaan ja lasten seksuaalisen hyväksikäyttöön liittyvään eurooppalaiseen rikosoikeudelliseen kehykseen.

Mitä tulee pyyntöön järjestää naisiin kohdistuvan väkivallan eurooppalainen teemapäivä, komissio on perusteellisen tutkimuksen perusteella todennut, että olisi ennenaikaista tehdä tällainen aloite ennen kuin todellinen väkivallan torjuntastrategia on laadittu.

Annan puheenvuoron nyt kollegalleni Benita Ferrero-Waldnerille.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, olen – itsekin naisena – aina osallistunut naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseen mutta myös yleisemmin naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, en vain viiden viime vuoden aikana ulkosuhteista vastaavana komission jäsenenä, vaan myös ennen sitä ministerinä. Siksi haluaisin sanoa tästä aiheesta muutaman sanan.

Ulkomaailman silmissä naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta on – kehitysmaissa toteutettavien erityistoimien lisäksi, joista kollegani puhuu hieman myöhemmin – tullut EU:n ihmisoikeuspolitiikan keskeinen kysymys, ja joulukuussa 2008 hyväksytyt erityiset suuntaviivat vahvistavat tätä toimintaa.

Näiden suuntaviivojen toimeenpano korostuu etenkin paikallistasolla niissä kolmansissa maissa, joissa Euroopan unioni on läsnä. EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöt ja Euroopan komission lähetystöt noin 90:ssä unionin ulkopuolisessa maassa ovat laatineet omia toimintasuunnitelmiaan, joiden tavoitteena on panna nämä suuntaviivat täytäntöön, ja laatineet luettelon aloitteista, jotka on määrää toteuttaa vuosina 2009–2010.

Lähetämme järjestelmällisesti tätä koskevaa selvää viestiä: naisten oikeuksien rikkomista ei voida perustella kulttuurirelativismilla tai perinteillä.

Näiden keskustelujen yhteydessä tarjoamme myös yhteistyön muodossa annettavaa apua esimerkiksi naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän erityisraporttojen suositusten toimeenpanemiseksi, tasa-arvokysymyksistä vastaavien kansallisten instituutioiden vahvistamiseksi tai naisten syrjintää torjuvien lainsäädäntömuutosten tukemiseksi.

Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 aihe ”Naiset, rauha ja turvallisuus” on saanut täyden huomionsa. Lisäksi Euroopan unioni hyväksyi joulukuussa 2008 kokonaisvaltaisen lähestymistavan näiden päätöslauselmien täytäntöönpanoon.

Tämä tarjoaa nähdäkseni yhteisten periaatteiden perustan sekä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyville operatioille että yhteisön välineiden käyttöä edellyttävälle toimenpiteille. Näiden toimien avulla voimme sisällyttää ”naisulottuvuuden” nykyistä tehokkaammin koko konfliktisykliin kriisien ehkäisystä, hallinnasta ja ratkaisusta rauhan vakauttamiseen ja pitkän aikavälin jälleenrakentamiseen.

Henkilökohtaisesti olen hakenut tukea 40 johtavassa asemassa olevalta naiselta koko maailmasta antaakseni päätöslauselman 1325 täytäntöönpanolle uutta pontta ehdottamalla ministerikonferenssin järjestämistä kymmenen vuotta päätöslauselman historiallisen hyväksymisen jälkeen. YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon on hyväksynyt ajatuksen, ja olen siitä hyvin ylpeä. Ehkä vielä huomattavampaa on kuitenkin se, että tätä ministerikonferenssia valmisteltaessa yhä useammat valtiot ja kansainväliset organisaatiot, kuten Afrikan unioni, ovat päättäneet tehostaa ponnistuksiaan päätöslauselman 1325 toimeenpanon edistämiseksi etenkin laatimalla kansallisia toimintasuunnitelmia.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni erääseen henkilökohtaiseen huomioon. Arvostan suuresti niitä mahdollisuuksia, joita EU:n toimet, niin sisäiset kuin ulkoiset, ovat tarjonneet naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnassa, ja olen iloinen niiden yleisesti saamasta tuesta. Olen hyvin tyytyväinen nähdessäni, että toiminta, joka aiemmin paljolti rajoittui henkilökohtaiseen sitoutumiseen, on nyt muuttumassa yhteiseksi ponnisteluksi.

Puhetta johti*varapuhemies* **Stavros LAMBRINIDIS**

Barbara Matera, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, naisiin kohdistuvan väkivallan poistaminen on erittäin tärkeä aihe, joka vaatii suuria ponnisteluja ja sitoutumista meiltä kaikilta: unionin toimielimiltä, jäsenvaltioilta ja kansalaisyhteiskunnalta.

Naisiin kohdistuva väkivalta ei ole vain ihmisoikeusrikkomus, vaan sillä on myös vakavia yksilöllisiä ja yhteiskunnallisia seurauksia, joita ei voida sivuuttaa. Sen vuoksi se on kysymys, johon on puututtava useilla rintamilla.

Kulttuurin rintamalla meidän on taisteltava sitä ajatusta vastaan, että kulttuurisiin, uskonnollisiin tai sosiaalisiin seikkoihin perustuva väkivalta voisi olla jotenkin oikeutettua. Meidän on järjestettävä tiedotus- ja valistuskampanjoita, jotka tavoittavat myös nuoret ja joita siten toteutetaan kouluissa. Eurooppalaisen teemavuoden järjestämisellä, jota Euroopan parlamentti on useaan otteeseen vaatinut, voisi olla riittävästi eurooppalaista ja kansainvälistä vaikutusta, jotta saadaan aikaan johdonmukaisempi ja tehokkaampi politiikka.

Politiikassa on oleellista sisällyttää tämä aihe ensisijaisena kysymyksenä kansallisiin, eurooppalaisiin ja kansainvälisiin toimintasuunnitelmiin. Tästä syystä katson, että olisi hyvä luoda vahvemmat yhteydet – päätän puheenvuoroni aivan pian – Euroopan unionin ja Yhdistyneiden Kansakuntien välille, jotta voimme työskennellä yhdessä samaan suuntaan. Yhdistyneiden Kansakuntien apulaispääsihteerin Asha-Rose Migiron puhe Euroopan parlamentissa oli tässä suhteessa esimerkillinen. Toivon meidän kaikkien puolesta, että yhteistyömme vahvistuu entisestään.

Britta Thomsen, S&D-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään, marraskuun 25. päivänä, naiset ja miehet ympäri maailmaa viettävät naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevaa päivää.

Naisiin kohdistuva väkivalta on tärkeä yhteiskunnallinen kysymys, jota ei voida pelkistää vain naisia koskevaksi kysymykseksi. Se koskee pikemmin ihmisoikeuksien loukkaamista, oikeutta elämään ja oikeutta turvallisuuteen. YK arvioi, että seitsemän kymmenestä naisesta joutuu miesten väkivallan kohteeksi elinaikanaan. Itse asiassa miesten väkivalta surmaa enemmän naisia kuin malaria, liikenneonnettomuudet, terrorismi ja sodat yhteensä. Emme voi jäädä vain passiivisiksi sivustakatsojiksi. On ehdottoman tärkeää, että me EU:ssa ryhdymme toimiin NYT. Komission on mahdollisimman pian esitettävä suunnitelma kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevaksi EU:n politiikaksi.

Tarkasteltaessa eri jäsenvaltioiden tekemiä aloitteita on varsin selvää, että jotkin valtiot ottavat tämän ongelman vakavammin kuin toiset. Espanja, jolle neuvoston puheenjohtajuus siirtyy 1. tammikuuta, on asettanut naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisen puheenjohtajuuskautensa toimintaohjelman kärkeen. Espanja on EU:n ainoa jäsenvaltio, joka on perustanut väkivallan seurantakeskuksen. Se antaa vuosittain kertomuksen sukupuoleen perustuvan väkivallan kehityksestä ja päivittää säännöllisesti tällaisen väkivallan parasta mahdollista torjuntastrategiaa. Meidän on annettava tukemme tulevan puheenjohtajavaltion Espanjan aloitteelle perustaa EU:n väkivallan seurantakeskus kaikkien eurooppalaisten naisten hyväksi.

Antonia Parvanova, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, harkitessamme tätä kysymystä koskevaa päätöslauselmaa meidän olisi kysyttävä itseltämme muutenkin kuin kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän vuoksi, olemmeko tehneet riittävästi. Euroopassa joka neljäs nainen joutuu nykyisin väkivallan, perheväkivallan, raiskauksen, seksuaalisen hyväksikäytön tai naisten sukuelinten silpomisen uhriksi.

Yksi kauhistuttavimmista esimerkeistä sukupuoleen perustuvasta väkivallasta on raiskauksien käyttäminen aseena sodassa, kuten Kongossa tapahtuu. On aika laatia kattava EU:n strategia, joka johtaa konkreettiseen toimintasuunnitelmaan kaikkien naisiin kohdistuvan väkivallan muotojen, myös naiskaupan, torjumiseksi.

Arvoisa komission jäsen, haluan ilmoittaa teille, että Tukholman ohjelmaa koskevan päätöslauselman käsittelyn yhteydessä äänestimme tänään tarkistuksesta, jossa vaaditaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaa direktiiviä, unionin toimintasuunnitelmaa, jolla varmistetaan väkivallan ennaltaehkäisy, uhrien suojele ja tekijöiden asettaminen syytteeseen.

Toivon, että tällä kertaa parlamentin jäsenet, te ja neuvostokaan ette vetoa toissijaisuusperiaatteeseen ja että tämä direktiivi ja toimintasuunnitelma saadaan aikaan hyvin pian. Olemme esittäneet tätä myös

puheenjohtajavaltio Espanjalle, joka suhtautuu hyvin myönteisesti tällaiseen ensisijaiseen tavoitteeseen. Toivon, että se on meidän kaikkien ensisijainen tavoite.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on todella välttämätöntä laatia selvä oikeusperusta naisiin kohdistuvan väkivallan kaikkien muotojen torjumiselle.

Kehotan myös neuvostoa ja komissiota tekemään päätöksen eurooppalaisen politiikan täysimittaisesta yhteisöllistämisestä. Mikään EU:n jäsenvaltioista ei onnistu ratkaisemaan näitä ongelmia yksin. Kaikkia naisiin kohdistuvan väkivallan muotoja koskevasta nollatoleranssista on tultava kaikkien instituutioiden ehdoton prioriteetti koko Euroopassa.

Parlamentin neuvostolle ja komissiolle esittämä vaatimus kohdennetusta ja johdonmukaisemmasta EU:n toimintasuunnitelmasta kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi on oikeansuuntainen askel, kuten myös jo mainittu väkivallan seurantakeskus.

Muistutan komissiota ja neuvostoa myös vaatimuksestani puuttua naisiin kohdistuvaan väkivaltaan ja ihmisoikeusloukkausten sukupuolinäkökulmaan kansainvälisesti, erityisesti voimassa olevien ja neuvoteltavien kahdenvälisten kumppanuussopimusten ja kansainvälisten kauppasopimusten yhteydessä, kuten myös naismurhasta laatimassani mietinnössä todetaan. Kysyn komission jäseneltä myös, voiko hän vastata tähän hieman konkreettisemmin.

Lopuksi toivotan tervetulleiksi yleisölehterillä olevat Congolese Association for Peace and Justice -järjestöä edustavat ystävämme. He ovat antaneet meille nämä kukat muistuttaakseen meitä päivittäin siitä, että tämä on yhteinen taistelu, jota meidän on käytävä yhdessä ja myös niiden ihmisten kanssa, jotka kärsivät ja taistelevat tällä alalla.

Marina Yannakoudakis, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, etenkin kotona tapahtuva naisiin kohdistuva väkivalta on kysymys, josta on keskusteltava, ja kiitän FEMM-valiokunnan puheenjohtajaa sen ottamisesta esille.

Meidän on kuitenkin tunnustettava, että tämä ei ole pelkästään sukupuolikysymys. Se ei ole pelkästään tasa-arvokysymys. Se ei ole edes pelkästään ihmisoikeuskysymys, vaan ensisijaisesti rikosoikeudellinen kysymys. Ja koska se on rikosoikeudellinen kysymys, se kuuluu suvereenien valtioiden toimivaltaan, ja kansallisvaltion kuuluu ottaa johtoasema tässä asiassa.

Euroopan neuvoston mukaan joka neljäs nainen kokee perheväkivaltaa elinaikanaan. EU voi toimia ennakoivasti tällä alalla myöntämällä varoja valistukseen ja tietoisuuden lisäämiseen sekä avaamalla keskustelun paitsi naisiin myös miehiin kohdistuvasta väkivallasta: Yhdistyneen kuningaskunnan sisäministeriön mukaan joka kuudes mies kärsii perheväkivallasta.

Kävin äskettäin lontoolaisessa naisten turvakodissa Elevatessa keskustelemassa perheväkivallan uhrien kanssa. He tulevat kaikista sosioekonomisista ryhmistä. Mitään stereotyyppiä ei ole olemassa. Väkivalta vaikuttaa uhriin, heidän perheisiinsä ja heidän lapsiinsa. Sen vaikutukset ovat sekä sisäisiä että ulospäin näkyviä, ja ne tuhoavat elämiä. Tie näiden elämien jälleenrakentamiseksi on pitkä, ja sillä tarvitaan tukea. Elevaten hankkeessa uhreille tarjotaan turvapaikka, ja heitä tuetaan saamaan takaisin itseluottamuksensa ja kykynsä toimia yhteiskunnassa. Tämänkaltaiset hankkeet tarvitsevat tukea, myös taloudellista tukea.

EU voi toimia ennakoivasti murtamalla eräitä naisiin – ja miehiin – kohdistuvaan väkivaltaan liittyviä tabuja. Tämä on ala, jota yhteiskunnallamme ei enää ole varaa jättää huomiotta.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Eva-Britt Svensson on esittänyt suullisen kysymyksen naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja jättänyt päätöslauselmaesityksen. Siinä hän katsoo, että naisiin kohdistuva väkivalta on rakenteellinen ja laajalle levinnyt ongelma kaikkialla Euroopassa ja johtuu miesten ja naisten välisestä eriarvoisuudesta.

Vaikka Alankomaiden vapauspuolue ei pysty liittymään tämän ongelman vastaisiin toimiin unionin tasolla, me kannatamme näitä ehdotuksia ja kehotamme jäsenvaltioita ryhtymään yhdennettyihin toimiin yksilötasolla. Vapauspuolue tuomitsee mitä jyrkimmin kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan. Euroopassa tapahtuu kuitenkin paljon musliminaisiin kohdistuvaa väkivaltaa, varsinkin perheväkivaltaa. Tästä syystä meidän on pohdittava sellaisia perheväkivalta-, kunnariikos- ja naisten sukuelinten silpomistapauksia, jotka johtuvat islamilaisesta näkemyksestä miesten ja naisten rooleista.

Vaikka vapauspuolue pitää kaikkea naisiin kohdistuvaa väkivaltaa täysin vastenmielisenä, haluamme kiinnittää huomiota tähän erityiseen väkivallan muotoon. Korostan vielä kerran: tätä ei voida mitenkään hyväksyä. Tästä syystä puolueeni kehottaa painokkaasti jäsenvaltiota torjumaan näitä väkivallan muotoja ja ryhtymään erityisiin toimiin naisiin kohdistuvan islaminuskoon liittyvän väkivallan tutkimiseksi.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Arvoisa ministeri, arvoiset komission jäsenet, minäkin palautan mieliin ministerin sanat: väkivallalla ei ole sijaa sivistyneissä yhteiskunnissa. Vietämme naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi annetun YK:n päätöslauselman kymmenvuotisjuhlaa. Kuunnellessani teidän ja parlamentin jäsenen puheenvuoroja ihmettelin, sanovatko seuraajamme 10–20 vuoden kuluttua täällä parlamentissa edelleen, että väkivallalla ei ole sijaa sivistyneissä yhteiskunnissa. Aika ei todellakaan ole puolellamme, kun näemme aggressiivisuuden lisääntyvän yhteiskunnissamme. Viestinten vaikutuksella on oma osansa tässä lisääntymisessä, mutta se lisääntyy myös kriisin aikana. Psykologien mukaan aggressiivisuutta ilmenee paljon enemmän kriisiaikoina kuin muulloin. Naisiin kohdistuva väkivalta on ehdottomasti ongelma, mutta meillä on myös se ongelma, että väkivallasta kärsivät miehetkin, kuten miespuoliset parlamentin jäsenet usein toteavat. Valitettavasti tilastojen mukaan 95 prosenttia uhreista on edelleen naisia. Myös ihmiskaupan uhreista 80 prosenttia on naisia. Katson, että unionin toimielinten on todella aika tarttua tähän ongelmaan vakavammin.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, miljoonat ihmiset, miljoonat naiset ympäri maailman korottavat tänään äänensä sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa vastaan. Emme voi tänä päivänä sulkea silmiämme tältä merkittävältä yhteiskunnalliselta vitsaukselta, joka ilmentää valtasuhteita, jotka ovat kautta historian olleet eriarvoisia. Ymmärrykselle tätä kohtaan ei ole syitä, perusteita eikä sijaa. Naisia murhataan vain siksi, että he ovat naisia.

Tämän tilanteen edessä meillä on velvollisuus hyödyntää kaikkia käytettävissämme olevia keinoja sukupuoleen perustuvan väkivallan poistamiseksi sekä siirtyä eteenpäin ja luoda tasa-arvoisempi yhteiskunta rohkeilla ja päättävällisillä lainsäädäntötoimilla. Tämä velvollisuus koskee kaikkia meitä, unionin toimielimiä, jäsenvaltioita ja organisaatioita.

Espanjan kaltaiset valtiot ovat antaneet tässä asiassa selvän sitoumuksen. Sukupuoleen perustuvan väkivallan vastainen laki on tarpeellinen ja tärkeä väline. Siitä syystä sen olisi oltava esimerkkinä muulle Euroopalle. Voisin mainita myös tasa-arvokasvatuksen, stereotyyppien vastustamisen ja uhreille annettavan oikeusavun. Olen varma, että voisimme mainita monia muitakin tarpeellisia toimia tällä alalla. Kohta vuoroon astuva puheenjohtajavaltio Espanja on nimennyt sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnan yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan. Minusta tämä on hyvin merkittävää, ja luotan siihen, että parlamentti tukee voimakkaasti jokaista aloitetta tässä asiassa.

Meidän on ryhdyttävä yhteisiin toimiin ja tehtävä yhteistyötä. Vain siten voimme tukea niitä miljoonia naisuhreja, jotka eivät voi odottaa enää minuuttiakaan.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kuten täällä jo on korostettu, naisiin kohdistuva väkivalta on todella äärimmäisen vakava asia, johon me emme aina kiinnitä riittävästi huomiota. Tämä ongelma on pöyristyttävän laaja kehitysmaissa, etenkin sotien ja aseellisten selkkausten kohtelemisissa maissa. Tyttöihin, naisiin ja lapsiin kohdistuvat raiskaukset ja seksuaalinen väkivalta ovat saavuttaneet epidemian mittasuhteet sotien repimissä Afrikan maissa, etenkin Kongossa, Somaliassa, Burundissa ja Liberiassa. Valitettavasti väkivallanteekojen suuri esiintymistiheys ei ole tyypillistä vain sotaa käyville maille. Niitä ilmenee laajalti myös maailman rauhallisimmissa ja demokraattisimmissa maissa.

Meidän velvollisuutenamme on keskittää huomiomme ja ponnistuksemme ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden rankaisemiseen ja yrittää samalla parantaa naisten turvallisuutta ja taata, että seksuaalisen väkivallan uhrit saavat asianmukaista apua aina lääkinnällisestä avusta heidän integrointiinsa takaisin perheeseensä ja yhteiskuntaan.

Lopuksi muistutan teitä tapahtumista, jotka kehitysyhteistyövaliokunta järjesti osana kansainvälistä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevaa päivää, ja kiitän komission jäsentä Karel De Guchtia hänen osallistumisestaan niihin sekä hänen tätä asiaa kohtaan osoittamastaan kiinnostuksesta samoin kuin komission jäsentä Benita Ferrero-Waldneria hänen osallistumisestaan tähän keskusteluun.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan omistaa tämän kansainvälisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päivän rakkaudestaan totuutta kohtaan hengellään maksaneen journalistin ja naisen Anna Politkovskajan muistolle, aseellisten selkkausten keskellä eläville afrikkalaisille naisille ja eurooppalaisten naisten kokemille monenlaisille kärsimyksille, joita usein ei huomata.

Nämä esimerkit ovat ristiriidassa sen vääristyneen ja kaupallisen kuvan kanssa, jonka tiedotusvälineet usein liittävät naisen identiteettiin auttaen näin luomaan kulttuuria, jossa naisia sorretaan ja nöyryytetään. Tämä on myös vakava väkivallan muoto, jota vastaan Euroopan unionin on otettava kantaa ja toimittava.

Meidän on kiireesti perustettava eurooppalainen järjestelmä, jolla kerätään tilastotietoja – tämä on sanottu jo monta kertaa – erityisesti alaikäisistä, ihmiskaupasta, fyysisestä ja seksuaalisesta väkivallasta sekä maahanmuuttajien kaltaisiin alttiisiin ryhmiin kuuluvista naisista. Haluaisimme silti nähdä myös konkreettisia tuloksia aseellisten konfliktien alueella olevia naisia koskevista Euroopan unionin suuntaviivoista, jotka komission jäsenkin aiemmin mainitsi, ja vähintään taloudellista ja muuta tukea usein pienten paikallisten kansalaisjärjestöjen organisoimille hankkeille myös maissa, jotka yrittävät auttaa väkivallan uhreiksi joutuneita naisia integroitumaan takaisin yhteiskuntaan.

Olemme tietoisia siitä, että meillä on nyt Lissabonin sopimuksen ja Tukholman ohjelman antama uusi mahdollisuus säätää tällaisesta ehkäisevästä toiminnasta yhteisössä.

Meidän on kuitenkin tuomittava myös eräs toinen väkivaltaan liittyvä näkökohta: se ympäristö, jossa väkivalta tapahtuu. Alkoholiin ja huumeisiin liittyvä väkivalta lisääntyy nuorten ja alaikäisten keskuudessa, ja emme ehkä mainitse tätä riittävän usein keskustellessamme naisiin kohdistuvasta väkivallasta.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, miljoonia naisia hakataan, häiritään seksuaalisesti, ostetaan, myydään, raiskataan ja tapetaan vain siksi, että he ovat naisia. Väkivalta tappaa enemmän naisia kuin syöpä. Meidän on saatava yleinen mielipide ymmärtämään, että modernissa demokraattisessa yhteiskunnassa ei ole sijaa naisiin kohdistuvalle väkivallalle. Aloittakaamme valistamalla poliittista luokkaa ja vapauttamalla politiikka niiden uskontojen vaikutuksesta, jotka siunaavat miesten ylivaltaa. Se on todellisen tasa-arvon ja väkivallan loppumisen ehdoton edellytys.

Kotimaassani kirkon liekanarussa oleva konservatiivinen oikeisto kieltäytyy antamasta naisille täysiä ihmisoikeuksia. Se puolustaa patriarkaalista perhettä, jossa naisen rooli pyörii keittiön, keuhdon ja kirkon ympärillä. Naisilla ei ole oikeutta aborttiin, ja suunnitteilla on viedä heiltä oikeus koeputkikahedelmöityksiin. Ihannekuva ”puolalaisäiti”, joka urheasti kantaa ristinsä, vaimoaan hakkaavan miehensä, on täysin absurdi käsite, jota meidän on vastustettava yhteiskunnallisesti ja oikeudellisesti.

Esitän teille lämpimän kutsun naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista käsittelevään konferenssiin, joka pidetään Puolan naisten oikeuksien keskuksen aloitteesta Euroopan parlamentissa 10. joulukuuta.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, joka päivä yksi viidestä naisesta joutuu Euroopassa väkivallan uhriksi. Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa on mahdoton hyväksyä, sen muodosta riippumatta. Silti monet eurooppalaiset naiset ja nuoret tytöt elävät edelleen väkivallan ja hyväksikäytön varjossa.

Luvut ovat hälyttäviä. Naisiin kohdistuvalla väkivallalla on monia muotoja, ja sitä tapahtuu kaikkialla: perheväkivaltaa kotona, seksuaalista hyväksikäyttöä, seksuaalista häirintää työpaikalla, raiskauksia, joita tapahtuu myös parisuhteissa ja osana sodankäynnin taktiikkaa Euroopan ulkopuolella.

Euroopassa perheväkivalta on yleisin 16–44-vuotiaiden naisten kuoleman tai vammautumisen syy. Meidän keskustellessamme näistä erittäin vakavista kysymyksistä naisia pahoinpidellään. Asiasta puhuminen ei riitä. On aika ryhtyä toimiin.

Euroopan unionilla on velvollisuus suojella haavoittuvimmassa asemassa olevia kansalaisiaan. Naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen on taistelua perusihmisoikeuksien puolesta, ja Daphne-ohjelma, jolla tuetaan kaikenlaisen väkivallan torjumiseen tähtääviä toimia, on riittämätön.

On harkittava uusia toimia johdonmukaisten eurooppalaisten suunnitelmien laatimiseksi. Kannatan aloitetta naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan eurooppalaisen teemavuoden järjestämisestä, jota parlamentti on vaatinut jo yli kymmenen vuoden ajan.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toistan, mitä Barbara Matera ja Laurence J.A.J. Stassen sanoivat kulttuurisiin ja uskonnollisiin syihin perustuvasta väkivallasta. Haluan käyttää tämän minuutin kertoakseni teille kokemuksesta, joka teki minuun suuren vaikutuksen toimiessani vapaaehtoisena avustustehtävissä.

Se on kertomus Karinista, naisesta, joka ei halunnut pitää burkhaa. Rangaistakseen häntä hänen miehensä kaatoi happoa hänen päälleen. Hän teki sen yöllä, kun Karin nukkui. Nyt Karin pitää burkhaa, ei siksi, että haluaa, vaan kätkeäkseen tuon traagisen pahoinpitelyn jäljet.

Toivon, että tämä päivä ei jää vain yhdeksi kalenterin päivämääräksi, vaan että sillä voidaan auttaa kaikkia niitä naisia, jotka kärsivät väkivallasta joka päivä, ja että sanamme voidaan muuttaa konkreettisiksi toimiksi ja teoiksi.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, monet naiset Euroopassa ja kaikkialla maailmassa taistelevat päivittäin heihin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi, mutta he eivät voi eikä heidän tule käydä tätä taistelua yksin, sillä naisiin kohdistuvat väkivallanteot, joihin syyllistyvät suurimmaksi osaksi miehet, ovat myös väkivallantekoja koko ihmiskuntaa vastaan.

On vain oikein, että myös miehet osallistuvat tähän taisteluun. Tästä syystä osallistun Valkoinen nauha -kampanjaan. Kampanjan perustivat alun perin miehet muita miehiä varten, ja se alkoi Kanadasta lähes 20 vuotta sitten. Joukko miehiä päätti eräänä päivänä, että heillä on velvollisuus kehottaa muita miehiä protestoimaan julkisesti naisiin kohdistuvaa väkivaltaa vastaan. Valkoinen nauha on symboli, se symboloi myös neilikkää, joka muistuttaa kongolaisten naisten taistelusta heidän joka päivä kokemiaan kärsimyksiä vastaan – he olivat täällä juuri äsken.

Näin ollen kehotan mahdollisimman monia jäseniä liittymään tähän naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen taisteluun, sillä ruumiillisen väkivallan ohella on myös henkistä väkivaltaa, ja kuten tiedätte, sanat voivat usein satuttaa pahemmin kuin iskut.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Naisiin kohdistuva väkivalta eri muodoissaan vaihtelee yhteiskunnan taloudellisen, kulttuurisen ja poliittisen taustan mukaan. Se voi vaihdella henkisestä ja fyysisestä perheväkivallasta nuorten pakkoavioliittoihin ja muihin väkivaltaisiin käytäntöihin. Kaikenlainen naisiin kohdistuva väkivalta on ihmisoikeusloukkaus, jota on mahdoton hyväksyä ja joka haittaa sukupuolten tasa-arvoa. Tällainen väkivalta on laajalle levinnyttä. Se vaatii enemmän uhreja kuin syöpä ja jättää syviä arpia ihmisten mieliin ja yhteiskuntien rakenteeseen. Tästä syystä meidän on lisättävä ponnistuksiamme tämän ongelman voittamiseksi.

YK:n arvioiden mukaan väkivalta ei vain jatku, vaan se on itse asiassa lisääntymässä. Valitettavasti näitä väkivallantekoja ei useimmiten tunnusteta tai ne jätetään vain huomiotta. Tuen YK:n väestörahas-ton ja YK:n tiedotuskeskuksen Romaniassa käynnistämää kampanjaa, jonka nimi on *”Women in Shadows”*. Sillä on tarkoitus lisätä yleisön tietoisuutta tämän ongelman vakavuudesta.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, naisiin kohdistuva väkivalta on hirvittävä ihmisoikeusrikkomus, oli sen muoto mikä tahansa, pakkoavioliitto, pahoinpitely tai raiskaus. Minusta ”kunniamurhan” termi on erityisen vastenmielinen, koska teossa ei ole mitään kunniallista. Kunniamurhat ovat kauhistuttava rikos, ja meidän on tehtävä kaikkemme niiden torjumiseksi.

Lissabonin sopimus allekirjoitetaan aivan kohta, ja siksi sen liitteenä oleva perusoikeuskirja tulee olemaan erityisen tärkeä. Siksi meillä Euroopan unionissa on erityinen velvollisuus tehdä kaikki voitavamme tällaisen väkivallan vastustamiseksi.

Kuten jo on mainittu, raiskauksia voidaan käyttää aseena sodassa. Keskustelussa on jo viitattu Kongoon, jossa näitä kammottavia tekoja on tapahtunut jo vuosia ja jossa raiskaajat eivät kaihda edes nuoria lapsia ja vanhoja naisia. Olemme perustaneet monia ohjelmia, ja komission jäsen Ferrero-Waldner viittasi siihen, että hän on ottanut yhteyttä hallitusvastuussa oleviin naisiin kautta maailman. Ilmeisesti se ei riitä. Tämä ei ole vain naisten ongelma. Se on maailman kaikkien ihmisten ongelma. Meidän Euroopan unionissa on tehtävä kaikkemme tilanteen parantamiseksi.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime vuosina naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista tukevien aloitteiden määrä on moninkertaistunut. Valitettavasti tämä ilmiö on edelleen olemassa Euroopassa naisten ikään, koulutukseen tai sosiaaliseen asemaan katsomatta. Sen vuoksi meidän on edelleen korostettava, että naisiin kohdistuva väkivalta ei ole luonnollista eikä väistämätöntä. Naisiin kohdistuva väkivalta on kaikkialla maailmassa aivan yksinkertaisesti rikos ja rikkomus oikeutta elämään, ihmisarvoa, turvallisuutta sekä fyysistä ja henkistä loukkaamattomuutta vastaan. Väkivallasta puhuminen ei ole vain naisten esittämistä uhreina, vaan siinä on ennen kaikkea tarpeen tuomita itse väkivallanteko ja sen tekijä, joka ei saa selvitä ilman rangaistusta. Tarvitsemme naisten ja miesten pitkän aikavälin valistusta, jolla poistetaan stereotyyppejä ja saadaan kaikki ymmärtämään, että tätä ilmiötä vastaan on taisteltava.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Toivon, että tämä kansainvälinen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskeva päivä merkitsee alkua sen hiljaisuuden ja välinpitämättömyyden muurin murtumiselle, joka yhteiskunnassamme yhä vallitsee tämän miljoonia naisia Euroopan unionissa ja kaikkialla maailmassa piinaavan todellisen vitsauksen suhteen.

Naisiin kohdistuva väkivalta on ihmisoikeusloukkaus, ja se vaikeuttaa naisten osallistumista yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään sekä julkiseen ja työelämään ja estää naisia toimimasta täysivaltaisina kansalaisina. Vaikka väkivallan muodot myös vaihtelevat eri kulttuureissa ja perinteissä, kuten täällä jo mainittiin, kapitalismin taloudelliset ja sosiaaliset kriisit altistavat naisia entistä enemmän, pahentavat heidän hyväksikäyttöään ja johtavat köyhyyteen ja syrjäytymiseen, mikä osaltaan helpottaa naiskauppaa ja prostituutiota.

Tämän vuoksi on erittäin tärkeää, että vahvistamme rahoituksellisia toimenpiteitä ja politiikkoja, joiden tavoitteena on aidosti parantaa naisten asemaa yhteiskunnassa ja edistää yhdenvertaisia oikeuksia, ja panemme täytäntöön todellisia suunnitelmia kaikkien naisiin kohdistuvien väkivallan muotojen torjumiseksi, muun yhä ilmenevän syrjinnän kitkemiseksi sekä uhrien suojelemiseksi.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, 2000-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle on ollut tunnusomaista turvallisuutta koskevien lakien jyrkkä lisääntyminen: valvontaa, tukahduttamista, pidätyksiä ja vangitsemisia.

Tällaisten toimien määrärahat ovat kasvaneet räjähdysmäisesti. Siitä huolimatta naisiin kohdistuva väkivalta ei ole vähenemään päin. Vuonna 2008 Ranskassa kuoli 156 naista heidän puolisonsa aiheuttamiin vammoihin, ja lähes joka kymmenes nainen joutuu parisuhdeväkivallan uhriksi. Videovalvonnan, rekisteröinnin ja biometristen tunnisteiden kaltaiset turvallisuustoimenpiteet eivät täytä naisten todellisia turvallisuustarpeita.

Tästä väkivallasta kärsivät kaikki naiset kaikissa maissa, oli heidän alkuperänsä, sosiaalinen taustansa tai uskontonsa mikä tahansa. Se liittyy sukupuoliseen syrjintään. Seksismi, aivan kuten rasismikin, perustuu toisen ihmisen ihmisyyden kiistämiseen.

Miten seksismiä torjutaan? Me tarvitsemme vahvaa poliittista tahtoa tiedottaa, ehkäistä ja suojella, poliittista tahtoa lopettaa kaikenlainen syrjintä, joka tarjoaa väkivallalle kasvualustan. Eikö naispuolisten Euroopan unionin kansalaisten, siis yli puolen kansalaisista, turvallisuus ole merkittävän poliittisen investoinnin arvoinen?

Åsa Torstensson, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa jäsen Svensson, arvoiset parlamentin jäsenet, kiitos hyvin tärkeästä keskustelusta. Miesten naisiin kohdistamalla väkivallalla on monet kasvot ja se voi ottaa monia muotoja, mutta haavoittuvuus ja tuska ovat samat riippumatta siitä, kuka uhriksi joutuu.

On hyvä, että komissio tekee niin monia aloitteita tällä alalla, ja toivon, että eurooppalainen yhteistyö on väkivaltaa torjuva ja tasa-arvoa vahvistava voima ja että työskentelemme strategisesti. Tätä aloitetta ja toimintaa monet teistä parlamentin jäsenistä ovat vaatineet.

Toistan, että naisiin kohdistuva väkivalta on yksi puheenjohtajavaltio Ruotsin painopisteala: 1. Ensi kuussa hyväksyttävä Tukholma ohjelma lisää mahdollisuuksia puuttua parlamentin korostamiin, väkivallan uhreiksi joutuneita naisia koskeviin ongelmiin.

2. Marraskuun 9. päivänä puheenjohtajavaltio isännöi konferenssia, jossa jäsenvaltioilla ja kansalaisyhteiskunnan edustajilla oli mahdollisuus vaihtaa kokemuksia ja tietoa naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisesta. Syksyn aikana puheenjohtajavaltio järjesti myös Brysselissä konferenssin ihmiskaupan uhreista, ja tavoitteena oli korostaa tarvetta toteuttaa toimia uhrien hyväksi keskittyen yhteistyöhön ihmiskaupan alkuperämaiden kanssa.

Kiitän tästä äärimmäisen tärkeästä keskustelusta. Matka on pitkä ja esteitä on paljon, mutta visionamme on oltava naisiin kohdistuvan väkivallan lopettaminen.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän vain eräitä loppuhuomioita, mutta aivan aluksi kiitän kaikkia jäseniä, jotka osallistuivat tähän erittäin tärkeään keskusteluun. Kysymyksessä on yksi julmimmista ihmisoikeuksien loukkaamisen muodosta, joka on levinnyt hyvin laajalle muuallakin kuin kehitysmaissa. Puhumme paljon Kongosta, mutta meidän olisi puhuttava muistakin kehitysmaista, kuten esimerkiksi Pakistanista. Eilen illalla täällä parlamentissa pidetyn kokouksen jälkeen katsoin televisiota, josta

tuli ohjelma naisten pahoinpitelyistä Pakistanissa. Se oli kauheaa, aivan kauheaa. Mutta se on myös totta. Eräs jäsen kertoi esimerkin naisesta, joka ei halunnut pitää burkhaa.

On selvää, että aseelliset konfliktit kärjistävät ja pahentavat naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, että seksuaalista väkivaltaa käytetään sota-aseena, että jonkin ajan kulutta perinteisten yhteisöjen sosiaalinen rakenne ja yhteenkuuluvuus tuhoutuvat ja murtuvat, että moraalit katoaa ja päädytään tilanteeseen, jossa kapinallisten ja sotilaiden lisäksi myös tavalliset kansalaiset syyllistyvät tällaisiin kammottaviin tekoihin naisia ja lapsia vastaan.

Useat jäsenet ovat kysyneet, onko mahdollista säätää naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva eurooppalainen direktiivi, jolla varmistetaan väkivallan ennaltaehkäisy, uhrien suojeleminen ja tekijöiden syytteeseenpano. Valitettavasti en usko, että tälle on oikeusperustaa. Lissabonin sopimuksessa on oikeusperusta joillekin konkreettisille toimille, joita voidaan toteuttaa ...

(FR) ... etenkin ihmiskauppaa, lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja lapsipornografiaa vastaan. Tähän on Lissabonin sopimuksessa selvä viittaus, mutta ihmisoikeuksien julistus sinänsä ei ole oikeusperusta direktiiville.

Uskon silti yhä, että komission on edelleen tutkittava eri keinoja tähän ongelmaan puuttumiseksi etenkin sellaisten ohjelmien avulla, jotka kohdennetaan paitsi kehitysmailiin myös tiettyihin haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin ja meidän omiin jäsenvaltioihimme, sillä myös Euroopan unionissa, jonka todella pitäisi näyttää maailmalle esimerkkiä ihmisoikeuksien ja naisten oikeuksien suojelemisessa, on yhä ongelmia.

Voitte luottaa siihen, että komissio – sekä nykyinen että seuraava – jatkaa ja kehittää tätä toimintaa siitä yksinkertaisesta syystä, että se on meistä tarpeellista. Kysymys ei ole siitä, kuten yksi teistä huomautti, olisiko jäsenvaltioiden, komission vai Euroopan unionin otettava aloite käsiinsä. Minusta meidän on pidettävä tämä ongelma mielessä kaikilla tasoilla ja kaikilla vastuualueilla.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalta yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 26. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä päätöslauselmaa ja kehotan komissiota perustamaan naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan teemavuoden. Uskon, että siten jäsenvaltiot parantavat nopeammin naisiin kohdistuvan väkivallan ja varsinkin perheväkivallan torjuntaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä ja panevat todella toimeen naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisia kansallisia toimintaohjelmia. Jäsenvaltioiden on perustettava yhtenäinen järjestelmä naisiin kohdistuvan väkivallan vähentämiseksi vahvistaakseen ehkäisy-, suojele- ja tukitoimia. On hyvin tärkeää, että tämä kysymys on yksi ensisijaisista tavoitteista, kun uusi komissio aloittaa työnsä ja Espanja on neuvoston puheenjohtajana.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tänäpäivänä on kansainvälinen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskeva päivä. Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa esiintyy kaikkialla ja kaikissa yhteiskuntaluokissa, rikkaiden ja köyhien, koulutettujen ja kouluttamattomien, sosiaalisesti liikkuvien ja syrjäytyneiden keskuudessa, mutta laaja rakenteellinen sokeus tätä ongelmaa kohtaan on säilynyt sitkeästi. Päätöslauselmassa vaaditaan kohdennettua ja johdonmukaista EU:n toimintasuunnitelmaa kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi EU:n naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman mukaisesti. Kansallisia lakeja ja toimintalinjoja olisi parannettava laatimalla kattavia kansallisia toimintasuunnitelmia ennaltaehkäisyä, suojele- ja syytteeseenpanoa varten. Viime vuonna Irlannissa turvakoteihin otettiin 1 947 naista ja 3 269 lasta. Vuodesta 1996 yli 120 naista, varsin suuri määrä siis, on joutunut kumppaninsa tai entisen kumppaninsa murhaamiksi. EU:n tutkimukset ovat osoittaneet, että joka viides nainen on joutunut miespuolisen kumppaninsa väkivallan uhriksi ja että 25 prosentissa Euroopassa ilmoitetuista väkivaltarikoksista mies on pahoinpidellyt vaimoaan tai avopuolisoaan. Perheväkivallalla yritetään hallita toisen ihmisen mieltä ja murtaa

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

se. Irlannin hallituksen suunnittelemat jopa 30 prosentin leikkaukset eräisiin palveluihin osoittavat selvästi, että se ei ole todella sitoutunut ennaltaehkäisyyn, suojeluun ja syytteenpanoon.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) Joka viides nainen Euroopassa on joutunut kärsimään perheväkivaltaa. Maltassa ilmoitettiin tammikuun ja lokakuun 2009 välisenä aikana 467 perheväkivaltapauksesta, mutta tämä luku antaa tuskin täysin edustavaa kuvaa ongelman laajuudesta Maltassa. Vastaavasti muiden jäsenvaltioiden tilastot ovat harhaanjohtavia. Tämä johtuu siitä, että naiset pelkäävät viranomaisten ja oikeuselinten käsittävän heidät väärin. Päätöslauselmassa todetaan, että väkivallassa, sen lisäksi että se on rikollista, on kysymys syrjinnästä ja eriarvoisuudesta – EU:n toimivaltaan kuuluvasta alasta. Päätöslauselmaesityksessä keskitytään aivan oikein tekijöiden asettamiseen syytteeseen. On tärkeää, ettei ole mitään porsaanreikiä, joiden avulla tekijät voivat välttää rangaistuksen. Toisaalta kuitenkin väkivaltaisten kumppanien kuntoutusta olisi myös harkittava, jotta vältetään väkivallan uusiutuminen tulevaisuudessa. Eräillä jäsenvaltioilla ei ole riittävästi koulutettua henkilöstöä tuen, avun ja neuvonnan antamiseksi uhreille. Uhrien kannalta turvakotien perustaminen ei riitä. Nämä naiset tarvitsevat hallituksen apua päästäkseen takaisin työmarkkinoille ja tullakseen todella taloudellisesti riippumattomiksi pahoinpitelijästään. Uhrien koulutusohjelmia on tehostettava, jotta he voivat integroitua täysimittaisesti takaisin yhteiskuntaan, ja EU:n olisi käytettävä toimivaltaansa puuttuakseen tehokkaasti tällaiseen räikeään eriarvoisuuteen.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Naisiin kohdistuva väkivalta on vakava huolenaihe koko maailmassa. Naiset – ja lapset – ovat haavoittuvimmassa asemassa yhteiskunnassa, ja he joutuvat useimmin kohtaamaan väkivaltaa. Esimerkiksi Euroopassa on arvioitu, että 20–25 prosenttia aikuisista naisista kokee fyysistä väkivaltaa ja 10 prosenttia naisista joutuu myös seksuaalisen väkivallan kohteeksi. Perheväkivallasta 98 prosenttia on miesten naisiin kohdistamaa väkivaltaa, ja siksi tätä on pidettävä sukupuolisidonnaisena kysymyksenä. Väkivallasta puhuessamme emme puhu vain henkisestä väkivallasta: silloin edellä mainitut tulokset olisivat vielä paljon pahempia.

Katson, että emme voi hyväksyä tällaisia lukuja emmekä varsinkin naisia koettelevaa todellisuutta. Eurooppalaiset sosialistit ovat jo kauan vaatineet tehokasta suojelua ja hyviä ohjelmia. Daphne-ohjelma on hyvä alku, mutta meidän on tehtävä enemmän EU:n jäsenvaltioiden tasolla. Mielestäni on hyvin tärkeää, että puheenjohtajavaltio Espanja on päättänyt tehdä väkivallan torjunnasta ensisijaisen tavoitteen. Mitään yhteiskunnallista ongelmaa ei voida ratkaista täydellisesti vain kuudessa kuukaudessa. Tästä syystä teen kaikkeni, jotta Belgia ja Unkari jatkavat puheenjohtajakausillaan Espanjan aloittamaa työtä.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (EN) Pakkosterilisaatiot ovat yksi vakavimpia naisiin kohdistuvan väkivallan muotoja ja täysin kestämaton ihmisoikeusloukkaus. Useissa jäsenvaltioissa romaninaisia on pakotettu sterilisaatioihin, joilla on pyritty pienentämään heidän ”epäterveellisen korkea” syntyvyyyttään. Vaikka useita tapauksia on kirjattu ja oikeusistuimissa on annettu useita tuomioita uhrien hyväksi, useimmissa tapauksissa asianmukaisia korvauksia ja virallisia anteeksipyyntöjä saadaan yhä odottaa. Tässä suhteessa olen tyytyväinen pääministeri Jan Fischerin esittämään anteeksipyyntöön sekä Tšekin tasavallan hallituksen äskettäin tekemään esitykseen, jossa maan terveysministeriötä vaaditaan toteuttamaan 31. joulukuuta 2009 mennessä joukko toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaisia rikkomuksia ei enää tapahdu. Toivon, että muut valtiot, kuten Slovakia, liittyvät Tšekin aloitteeseen ja perustavat järjestelyn, jolla naisille, joiden lisääntymiskyky on tuhouttu ilman heidän suostumustaan, annetaan asianmukainen korvaus. On välttämätöntä, että jäsenvaltiot tutkivat viipymättä romaninaisia vastaan tehdyt vakavat ihmisoikeusrikkomukset, rankaisevat syyllisiä ja varmistavat, että kaikki uhrin tunnustetaan ja heille annetaan hyvitystä. Euroopan valtioiden yhteisenä tavoitteena on turvata maanosan kaikkien naisten terveys ja fyysinen koskemattomuus.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Näyttää siltä, että yleisessä ihmisoikeuksia puolustavassa kampanjassa naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ongelma saa liian vähän huomiota. YK:n vuonna 2008 toteuttama kampanja naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi koko maailmassa paljasti, että 15–44-vuotiaat naiset ovat suuremmassa vaarassa joutua raiskauksen ja perheväkivallan kuin syövän, liikenneonnettomuuksien, sodan tai malarian uhreiksi. Itse EU:ssa 40–50 prosenttia naisista on ilmoittanut joutuneensa seksuaalisen häirinnän eri muotojen kohteeksi työpaikalla. Arvioiden mukaan 500 000–2 000 000 ihmistä, joista suurin osa on naisia ja lapsia, joutuu vuosittain ihmiskaupan uhreiksi ja pakotetuiksi prostituutioon, pakkotyöhön ja orjuuteen. Tästä syystä olen tyytyväinen siihen, että tämä ongelma on tuotu esiin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan laatimassa päätöslauselmassa. On tärkeää yhdenmukaistaa naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskeva lähestymistapa, sillä näin toimista saadaan tehokkaampia. On myös tärkeää antaa naisille ja väkivallan uhreiksi jo joutuneille ihmisille oikeanlaista apua. Aivan yhtä tärkeää on kuitenkin yhteiskunnan tietoisuus siitä, että perheväkivalta ei saa olla kiusallinen ongelma, joka pidetään piilossa neljän seinän sisällä.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (SK) Tänään, marraskuun 25. päivänä, ei ole vain kansainvälinen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskeva päivä, vaan myös päivä, jolloin kristillinen maailma muistelee Pyhää Katariina Aleksandrialaista, joka 300-luvun alussa vangittiin ja josta tuli väkivallan uhri ja omantunnon- ja sananvapauden marttyyri. Jotkut henkilöt liioittelevat väkivallan ongelmaa siinä määrin, että minusta joskus tuntuu, ettei meillä naisilla ole mitään muita ongelmia. Uskon vakaasti, että ylivoimaisesti useimmissa tapauksissa naiset ovat paljon enemmän huolissaan köyhyydestä, terveysongelmista, koulutuksesta, heidän työnsä perheessä annetusta arvosta ja muista elinolosuhteistaan.

Meidän on silti myönnettävä, että myös väkivalta on ongelma. Se on sivistyneen yhteiskunnan arvolle sopimaton ongelma, joka rapauttaa ihmisarvoa. Minusta kuitenkin näyttää siltä, että Euroopan parlamentin mielestä on poliittisesti korrektia väkivaltaa ja poliittisesti epäkorrektia väkivaltaa, sillä se voi olla ainoa syy siihen, että tarkistusehdotustani, jossa tuomittiin naisten pakkosterilisaatiot ja raskauksien väkivaltainen keskeyttäminen, ei hyväksytty FEMM-valiokunnassa.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) On suuri häpeä, että Euroopassa on yhä niin paljon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Erityisen huolestuttavaa on se, että merkittävää osaa väkivallasta ei ilmoiteta poliisille, varsinkin kun otetaan huomioon, että tähän sisältyy raiskauksen kaltaisia vakavia rikoksia. Mikään strategia naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi ei voi onnistua, elleivät uhrit ilmoita väkivallasta oikeille viranomaisille. Lainsäädännöllä on varmistettava päättäväiset toimet tällä alalla, jotta uhrit tuntevat saavansa oikeutta ja jotta sekä heitä että koko yhteiskuntaa voidaan suojella samanlaisilta rikoksilta tulevaisuudessa. On huolestuttavaa, että monissa EU:n jäsenvaltioissa, myös Puolassa, seksuaalirikoksista annettavat tuomiot ovat hyvin lieviä ja usein vielä ehdollisia. Esimerkkinä voidaan mainita, että 40 prosenttia Puolassa raiskauksista annettavista tuomioista on ehdollisia vankeusrangaistuksia. Näin lievien rangaistusten määrääminen on isku vasten uhrien kasvoja tuomioistuimilta, jotka suhtautuvat näin kevytmielisesti uhreille tehtyyn vääryyteen. Vakavasti otettavassa lähestymistavassa naisiin kohdistuvaan väkivaltaan tällaiseen väkivaltaan syyllistyneitä on kohdeltava ankarasti, jotta varmistetaan oikeudenmukainen hyvitys tehdystä vääryydestä ja myös yhteiskunnan turvallisuus tulevaisuudessa.

14. Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytäminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytämisestä.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tästä mahdollisuudesta keskustella lyhyesti Somaliasta ja varsinkin Somalian rannikkovesillä tapahtuvan merirosvouksen aiheuttamasta vakavasta ongelmasta.

En käsittele taustaa kovin perusteellisesti: Somalia on ollut vaikeuksissa yli 18 vuotta, humanitaarinen tilanne on hirvittävä, ja koko maa on kiistojen repimä. Siirtymäkauden liittohallitus on käynnistänyt prosessin, mutta se on erittäin lievästi ilmaistuna hauras ja edellyttää kansainväliseltä yhteisöltä jatkuvia ponnistuksia, jotta Somaliasta voidaan vähitellen viedä kohti sovintoa ja jotta voidaan asteittain rakentaa toimiva valtio, joka voi palauttaa jonkinlaisen vakauden tähän hirvittävän rikkinäiseen maahan.

Merirosvous on hyvin vakava uhka. Siihen puuttuminen edellyttää laajaa sitoutumista itse Somaliassa, mikä on, kuten todettu, äärimmäisen vaikeaa maan nykyisen turvallisuustilanteen vuoksi. Näin ollen nykyiset toimmme ovat keskittyneet, kuten olette huomanneet, sellaiseen käytännön apuun, jota voidaan antaa Somalian ulkopuolella maan ja sen kansalaisten hyväksi. Kuten ehkä tiedätte, me luonnollisesti keskustelemme lisätoimista tässä nimenomaisessa suhteessa.

Merirosvouksen erityisestä ongelmasta totean, että Atalanta-merioperaatio jatkuu menestyksellisenä Somalian rannikkovesillä. Kaikki maailman elintarvikeohjelman lähetykset on toimitettu Somaliaan turvallisesti Mombasasta Mogadishuun ja Berberaan. Vuoden 2009 toukokuun alun jälkeen Adeninlahdella ei ole tapahtunut onnistuneita hyökkäyksiä. Tämä on ainakin jossain määrin tulosta EU:n jäsenvaltioiden ja kansainvälisen yhteisön sitoutumisesta, jonka avulla alueelle on onnistuttu tuottamaan huomattavasti korkeatasoista laivastokalustoa. Operaation onnistuminen tässä rajallisessa mielessä on myös tulosta siviilimerenkulkuyhteisön ja Northwoodissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevan EU:n operatiivisen esikunnan tiivistä yhteistyöstä. Tämän avulla on voitu laatia parhaat hallintakäytännöt, joita merenkulkijat myös yhä suuremmissa määrin noudattavat. Myös Adeninlahden kauppaliikenteen meriturvallisuuden koordinoitu mekanismi on pantu hyvin tehokkaasti täytäntöön.

Näin ollen tällä hetkellä voidaan sanoa, että Adeninlahdella tapahtuvaa merirosvousta on saatu hillittyä, mutta se jatkuu edelleen. Tästä syystä neuvosto on päättänyt jatkaa merirosvouksen vastaista operaatiota joulukuuhun 2010. Tämä merkitsee sitä, että meidän on kyettävä jatkamaan nykyisiä toimiamme ja pitämään yllä riittäviä sotilaallisia resursseja. Odotamme vastaavasti, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1846 voimassaoloa jatketaan lähipäivinä.

Huolimatta siitä, mitä olen sanonut, itsetyytyväisyydelle ei ole sijaa. Merirosvot jatkavat toimintansa ulottamista kauemmas itään Intian valtamerelle, ja sadekauden päätyttyä olemme äskettäin joutuneet todistamaan uutta hyökkäyksien aaltoa Seychellien pohjois- ja koillispuolella, mikä on varsin kaukana. Kokonaista 11 alusta on tällä hetkellä kaapattuina – kaikki niin sanotussa Somalian altaassa tehtyjen hyökkäysten seurauksena – ja niillä on yhteensä 250 miehistön jäsentä.

Atalanta-operaatiolla olemme vahvistaneet valmiuksiamme tällä kaukaisella merialueella. Seychelleillä on otettu käyttöön lisää valvontalentokoneita, ja voin ilmoittaa, että myös ruotsalaisia merivalvontalentokoneita liittyy Seychelleillä oleviin voimiin. Tämä on osoittautunut hyödylliseksi. Tällä hetkellä uusia suojelutoimia on jo käynnistetty tai suunnitteilla kansalliselta pohjalta, ja Ranska ja nyttemmin Espanja ovat tarjonneet asianmukaisia ja tehokkaita vastatoimia.

Myös Adeninlahden kansainvälistä suositeltua kauttakulkukäytävää on suojeltava. Se on suositeltu reitti Adeninlahden poikki, ja kaikki alukset niiden lippuvaltion katsomatta saavat suojelua. Alueella on tällä hetkellä Euroopan unionin, Naton ja Yhdysvaltain johtaman liittoutuman merivoimien laivastoyksiköjä, jotka koordinoivat partiointia erittäin hyvin ja tekevät erittäin tärkeää tiedusteluyhteistyötä, joka on tämänkaltaisessa operaatiossa välttämätöntä.

Kiina on nyt halukas liittymään tähän koordinointimekanismiin ja osallistumaan suojeluun. Tämä merkitsee sitä, että nykyisiä mekanismeja on kehitettävä ja laajennettava. Se voi ajan mittaan johtaa siihen, että Kiina ja mahdollisesti muut merivallat ottavat hoitaakseen joitakin tehtäviä. Muut – Venäjä, Intia ja Japani – ovat myös asettaneet käyttöön merikalustoa, ja ne olisi kutsuttava liittymään tähän mekanismiin mahdollisimman pian. Koordinointi on luonnollisesti menestyksen avain.

Tiedän, että parlamentissa on jonkin verran kiinnostusta sitä varsin vaikeaa kysymystä kohtaan, joka koskee Atalanta-yksiköiden pidättämien merirosvouksesta epäiltyjen oikeudenkäyntiä. Kenialaisissa vankiloissa on tällä hetkellä pidätettyä 75 epäiltyä. Tähän liittyvä oikeusprosessi käsittää yhdeksän eri oikeudenkäyntiä ja muodostaa merkittävän lisätaakan Kenian oikeuslaitokselle. Näiden oikeudenkäyntien moitteeton suorittaminen on tietenkin erittäin tärkeää, jos haluamme säilyttää Atalanta-operaation luoman pelotevaikutuksen ja merirosvouksen vastaisten toimiemme yleisen uskottavuuden. Merirosvouksesta epäiltyjen siirtämisestä Seychellien kanssa äskettäin tehty sopimus, josta varmaankin olette tietoisia, on tässä suhteessa tärkeä lisäpanos. Merirosvous on hyvin tuottoisaa, ja on tärkeää, että pyrimme yhteisillä toimillamme joka suhteessa vähentämään merirosvojen mahdollisuuksia hankkia lisää rahaa tällä todella halveksittavalla toiminnalla.

Viime kädessä se, mitä teemme merellä, ei tietenkään voi korvata sitä, mitä on tehtävä itse Somaliassa tai Somalian suhteen, mutta kuten aiemmin totesin, se on asia, jossa ei voida olla varmoja välittömästä menestyksestä. Meidän on jatkettava merioperaatiota, ja tämä edellyttää ensinnäkin, että olemme valmiit jatkamaan sotilaallisten voimavarojen pitkäaikaista sitomista; toiseksi, että meidän on vahvistettava koordinointiyhteistyötä kaikkien tähän operaatioon osallistuvien valtojen ja kansainvälisten elinten välillä; ja kolmanneksi, että meidän on autettava kehittämään alueellisia laivastovalmiuksia, sillä taakka ei voi jäädä vain meidän kannettavaksemme. Kansainväliset merenkulkuorganisaatiot, kuten merirosvousta käsittelevä yhteysryhmä, ovat tässä suhteessa merkittävässä osassa.

Lopuksi totean, että tämä on yksi aloista, joilla olemme viime vuosina osoittaneet ETPP:n toimintakyvyn. Vain pari vuotta sitten tuskin kunnianhimoisimmatkaan meistä osasivat aavistaa meidän operoivan Euroopan unionin laivastoyksiköillä Adeninlahdella tai Intian valtamerellä. Pakottavat humanitaariset ja muut syyt ovat johtaneet siihen, että olemme toteuttaneet tähän asti mahdollisuuksien rajoissa suhteellisen onnistuneeksi osoittautuneen operaation, mutta emme saa elätellä mitään harhakuvitelmia. Vielä on paljon tehtävää jäljellä. Meidän on jatkettava operaatiota, ja parlamentin tuki on tässä suhteessa hyvin tärkeä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tällä kertaa näkökulma koko Somalian kysymykseen on laajempi, ja tämän vitsauksen perimmäisiin syihin puututaan kestäväillä keinoilla. Komissio on aina ollut sitä mieltä, että merirosvous voidaan poistaa lopullisesti vain puuttamalla sen taustalla oleviin syihin, aloittaen Somalian epävakauksesta ja vastaamalla myös sen kehitystarpeisiin, jotka ilmenevät äärimmäisenä köyhyytenä, laajana lukutaidottomuutena ja haavoittuvuutena.

Sen vuoksi on oleellista omaksua kattava lähestymistapa jo mainittuihin Somalian turvallisuus- ja kehityshaasteisiin puuttumiseksi. Tämä edellyttää, että saadaan luotua toimiva valtio, joka kykenee valvomaan lakien noudattamista ja tarjoamaan ainakin peruspalveluita. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, hallinto – toimielinten vakiintuminen ja turvallisuus mukaan lukien – koulutus ja taloudellinen kehitys ovat välttämättömiä edellytyksiä niiden kannusteiden poistamiselle, joiden vuoksi somalialaiset nyt ryhtyvät merirosvoiksi.

Turvallisuuskysymyksessä nopea toiminta on tärkeää. Afrikan unionilla on, kuten tiedätte, hyvin keskeinen rooli, eikä vähiten sen AMISOM-joukkojen ansiosta, jotka luovat turvallisuutta siirtymäkauden liittohallitukselle Mogadishussa. Afrikan rauhanrahaston kautta Euroopan unioni on AMISOM-operaation tärkeä tukija ja myöntää varoja Afrikan unionin joukkojen ylläpitämiseksi. Sopimus uudesta 60 miljoonan euron määrärahasta on juuri saatu valmiiksi. Tämä on osa komission tämän vuoden huhtikuussa Brysselissä pidetyssä konferenssissa antamaa sitoumusta. Yhteisessä strategia-asiakirjassa vuosiksi 2008–2013 määritellään komission apu Somalialle, ja konkreettisesti Somaliasta koskevan EU:n tukiohjelman Euroopan kehitysrahastosta maksettavat määrärahat ovat yhteensä 215,4 miljoonaa euroa kaudella 2008–2013.

EU:n ensimmäinen merioperaatio Atalanta on kohta toiminut vuoden ajan. Tällä onnistuneella operaatiolla luodaan merirosvouksen vastainen pelote, mutta lisätään myös merenkulkualan tietoisuutta parhaista itsesuojelutoimenpiteistä. Me kaikki tiedämme kuitenkin, että tehtävää on vielä paljon. Rinnan Atalanta-operaation kanssa komissio käyttää rahoituksellista vakautusvälinettä tukeakseen Kenian oikeuslaitosta – kuten neuvoston puheenjohtaja juuri mainitsi – sillä Kenia on sitoutunut asettamaan syytteeseen sinne siirretyt operaation yhteydessä pidätyt merirosvouksesta epäillyt henkilöt, ja on tärkeää, että näistä rikoksista ei jätetä rankaisematta. Tämä Kenian oikeuslaitokselle annettava tuki koostuu erilaisista syyttäjälaitoksen, poliisivoimien, oikeuslaitoksen ja vankilalaitoksen valmiuksia kehittävästä toimenpiteistä. Ohjelman panee toimeen UNODC, ja se maksaa 1,75 miljoonaa euroa.

Laajemmin tarkastellen myös alueellisten laivastovalmiuksien kehittäminen on tärkeä näkökohta varmistettaessa alueen turvallisuutta. Komissio tukee Kansainvälisen merenkulkujärjestön niin kutsuttujen Djiboutin käytäntönsäätöjen täytäntöönpanoa käyttäen tässäkin vakautusvälinettä. Tiettyjä kriittisiä merireittejä, muun muassa Afrikan sarven ja Adeninlahden aluetta, koskevalla ohjelmalla avustetaan alueellisen merenkulkuasioiden koulutuskeskuksen perustamista Djiboutiin. Keskukseen toiminnassa keskitytään valmiuksien luomiseen ja alueen, niin Somalian, Puntmaan kuin Somalimaan, merenkulkuhallinnon henkilöstön, viranomaisten ja rannikkovartiostojen kouluttamiseen mahdollisuuksien mukaan. Alueelliselle tiedotuskeskukselle Sana'assa Jemenissä on myös päätetty myöntää rahoitusta vuonna 2009. Ohjelman ensimmäinen vaihe on jo käynnistynyt, ja tekniset toteutettavuustutkimukset on aloitettu.

Ennen kuin lopetan, käsittelen erästä toista tärkeää aihetta. Komissio valmistelee parhaillaan yhdenmuettyä meripolitiikkaa – johon sisältyy ulkoinen ulottuvuus – sekä eri alojen ja eri maiden välistä yhdenmuettyä merivalvontaa luodakseen tilannetietoisuutta merellä harjoitetusta sellaisesta toiminnasta, joka vaikuttaa muun muassa meriturvallisuuteen ja turvatoimiin mutta myös yleiseen lainvalvontaan.

Nykyinen puheenjohtajavaltio Ruotsi on tehnyt merkittäviä ponnistuksia varmistaakseen EU:n meripolitiikan johdonmukaisuuden eri pilarien välillä ja yhteyden yhteisön toiminnan ja varsinkin Euroopan puolustusviraston toisen pilarin puitteissa tekemän työn välillä. Katsomme, että merivalvonnan yhdenmuettyä tarjoaa suuria mahdollisuuksia avustaa EU:n operaatioita merirosvousta vastaan, koska merivalvontatietojen kerääminen eri lähteistä antaa merellä toimiville viranomaisille mahdollisuuden tehdä päätöksiä ja reagoida parempien tietojen perusteella.

Kaikki nämä eri toimintalinjat, jotka mainitaan myös Euroopan parlamentin viime lokakuussa antamassa päätöslauselmassa, muodostavat komission panoksen merirosvouksen torjuntaan.

Cristiana Muscardini, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olemme hyvin tyytyväisiä Atalanta-operaation jatkamiseen.

Olen omistautunut Somalian ongelmalle noin kymmenen vuoden ajan, enkä voi kiistää, että liian usein Euroopan unioni ei ole toiminut riittävän nopeasti.

Tilanne Somaliassa muuttuu päivä päivältä dramaattisemmaksi kansainvälisen terrorismin seurausten, merirosvouksen sekä miljoonien ihmisten, varsinkin naisten ja lasten, kokeman inhimillisen tragedian vuoksi. Nämä ihmiset kärsivät väkivaltaa ja nälkää joka päivä, ja hyvin usein he joutuvat pakenemaan autiomaan poikki yrittäessään hakea suojaa Euroopan rannoilta.

Terrorismin torjunnan yhteydessä meidän on myös toteutettava toimia, jotka antavat uutta toivoa alueen taloudelle, mutta myös saatava Libyassa sijaitsevien pakolaisleirien tilanne Euroopan unionin valvontaan. Olemme saaneet raportteja näillä leireillä tapahtuvista hyvin vakavista välikohtauksista, sekä väkivallasta että ihmisoikeusloukkauksista, jotka usein kohdistuvat somalalaisiin.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän järjestämässä puhetilaisuudessa Somalian siirtymäkauden hallituksen pysyvä edustaja Yhdistyneissä Kansakunnissa Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari huomautti, että Somalian rannikolla harjoitettava laitton kalastus on köyhdyttänyt maata entisestään ja että monet merirosvoista ovatkin entisiä kalastajia, jotka eivät ole saaneet oikeutta eivätkä huomiota.

Näin ollen meidän on taisteltava lujasti terrorismia vastaan, mutta pyrittävä myös luomaan oikeutta, toivoa ja taloustoimintaa maahan, josta on tullut vuosia kestäneen sodan marttyyri.

Roberto Gualtieri, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän tarkoituksena on tällä keskustelulla ja huomenna hyväksyttävällä päätöslauselmalla ilmaista vahva tukemme Euroopan unionin sitoutumiselle merirosvouksen torjumiseen. Samalla aiomme ilmaista huolestamme Somaliassa vallitsevasta dramaattisesta tilanteesta, joka korostaa tarvetta ryhtyä kiireesti toimiin maan vakauttamiseksi, jotta merirosvouksen taustalla oleviin syihin voidaan puuttua.

Atalanta-operaatio on menestystarina: se on mahdollistanut 300 000 tonnin avustuskuljetukset ja parantanut kaiken meriliikenteen turvallisuutta Adeninlahdella osoittaen ETPP:n toimintakyvyn sekä operatiivisen ja poliittisen lisäarvon.

Samalla tarvitaan Euroopan unionin sekä Afrikan unionin voimakkaampaa sitoutumista Djiboutin prosessin tukemiseen, ja tästä syystä, vaikka olemme tietoisia vaikeuksista ja riskeistä, ilmaisemme tukemme ETPP:n mahdolliselle Somaliassa toteutettavalle operaatiolle, jota neuvosto on alkanut käsitellä.

Näin ollen toivomme, että tarkistusten ja keskustelun yhteydessä kaikki ryhmät auttavat vahvistamaan tätä viestiä sen sijaan, että ne lankeavat houkutukseen käyttää Somalian dramaattista tilannetta verukkeena tiettyjen valtioiden sisäisiin poliittisiin hyökkäyksiin, joilla ei ole mitään tekemistä tämän keskustelun ja parlamentin työn kanssa.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, meidän on tuettava Somalian yhteiskunnallista ja demokraattista kehitystä, jotta merirosvous saadaan loppumaan. Lisäksi vaadimme, että Atalanta-operaatiolla suojellaan eteläisellä Intian valtamerellä kalastavia eurooppalaisia aluksia merirosvojen hyökkäyksiltä samalla tavoin kuin kauppa-aluksia. Vaadimme sotilassaattueita, koska ne ovat tehokkain ja halvin sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön suosittelu ratkaisu. Toivomme myös, että pidätetyt ja merirosvouksesta syytetyt henkilöt tuomitaan alueen valtioissa, kuten maaliskuussa 2008 Kenian ja Seychellien kanssa tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Tämä johtuu siitä, että kalastusalukset ovat todellisessa ja yhä suuremmassa vaarassa tulla kaapatuiksi tällä alueella. Meidän on syytä muistaa, että parlamentti tuomitsi tämän tilanteen jo vuosi sitten, mutta jopa komissio on myöntänyt, että asialle ei ole tehty mitään. Sillä välin merirosvot jatkavat hyökkäyksiään.

Viimeisintä uhria, *Alakrana*-alusta, pidettiin kaapattuna lähes 50 päivää. On syytä muistaa myös se, että nämä alukset kalastavat Euroopan unionin kalastussopimuksen nojalla. Ne toimivat laillisesti, kansainvälisillä vesillä ja toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

Tästä syystä meidän olisi tehostettava tämäntyyppisten alusten suojelua.

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, Atalanta-operaatio on menestyksellinen EU:n panos Afrikan sarven turvallisuuteen, ja sitä olisi jatkettava. EU:lla on kuitenkin myös laajempi yhteinen vastuu. Siihen sisältyy se, ettemme ummista silmiämme, kun myrkyllisten jätteen laiton vienti tai laitton kalastus vahingoittaa Somalian etuja. Tästä syystä meidän on johdonmukaisesti seurattava näitä asioita.

Päätöslauselmassa, josta huomenna äänestämme, ollaan kahdessa suhteessa harhapoluilla, emmekä me kannata näitä toimintatapoja. On väärin yrittää nyt muuttaa Atalanta-operaation toimeksiantoa suurentamalla sen toiminta-alueita tai yrittämällä saada parlamentin jäsenet laajentamaan toimeksiantoa käsittämään myös kalastuksen. Me haluamme toimeksiannon pysyvän muuttumattomana.

Toiseksi, on hyvin kyseenalaista käynnistää Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ESDP) koulutusoperaatio, jota ei ole asianmukaisesti perusteltu ja joka ei merkittävästi edistä Somalian valtiorakenteiden kehittämistä. Meidän olisi noudatettava ennalta varautumisen periaatetta eikä hätäiltävä.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, kannatamme varauksetta komission jäsenen Ferrero-Waldnerin puheenvuoron ensimmäistä osaa. Juuri tämä on ongelman luonne ja sen alkusyy. Kunnes puutummme ongelman syyhyn, ei ole mitään mahdollisuutta ratkaista sitä sotilaallisella ilma- tai maaoperaatiolla. Mitä tulee merioperaatioon perustuvaan ratkaisuun, Atalanta-operaatiosta vastaava upseeri totesi eilen varsin selvästi, että merirosvouksen ratkaiseminen merioperaatiolla ei ole mahdollista. Muistutan parlamenttia siitä, että Yhdysvallat yritti maaoperaatioon perustuvaa sotilaallista ratkaisua ja epäonnistui.

Näin ollen olisi erehdys viivyttää kehitysapua ja maan hallintoa koskevia ratkaisuja. Sotilaallinen ratkaisu ei ole mahdollinen, mutta ei myöskään ole mahdollista yksityistää asevoimien palveluja, kuten Espanjan hallitus on nähnyt hyväksi tehdä. Armeijoita ei voida korvata yksityisillä turvallisuusyrityksillä, jotka on varustettu sota-asein. Ei, tämä ei todellakaan ole oikea ratkaisu. Ratkaisu on itse asiassa kaikenlaisen merirosvouksen lopettaminen. Tarkoitan, että on tehtävä loppu merirosvouksesta Somaliassa, mutta myös ulkomaisista merirosvoista, jotka ryöstelevät Somalian vesillä.

Niki Tzavela, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, kansainväliset tarkkailijat ovat huomauttaneet, että merirosvouksen ongelman ratkaisu on poliittisen vakauden luominen alueelle. Me kaikki toivomme tätä, ja varsinkin me kreikkalaiset, sillä alueen merirosvous haittaa vakavasti Kreikan merenkulkua.

Arvoisa komission jäsen, se, mitä sanoitte, oli minulle iloinen yllätys. Ainoat tiedot, joita tähän asti olimme saaneet sekä kansainvälisistä tiedotusvälineistä että kaikilta osapuolilta, kertoivat sotilaallisten operaatioiden edistymisestä. Riisuite minut aseista, koska halusin kysyä teiltä, millaista edistystä maan poliittiset voimat ovat tähän asti saavuttaneet, sillä nyt keskitymme siihen, että ongelman ratkaisemiseksi tarvitsemme Somaliaan poliittista vakautta. Kiitän teitä antamistanne tiedoista, ja minun on todettava, että olisi hyödyllistä, jos sekä Euroopan parlamentti että poliittisista toimenpiteistä raportoivat viestimet voisivat saada yksityiskohtaisempia tietoja.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, Espanja on juuri selviytynyt vaikeasta tilanteesta, jossa *Alakrana*-alus ja sen miehistö joutuivat kiristyksen, nöyryytyksen ja lukuisten vaarojen kohteeksi.

Espanjan hallitus asetetaan vastuuseen Espanjassa, kuten tässä tapauksessa kuuluu. Euroopan parlamentissa me keskustelemme Euroopasta ja vielä kerran Euroopasta. Siksi onkin todettava, että vaadittuamme vuoden ajan diplomatiaa ja päättäväisyyttä, tulos on ollut myönteinen.

Atalanta-operaatio on kuitenkin riittämätön. Sitä on laajennettava ja joustavoitettava. On oltava mahdollista suojella humanitaarisen avun kuljetusreittien lisäksi myös yhteisön kalastus- ja kauppa-alueita. Viimeksi mainittuja on suojeltava, ja siitä syystä vaadimme huomenna hyväksyttävässä päätöslauselmassa Euroopan parlamentilta ja sen toimielimiltä eräitä sitoumuksia.

Haluamme sanoa ”kyllä” niiden valtioiden ottamalle vahvalle asenteelle, jotka suojelevat aluksiaan asevoimilla pelottaakseen pois ja tarvittaessa torjuakseen laillisesti merirosvojen hyökkäykset. Meidän on sanottava ”ei” yksityisten turvallisuusyritysten käytölle, johon Kansainvälisen merenkulujärjestön IMO:n mukaan liittyy tarpeettoman väkivallan riski. Meidän on sanottava ”ei” niiden hallitusten passiiviselle ja harrastelijamaiselle asenteelle, jotka helpottavat merirosvojen toimintaa. Meidän on kuitenkin sanottava ”kyllä” diplomatialle, ”kyllä” Somalialle annettavalle avulle ja ”ei” perusteettomille syytöksille laittomasta kalastuksesta.

Yhteisön alukset kalastavat kansainvälisten sopimustemme mukaisesti. Ne toimivat laillisesti, ja niitä on suojeltava. Se on yhteisön toimielinten velvollisuus.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Somalian monimutkainen ja vaarallinen tilanne ja sen vaikutus alueen vakauteen huolestuttavat meitä kaikkia vakavasti. Samalla koko maailma on nähnyt ongelmat, joita tämä maa on kokenut merirosvouksen ja sen Somaliaa ympäröivillä vesillä merenkululle aiheuttamien vaikutusten seurauksena. Tämän tilanteen ratkaisemiseksi me tarvitsemme selvästi yhdenmukaista lähestymistapaa, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner aiemmin totesi.

Haluun käyttää tätä tilaisuutta ilmaistakseni arvostuksemme sille erinomaiselle työlle, jota Atalanta-operaatio on tähän mennessä tehnyt. Nämä toimet ovat hyvin tärkeitä, koska kulkuyhteydet tälle alueelle ovat erittäin tärkeitä kansainväliselle kaupalle ja tavaraliikenteelle. Toivomme, että sekä kauppa-alusten merimiehet että alueella työskentelevät kalastajat voivat tehdä työtään turvallisesti. Meistä tämä on olennainen asia. Sen

vuoksi meidän on edelleen tuettava tämän operation työtä. Meidän on luonnollisesti myös pohdittava, mitä muuta voimme tehdä, ja kuten komission jäsen aivan oikein sanoi, meidän on samalla puututtava tämän ongelman syihin tehokkaasti ja useilla rintamilla.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, Somalia on jatkuvassa hätätilassa oleva maa, eikä sillä ole ollut hallitusta lähes 20 vuoteen. Meidän EU:ssa on autettava muuttamaan tämä tilanne. Siksi tuemme komission työtä. Suhtaudumme kuitenkin hyvin epäillen uuteen Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliitiikan (ETPP) operaatioon ja suunnitelmaan kouluttaa 2 000 sotilasta Somalian siirtymähallitukselle.

Mikä on tämän operaation todellinen tavoite? Mikä on Somaliasta koskeva yleispoliittinen suunnitelma? Millaista lisäarvoa voimme tuoda Yhdysvaltojen ja Ranskan nykyisten koulutushankkeiden lisäksi? Emme ymmärrä, miten tällä operaatiolla voidaan edistää valtiotakenteiden kehittämistä. Mikä on siirtymähallituksen legitimeetti? Miksi me tuemme sitä? Miksi luulemme, että sotilaat auttavat sitä? Miten voimme estää sen, että sotilaat liittyvät sotaherrojen joukkoihin, kun heidät on koulutettu? Mielestämme tähän operaatioon liittyy vielä liian monia avoimia kysymyksiä, jotta sitä voitaisiin alkaa suunnitella. Ennen kaikkea en ymmärrä, mitä lisäarvoa EU voi tuottaa, ja katson, että rahat käytettäisiin paremmin muissa hankkeissa, joita komissio jo toteuttaa.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, jos yritämme ymmärtää, mitä Intian valtamerellä tapahtuu, meidän on puututtava merirosvoukseen vastuullisella tavalla, pidättäytyttävä demagogisista lausunnoista ja puoluepoliittisista kannanotoista. Sanon tämän huolimatta niistä lausunnoista, joita valitettavasti olen täällä parlamentissa kuullut. Tietysti jäsenet ovat käyttäneet tilaisuutta hyväkseen ja hyökänneet puheenvuoroissaan Espanjan hallitusta vastaan. Huomautan, että juuri Espanjan hallitus edisti ja ajoi eteenpäin Atalanta-operaatiota, jota tänään ylistämme. Tämä operaatio on kuitenkin selvästi riittämätön, ja sitä on vahvistettava.

Tästä syystä pyydän neuvostoa vahvistamaan operaatiota, laajentamaan niitä suojeltuja alueita, joista se vastaa, lisäämään sen henkilöstöä ja myöntämään sille lisää toimivaltaa. Viitataan esimerkiksi niiden satamien valvontaan, joista merirosvojen käyttämät emäalukset lähtevät merelle. On silti selvää, että Atalanta ei voi olla ainoa mekanismi Somalian ongelman ratkaisemiseksi. Siksi kehotan kaikkia asianomaisia pyrkimään saamaan aikaan Somaliasta koskevan yhteisen strategian. Tällaiseen strategiaan olisi sisällyttävä kehitysapua ja poliittista vuoropuhelua siirtymäkauden liittohallituksen kanssa.

Kehotan neuvostoa myös laatimaan uuden operaation Atalantan rinnalle. Sillä autettaisiin kouluttamaan ja varustamaan Somalian liittohallituksen turvallisuusjoukkoja ja vahvistettaisiin samalla sitoutumista ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamiseen.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Onko arvoisan jäsenen mielestä vastuutonta todeta, että Espanjan hallitus olisi asetettava vastuuseen Espanjassa ja että meidän parlamentissa olisi keskityttävä keskustelemaan Euroopan unionista ja sen toimista Atalanta-operaation tukemiseksi?

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Arvoisa jäsen de Grandes Pascual, olkaa hyvä alkääkä väännelkö sanoja. Minusta on vastuutonta se, että käytätte hyväksi puheenvuoroanne arvostellaksenne Espanjan hallitusta.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on tosiasia, että Somalian merirosvot ovat uhka kansainväliselle merenkululle. Paitsi että merirosvous vaikuttaa meriliikenteen kustannuksiin ja luotettavuuteen, se myös – mikä tärkeintä – estää kansainvälisen humanitaarisen avun toimittamisen Somaliaan ja pahentaa siten maan vakavaa elintarvikepulaa. Minun on silti korostettava, että maat, joilla on pitkät kauppamerenkulun perinteet, kuten Kreikka ja muut Välimeren valtiot, kärsivät tästä erityisen pahasti. Ymmärrän, että merirosvouksen vastainen EU:n operaatio Afrikan sarven merireitin suojelemiseksi on tärkeä toimenpide. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, että asiat, joiden luulimme kuuluvan mielikuvituksen ja elokuvien maailmaan – luin niistä lapsena satukirjoista – kolkuttavat nyt ovellemme ja ovat kouriintuntuva vaara, todellisuutta. Tästä syystä meidän on koordinoitava ja saatava neuvosto ja komissio tekemään lisää poliittisia aloitteita.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, merirosvous on Espanjalle hyvin tärkeä aihe, sillä se haittaa kalastusalamme, ja olen hyvin iloinen Alakrana-aluksemme vapauttamisesta ja kiitän sen kalastajia, sen omistajaa sekä Espanjan hallitusta heidän ponnistuksistaan.

Kalastusalukset ovat merirosvojen maaleja, ja ne näyttävät tarjoavat vastustamattomia mahdollisuuksia panttivankien ottamiseen. Merirosvot ovat modernisoineet taktiikkaansa, kuten neuvosto on todennut, sekä merellä että maalla. He tekevät voittoa, ja jäsenvaltioiden on reagoitava tilanteeseen.

EU NAVFOR Somalia -merioperaatio (operaatio Atalanta) oli menestys, ja komission jäsen mainitsi, että suuri määrä toimia on toteutettu, mutta me tarvitsemme enemmän ja parempia tämän kaltaisia operaatioita. Kalastusalukset eivät enää saa olla haavoittuvia; niitä on suojeltava, ja aluetta, jolla niitä suojellaan, on laajennettava.

Ennen kaikkea me tarvitsemme ratkaisun maalla vallitsevaan tilanteeseen, sillä ongelman juuret ovat maalla: kuten komissio on todennut, tarvitsemme demokraattista vakautta. Kysymme komissiolta, onko se valmis järjestämään alueella harjoitettavaa merirosvousta käsittelevän huippukokouksen yrityksenä löytää maalla ratkaisuja siihen, mitä merellä tapahtuu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Minäkin olen luonnollisesti iloinen *Alakranan* tapauksen onnellisesta lopusta, mutta pelkään, että se ei valitettavasti ehkä ole viimeinen tällainen tapaus. Kuten todettu, on tärkeää muistaa, että merirosvot saavat voimansa paitsi köyhyydestä myös toimimattoman järjestelmän puutteista ja aukoista.

Vaikka toki on surullista ja valitettavaa, että merimiehiä kaapataan, kun he loppujen lopuksi vain tekevät työtään, on myös surkeaa, että jotkut käyttävät hyväkseen hallinnon puutetta paitsi Somaliassa myös koko alueella kalastaakseen sen vesillä laittomasti tai kaataakseen niihin myrkyllisiä jätteitä. Valitettavasti, jäsen de Grandes Pascual, juuri näin on tapahtunut.

Me tuomitsemme epäröimättä kaikenlaisen merirosvouksen. Tämän ilmiön torjumiseksi tarvitaan kuitenkin muutakin kuin armeijoita ja palkkasotilaita. Asian pelkistämiseksi tällaisiin käsitteisiin saattaa itse asiassa olla kielteinen vaikutus, ja se voi johtaa selkkauksen huolestuttavaan kärjistymiseen, varsinkin kun tiedämme, että eräät laivanomistajat ottavat kohtuuttomia riskejä maksimoidakseen läsnäolonsa alueella ja siirtyvät liian kauas suojelluilta alueilta aiheuttaen näin riskin, johon on aina hyvin vaikea puuttua.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, vaikka Intian valtamerellä saatetaan harjoittaa laitonta kalastusta, yhteisön kalastuslaivastoa ei todellakaan voida kutsua laittomaksi, kuten täällä on vihjailtu. Yhteisön alukset kalastavat tiukan laillisesti alueen tonnikalankalastusta sääntelevän ja hallinnoivan Intian valtameren tonnikalatoimikunnan (IOTC) Euroopan yhteisön ja Seychellien tasavallan välisen kalastuskumppanuussopimuksen nojalla myöntämällä kalastuslisensseillä.

Toiseksi, kaikki yhteisön alukset on varustettu satelliittiseurantajärjestelmällä, jonka avulla kalastus- ja sotilasviranomaiset voivat paikantaa ne reaaliaikaisesti kaikkina aikoina.

Kolmanneksi, yhteisön aluksilla on tarkkailijoita, ja ne noudattavat kalastustoimintaa koskevaa tiukkaa ilmoitusjärjestelmää muun muassa lokikirjojen, saalisnäytteiden ja avomerellä tapahtuvaa saaliin siirtämistä koskevan kiellon avulla.

Viimeiseksi, koko yhteisön kalastuslaivasto on kirjattu asianmukaisesti IOTC:n alueelliseen alusrekisteriin. Minä henkilökohtaisesti haluaisin sekä komission että neuvoston myöntävän, että tällä alueella kalastavat eurooppalaiset alukset toimivat ehdottoman laillisesti.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan esittää kiitokseni ja todeta aluksi, että olemme tänään saaneet mielestäni erittäin hyvää ja luotettavaa tietoa sekä neuvoston puheenjohtajalta Bildtiltä että komission jäseneltä. Nämä tiedot osoittavat, että Euroopan unionin toimet keskittyvät kahdelle alalle. Ensimmäinen niistä on humanitaarinen apu. Toinen on sotilaallinen toiminta, ja nämä molemmat toiminta-alat ovat onneksi yhä tehokkaampia. Haluaisin kuitenkin kysyä seuraavaa: eikö meidän olisi pidettävä ainakin yhtä tärkeänä Somaliassa valtiotakenteiden kehittämistä, koska Somaliassa ei itse asiassa ole kunnollista hallintoa? Eikö meidän myös pitäisi kehittää paikallisia poliisivoimia ja puolustusvoimien ydintä? Katson, että ellei tätä kolmatta alaa käsitellä samalla tavoin kuin kahta muuta, on vaikeaa saavuttaa menestystä pitkällä aikavälillä.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Somalia on suuri ongelma. Se on ollut suuri ongelma jo 20 vuotta. Keskustelimme merirosvouksesta. Mutta emme saa unohtaa humanitaarista tilannetta, joka on katastrofaalinen. Emme saa unohtaa terrorismiongelmaa. Emme saa unohtaa alueen epävakautta.

Ajan mittaan meidän on yritettävä ratkaista tämä kaikki. Meidän on kuitenkin oltava myös realisteja. Kansainvälinen yhteisö, Yhdistyneet Kansakunnat ja muut tahot ovat kamppailleet Somalian auttamiseksi jo hyvin kauan. Tulokset ovat olleet suhteellisen niukkoja. Olemme kohtalaisen uusia tulokkaita tällä alalla, kun puhutaan Somalian ongelman ratkaisemisesta. Yritämme tehdä tiettyjä asioita.

Me kaikki pidimme Atalantaa menestyksenä, mutta emme saa luulla, että sillä voidaan ratkaista kaikki ongelmat. Kun keskustelemme sen laajentamisesta ulos Intian valtamerelle, puhumme suunnattoman laajoista alueista. Vaikka meillä olisi käytössämme kaikkein Euroopan unionin valtioiden merikalusto, en voisi olla täysin varma onnistumisesta.

Joitakin merirosvoista tuetaan luonnollisesti myös rahallisesti, minkä ansiosta he voivat hankkia uusia resursseja. Tämä tekee ongelmasta varsin haastavan.

Tämä ei ole syy jättää tekemättä se, minkä voimme tehdä. Kaikista vaikeuksista huolimatta meidän olisi pyrittävä tukemaan siirtymäkauden liittohallitusta.

Tätä me yritämme eri koulutusohjelmilla tehdä. Onko tämän onnistumisesta takuita? Ei ole. Ainoa asia, josta kuitenkin voimme olla täysin varmoja, on se, että jos emme edes yritä, epäonnistumme aivan varmasti. Jos yritämme, meillä on ainakin mahdollisuus saada aikaan myönteinen vaikutus. Ja jos emme olekaan saaneet aikaan mitään muuta, olemme ainakin onnistuneet varmistamaan Maailman elintarvikeohjelman toimitusten perillemenon Somalian nälkäänäkeville ja kärsivälle kansalle. Jo se on jotakin, josta voimme olla ylpeitä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän hyvin, että tämä kysymys on hyvin tärkeä eräille jäsenvaltioille niiden menettämien uhrien ja alueen vaikeuksien vuoksi. Kreikkalainen kollegamme, joka halusi esittää minulle kysymyksen, ei enää ole täällä, mutta halusin kertoa, mitä olemme tehneet ja miksi sanoin saavuttaneemme tiettyä menestystä.

Neuvoston puheenjohtaja mainitsi niin kutsutun Djiboutin prosessin ja kansainvälisen yhteisryhmän, johon komissio osallistui ja jossa entinen kollegamme Louis Michel, joka nyt on Euroopan parlamentin jäsen, yritti erittäin kovasti auttaa ja tukea siirtymäkauden hallitusta. Tämä hallitus on yhä parhaassa asemassa luomaan jonkinlaista vakautta Somaliaan. Se on meidän ensisijainen tehtävämme, ja meidän on tehtävä se diplomaattisen ja poliittisen tuen avulla.

Meidän on myös autettava ja suojeltava aluksia ja niiden miehistöjä. Lisäksi meidän on tehtävä se, minkä olen aiemmin sanonut – viimeksi puhunut jäsen on ehkä kuullut minun sanovan sen aikaisemmin. Sanoin aiemmin, että toimielinten vakiinnuttaminen, valmiuksien kehittäminen, oikeusprosessien tukeminen ja väestön auttaminen on ehdottoman välttämätöntä. Kaikki tämä voidaan tehdä vasta, kun olemme luoneet maahan lisää vakautta ja on ryhdytty toimiin köyhyyden poistamiseksi. Näin ollen se on todella hyvin monitahoinen prosessi.

Ollaksemme avuksi tuemme nyt muun muassa konkreettisesti 29 hanketta, joiden arvo on yli 50 miljoonaa euroa, mikä on valtava rahasumma näille ihmisille, ja joilla tuetaan hallintoa, turvallisuutta ja kansalaisyhteiskuntaa, sovitteluprosessia ja toimielinten vakiinnuttamista. Lopullisena tavoitteena on auttaa luomaan toimiva valtio, joka kykenee palvelemaan Somalian kansalaisia ja jossa meidän on myös torjuttava terrorismia. Terrorismi on valitettavasti saanut tässä lähes romahtaneessa valtiossa vahvan jalansijan, joten meillä on edessämme todella valtava tehtävä.

Joku kysyi, voitaisiinko tulevaisuudessa järjestää merirosvousta käsittelevä huippukokous. Komissio ei sitä varmasti vastustaisi, mutta mielestäni on jäsenvaltioiden ja ehkä varsinkin seuraavan puheenjohtajavaltion Espanjan asia päättää tästä. Jos niillä on kiinnostusta, ne voivat hyvinkin järjestää sen.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (torstaina 26. marraskuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Alain Cadec (PPE), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, annan tälle päätöslauselmalle vankkumattoman tukeni, sillä siinä korostetaan Atalanta-operaation merkitystä ja sen menestystä. Ymmärrän edessä olevan tehtävän valtavuuden, kun otetaan huomioon katettavan alueen koko. Haluaisin kuitenkin, että alueella toimivia eurooppalaisia kalastusaluksia pidetään erityisen haavoittuvina aluksina ja että niillä annetaan tästä syystä erityistä suojelua. Ne on tästä syystä luokiteltava kategoriaan 3.

Tonnikala-alukset ovat itse asiassa erityisen haavoittuvia, koska niiden varalaita on hyvin matala ja lisäksi ne ovat paikallaan eikä niitä voida ohjailla nuottakalastuksen aikana, mikä kestää noin neljä–viisi tuntia. Tänä aikana ne ovat siten alttiina merirosvojen hyökkäyksille. Tämä ominaisuus on tämän erityisen pyynnön peruste. Haluan lisäksi selvittää, että tämä Atalanta-operaation luokittelu toteutettaisiin Ranskan ja Espanjan aluksilla suorittamien suojelutoimien lisäksi.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Komissio ja neuvosto ovat oikeassa. Ainoa mahdollinen vastaus Somalian tilanteeseen on kattava lähestymistapa maassa vallitsevaan konfliktiin ja kaikkien niiden osapuolien koordinoitu toiminta, jotka pyrkivät luomaan alueelle vakautta ja lopettamaan merirosvouksen. Merirosvouksen lopettamisen osalta välittömänä tavoitteenamme on luonnollisesti oltava Atalanta-operaation jatkaminen. Tähän tulisi sisältyä myös sen toimeksiannon laajentaminen, jotta myös kalastajat saavat suojelua. En voi käsittää, miksi eräät jäsenet eivät halua kalastajia suojeltavan. Koska suojelemme kauppa- ja matkustaja-aluksia sekä elintarvikeapua kuljettavia aluksia, meidän olisi tehtävä kaikkemme, jotta myös kalastajat voivat tehdä työtään turvallisesti.

Samalla emme saa unohtaa pitkän aikavälin tavoitetta, jota ilman merirosvouksen ongelmaan ei koskaan saada kestävää ratkaisua. Tarkoitan rauhaa, vakautta, köyhyyden poistamista ja Somalian kehittämistä. Näin ollen meidän on toimittava pitkällä aikavälillä ja keskityttävä

- AMISOM-operaation vahvistamiseen
- Somaliaa koskevan aseidenvientikiellon ylläpitämiseen ja toimeenpanoon
- maan vakauttamiseen koordinoitulla ja kattavalla toimintastrategialla, johon osallistuvat Euroopan unioni, Afrikan unioni ja Yhdysvallat
- saamaan aikaan kestäviä rauhansopimuksia osapuolten välille sekä
- tukemaan valtion toimielinten aktiivista kehittämistä koko maassa.

15. Savuton ympäristö (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Edite Estrelan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta neuvostolle esittämästä suullisesta kysymyksestä (O-0119/2009 – B7-0225/2009).

Edite Estrela, laatiija. – (PT) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää kaikkien poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä heidän yhteistyöstään ja pyrkimyksistään esittää yhteinen päätöslauselma näin lyhyessä ajassa. Haluan myös kiittää ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sihteeristöä, ryhmäni sihteeristöä ja avustajaani saamastani avusta. He kaikki ovat tehneet erinomaista työtä.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta totean aluksi, että mielestäni on valitettavaa, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on päättänyt lopettaa tämän asian käsittelyn odottamatta parlamentin mietintöä. Tämä asenne on osoitus halveksunnasta EU:n kansalaisten valitsemia edustajia kohtaan, mitä emme voi hyväksyä. Kysyin neuvostolta ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta siis sitä, voiko neuvosto vahvistaa aikomuksensa hyväksyä tätä aihetta koskevat päätelmänsä 1. joulukuuta 2009 pidettävässä neuvoston kokouksessa parlamentin aikataulusta huolimatta. Miksi neuvostolla on kiire hyväksyä suositus ilman parlamentin lausuntoa? Koska parlamenttia kuultiin komission ehdotuksen yhteydessä, onko neuvosto valmistautunut ottamaan parlamentin näkemykset huomioon laatiessaan päätelmänsä?

On huomattava, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta tukee suosituksen tavoitteita, sillä tupakka on edelleen EU:ssa johtava kuolinsyy ja sairauksien aiheuttaja. Valiokuntamme haluaisi siksi, että sen aikataulua kunnioitettaisiin, jolloin aiheesta voitaisiin käydä perinpohjainen keskustelu ja parlamentti voisi hyväksyä kantansa.

Ympäristön tupakansavulle altistuminen, jota kutsutaan myös passiiviseksi tupakoinniksi, on Euroopan unionissa merkittävä ylimääräinen kuolinsyys sekä sairauksien ja invaliditeetin aiheuttaja. Passiivisten tupakoitsijoiden hengittämässä savussa on yli 4 000 kaasuyhdistettä ja partikkelia, myös 69 tunnettua karsinogeeniä ja monia toksiineja. Passiiviselle tupakoinnille ei ole olemassa mitään turvallista tasoa. Varovaisimpien arvioiden mukaan passiiviseen tupakointiin kuolee joka vuosi monta sataa tuhatta ihmistä, joten se rasittaa taloutta huomattavasti suorien terveydenhuoltomenojen muodossa sekä tuottavuutta heikentävien välillisten kustannusten muodossa.

Viime vuosina useissa jäsenvaltioissa on edistytty huomattavasti savuttomien ympäristöjen luomisessa. Yli kolmasosa jäsenvaltioista on jo hyväksynyt laaja-alaista lainsäädäntöä, jossa kielletään tupakointi työpaikoilla ja julkisissa sisätiloissa. Tupakansavulta tarjottavan suojan tasossa on kuitenkin edelleen huomattavia EU:n jäsenvaltioiden välisiä eroja. Esimerkiksi hotelli- ja ravintola-alan työntekijät ovat erityisen altis ryhmä, koska useimmissa jäsenvaltioissa heitä ei suojella yleisesti ja koska ravintoloissa ja baareissa tupakansavua on poikkeuksellisen paljon.

Tähän mennessä Euroopan unionissa on annettu savuttomista ympäristöistä useita ei-sitovia päätöslauselmia ja suosituksia, joissa ei anneta tarkkoja ohjeita savuttomien ympäristöjen luomisesta. Ongelma tuodaan esiin myös monissa työterveys- ja työturvallisuusalan direktiiveissä, mutta siihen puututaan joissakin tapauksissa vain epäsuorasti eikä muille tarjota riittävää suojelua.

Haluan huomauttaa, että tupakoinnin torjuntaa koskevan Maailman terveysjärjestön (WHO) puitesopimuksen 8 artiklassa sopimuspuolet velvoitetaan toteuttamaan tehokkaita toimia, joilla torjutaan altistumista tupakansavulle työpaikoilla, julkisissa sisätiloissa ja julkisissa liikennevälineissä. Tähän mennessä 26 jäsenvaltiota ja yhteisö ovat ratifioineet tämän yleissopimuksen.

Uskomme, että työntekijöiden ja tupakoimattomien riittävä suojelu voidaan taata ja tupakoitsijoita voidaan kannustaa lopettamaan tupakointi vain kieltämällä tupakointi kokonaan sisätiloissa sijaitsevilla työpaikoilla, kuten hotelli- ja ravintola-alalla, sekä julkisissa rakennuksissa ja julkisissa liikennevälineissä.

Lopuksi totean, että toivomme neuvoston ottavan huomioon tämän päätöslauselman, jonka parlamentti toivottavasti hyväksyy huomenna.

Åsa Torstensson, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, komissio toimitti 1. heinäkuuta 2009 ehdotuksensa neuvoston suositukseksi savuttomista ympäristöistä. Ehdotus perustui Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 152 artiklan 4 kohtaan. Ehdotuksen päätavoitteena on panna tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen 8 artikla täytäntöön. Kyseinen 8 artikla koskee suojelua tupakansavulle altistumiselta. Tähän mennessä 26 jäsenvaltiota ja yhteisö ovat ratifioineet tämän yleissopimuksen.

Puheenjohtajavaltio Ruotsin työohjelman huomioon ottaen ja antaakseen muille toimielimille riittävästi aikaa lausuntojen laatimista varten neuvosto pyysi 8. heinäkuuta 2009 Euroopan parlamenttia, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa ja Alueiden komiteaa toimittamaan lausuntonsa 26. marraskuuta, 5. marraskuuta ja 8. lokakuuta 2009 mennessä. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on jo antanut lausunnon, ja Alueiden komitea on ilmoittanut, ettei se anna lausuntoa. Ymmärtääkseni Euroopan parlamentti aikoo antaa lausunnon maaliskuuhun 2010 mennessä. Tämä on mielestäni valitettavaa: ikävä kyllä neuvosto saa lausunnon liian myöhään voidakseen ottaa sen huomioon. Tällä ei ole mitään tekemistä kunnioituksen puutteen kanssa – itse asiassa asia on päinvastoin.

Vanhustenhoidosta ja kansanterveydestä vastaava ministeri Maria Larsson vahvisti ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle 2. syyskuuta, että puheenjohtajavaltio Ruotsin tavoitteena oli hyväksyä savuttomia ympäristöjä koskeva suositus ennen vuoden loppua. Neuvosto keskustelee parhaillaan suositustekstistä, ja olemme tähän mennessä edistyneet asiassa huomattavasti. Olen varma, että saavutamme tavoitteemme ja suositus hyväksytään 1. joulukuuta 2009 pidettävässä neuvoston kokouksessa. Neuvosto ei kuitenkaan suunnittele hyväksyvänsä asiaa koskevia päätelmiä.

Neuvosto on käsitellyt päätöslauselman, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi 24. lokakuuta 2007 vihreästä kirjasta ”Tavoitteena savuton Eurooppa: EU:n toimintavaihtoehdot”. Päätöslauselmassaan parlamentti kehotti jäsenvaltioita hyväksymään lainsäädäntöä savuttomista ympäristöistä kahdessa vuodessa. Monet EU:n jäsenvaltiot ovat nyt hyväksyneet tällaisia lakeja, ja monet ovat aikeissa tehdä niin. Parlamentti katsoi myös, että savuttomuuspolitiikkaa pitäisi täydentää muilla tukitoimenpiteillä. Neuvosto on tästä asiasta samaa mieltä.

Olen iloinen siitä, että sain tilaisuuden kertoa teille neuvoston aikataulusta savuttomia ympäristöjä koskevan suositusehdotuksen osalta, ja kuuntelen mielenkiinnolla näkemyksiänne asiasta.

Theodoros Skylakakis, PPE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, neuvosto teki mielestämme virheen, kun se päätti viedä savuttomia ympäristöjä koskevaa ehdotustaan jäsenvaltioille eteenpäin mahdollisimman nopeasti antamatta parlamentille riittävästi aikaa oman kantansa käsittelyä varten. Reaktiomme – tämän päivän kysymystä lukuun ottamatta – on päätöslauselma, jonka toivoakseni hyväksymme huomenna. Olemme saaneet aikaan hyvän kompromissin, joka uskoakseni ilmentää parlamentin enemmistön kantaa. Päätöslauselma sisältää useita uusia osatekijöitä. Me Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmässä olemme erityisen ylpeitä siitä, miten tässä tekstissä painotetaan lasten suojelemista passiiviselta tupakoinnilta. Tekstiin on lisätty ehdotuksestamme ja muiden ryhmien suostumuksella useita uusia osatekijöitä.

Haluan korostaa muun muassa sitä, että tekstissä todetaan, että meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota lapsiin ja suojeltava heitä, sillä lapsilla ei ole, toisin kuin aikuisilla, edellytyksiä antaa oikeudellista, moraalista tai edes psykologista suostumustaan passiiviseen tupakointiinsa. Vanhemmat ovat velvollisia suojelemaan lapsiaan, mutta he tarvitsevat apuamme, sillä lasten passiivista tupakointia ei ole tutkittu riittävästi. Siksi vanhemmat tai kukaan muukaan ei tiedä, mitä seurauksia lasten pitkäaikaisella passiivisella tupakoinnilla on ja miten paljon heitä on suojeltava.

Siksi ehdotuksemme siitä, että komissio tekisi Euroopan laajuisen tutkimuksen asiasta, myös altistumisesta tupakoinnin jälkeen ympäristöön jäävälle savulle, on erityisen tärkeä. Tutkimuksesta saatavista tiedoista voisi olla valtavasti hyötyä. Päätöslauselmassa tuodaan esiin myös monia muita tärkeitä asioita, ja toivomme neuvoston ottavan ne huomioon.

Daciana Octavia Sârbu, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, EU:n kansalaiset ja ympäristö hyötyvät varmasti suojelusta, jota tupakointikielto julkisilla paikoilla tarjoaa. Emme voi sivuuttaa sitä seikkaa, että tupakointi on edelleen yksi merkittävimmistä kuoleman ja sairauden aiheuttajista. Torjumme vaarallisia epidemioita kaikin keinoin ja kehitämme monimutkaisia ja kalliita rokotteita suojautuaksemme uusilta viruksilta. Meidän olisi kuitenkin paljon helpompaa suojella lapsiamme, perheitämme ja ympäristöämme tupakoinnin haitoilta.

Ainakin tämä logiikka on yksinkertainen, ellei vetoaminen savuttoman enemmistön oikeuden kaltaisiin käsitteisiin vielä vakuuta meitä siitä, että nämä toimet on asetettava etusijalle. Muutamissa viimeaikaisissa tutkimuksissa on osoitettu, että Pohjois-Amerikassa ja Euroopassa tupakointikielto on vähentänyt nopeasti tiettyjä vakavia sairauksia. Itse asiassa nämä vaikutukset havaittiin miltei välittömästi tupakointikiellon käyttöönoton jälkeen. Maissa, joissa tupakointi julkisilla paikoilla on kielletty kokonaan, myönteisten terveysvaikutusten on katsottu johtuvan monista eri tekijöistä. Niitä ovat paitsi tupakoitsijoiden suoraan hengittämän savun häviäminen myös tupakoimattomien passiivisen tupakoinnin väheneminen.

Toivon, ettemme unohda yhtä olennaista tosiasiaa: tupakoitsijat ovat Euroopan unionissa vähemmistö. Emme voi tietenkään ehdottaa, että yksilöiden oikeutta tupakoida pitäisi rajoittaa – emme edes sellaisten periaatteiden nojalla, joita kaikki kannatamme ja joita ovat esimerkiksi kansanterveyden tehokas suojele ja ympäristön saasteiden vähentäminen. Samalla tupakoimattomien enemmistö haluaa kuitenkin savuttoman ympäristön. Tämän tosiseikan pitäisi ohjata toimiamme laatiessamme ja hyväksyessämme tupakoinnin vastaista lainsäädäntöä.

Koska todisteet osoittavat, että nämä tukitoimet todennäköisesti auttavat tupakoitsijoita lopettamaan tupakoinnin, katson, että meidän on lujitettava tupakoinnin vastaisia lainsäädäntötoimia osana yhteisön tupakan kulutuksen valvontapolitiikkaa voidaksemme auttaa käytännössä parantamaan kansanterveyttä koko Euroopan unionissa.

Frédérique Ries, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, tällä päätöslauselmalla Euroopan parlamentti pyrkii tietenkin tukemaan komission varsin ennakoivia toimia tupakoinnin torjumiseksi. Lisäksi me pyydämme sitä menemään vielä pidemmälle ja takaamaan, että vuonna 2011 eurooppalaisilla naisilla ja miehillä on oikeus puhtaaseen alueeseen kaikilla julkisilla paikoilla, kaikissa liikennevälineissä ja kaikilla työpaikoilla – ja tämä on tärkeää.

EU:lla on nimittäin oikeus – se on selvää – ja jopa velvollisuus suojella ja tässä tapauksessa siis asettaa kielto, aivan kuten se on tehnyt ja tekee jatkossakin monien muiden myrkyllisten aineiden suhteen. Näitä aineita ovat muun muassa kemikaalit, torjunta-aineet, jotkin raskasmetallit ja jopa asbesti, muutaman mainitakseni, ja osa niistä tappaa ihmisiä paljon vähemmän kuin tupakka.

Sanoessani, että EU:n on asetettava kielto ja taattava siten kaikille työntekijöille savuton ympäristö siksi, että valtaosa kansalaisistamme pyytää sitä meiltä, ei tietenkään tarkoita tupakoitsijoihin kohdistuvan ristiretken aloittamista. Olen liberaali, ja vapauden, valinnanvapauden ja vapaan tahdon käsitteet ovat minulle äärimmäisen tärkeitä. EU:n lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista, tupakointitiloista ja alueista, joilla tupakointi on sallittua. Lakien säätäminen ei tarkoita sortamista. Puhumme nyt julkisista alueista, eikä kukaan voi väittää, etteikö EU:lla olisi osaansa tässä keskustelussa.

Carl Schlyter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että tässä asiassa on kyse työntekijöiden suojelua koskevasta kysymyksestä. Se on ainut syy, minkä vuoksi EU ylipäänsä sekaantuu asiaan. Olemme kieltäneet esimerkiksi dikloorimetäänin (DCM) juuri siksi, että se vaikuttaa työntekijöiden terveyteen – ja vastasin itse tästä asiasta. Työntekijöillä on oikeus saada EU:n lainsäädäntöön perustuvaa suojelua, ja puhumme nyt hotelli- ja ravintola-alan työntekijöiden terveydestä.

Tupakoinnin kieltäminen näissä ympäristöissä pelastaisi paljon ihmishenkiä ja olisi paljon tehokkaampi tapa ehkäistä terveysongelmia kuin useimmat muut täällä säätämämme lait. Se on yksi tehokkaimmista välineistä, jonka voimme ottaa käyttöön suojellaksemme työntekijöiden terveyttä työpaikalla ja suojellaksemme erityisesti lasten ja muiden viattomien passiivisten tupakoitsijoiden terveyttä. Kymmenet tupakansavun sisältämät aineet ovat niin vaarallisia, että jos niitä halutaan käyttää laboratorioissa, tarvitaan erityislupa. Tästä huolimatta haluamme päästää savua ihmisten arkiympäristöön. Tilanne on täysin järjenvastainen. Tässä ei ole kyse valinnanvapaudesta, sillä ne, jotka sairastuvat, eivät ole todellakaan valinneet sitä. Me voimme auttaa näitä ihmisiä ja estää heitä sairastumasta tulevaisuudessa. Tämä on tilaisuus, johon meidän on tartuttava.

Jiří Maštálka, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että olemme onnistuneet laatimaan yhteisen päätöslauselman, joka on kohtuullinen kompromissi ja voi auttaa vähentämään tupakoinnista johtuvien kuoleman- ja sairaustapausten määrää. Pidän myönteisenä 15 kohdan sanamuotoa. Sen mukaan pitäisi varmistaa, että tupakoinnin torjuntatoimia suojellaan erityisesti tupakka-alan kaupallisilta eduilta. Mielestäni 22 kohdan mukainen raportointimekanismi on hyvä. Olen pettynyt siihen, ettemme onnistuneet sisällyttämään yhteiseen päätöslauselmaan viittausta standardimuotoisiin pakkauksiin. Tutkimukset ovat osoittaneet, että standardimuotoinen pakkaaminen vähentäisi kulutusta ja kysyntää huomattavasti erityisesti nuorten keskuudessa. Olen myös pettynyt siihen, ettei asianmukaista kuulemismenettelyä noudatettu kiireen vuoksi, ja toivon, että neuvosto tukee mainitsemiani ehdotuksia. Haluan myös lisätä pöytäkirjaan merkittäväksi, että olemme hyväksyneet tämänpäiväisessä istunnossa toimenpiteitä, joilla Euroopan parlamentti antaa tupakoimattomien suojelulle asianmukaiset lähtökohdat.

Peter Liese (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää kaikkia päätöslauselman laatimiseen osallistuneita. Passiivinen tupakointi on valtava ongelma, erityisesti lapsille. Saksan lastenlääkäriliiton puheenjohtaja totesi kerran, että tupakointi lasten läsnä ollessa on tahallista pahoinpitelyä. En ilmaisisi asiaa itse yhtä voimakkaasti, mutta on selvää, että meidän on toimittava.

Pidän Irlannissa, Italiassa ja muissa maissa säädettyjä lakeja erittäin myönteisinä. Mielestäni Saksan tilanne on oikeudellisesti ja käytännössä kansanterveyden näkökulmasta häpeällinen. Meillä on tältä osin paljon opittavaa muilta Euroopan mailta.

Asia ei ole kuitenkaan aivan niin yksinkertainen kuin päätöslauselman 2, 10 ja 13 kohdassa annetaan ymmärtää. Meillä on EU:ssa valtaa vain rajallisesti, ja lain säätäminen tällä alalla voisi olla poliittisesti haitallista. Voimme ainoastaan suojella työntekijöitä. EU ei voi tarjota lapsille erityistä suojelua ryhtymällä toimiin. Tällaista suojelua kuitenkin tarvittaisiin kipeästi. Kehotankin siksi teitä kannattamaan tarkistuksia, joita Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä on esittänyt tästä aiheesta.

Sanon vielä muutaman sanan tupakkatuista, joista olemme keskustelleet vuosia. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on vaatinut aina niiden lakkauttamista. Neuvostossa on nyt saavutettu hyvä kompromissi. Esitän siksi henkilökohtaisesti voimakkaan pyynnön – edellyttäen, että ryhmäni keskustelee siitä. Pyydän, että 9 kohta jätettäisiin ennalleen. Se on hyvä kompromissi, eivätkä ihmiset ymmärrä, jos jatkamme tukien maksamista niin kuin tähän saakka. Tarvitsemme tämän muutoksen, ja meidän pitäisi tukea sitä.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuonna 2004 pidettyjen Euroopan parlamentin vaalien aikaan Irlannissa otettiin käyttöön työpaikalla tupakointia koskeva kielto, ja kohtasimme siksi ravintoloiden ja pubien ulkopuolella monia vihaisia äänestäjiä. He olivat kiellosta raivoissaan. Nyt elämme kuitenkin vuotta 2009, ja ihmiset ovat hyväksyneet erittäin laajasti sen, että päätöksemme oli hyväksi työntekijöille, työnantajille ja kansanterveysjärjestelmälle. Ihmiset ovat oppineet elämään asian kanssa.

Tein tänä aamuna terveellisen valinnan ja kävelin parlamenttiin. Kauhukseni näin autoissa nuoria vanhempia, jotka tupakoivat lasten istuessa turvavöissä takapenkillä. Näin vanhempia, jotka työnsivät lapsia vaunuissa savukkeiden palaessa lapsen yläpuolella. Meillä on selvästikin paljon tehtävää, jos aiomme valistaa aikuisia lapsille aiheutuvista haitoista.

Kannatan siis kollegani jäsen Liesen pyyntöä lasten suojelemisesta. He ovat kovin suojattomia, ja on surullista nähdä, että heidät altistetaan tälle vaaralle.

Emme saa kuitenkaan esittää tupakoitsijoita pääpiruina. Meidän on muistettava, että tupakka aiheuttaa voimakasta riippuvuutta ja että tupakoitsijat tarvitsevat kaiken apumme ja tukemme voidakseen luopua tavastaan. Niiden, jotka eivät halua luopua tavastaan, on jatkettava sitä vahingoittamatta muita ja ymmärtäen täysin, millaista vahinkoa he aiheuttavat itselleen.

Tämä on hyvä päätöslauselma, ja Irlanti, missä alan lainsäädäntö on pitkälle kehittyntä, kannattaa sitä täysin.

Radvilė Morkūnaitė (PPE). – (LT) Arvoisa puhemies, keskustelemme täällä Euroopan parlamentissa usein ihmisoikeuksista. Eurobarometri-tutkimuksen mukaan 70 prosenttia EU:n kansalaisista ei polta ja enemmistö toivoo tupakoinnin kieltämistä julkisissa paikoissa. Siitä, syrjiikö tämä tupakoitsijoita, voidaan keskustella. Katson kuitenkin, ettemme voi vaarantaa ihmisten terveyttä, sillä tupakoinnin tiedetään olevan terveydelle vahingollista. Puhuessamme EU:n tupakointikiellosta emme saa tietenkään unohtaa toissijaisuusperiaatetta. Meidän on annettava jäsenvaltioiden päättää itse, miten ne haluavat suojella kansalaisiaan. Esimerkiksi Liettuassa – kuten irlantilaiskollegamme ovat jo maininneet – meillä on tupakkavalvontalaki, joka on yksi EU:n kehittyneimmistä. Tehtävää toki vielä riittää. Liettuassa tupakointi on kielletty kaikissa julkisissa laitoksissa, työpaikoilla, sisätiloissa, kaikissa ravintoloissa ja ruokaloissa sekä julkisessa liikenteessä. Liettuassa tupakkavalvontalaki hyväksyttiin melkoisen innokkaasti, ja totuus on se, että jopa tupakoitsijat itse myöntävät polttavansa nyt vähemmän tai joissakin tapauksissa jopa lopettaneensa kokonaan. Liettuan on tietenkin muiden jäsenvaltioiden tavoin kiinnitettävä jonkin verran huomiota alaikäisten tupakointia koskevaan ongelmaan. Uskon, että haluamme kaikki puhtaan ja terveellisen ympäristön, erityisesti lapsillemme. Siksi valtioiden näyttämällä hyvillä esimerkeillä, jotka koskevat tupakoinnin kieltämistä julkisilla alueilla, pitäisi kannustaa ja innostaa valtioita, jotka suhtautuvat tupakoimattomien oikeuksien puolustamiseen epäilevämmiin, sekä kannustaa EU:n toimielimiä – joiden pitäisi ottaa parlamentin lausunto huomioon – etsimään keinoja hyväksyä velvoittavaa lainsäädäntöä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää jäsen Estrelaa hänen aloitteestaan. Olen samaa mieltä hänen esittämistään huomioista.

Olen nähnyt Irlannissa tupakointiin liittyvien asenteiden ja irlantilaisten tupakoitsijoiden tapojen muuttuneen. Olen toiminut Irlannin suurimman urheilujärjestön, Gaelic Athletic Association -urheiluliiton puheenjohtajana. Otimme tupakointikiellon käyttöön suurimmalla stadionillamme, jonne mahtuu 82 500 henkeä. Aluksi ihmiset vastustivat sitä, mutta nyt se hyväksytään. Asiassa on tapahtunut täydellinen muutos. Minua ei haittaa ihmisten tupakointi vaan se, että se vaikuttaa muihin. Irlannissa passiivisesta tupakoinnista on käytännössä päästy eroon, ja myös aikuiset ovat vähentäneet tupakointia. Monet ovat lopettaneet tupakoinnin, ja vielä tärkeämpää on se, että nuorten kiinnostus tupakointia kohtaan on vähentynyt.

Lopuksi haluan huomauttaa, että ihmiset ovat jopa huomanneet, etteivät heidän vaatteensa enää haise. Matkustaessamme ulkomailla ja käydessämme ravintoloissa savunhaju saa monet kääntymään ovelta, ja sama koskee hotellihuoneita. Tämä on hyvä aloite, ja mitä pikemmin se toteutetaan, sen parempi se on kaikille. Voin taata, etteivät ihmiset valita asiasta tulevaisuudessa.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ihmisillä on oikeus tupakoida, mutten nyökyttele kenellekään, joka väittää, että muiden pitäisi hengittää työpaikalla tai missään muuallakaan muiden uloshengityksestä tulevaa savua.

Inhoan itse tupakointia – suorastaan vihaan tupakointia – ja suhtaudun erittäin myönteisesti maassani asetettuun kieltoon. Mielestäni EU:n ei kuitenkaan pitäisi päättää asiasta. Mielestäni meidän ei pitäisi vaatia sitovaa lainsäädäntöä, jota jokaisen jäsenvaltion pitäisi soveltaa. Olen federalisti, mutten kannata keskusjohtoisuutta. Päätökset pitäisi tehdä alimmalla tasolla, jolla niiden tekeminen on käytännöllistä, eli tässä tapauksessa jäsenvaltion tai itse asiassa aluehallinnon tasolla, niin kuin Skotlannissa, joka on kotimaani ensimmäinen savuttomaksi ryhtynyt alue.

Toissijaisuusperiaate on kovin helppoa sivuuttaa, kun uskomme tekevämme hyvää. Tässä tapauksessa katson, että yritämme tehdä hyvää, mutta koska Lissabonin sopimus on nyt hyväksytty, meidän pitäisi tehdä kaikkemme kunnioittaaksemme tätä periaatetta.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on otettava käyttöön kaikkialla Euroopassa selvät ja käytännölliset säännöt suojellaksemme tupakoimattomia. Mielestäni ilmaisu ”meidän on otettava käyttöön kaikkialla Euroopassa” ei kuitenkaan tarkoita välttämättä samaa kuin ”EU:n on asetettava”. Monet jäsenvaltiot ovat jo hyväksyneet lainsäädäntöä tupakoimattomien suojelemiseksi, ja joissakin jäsenvaltioissa laaditaan parhaillaan tällaisia lakeja.

Miksi jotkut kollegani ajattelevat nyt, että me täällä Brysselissä voisimme hoitaa asian paljon paremmin kuin jäsenvaltiot, vaikka EU:lla ei ole toimivaltaa terveyspolitiikan alalla ja vaikka meidän on tehtävä tämä kiertoteitse työturvallisuuden ja työterveyden nimissä? Mielestäni jäsenvaltioiden pitäisi päättää itse, mitä sääntöjä ne haluavat hyväksyä tupakoimattomien suojelemiseksi. Tämä on järkevää siksi, että ne ovat lähempänä paikallisia ongelmia. En ymmärrä, miksi EU:n pitäisi säätää, että tupakoimattomia on suojeltava täysin samalla tavalla niin Lapissa kuin Andalusiassakin. Mitä rajat ylittävälle vaikutuksille on tapahtunut? Meille Brysselissä on nyt tullut tässä asiassa raja vastaan.

Lasten ja nuorten suojeleminen on minulle erittäin tärkeää. Tarvitsemme tällä alalla kattavaa suojelua. Jos EU kuitenkin ryhtyy suojelemaan tupakoimattomia työterveyden ja työturvallisuuden nimissä, emme suojele lapsia ja nuoria, sillä he eivät ole työntekijöitä. Kehotan siksi teitä kannattamaan tarkistuksia 2 ja 13, jotka Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä on esittänyt.

Åsa Torstensson, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä tästä tärkeästä keskustelusta. On äärimmäisen hyvä, että olemme kaikki näin sitoutuneita savuttoman ympäristön edistämiseen. Uskon, että meillä on monia yhteisiä näkemyksiä. Kuten totesin aiemmin, mielestäni on valitettavaa, ettei Euroopan parlamentti kyennyt toimittamaan lausuntoaan ajoissa, mutta puheenjohtajavaltio ottaa huomioon parlamentin päätöslauselman.

Komissio on käynnistänyt EU:ssa neuvottelut työmarkkinaosapuolten kanssa tupakoinnista työpaikalla. Työmarkkinaosapuolia on pyydetty esittämään näkemyksensä nykyisestä lainsäädännöstä ja asiaa koskevista tulevista lainsäädäntöaloitteista. Suositusehdotuksessa todetaan, että lasten ja nuorten altistuminen passiiviselle tupakoinnille on erityisen vaarallista ja lisää heidän todennäköisyyttään ryhtyä tupakoimaan.

Savuttomia ympäristöjä koskevassa suositusehdotuksessa komissiota kehoitetaan raportoimaan ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanosta, toiminnasta ja vaikutuksista jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta. Komission kertomus tarjoaa myös sopivan tilaisuuden palata tähän asiaan.

Tupakoinnin torjunta on keskeisellä sijalla ohjelmassamme myös tulevina vuosina. Käynnistämme tuolloin tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen osapuolten neljännen kokouksen valmistelut. Kokous järjestetään Uruguayssa Punta del Estessä 15.–20. marraskuuta 2010. Olen varma, että neuvosto haluaa silloin keskustella asiasta jälleen Euroopan parlamentin kanssa.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽⁴⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 26. marraskuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Martin Kastler (PPE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvät aikomukset aiheuttavat usein ongelmia. Kukaan täällä ei kyseenalaista sitä, että tupakoimattomia on suojeltava kunnolla. Savuttomia ympäristöjä koskevassa päätöslauselmaesityksessä – kompromississa, josta äänestämme torstaina – mennään kuitenkin tupakoimattomien suojelua pidemmälle. Vaikka nykyisessä luonnoksessa kannatetaankin nimenomaisesti toissijaisuusperiaatetta, sillä myös heikennetään sitä. Esityksessä vaaditaan tiukkoja ja oikeudellisesti velvoittavia EU:n sääntöjä. Siinä käytetään hyväksi aiheellista huolta kansalaisten terveyden suojelusta ja yritetään siirtää kansanterveyspolitiikan sekä työ- ja sosiaalipolitiikan alalla EU:lle toimivaltaa, jota sillä ei ole. Me kaikki haluamme EU:n olevan lähellä kansalaisiaan. Toissijaisuusperiaate on keskeinen

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

keino saavuttaa tämä tavoite. Jäsenvaltioiden – tai Saksan tapauksessa osavaltioiden – on käytävä omat keskustelunsa tupakoimattomien suojelusta. Tämä on ainoa tapa löytää ratkaisuja, jotka sopivat kunkin maan perinteisiin ja kulttuuriin ja jotka sen kansalaiset kokevat siten omikseen. Näistä syistä kehoitan teitä äänestämään torstaina päätöslauselmaesityksen nykyistä muotoa vastaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) En itse tupakoi ja olen täysin tietoinen tupakoinnin ja passiivisen tupakoinnin terveyshaitoista. Nämä EU:n suunnitelmat menevät kuitenkin hieman liian pitkälle, niin kuin kovin usein käy. Osa näistä säännöistä on täysin järjettömiä, ja joissakin tapauksissa jopa ulkona tupakointi halutaan kieltää. EU keskittyy liiaksi tupakointiin, vaikka päivittäisessä elämässämme on monia muitakin asioita, joiden tilastot osoittavat olevan vaarallisia ja haitallisia. Esimerkkeinä mainittakoon vaikkapa pikaruoka, solariumit, alkoholi, kahvi, autoilu sekä liikunnan ja unen puute. Toivoisin järkeviä säännöksiä ja tiedotuskampanjoita, joilla pyrittäisiin minimoimaan asiaan liittyvät riskit. Kaikki aikuiset ovat kuitenkin viime kädessä itse vastuussa omista päätöksistään, jotka liittyvät siihen, missä määrin he ovat valmiita hyväksymään heille aiheutuvat terveyshaitat. Suunnitelmana on kieltää tupakointi yrityksissä kokonaan vuonna 2012. Siinä ei oteta juurikaan huomioon asiasta eniten kärsiviä yrityksiä eli ravintola-alan yrityksiä. Niiden tulojen voidaan ennustaa laskevan jopa 20 prosenttia, minkä seurauksena alalta katoaa paljon työpaikkoja. Lisäksi ravintolat ja baarit on veloitettu viime vuosina lain nojalla järjestämään tiloihinsa tupakointialueet ja savuttomat alueet. Jos tupakointi kielletään vuonna 2010, näistä kalliista investoinneista tulee kertaheitolla hyödyttömiä. Luonnos neuvoston suositukseksi savuttomista ympäristöistä ei ole järkevä toimenpide.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) Jäsenvaltioilla on vielä paljon tehtävää tupakoimattomien suojelemiseksi. Keskeisenä tavoitteenamme täytyy olla suojattomimpien ryhmien, kuten lasten ja raskaana olevien naisten suojelu. Euroopan unionilla ei ole kuitenkaan tällä alalla suoraa toimivaltaa. Terveystieteiden on jäsenvaltioiden oma asia ja pysyy sellaisena, ja siksi niiden on otettava itse vastuuta näistä asioista. EU:n pitäisi keskittyä siihen, mitä se voi tehdä suojellakseen työntekijöitä. Tämä tarkoittaa sitä, että työntekijöitä on suojeltava työpaikalla. Jos perustavanlaatuinen tavoite eli EU:n muuttaminen savuttomaksi yritetään saavuttaa laatimalla suuri määrä sääntöjä työntekijöiden suojelemiseksi, ongelmaa ei ratkaista tyydyttävällä tavalla. Jotta voimme suojella mahdollisimman montaa väestöosaa ja ennen kaikkea lapsia tupakansavun haittavaikutuksilta, meidän on toteutettava lisää tiedotuskampanjoita. Yleisön tietoisuuden lisääminen on ainoa tehokas tapa muuttaa eurooppalaisten ajattelutapaa pitkällä aikavälillä ja ainoa keino vähentää tupakointia yksityisessä ympäristössä.

(Istunto keskeytettiin klo 19.30 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

16. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

17. Ajan tasalle saatettujen ILO-yleissopimusten ratifiointi ja täytäntöönpano (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Alejandro Cercasin S&D-ryhmän, Marian Harkinin ALDE-ryhmän, Jean Lambertin Verts/ALE-ryhmän sekä Gabriele Zimmerin ja Ilda Figueiredon GUE/NGL-ryhmän puolesta laatima suullinen kysymys komissiolle ajan tasalle saatettujen ILO-yleissopimusten ratifiointista ja täytäntöönpanosta (O-0131/2009 – B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoiset komission jäsenet, tiedämme kaikki, että talouden globalisoituminen, kansainvälinen rahoituskriisi ja kaikki tulevat haasteet edellyttävät maailmanlaajuisia toimia. Näitä ongelmia ei voida torjua enää kansallisesti tai alueellisesti. Siksi Euroopan unionin ja Kansainvälisen työjärjestön (ILO) välisestä yhteistyöstä on tullut keskeinen osa ohjelmaamme.

Kansainvälinen työjärjestö tekee kolmikantamenetelmäänsä soveltaen suunnattoman arvokasta työtä tuomalla maailmaamme johdonmukaisuutta ja järkeä. Se on perustettu meidän arvojemme pohjalta. Se ja me pyrimme yhdessä ihmisarvoa kunnioittavaan sosiaaliseen malliin, ja uskomme voivamme tehdä yhteistyötä. On selvää, että EU tarvitsee Kansainvälistä työjärjestöä voidakseen ylläpitää tätä sosiaalista mallia – tämä ei onnistuisi

epäoikeudenmukaisessa maailmassa – ja että ILO tarjoaa meille tilaisuuden olla maailmanlaajuinen toimija kansainvälisissä suhteissa.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot vakuuttavat tekevänsä hyvin tiivistä yhteistyötä ILO:n kanssa ja vievänsä ”Ihmisarvoista työtä kaikille” -ohjelmaa ja kansainvälistä työllisyysopimusta eteenpäin ILO:n johdolla. Arvoisat komission jäsenet, sanamme eivät kuitenkaan vastaa tekojamme. Siksi on ehdottoman tärkeää, että keskustelemme tänä iltana ILO:n yleissopimusten ratifiointista ja hyväksymme huomenna aiheesta päätöslauselman voidaksemme tarjota ILO:lle ja myös omalle hankkeellemme tietyn takeet.

Esititte tiedonannossanne uudistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta jäsenvaltioille taas kehotuksen, mutta ne eivät ole vastanneet. Kehotitte niitä ratifioimaan ja panemaan täytäntöön nämä yleissopimukset, mutta tulokset jäivät laihoiksi. Nyt näyttää siltä, että teidän on ryhdyttävä kunnianhimoisempiin toimiin. On turhaa sanoa, että jäsenvaltiot ovat jo ratifioineet ILO:n keskeiset yleissopimukset. ILO on päivittänyt 70:tä yleissopimustaan, ja jopa kolmannen maailman maat ja kehittyvät taloudet toimivat nopeammin kuin Euroopan unioni. Muun maailman on vaikeaa ymmärtää tätä. EU:n uskottavuus heikkenee, ja se hukkaa tilaisuuksia.

Arvoisat komission jäsenet, tästä syystä on jokseenkin pöyristyttävää, että EU puhuu ihmisarvoisen työn ja ILO:n puolesta muttei kuitenkaan ratifioi yleissopimuksia vaan tyytyy pelkkiin puheisiin.

Ongelma johtuu juuri tästä. Siispä huomenna Euroopan parlamentin kaikki ryhmät haluavat teidän etenevän asiassa ja antavan tiedonannon, jossa jäsenvaltioita vaaditaan ratifioimaan yleissopimukset, jotta sanamme vastaisivat tekojamme. Tällaisen johdonmukaisuuden puuttuminen politiikasta on yksi niistä syistä, joiden vuoksi uskottavuutemme kansalaisten silmissä heikkenee ja myös EU:n uskottavuus muun maailman silmissä heikkenee.

Marian Harkin, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan suurella ilolla jäsenvaltioille esitettyä kehotusta ratifoida ja panna täytäntöön ajan tasalle saatetut ILO:n yleissopimukset. On varmastikin syytä mainita, että kun ILO perustettiin vuonna 1919 ensimmäisen maailmansodan päättäneen Versailles’n sopimuksen tekemisen jälkeen, sen oli tarkoitus heijastaa käsitystä siitä, että yleinen ja kestävä rauha voitaisiin saavuttaa vain, jos rauha perustuisi sosiaaliseen oikeidenmukaisuuteen. ILO on vastannut 80 vuoden aikana maailman eri kansojen tarpeisiin saada säällistä työtä, hankkia toimeentulo ja säilyttää ihmisarvo.

Pyydämme nyt EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön ajan tasalle saatetut ILO:n yleissopimukset. Tätä pyyntöä eivät kuitenkaan esitä vain tämän kysymyksen laatijat vaan myös monet muut virastot ja elimet. YK:n alihankkijoiden eettisten sääntöjen (Supplier Code of Conduct) tarkastelu osoittaa, että useimmat säännöt on laadittu ILO:n yleissopimusten pohjalta. YK odottaakin, että sen jokainen tavarantoimittaja ja palveluntarjoaja noudattaa eettisten sääntöjen periaatteita. Siksi nämä yleissopimukset on ratifioitava ja pantava täytäntöön kaikkialla maailmassa, jotta alihankkijat voivat noudattaa niitä. Tämä onnistuu aivan varmasti myös EU:ssa.

Euroopan komissio toteaa tiedonannossaan uudistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta seuraavaa: ”Komissio – – kehottaa kaikkia jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ratifioimalla ja panemalla täytäntöön ILO:n yleissopimukset, jotka ILO on luokitellut ajan tasalla oleviksi.” Uudistettua sosiaalista toimintaohjelmaa koskevassa päätöslauselmassa, jonka edellinen Euroopan parlamentti hyväksyi tämän vuoden toukokuussa, todetaan taas parlamentin katsovan, että kansallisen ja yhteisön lainsäädännön ja Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimusten nojalla voimassa olevan työläinsäädännön täytäntöönpanon ja valvonnan vahvistamisen on oltava EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden painopisteala. Siispä parlamentti vahvistaa tänä iltana kaikki nämä pyynnöt: pyydämme neuvoston puheenjohtajaa toimimaan asiassa mahdollisimman kunnianhimoisesti, kehotamme jäsenvaltioita tarkastelemaan näiden yleissopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa puoltavia voimakkaita sosiaalisia perusteluja ja pyydämme komissiota harkitsemaan mahdollisuutta hyväksyä suositus jäsenvaltioille ajan tasalla olevien yleissopimusten ratifiointin edistämiseksi.

Katsomme myös, että EU:n on taattava ulko- ja sisäpolitiikkansa johdonmukaisuus. Kuulemme täällä Euroopan parlamentissa jatkuvasti puheita parhaiden käytäntöjen vaihtamisesta jäsenvaltioiden välillä. Tämä on varmastikin erinomainen esimerkki tilanteesta, jossa voimme saavuttaa keskenämme parhaat käytännöt siten, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat asiaankuuluvat yleissopimukset, sekä edistää parhaita käytäntöjä EU:n ulkopuolella ja maailmanlaajuisesti näyttämällä komission ehdotuksen mukaisesti esimerkkiä ja ratifioimalla ajan tasalla olevat sopimukset. Tänään, 25. marraskuuta, ILO:n yleissopimuksia on ratifioitu maailmanlaajuisesti 7 650 ja niistä 47 viimeisten 12 kuukauden aikana. Odotamme EU:n toimivan esikuvana ilmastonmuutosasioissa Kööpenhaminassa. Voisimme tehdä vastaavanlaista hyvää työtä ILO:n kaikkien yleissopimusten ratifiointin suhteen.

Emilie Turunen (*Jean Lambertin puolesta*). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan korostaa Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmän puolesta, että pidämme tässä päätöksessä esitettyjä viestejä ILO:n yleissopimusten ratifiointista ja täytäntöönpanosta hyvin tarpeellisina ja kiireellisinä. Tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin EU:n pitäisi toimia esikuvana ja puolustaa ihmisarvoista työtä. Meidän pitäisi olla maailmanlaajuinen uranuurtaja hyvien työolojen ja ihmisarvoisen työn edistämisen alalla.

Toiseksi, kuten täällä on jo tänään todettu, tekemme ja sanamme eivät vastaa toisiaan – toisin sanoen EU:n sisäisten ja ulkoisten toimien välillä on kuilu. Jos EU unohtaa ratifioida ajan tasalla olevat yleissopimukset tai jos sen jäsenvaltiot unohtavat ratifioida ne tai päättävät olla ratifioimatta ja panematta niitä täytäntöön, tästä aiheutuu haittaa EU:n työntekijöille. Lisäksi se on erittäin huono merkki EU:n ulkopuolisille maille, joita kehotamme ratifioimaan kyseiset yleissopimukset. Meidän pitäisi elää niin kuin opetamme.

On ratkaisevan tärkeää, että EU näyttää esimerkkiä maailmanlaajuisesti ja että näytämme kykenevämmme yhdistämään hyvät työolot ja erinomaisen kilpailukyvyyn. ILO on maailmanlaajuinen toimija kansainvälisen sääntelyn alalla. On hyvin tärkeää, että EU tukee sitä toimielimenä ja ottaa sen yleissopimukset vakavasti. Siksi vihreiden ryhmä kannattaa täysin tämän päätöksen sisältämiä viestejä ja kehottaa EU:n toimivaltaisia elimiä painostamaan jäsenvaltioita, jotta ne ottaisivat sen aivan yhtä vakavasti kuin mekin täällä tänä iltana.

Ilda Figueiredo, *laatiija*. – (PT) Arvoisa puhemies, kannatamme jäsenvaltioille esitettyä kehotusta tarkastella voimakkaita sosiaalisia perusteluja, jotka puoltavat ILO:n ajantasaisiksi luokittelemien yleissopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa.

ILO on ylläpitänyt ja kehittänyt vuodesta 1919 lähtien kansainvälisten työsäätöjen järjestelmää, joka kattaa monet aiheet, kuten työn, työllisyyden, sosiaaliturvan, sosiaalipolitiikan ja asiaan liittyvät ihmisoikeudet.

Kannatimme siksi alkuperäistä yhteistä päätöslauselmaluonnosta. Valitettavasti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän painostuksesta muut allekirjoittajat ovat kuitenkin antaneet vesittää päätöslauselman merkityksen ja heikentää sen voimaa sisällyttämällä siihen viittauksen kasvua ja työpaikkoja lisäävään Lissabonin strategiaan.

Tiedämme kuitenkin kaikki, että juuri Lissabonin strategian nimissä Euroopan komissio esitteli parlamentille yhden huonoimmista ehdotuksista, joka oli ristiriidassa työntekijöiden oikeuksien ja sosiaalisten oikeuksien kanssa ja jossa painotettiin joustavuutta sekä työtä koskevan sääntelyn purkamista.

Kukapa voisi unohtaa työaikadirektiivin muuttamista koskevan ehdotuksen, jossa pyrittiin väheksymään työn arvoa ja lisäämään entisestään sen epävarmuutta, pidentämään työpäivää ja heikentämään työehtosopimusjärjestelmää ja ammattiliittojen asemaa, mikä on täysin ristiriidassa sen kanssa, mihin ILO:n yleissopimuksilla pyritään!

Juuri tämän Lissabonin strategiaa koskevan valitettavan viittauksen vuoksi olemme peruneet tukemme tälle päätöslauselmalle.

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta kehotamme kuitenkin jäsenvaltioita ratifioimaan ILO:n yleissopimukset ja vaadimme Euroopan komissiota harkitsemaan ehdotuksiamme.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on viimeisten kahden vuoden aikana korostanut toistuvasti sitoutumistaan kansainväliseen sopimukseen perustuvaan ihmisarvoisen työn ohjelmaan, myös ILO:n yleissopimusten edistämiseen.

Komissio on tukenut aktiivisesti jäsenvaltioita ja tehnyt ILO:n kanssa tiivistä yhteistyötä tavoitteenaan hyväksyä kunnianhimoiset oikeudelliset säännöt, jotka vastaisivat globalisoituneen talouden haasteita ja auttaisivat panemaan täytäntöön ILO:n ihmisarvoisen työn ohjelman. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat korostaneet tältä osin inhimillisen työn ohjelman ja komission toimien merkitystä.

EU:n jäsenvaltiot ovat jo ratifioineet kaikki ILO:n yleissopimukset, jotka kattavat työalan keskeiset säännöt, sekä suuren määrän muita ILO:n yleissopimuksia. Komissio on vahvistanut sitoutuneensa inhimillisen työn ohjelmaan osana uudistettua sosiaalista toimintaohjelmaa. Se on erityisesti kehottanut kaikkia jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ratifioimalla ja panemalla täytäntöön ILO:n yleissopimukset, jotka ILO on luokitellut ajan tasalla oleviksi. Tässä yhteydessä komissio on korostanut inhimillisen työn ohjelman sisäistä ja ulkoista ulottuvuutta. Lisäksi silloin, kun ILO:n yleissopimukset ovat koskeneet aloja, joissa yhteisöllä on yksinomainen toimivalta, komissio on antanut oikea-aikaisia ehdotuksia neuvoston päätöksiksi, joissa jäsenvaltiot valtuutetaan ratifioimaan asiaankuuluvat yleissopimukset ja joissa kehoitetaan ratifioimaan säännöt

mahdollisimman pian, erityisesti merityötä koskeva yleissopimus sekä kalastusalausten työoloja koskeva yleissopimus.

Lisäksi ihmisarvoista työtä koskevassa raportissa vuodelta 2008 käsitellään ratifiointiprosessiin liittyvien poliittisten muutosten seuranta. Tämän analyysin lopputuloksen odotetaan vaikuttavan vuonna 2011 julkaistavan inhimillistä työtä koskevan raportin jatkokotoimiin.

Csaba Óry, *PPE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin todeta, että mielestäni on hyvä, että ryhmät ovat onnistuneet sopimaan Kansainvälisen työjärjestön tarkistamien yleissopimusten ratifioinnista ja täytäntöönpanosta laadittavan päätöslauselman tekstistä. Siksi myös kannatamme sitä.

Kuten tiedämme hyvin, Kansainvälinen työjärjestö on yksi vanhimmista kansainvälisistä järjestöistä. Se perustettiin vuonna 1919, ja sen perustavanlaatuisena tavoitteena oli laatia työtä koskevia säännöksiä, jotka ohjaisivat työolojen ja hankalien työympäristöjen kehittämistä riiston torjumiseksi. Tämän jälkeen ILO:n toimintaa laajennettiin kattamaan myös sosiaalipolitiikka ja tekninen yhteistyöjärjestelmä.

Me Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmässä katsomme, että ILO:n laatimat työsäännökset auttavat lieventämään kansainvälisillä markkinoilla käytävän kilpailun haittavaikutuksia parantaen näin tasapainoisen talouskasvun edellytyksiä. Tämä on erityisen tärkeää nyt, kun olemme ehkä jo pääsemässä pois nykyisestä kriisistä, ja se vahvistaa ehdottomasti näiden sääntöjen oikeellisuutta ja sitä, että ne ovat syntyneet kolmikantamenettelyn tuloksena ja perustuvat erilliseen demokraattiseen prosessiin, joka on toteutettu yhdessä hallitusten, työnantajien ja ammattijärjestöjen kanssa. Käsittelemme siksi tässä tapauksessa oikeuksia ja sitoumuksia työpaikalla sekä niitä ohjaavaa kattavaa järjestelmää, jota yleissopimukset hyväksyneiden ja ratifioineiden maiden on noudatettava. Samalla emme voi myöskään sivuuttaa sitä, ettei Euroopan unioni yhteisönä voi ratifioida sopimuksia. Vain yksittäiset jäsenvaltiot voivat ratifioida niitä. Tästä syntyy ainakin ongelma, joka koskee yhteisön toimivallan ja toissijaisuusperiaatteen asianmukaista soveltamista. Siksi tässä tekstissä esitetään EU:lle aiheellinen kehoitus määritellä tarkkaan, mitkä lainsäädännön alat ja niihin liittyvät säännökset kuuluvat yhteisön toimivaltaan ja mitkä puolestaan yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämä tarkoittaa sitä, että jos voimme ottaa toissijaisuusperiaatteen huomioon, kannatamme suosituksen laatimista ja edistämme näin yleissopimuksen mahdollisimman pikaista ratifiointia.

Ole Christensen, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, meillä on EU:ssa sisämarkkinat, vapaat markkinat, joilla voimme myydä tuotteita toisillemme. Turvaamme vapaan kilpailun ja edulliset tuotteet, ja tämä on oikein hyvä asia. Meidän on kuitenkin otettava myös muita asioita huomioon. Työläisten perustavanlaatuiset oikeudet on turvattava ja niitä on kunnioitettava kaikkialla EU:ssa. EU:n jäsenvaltiot eivät saa kilpailla huonoilla työoloilla, ja kaikkien jäsenvaltioiden työntekijöille on taattava sama palkka samasta työstä. Myös lakko-oikeus on perusoikeus.

Siksi on tärkeää, että EU ja Kansainvälinen työjärjestö ILO tekevät keskenään tiivistä yhteistyötä. Meillä on yhteisiä arvoja ja voimme käyttää ILO:n yleissopimuksia perustana kehittäessämme EU:n sosiaalista mallia edelleen. Valitettavasti tämä ei ole tällä hetkellä mahdollista, sillä komissio pitää yleissopimuksia sitovina vain, jos yli puolet jäsenvaltioista on ratifioinut ne. Voisimme aloittaa varmistamalla, että EU:n jokainen jäsenvaltio ainakin ratifioi ja panee täytäntöön yleissopimukset, jotka ILO on luokitellut ajan tasaisiksi. Me emme tarvitse enempää puhetta vaan toimia. Miten muuten voimme pyytää maailman muita maita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön ILO:n yleissopimukset ja pyytää WTO:ta sisällyttämään työntekijöiden perusoikeudet kaikkiin kauppasopimuksiin?

EU:n on näytettävä esimerkkiä. Vain siten voimme sanoa muille maille, että niiden kaikkien on ratifioitava ja pantava nämä yleissopimukset täytäntöön. Meidän on edistettävä ihmisarvoista työtä EU:ssa ja maailmassa kestäväenä ja voimakkaana keinona vastata kohtaamaamme maailmanlaajuiseen kriisiin.

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on totta, että kriisin aikaan maailmanlaajuiset vähimmäisvaatimukset suojelevat työntekijöitä epäinhimillisiltä työoloilta. EU kannattaa aina Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ydinsääntöjä juhlapuheissaan sekä yhteydenpidossaan yhteisön ulkopuolisiin maihin – ja aivan oikeutetusti, koska niillä suojellaan työntekijöitä syrjinnältä ja sosiaaliselta polkumyynniltä.

Valitettavasti asiat eivät kuitenkaan etene Euroopan unionissa juhlapuheita pidemmälle. EU:n jäsenvaltiot ja EU itse viis veisaavat ILO:n yleissopimuksista. Ne eivät ratifioi niitä eivätkä pane niitä täytäntöön. Näin jäsenvaltiot ja EU voivat pakoilla vastuutaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien on esimerkiksi kumonnut lakko-oikeuden, mitä komissio on kiitellyt. Lisäksi vain kolme jäsenvaltiota 27:stä on ratifioinut siirtotyöläisten

ja heidän perheenjäsentensä oikeuksia koskevan yleissopimuksen. Tämä on häpeällistä. Tilanteen on muututtava nyt, kun ILO:n perustamisesta on kulunut 90 vuotta.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan aluksi kiittää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmään ja muihin Euroopan parlamentin poliittisiin ryhmiin kuuluvia kollegoitani siitä, että olemme kaikki halunneet noudattaa samaa linjaa inhimillisen työn alalla ja että olemme käyneet viimeisten parin päivän aikana äärimmäisen myönteisiä neuvotteluja.

ILO on turvannut ja kehittänyt vuodesta 1919 lähtien työtä koskevien kansainvälisten sääntöjen järjestelmää, joka kattaa monet aiheet, kuten työn, työllisyyden, sosiaaliturvan, sosiaalipolitiikan ja asiaan liittyvät ihmisoikeudet. Emme saa unohtaa tätä, varsinkaan kriisin aikaan.

Siksi on äärimmäisen tärkeää, että ILO on luokitellut yleissopimuksia ajantasaisiksi järjestettyään kolmikantaneuvottelut, joihin osallistui työnantajia, työntekijöitä ja hallitusten edustajia. Olemme siksi esittäneet tämän suosituksen jäsenvaltioille, kannustaneet niitä ratifioimaan ILO:n luokittelemat yleissopimukset ja pyytäneet niitä edistämään aktiivisesti yleissopimusten tehokasta täytäntöönpanoa sosiaalisen Euroopan kehittämiseksi ja edistämiseksi. Toivomme, että tämä tapahtuu mahdollisimman pian. Seuraamme tarkkaavaisesti näiden yleissopimusten soveltamiselle asetettuja määräpäiviä kunnioittaen tietenkin samalla toissijaisuusperiaatetta.

PPE-ryhmä seuraa erityisen tarkasti näiden yleissopimusten soveltamista jäsenvaltioissa. Kyse on laittoman työn torjumisesta, sosiaalisen kehityksen nykyaikaisuudesta ja aidosti sosiaalisen, maailmalle esimerkkiä näyttävän Euroopan rakentamisesta, ja haluamme todella auttaa viemään sitä eteenpäin.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, yksi EU:n tärkeimmistä ominaisuuksista on se, miten tärkeänä se pitää sosiaalipolitiikkaa ja perusoikeuksia. Tiedämme varsin hyvin, että Euroopan unioniin liittyminen edellyttää näiden oikeuksien kunnioittamista. Tiedämme myös, että kun näitä oikeuksia rikotaan, EU on velvollinen langettamaan rangaistuksia.

EU:n perustamisen ja toiminnan myötä syntyneet oikeudet ulottuvat myös työpaikoille. Se, miten tärkeää työväen oikeuksien puolustaminen on EU:lle, näkyy paitsi sen sisäisessä lainsäädännössä myös sen ulkopoliitikassa. Tiedämme varsin hyvin, että kun EU tekee sopimuksia unionin ulkopuolisten maiden kanssa, yhtenä edellytyksenä on työväen perusoikeuksien kunnioittaminen. Siksi EU:n on oltava ehdottomasti yksi niistä ensimmäisistä tahoista, jotka tukevat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimusten tarpeellista ja järjestelmällistä ajantasaistamista.

ILO päivitti yleissopimuksiaan hiljattain neuvoteltuaan työntekijöiden, työnantajien ja hallitusten kanssa. Vaikka EU ja jäsenvaltioiden hallitukset osallistuivat yleissopimusten päivittämiseen, edessämme on paradoksi: EU:n monet jäsenvaltiot ovat hyväksyneet yhtenäistettyjä direktiivejä, joissa säädetty työväen oikeudet menevät pidemmälle kuin ILO:n yleissopimuksissa, mutta silti ne aliarvioivat sitä, miten suuri muodollinen merkitys kyseisten yleissopimusten kansallisella ratifioinnilla on.

Koska tämä antaa unionin ulkopuolisille maille vääristyneen kuvan, meidän olisi järkevää muuttaa asennettamme ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä ratifioineet sopimuksia, pitäisi ratifioida ne. Joka tapauksessa Euroopan komission pitäisi toimia ennakoivammin ja kehottaa jäsenvaltioita täyttämään nämä velvoitteensa lisätäkseen näin EU:n uskottavuutta edistämällä ihmisarvoisia työoloja varsinkin nykyisessä talouskriisissä.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meidän on selvästikin korostettava, miten tärkeää Kansainvälisen työjärjestön yleissopimukset on panna täytäntöön. Valitettavasti kuitenkin pelkään, että meitä ohjaava järjestelmä eli vapaa kilpailu luo työnteolle markkinat ja tekee siten työstä hyödykkeen. Tämä synnyttää kaikkialle uhkia, jotka kohdistuvat työlakeihin ja suunniteltuihin työajan vähennyksiin ja luo työvoimakustannuksiin kohdistuvia madalluspaineita, mikä on hyvin haitallista.

Annan esimerkin: ranskalainen kuulalaakeritehdas on suljettu, sillä sen tuotanto aiotaan siirtää Bulgariaan. Kyseisen yrityksen työntekijöitä pyydetään nyt kouluttamaan bulgarialaisia työntekijöitä. On siis selvästi nähtävissä, että työvoimakustannusten madalluspaineet johtavat tuotannonsiirtoihin, madalluspaineisiin ja sosiaalisten oikeuksien heikentämiseen kaikkialla. Siispä meidän pitäisi kehittää järjestelmä, jossa sosiaalisia oikeuksia ja sosiaaliturvan tasoa yhtenäistettäisiin tiukentamalla sääntöjä, niin että tälle työntekijöiden väliselle ankaralle kilpailulle, jota yritykset ja omat toimielimemme junailevat, pantaisiin piste.

Emme saisi myöskään enää tavoitella sitä, mitä parlamentti ja komissio kutsuvat "joustoturvaksi", vaan meidän pitäisi sen sijaan tavoitella työn ja työllisyyden ammatillista sosiaaliturvajärjestelmää, joka yhdistettäisiin tarvittaviin koulutusjaksoihin. Juuri näin pääsisimme pois kriisistä ja voisimme kouluttaa työntekijöitä niin, että he voisivat siirtyä ammatteihin, joita meidän on kehitettävä tulevaisuuden varalle.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus on nyt hyväksytty ja EU:n perusoikeuskirjasta on tullut oikeudellisesti sitova. Meillä on siis uusi tilaisuus lujittaa eurooppalaisen yhteistyön sosiaalista ulottuvuutta. Tätä varten meidän on voitava tarttua näihin tilaisuuksiin myös käytännössä. Hyvä tapa aloittaa tämä olisi se, että EU:n jäsenvaltiot ratifioisivat mahdollisimman pian kaikki ILO:n päivitettyt yleissopimukset.

Asialla on myös ulkopoliittinen ulottuvuus. Jos EU haluaa olla työ- ja elinolojen parantamiseen tähtäävässä kansainvälisessä työssä vakavasti otettava kumppani, on äärimmäisen tärkeää, että myös EU:n jäsenvaltiot hyväksyvät ILO:n yleissopimukset. Jos haluamme vaikuttaa unionin ulkopuolisten maiden tilanteeseen, meidän on ensin näytettävä esimerkkiä itse. Kehotan siksi komissiota ja puheenjohtajavaltio Ruotsia toimimaan edistysmielisesti ja tekemään kaikkensa, jotta kaikki jäsenvaltiot hyväksyisivät kaikki ILO:n ajantasaiset yleissopimukset.

Henkilökohtaisesti mielestäni on jokseenkin masentavaa, ettei kotimaani Ruotsi ole ratifioinut perustavanlaatuisia yleissopimuksia, kuten yleissopimusta nro 94 julkisista hankinnoista. Kehotan siksi puheenjohtajavaltiota ryhtymään kansallisiin toimiin varmistaakseen, että sopimus ratifioidaan. Tämän – samoin kuin perusoikeuskirjan sitovan luonteen – pitäisi pienentää sitä vaaraa, että yhteisöjen tuomioistuin tekee jatkossa samanlaisia päätöksiä kuin asiassa Rüffert. Emme voi hyväksyä tilannetta, jossa EU:lla on ILO:n perustavanlaatuisten yleissopimusten vastaista lainsäädäntöä.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten kollegani ovat todenneet, ILO on toiminut pitkään, vuodesta 1919. Se on toiminut 90 vuotta ja työskentelee edelleen inhimillisen työn ohjelman parissa. Kuten muut ovat jo todenneet, on tärkeää, että jäsenvaltiot ratifioivat kaikki yleissopimukset, varsinkin nyt talouskriisin aikaan, kun työntekijöihin kohdistuu paineita. Mielestäni tässä keskustelussa on kuitenkin myös tärkeää panna merkille ILO:n rooli kehityksessa ja sen yhteydet kansalaisjärjestöihin sekä monet sen toteuttamat ohjelmat, jotka kohdistuvat erityisesti heikoimmassa asemassa oleviin, kuten vammaisiin, jotka eivät saisi koskaan minkäänlaista tilaisuutta ilman näitä ohjelmia. Muita hyvin tärkeitä aihealueita, joista puhumme myös täällä parlamentissa, ovat pakkotyö ja lapsityö. Jos siis odotamme ILO:n tekävän hyvää työtä kehityksessä, niin kuin se tekee, EU:n jäsenvaltioiden pitäisi mielestäni vähintäänkin näyttää esimerkkiä ja ratifioida kunnolla yleissopimukset.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Kansainvälinen työjärjestö on toiminut jo pitkään, ja vuosien saatossa se on hyväksynyt ja esittänyt EU:n jäsenvaltioiden ratifioitavaksi joukon kansainvälisiä yleissopimuksia ja toimintaohjeita, jotka koskevat työllisyyttä, ammattiyhdistysten vapauksia, sosiaalipolitiikkaa, sosiaalivakuutusta, työmarkkinaosapuolten suhteita ja työoloja. Jäsenvaltioiden pitäisi ratifioida yleissopimukset, joiden ILO katsoo olevan nyt ajan tasalla, sekä noudattaa niitä. Euroopan unionin pitäisi pyrkiä edistämään päättäväisesti ja aktiivisesti työväen oikeuksien suojelua globalisoituneessa maailmassa, mikä on äärimmäisen tärkeä asia.

Pitäisi korostaa, että jokaisella kansalaisella on hänen taustaansa, vakaumukseensa tai rotuunsa katsomatta oikeus lisätä aineellista hyvinvointiaan, oikeus henkiseen kehitykseen osana hänen vapauksiaan sekä oikeus ihmisarvoon, taloudelliseen turvaan ja yhdenvertaisuuteen mahdollisuuksiin. Meidän on muistettava, että köyhyys on esiintymispaikastaan riippumatta vakava uhka meille kaikille.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentin puhujien ja komission mielipiteet siitä, miten hyödyllistä ja tarpeellista ILO:n yleissopimusten ratifiointi on, eroavat toisistaan voimakkaasti. Kuten jäsen Öry kuitenkin huomautti, komissio voi ottaa ohjat käsiinsä vain niillä aloilla, joilla sillä on yksinomaista toimivaltaa, ja kuten olen todennut, se on myös tehnyt näin.

Ammattiyhdistysten roolista totean, että yhteisöjen tuomioistuin tunnusti viimeaikaisessa päätöksessään ryhmäkanteen nostamisen olevan perusoikeus. Tämä oikeus on kuitenkin säänneltävissä, mikä on muiden kansainvälisten välineiden mukaista. Välitän kuitenkin esittämäni huolenaiheet sosiaalipolitiikasta vastaavalle kollegalleni, jotta asiaa voidaan seurata perinpohjaisesti.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut kolme työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁵⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. marraskuuta 2009.

18. Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous – nälänhädän poistaminen maailmasta (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma lausuma elintarviketurvaa koskevasta FAO:n huippukokouksesta, jonka aiheena oli nälänhädän poistaminen maailmasta.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous, joka järjestettiin viime viikolla Roomassa, on viimeisin tänä vuonna järjestetty korkean tason tapahtuma, jossa elintarviketurva ja maatalous ovat olleet keskeisellä sijalla. Samaan sarjaan kuuluvat tammikuussa Madridissa, heinäkuussa L'Aquilassa, syyskuussa New Yorkissa ja Pittsburghissa järjestetyt kokoukset sekä viime kuussa pidetty elintarviketurvallisuuksia käsittelevän komitean (CFS) kokous.

Kaikkien näiden tapahtumien lähtökohtana on ollut ymmärrys siitä, ettemme ole onnistuneet torjumaan nälkää maailmassa. Tällä hetkellä yli miljardi ihmistä ei saa päivittäin riittävästi ravintoa, ja tilanne uhkaa pahentua monissa kehitysmaissa ilmastomuutoksen vuoksi, sillä se tuo näille maille elintarvikkeiden saannin turvaamista koskevia lisähaasteita.

Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous tarjosi tilaisuuden vahvistaa viime kuukausina syntyneitä poliittista tahtoa. Maailman elintarviketurva on ollut jälleen kerran parrasvaloissa. Keskustelun aika on kuitenkin nyt ohi: on aika siirtyä sanoista tekoihin.

Euroopan komissiolle huippukokous oli hyödyllinen tapahtuma kolmesta syystä. Lupasimme siellä ensinnäkin jatkaa pyrkimyksiämme saavuttaa ensimmäinen vuosituhattavoite, joka koskee nälän puolittamista vuoteen 2015 mennessä. Tämä tavoite on mielestäni edelleen voimassa, ja meidän pitäisi jatkaa sen tavoittelua – erityisesti sellaisissa maissa ja sellaisilla alueilla, joilla asiassa on edistytty hyvin hitaasti, kuten Afrikassa.

Toiseksi siellä luvattiin parantaa kansainvälistä koordinoitua ja elintarviketurvan hallinnointia uudistetun CFS:n avulla, josta tulee keskeinen osa maailmanlaajuisesta kumppanuudesta maatalouden, elintarviketurvan ja ravitsemuksen alalla. Euroopan komissio on ajanut tätä uudistusta aktiivisesti ja osallistuu sen perusrahoitukseen. Tämä on mielestäni hyvin tärkeä askel. Se tasoittaa tietä elintarviketurvan maailmanlaajuiselle hallinnointijärjestelmälle, joka perustuu moitteettomiin tieteellisiin tietoihin ja on myös avoimempi julkisen ja yksityisen sektorin keskeisille toimijoille sekä kansalaisjärjestöille. Nämä toimijat ovat ratkaisevassa asemassa, jos haluamme tehdä uudesta järjestelmästä nykyistä tehokkaamman.

Kolmanneksi kokouksessa luvattiin kääntää maatalouden, elintarviketurvan ja maaseudun kehittämisen saaman kotimaisen ja kansainvälisen rahoituksen laskusuuntaus. Jos haluamme saavuttaa ensimmäisen vuosituhattavoitteen eli puolittaa nälän vuoteen 2015 mennessä, meidän on pidettävä lupauksemme virallisen kehitysavun lisäämisestä. Tämä koskee erityisesti niitä maita, jotka ovat sitoutuneet nostamaan virallisen kehitysapunsa 0,7 prosenttiin bruttokansantulostaan.

Jotkut ovat arvostelleet lopullista julkilausumaa siksi, ettei siinä aseteta tarkempia tavoitteita maatalouteen ja elintarviketurvaan kohdistettavalle viralliselle kehitysavulle. Meidän on kuitenkin muistettava, että L'Aquilassa pidetyssä G8-huippukokouksessa annettiin jo merkittäviä taloudellisia lupauksia. Päättävöitteenä on nyt pitää niistä kiinni. Komissio on ottanut käyttöön Euroopan parlamentin voimakkaalla tuella miljardin euron elintarviketurvavälineen, josta 85 prosenttia on jo varattu vuosille 2009–2011. Tarvitsemme kuitenkin ajan mittaan enemmän apua ja jatkuvaa apua. Jotta kantaisimme vastuun lupauksistamme, tarvitsemme maailmanlaajuisen sitoumushierarkian. Lisäksi meidän on kehitettävä seurantamekanismeja, erityisiä indikaattoreita ja vertailuarvoja, joita voidaan käyttää investointien tulosten ja vaikutusten raportointiin. Haluan kuitenkin tuoda selvästi esiin sen, että avunantajien merkittävimmätkin lupaukset ovat arvottomia, elleivät kehitysmaiden hallitukset onnistu parantamaan omien lupautensa mukaisesti maatalouspolitiikkaansa, strategioitaan ja investointejaan.

⁽⁵⁾ Ks. pöytäkirja.

Puhuessamme elintarviketurvasta meidän pitäisi käyttää eri termejä varovaisesti ja erottaa elintarviketurva ruokaan liittyvästä suvereniteetista ja ruokaan liittyvästä omavaraisuudesta. Pyrkimykset ruoan tuottamiseksi eri puolilla maailmaa eivät itsessään riitä. Tärkeää on se, että ihmisillä pitäisi olla jatkuva mahdollisuus saada ruokaa, ja tämä on pohjimmiltaan köyhyyteen liittyvä kysymys. Alueellinen ja maailmanlaajuinen elintarvikekauppa on tärkeässä osassa elintarvikkeiden saatavuuden parantamisen kannalta, sillä se tuo viljelijöille tuloja ja sen ansiosta kuluttajat voivat saada edullisempaa ruokaa. Omavaraisuus ruoan suhteen eli riippumattomuus muista voi olla hyvin kallis strategia, eikä se ole edes tarpeen, kun markkinat ja kauppa toimivat hyvin.

Siksi Dohan kierroksen saaminen päätökseen sekä tasapainoisen ja kattavan lopputuloksen saavuttaminen olisi suuri askel eteenpäin. Emme saa myöskään unohtaa, että maailman elintarviketurva on hyvin monimutkainen ja monitahoinen ongelma, joka edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa. EU on edistynyt tällä alalla valtavasti viimeisten kymmenen vuoden aikana, ja edistys turvataan jatkossa kehityspolitiikan johdonmukaisuusprosessin (PCD) avulla. EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistukset ovat pienentäneet vientitukia voimakkaasti, ja WTO katsoo, että valtaosa EU:ssa viljelijöille myönnettävästä tuesta ei vääristä kauppaa. Lisäksi vähiten kehittyneet maat pääsevät Kaikki paitsi aseet -järjestelyn avulla vapaasti EU:n markkinoille, ja talouskumppanuussopimusten (EPA) määräykset osoittavat meidän ymmärtävän ongelmia, joita monet AKT-maat kohtaavat pyrkiessään turvaamaan kansalaistensa ruoansaannin. Olemme siis edistyneet EU:ssa paljon kehityspolitiikan johdonmukaisuuden suhteen ja luoneet näin paremmat edellytykset kehitysmaiden elintarviketurvalle. Muiden maiden ja alueiden pitäisi tehdä samoin.

Lopuksi totean, että FAO:n huippukokouksessa korostettiin sitä, että jos haluamme pitää tavoitteenamme nälän puolittamisen vuoteen 2015 mennessä, meidän on lisättävä virallista kehitysapuamme, kasvatettava maatalouteen kohdistuvaa virallista kehitysapua ja maatalousalan investointeja sekä kehitettävä maatalousalan yleistä hallinnointia.

Albert Deß, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meille Euroopan parlamentin jäsenille on tärkeää keskustella maailmassa vallitsevasta nälästä. Emme voi vain istua vaiti, kun nälkää näkevien ihmisten, myös lasten, määrä kasvaa.

Minut valittiin parlamenttiin ensimmäisen kerran 20 vuotta sitten, ja muistan edelleen, miten kansainväliset järjestöt, kuten Maailmanpankki, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO), YK ja Maailman kauppajärjestö (WTO) ilmoittivat aikovansa puolittaa nälän maailmassa seuraavien 20 vuoden sisällä. Mitä tuon jälkeen on sitten tapahtunut? Nälkä ei ole puolittunut, vaan se on kasvanut. Joka päivä yli miljardi ihmistä näkee nälkää. Näiden organisaatioiden tavoite ei ole toteutunut, vaan on käynyt juuri päinvastoin.

Tähän on monia eri syitä. Joissakin maissa, kuten Zimbabwessa, on käynyt niin, että epäpätevä hallitus on muuttanut Afrikan vilja-aitan nälänhätäalueeksi. Kommunistipresidentti on saattanut tämän rikkaan maan tilaan, jossa kansa näkee nälkää, emmekä me sano mitään. Olemme kuitenkin asiasta osavastuussa. Olemme käyttäneet viikkoja ellemme vuosia siihen, että olemme puhuneet siitä, millainen ilmastomme on sadan vuoden päästä. Kansa, joka näkee nälkää nyt ja huomenna, ei ole kiinnostunut siitä, millainen ilmasto on sadan vuoden päästä. He haluavat ruokaa, eikä meillä ole ratkaisuja heidän ongelmiinsa. Vaikken haluakaan sivuuttaa tulevaisuuteen liittyviä kysymyksiä, meidän on inhimillisyyden nimissä otettava huomioon ihmiset, jotka näkevät nyt nälkää. Arvoisa komission jäsen de Gucht, kun sanomme aikovamme puolittaa nälän vuoteen 2050 mennessä, koen tämän lähes loukkaavana. Maailmanlaajuisena yhteisönä meidän täytyy voida puolittaa nälkää näkevien ihmisten määrä nopeammin. Voimme kuljettaa aseita maailman joka kolkkaan, mutta ilmeisesti ruokaa emme pysty kuljettamaan. Tässä on kyse maailmanlaajuisen yhteisön epäonnistumisesta, jonka tuomitsen ankarasti. Meidän on löydettävä muita ratkaisuja kuin ne, joita olemme esittäneet tänään.

Luis Manuel Capoulas Santos, S&D-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, luvut, jotka kertovat maailmassa vallitsevasta nälästä ja aliravitsemuksesta ja jotka kaikki tunnemme ja joita toistetaan kulumiseen asti, ovat niin traagisia, että niiden mainitseminen tuntuu lähes hävyttömältä.

Oikeus ruokaan liittyy kaikkein pyhimpään oikeuteen, oikeuteen elää – ja tarkoitan elämällä ihmisarvoisen elämän vähimmäisvaatimukset täyttävää elämää enkä pelkästään taistelua henkiinjäämisestä.

Siispä maailman nälän torjumisen pitäisi olla kaikkien poliittisten ohjelmien päätavoite, jonka saavuttamiseksi pitäisi valjastaa kaikki resurssit.

Valitettavasti tiedämme myös, että resurssit, edes taloudelliset resurssit, eivät ole aina suurin rajoittava tekijä. Ongelmat liittyvät lähes aina siihen, miten resursseja hoidetaan ja käytetään, sekä järkevän hallinnoinnin ja tehokkaan koordinoinnin puuttumiseen maailmanlaajuiselta, alueelliselta ja kansalliselta tasolta.

Täällä tänään esitetty päätöslauselmaesitys, jota poliittinen ryhmäni, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa, sisältää ehdotuksia ja suosituksia. Jos niitä noudatetaan, ne auttavat varmasti lieventämään tätä vakavaa ongelmaa merkittävällä tavalla. Siksi kehotan komissiota kiinnittämään asiaan huomiota sen ansaitsemalla tavalla ja esittämään tältä pohjalta lainsäädäntöehdotuksia ja hyväksymään menettelyjä niiden toteuttamiseksi käytännössä.

Nykyinen vaikea ja epävarma poliittinen tilanteemme merkitsee myös muutoksen aikaa niiden politiikanalojen kannalta, jotka ovat parhaita välineitä, joita EU voi käyttää tässä asiassa. Viittaen nyt yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan, joita olemme aikeissa muuttaa radikaalisti.

Lissabonin sopimukseen perustuvien uusien valtuuksien myötä tämä on myös parlamentille täydellinen tilaisuus siirtyä pelkistä julistuksista tositoimiin. Euroopan sosialistit ovat valmiita tähän haasteeseen. Toivomme, että uusi komissio ja muut poliittiset ryhmät ovat valmiita osallistumaan kanssamme tähän tehtävään.

George Lyon, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää puheenvuoron käyttäneitä kollegoitani.

Ensimmäinen asia, jonka haluan tuoda esiin, on se, että mielestäni ruoan maailmanmarkkinahintojen viimeaikainen voimakas nousu on meille kaikille herätys todellisuuteen. Viljan ja riisin hintojen kaksinkertaistuminen vaikuttaa suhteettomasti kehitysmaiden köyhimpiin kansalaisiin eri puolilla maailmaa. On nimittäin arvioitu, että vuosina 2007–2008 tapahtuneen hintojen nousun suorana seurauksena nälkää näkevien määrä kasvoi yli 75 miljoonalla eri puolilla maailmaa. Meidän on otettava tämä asia erittäin vakavasti. Monissa maissa on puhjennut ruokaan liittyviä mellakoita ja syntynyt poliittista epävakautta, joka johtuu ruoan hinnan nopeasta noususta.

Koska maailman väestömäärän ennakoidaan kasvavan yli yhdeksään miljardiin ja ilmastomuutoksen ennustetaan vaikuttavan voimakkaasti edellytyksiimme ruokkia itsemme, väittäisin elintarviketurvan olevan suurin ongelma, johon meidän on tartuttava ja puututtava ja johon meidän on löydettävä ratkaisuja. Euroopan unionin on tehtävä kaikki voitavansa auttaakseen kehitysmaita kehittämään kestäviä viljely- ja elintarviketuotantojärjestelmiä, joiden avulla ne voivat ruokkia itsensä. Tämä edellyttää rahoitusta – niin kuin komission jäsen huomautti puheenvuorossaan – sekä avoimia markkinoita. Tältä osin on pantu merkille, että EU on tehnyt jo paljon auttaessaan avaamaan ja vapauttamaan markkinoita. Monet kehitysmaiden kohtaamista ongelmista johtuvat kuitenkin myös politiikan ja oikeusjärjestelmän epäonnistumisesta. Tätä ongelmaa ei nimittäin kyetä ratkaisemaan millään määrällä apua, ennen kuin on saatu aikaan vakaa poliittinen järjestelmä ja vakaa oikeusjärjestelmä, joiden ansiosta viljelijät voivat menestyä ja hyötyä korkeammista markkinahinnoista.

On arvioitu, että EU:n tuotannon täytyy kasvaa tulevaisuudessa yli 70 prosenttia kasvavan kysynnän tyydyttämiseksi. Väitänkin, että EU:n maatalous on keskeisessä asemassa varmistettaessa, että olemme ruoan suhteen omavaraisia ja että voimme edistää maailman elintarviketurvaa tulevaisuudessa.

José Bové, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, nälän torjuminen edellyttää huomattavia poliittisia ja taloudellisia investointeja. On ikävää, ettei FAO onnistunut saamaan näitä investointeja aikaan viime viikolla Roomassa.

Yli miljardi ihmistä kärsii aliravitsemuksesta, ja yli 40 miljoonaa miestä, naista ja lasta kuolee joka vuosi nälkään. Nämä dramaattiset luvut ovat kasvaneet vuodesta 1996, jolloin elintarviketurvaa koskeva huippukokous järjestettiin ensimmäisen kerran. Maailmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi on pahentanut tilannetta, ja eteläisten maiden kansat kärsivät asiasta eniten. Tuki, jonka kehitysmaat tarvitsisivat turvatakseen maatalousinfrastruktuurinsa, vastaa kymmentä prosenttia koko maailmassa mainostamiseen käytetyistä varoista.

Ruokakriisi on yksi suurimmista maailman rauhaa ja vakautta varjostavista uhkakuvista. Vuonna 2050 pienviljelijöiden on ruokittava yli yhdeksän miljardia ihmistä. Maaperän pilaantuminen, biodiversiteetin hupeneminen, riippuvaisuus öljystä, kasvihuonekaasupäästöt, pohjavesien ehtyminen ja kulutustottumusten kehitys saattavat meidät hyvin vaikeaan tilanteeseen – vaikeampaan kuin 40 vuotta sitten.

Köyhyys ja riippuvaisuus tuonnista ovat elintarvikepulan suurimmat syyt. On selvää, että paikallista tuotantoa on tuettava. EU alkoi toteuttaa 1950-luvun lopussa yhteistä maatalouspolitiikkaa tuottaakseen tarvitsemansa ruoan. Tätä varten se suojeli sisämarkkinoitaan ja tuki kuluttajiaan. Tämän itsenäisen valinnan, tämän oikeuden omavaraisuuteen ruoan suhteen, täytyy olla nyt maailman kaikkien maiden tai maaryhmien valittavissa, jos ne niin haluavat.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, tätä aihetta koskevissa päätöslauselmissamme käsitellään kaksitahoista haastetta, joka koskee nälän kitkemistä – kuudesosa maailman väestöstä näkee nimittäin tällä hetkellä nälkää – sekä ruoansaannin turvaamista tulevaisuudessa.

Nykytilanne on se, että maailman väestömäärä kasvaa ja samalla ruoan tuotannosta on tulossa entistäkin suurempi haaste ilmastomuutoksen kielteisten vaikutusten sekä ruoantuotannon kustannusten kasvun vuoksi.

Vaikka maatalousnäkökulma onkin epäilemättä keskeinen seikka elintarvike turvaa koskevan ongelman ratkaisemisen kannalta, meidän pitäisi keskittyä myös voimakkaasti siihen, että kehitysmaissa tarvitaan ehdottomasti hyvää hallintoa, jotta saamme edes jonkinlaiset edellytykset torjua maailman nälkää. Otetaan esimerkiksi Zimbabwe, johon jäsen Deß jo viittasi. Se tunnettiin ennen Afrikan vilja-aittana ja kykeni ruokkimaan itsensä ja monta naapurimaata. Nykyään, Robert Mugaben ja hänen kätyreidensä tuhottua maan, se ei enää pysty tähän.

Meidän kaikkien on tehtävä yhteistyötä ratkaistaksemme tämän ongelman ja ehkäistäkseen siviilien keskuudessa levottomuutta ja kurjuutta, jota siitä voi seurata.

Patrick Le Hyaric, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos Euroopan unioni haluaa tehdä hyvää maailmassa ja jos se haluaa herättää henkiin uudenlaisen humanismin, sen pitäisi kallistaa korvansa ympäri maailmaa kuuluvalla korviahuumaavalla nälkäisten itkulle.

Jatkamme hienojen puheiden pitämistä niin tästä kuin muistakin asioista. Voiko omatuntonne kuitenkin olla tässä asiassa puhdas, kun joka viides sekunti lapsi kuolee nälkään? Tämä ei johdu teknisistä ongelmista, vaan maailmassa nykyisin tulvivasta ultraliberalismin aallosta.

Tähän asti ihminen on muokannut maata ruokkiakseen itsensä, mutta nyt kapitalistinen järjestelmä on tehnyt maasta ja ruoasta hyödykkeitä, maailmanlaajuisen keinottelun välineitä. Siksi politiikkaa on muutettava perinpohjaisesti. Meidän on tuettava FAO:ta ja tarjottava sille keinot toimia.

Arvoisa komission jäsen, kuten sanoitte, meidän on toimittava – ja me vaadimme toimia. Euroopan unioni voisi kuitenkin varmistaa, että toimia toteutetaan, ottamalla käyttöön periaatteen, joka koskee kaikkien kansojen suvereeniutta ruoan suhteen, edistämällä viljelijöiden palkkiojärjestelmien käyttöönottoa kunkin maan ja maanosan takuuhinnoilla, pitämällä lupauksensa virallisesta kehitysavusta eteläisille maille ja huolehtimalla näiden lupauksen pitämisestä, antamalla anteeksi köyhien maiden velat, panemalla pisteen monikansallisten yhtiöiden ja hedge-rahastojen maaostoilte sekä tunnustamalla, etteivät maatalous ja ruoka ole asioita, jotka sopisivat WTO:ssa kovan kaupankäynnin kohteeksi.

Meidän on kuultava nälkäisten valitus ja toimittava sen mukaisesti Tämä lisäisi EU:n arvostusta, ja se on tärkeää!

Bastiaan Belder, *EFD-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, olen ollut Euroopan parlamentin jäsen noin kymmenen vuotta ja tänä aikana olen kuullut säännöllisesti kauniita puheenvuoroja täällä parlamentissa. Roomassa elintarvike turvasta pidetyn huippukokouksen alla myös komission puheenjohtaja Barroso lausui kauniita sanoja. Hän sanoi: "Olemme epäonnistuneet yhdessä torjumaan nälänhätää. Tämä on moraalinen skandaali ja valtava tahra yhteisessä omassatunnossamme." Lainausta päättyy. Hän oli aivan oikeassa, minkä vuoksi huippukokouksen lopputulos on erityisen masentava. Minulla on outo tunne siitä, että Roomassa pääosaan nousivat olivat rikkaiden maiden poliittiset edut eivätkä maailman miljardin nälkää näkevän ihmisen edut. Havainnollistan asiaa konkreettisesti kahdella esimerkillä. Kuten yhä useammin tunnustetaan, biopolttoainepolitiikka ja sen edistäminen nostaa hintoja ja aiheuttaa siten lisää nälänhätää. Tämän politiikan vähäinenkin arvostelu näyttää kuitenkin olevan tabu.

Lisäksi olen jo monta kertaa aiemmin kiinnittänyt Euroopan parlamentissa huomiota siihen vaaraan, että kolmansia maita rohkaistaan tekemään suuria investointeja Afrikkaan esimerkiksi oman ruoansaantinsa turvaamiseksi. Miten mailta, joissa miljoonat ihmiset ovat riippuvaisia YK:n ruoka-avusta, voidaan odottaa vientiä kolmansiin maihin? Tätä ei kuitenkaan mainita millään tavalla tässä lopullisessa julkilausumassa.

Rikkaiden maiden on varsin helppoa käsitellä kiistanalaisia aiheita vain antamalla hyvää tarkoittavia, tunteisiin vetoavia lupauksia ja tilaamalla lisää tutkimuksia. Toinen seikka, jonka huomasiin julkilausumasta, on se, että kehitysmaiden on tukeuduttava ensisijaisesti omiin resursseihinsa. Ottaen huomioon, ettei kansainvälinen yhteisö ole toistaiseksi onnistunut kitkemään nälkää, tämä on mielestäni lähestulkoon häpeällistä.

Olen myös käyttänyt jonkin verran aikaa siihen, että olen käynyt läpi edellisten elintarviketurvaan keskittyneiden huippukokousten lopulliset julkilausumat. Olen tullut siihen tulokseen, että ne ovat yllättävän pitkälle samanlaisia sekä keskenään että parlamentin tämän päätöslauselman kanssa. Niissä kaikissa puhutaan kiireestä ja kehoitetaan poikkeuksetta pitämään aiemmin annetut lupaukset. Eikö kaikkien näiden kehotusten toistamisen pitäisi kuitenkin olla meille varoitusmerkki? YK:n raportoijaa De Schuttea lainatakseni ”köyhät eivät tarvitse lupauksia”. Kuten usein ennenkin on todettu, elintarviketurvan pitäisi olla ihmisoikeus. Arvoisa puhemies, haluan lähestyä asiaa toisesta näkökulmasta ja todeta, että Raamatun mukaan Jumala on käskennyt meitä ruokkimaan nälkäiset. Tämä on henkilökohtainen tehtäväni ja yhteinen velvollisuutemme.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, osallistuin itse Roomassa pidettyyn FAO:n kokoukseen. Näin omin silmin, millaista siellä oli. Emme saa mielestäni olla näin tekopyhiä. Ottaen huomioon sen, miten paljon rahaa tällaisten kokousten järjestämiseen käytetään, ja sen, että niissä saadaan tulokseksi lähinnä pitkä luettelo lupauksia, meidän pitäisi kenties käyttää nämä rahat käytännöllisemmin ja laskea – niin kuin edelliset puhujat ovat todenneet – miten monta lasta olisi voitu pelastaa tänään nälkäkuolemalta, jos nämä varat olisi käytetty muuhun kuin kauniisiin puheisiin. Komission jäsen totesi ongelman liittyvän globaaliin ruoantuotantoon. Ennen kuin näemme rikan veljemme silmässä, meidän pitäisi kuitenkin huomata malka omassamme.

Kotimaani Bulgarian maaperä on tieteellisten todisteiden mukaan hedelmällisintä Euroopan unionissa. Sataviisikymmentä vuotta sitten bulgarialaiset maanviljelijät kykenivät ruokkimaan ottomaanien valtakunnan tiheimmin asutut alueet Vähä-Aasiassa käyttäen 1800-luvun tekniikkaa. Nykyään – varsinkin sen jälkeen, kun Bulgaria liittyi Euroopan unioniin – maanviljely Bulgariassa vähenee tasaista tahtia. Kiintiöt, jotka komissio on asettanut Bulgarialle, rajoittavat maataloustuotantoa. Samalla maata menee Bulgariassa hukkaan. Bulgarian 28 alueella yksi tila kykenee yksin tuottamaan esimerkiksi tomaatteja määrän, joka vastaa koko kiintiötä, jonka komissio on asettanut Bulgarialle. Kiintiö on tällainen siksi, että jotkin kymmenen vuoden takaiset tiedot osoittavat tämän olleen virallinen tuotantomäärä. Kukaan ei kuitenkaan kiinnitä huomiota siihen, mikä todellinen tuotantomäärä voisi olla. Euroopan unionissa on tällä hetkellä käytössä ruoan tuotantoprosesseihin kohdistuvia rajoituksia, vaikka ruoan tuotantoprosesseilla voitaisiin muuten parantaa tilannetta huomattavasti ja ne voisivat itse asiassa olla todellinen keino torjua nälkää. Siispä niin kauan kuin asioita valvovat virkamiehet, jotka kiinnittävät huomiota vain papereihin eivätkä ole kiinnostuneita mistään muusta, kuulemme vai lupauksia emmekä näe lainkaan toimintaa.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, nälkää näkevien ja äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten määrä on kasvanut vuosien mittaan dramaattisesti. Se, että tämä johtuisi kapitalismista, ei pidä paikkaansa. Tietyt poliittiset järjestelmät ovat inhimillisen elämän ja nälän torjumisen näkökulmasta huomattavasti pahempia. Annan teille yhden esimerkin. Kymmeniä vuosia sitten kommunismi ajoi Euroopassa nälänhädän partaalle maan, jossa olosuhteet olivat maatalouden kannalta erinomaiset. Tämän seurauksena yhdessä maassa kuoli nälkään enemmän ihmisiä kuin tällä hetkellä maailmanlaajuisesti. Kyseinen maa oli Ukraina. Kehotan siksi suhtautumaan varovaisesti siihen, mitä täällä parlamentissa sanotaan.

Vuonna 2000 yhteensä 198 YK:n jäsentä hyväksyi vuosituhannen kehitystavoitteet. Komission jäsen puhui tänään ensimmäisestä, kaikkein tärkeimmästä tavoitteesta. Tänään meidän on vastattava siihen kysymykseen, onko tämä tavoite saavutettavissa. Eurooppalaiset ihmettelevät, ovatko tavoitteemme oikeat ja politiikkamme asianmukaista, jos esimerkiksi ilmastonmuutoksen kallis torjunta on tärkeämpää kuin köyhyyden torjunta. Minulta kysyttiin juuri tällä viikolla, luuleeko Euroopan unioni keinojen olevan tavoitteita ja onko se aloittamassa ilmastonmuutoksen vaikutusten torjumisen sijasta ihmiskunnan historian kalleimman taistelun tuulimyllyjä vastaan – taistelun ilmastonmuutosta vastaan.

Mielestäni paras todiste siitä, etteivät toimet ilmaston suojelemiseksi ja nälän torjumiseksi ole keskenään ristiriidassa, olisi se, että jälkimmäiset toimet osoittautuisivat tehokkaiksi eli että nälänhätä onnistuttaisiin todella poistamaan. Tällöin kukaan ei syyttäisi meitä siitä, että tavoitteemme ovat väärät ja että ilmastonmuutoksen torjuminen on meille nälän torjumista tärkeämpää, niin kuin jäsen Deß myös totesi.

Maataloudesta tulee hyvin tärkeä asia lähivuosina. Meidän on suostuteltava ja autettava kehitysmaita investoimaan maatalouteen ja noudattamaan omia julistuksiaan, joiden mukaan ne käyttävät 10 prosenttia

kansallisista talousarvioistaan maatalouden kehittämiseen. Vain tällä tavoin voimme kasvattaa köyhien maiden maatalouden potentiaalia ja auttaa niitä tuloksekkaasti torjumaan nälkää.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, elintarviketurvaa käsitelleessä FAO:n huippukokouksessa ei ollut läsnä yhtäkään G8-kokouksen johtohahmoa lukuun ottamatta Silvio Berlusconiä, jonka kotimaa isännöi huippukokousta.

Siispa korkean tason talous- ja sosiaalipoliittinen kokous pelkistyi keskinkertaiseksi muodolliseksi kokoukseksi. FAO:n pääjohtajan Jacques Dioufin tavoitteena oli kuitenkin kehittää välineitä ja tuotantokeinoja ruoansaannin turvaamiseksi kestäväällä tavalla kehitysmaissa.

Talous- ja rahoituskriisi vain pahentaa maailman nälänhätää, niin kuin tiedämme, koska asia on mainittu useaan otteeseen. Asia on siis ajankohtaisempi kuin koskaan, sillä ensimmäistä kertaa maailman historiassa nälkää näkee yli miljardi ihmistä. Se on kuudennes maailman väestöstä, yli 20 prosenttia enemmän kuin vuonna 2005 ja 105 miljoonaa henkeä enemmän kuin vuonna 2008.

Kuten jäsen Bové totesi, tämä kaikki tarkoittaa sitä, että uusien konfliktien, vieläpä äärimmäisen vakavien konfliktien syttymisen vaara on suuri. Tämä ilmiö, elintarvikepula, johtuu nimenomaan maatalousinvestointien vähäisyydestä. Tosiasia on kuitenkin se, että niin kuin pääjohtaja Diouf on korostanut, maatalous on ainoa toimeentulokeino 70 prosentille maailman köyhistä. Diouf pyysi yhteensä 44:ää miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuodessa pienviljelijöitä hyödyttävien investointien rahoittamiseen. Hänen pyyntönsä on sivuutettu täysin. Rikkaat maat eivät ole asettaneet aikataulua, laatineet strategiaa eivätkä osoittaneet poliittista tahtoa.

Arvoisa komission jäsen, miten paljon heinäkuussa pidetyssä G8-kokouksessa annettujen lupauten toteuttamisessa on edistetty? Olen toiminut tehtävässäni ja tiedän, miten vaikeaa avunantajat on saada mukaan. Muistan edelleen kahden vuoden takaa äärimmäisen hankalan taistelun, jossa myös puheenjohtaja Barroso oli mukana: pyrimme saamaan kokoon viheliäiset miljardi euroa perustaaksemme tämän elintarvikevälineen. EU:n tulevaisuus on kuitenkin tiiviisti sidoksissa kehitysmaiden kohtaloon.

Arvoisa komission jäsen, en usko ultrakapitalismista ja ultraliberalismista puhuneen sosialistijäsenemme sanoihin – lisäksi hänen käyttämänsä semanttinen rinnastus on moraalisesti kyseenalainen. En usko itse ratkaisun piilevän tällaisessa lyhytnäköisessä ideologisessa vaahtoamisessa.

Hyvä jäsen Le Hyaric, minun on todettava teille, että tiettyjen maiden alikehittyminen niiden itsenäistymisen jälkeen johtuu paljon enemmän marxilaisesta tietojen pimitämisestä kuin liberalismista.

Halusin todeta tämän, koska en halua älyllisen rehellisyyden rajoilla liikkuvan lyhytnäköisen paasaamisen tai vaahtoamisen jäävän vaille vastinetta täällä parlamentissa.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani jäsenet Bové ja Belder kuvailivat ongelman ja poliittisen todellisuuden. Maataloudessa näkyy kuitenkin uusi suuntaus. Rikkaat maat turvaavat pääelintarvikkeidensa ja biopolttoaineen saannin ostamalla maata köyhistä maista. Tätä maan valtaamista kutsutaan kaunistellen ”viljelymaan hankinnaksi”, ja sitä tapahtuu esimerkiksi Madagaskarilla.

Tämä aihe näyttää olevan maailman johtajille liian arkaluonteinen keskusteltavaksi. EU:lla ja sen johtajilla on poliittinen velvollisuus vastustaa tätä uutta ilmiötä, jota minä kutsuisin kolonialismiksi. FAO:n elintarviketurvaa koskevan huippukokouksen julkilausumassa ei käsitelty maan valtaamista. Siten kokouksessa todella menetettiin tilaisuus torjua maailman nälkää. Miksei julkilausumassa käsitelty tätä asiaa?

Lisäksi haluan puhua EU:n yhteisestä maatalouspolitiikasta. Tuotamme paljon ruokaa. Eurooppalaisilla riittää ruokaa, mutta YMP pilaa kehitysmaiden pientilallisten ja teollisten viljelijöiden mahdollisuudet kehitysmaissa, ja he menettävät mahdollisuuden ansaita säällisen elannon. Tämä aiheuttaa ruokapulaa ja synnyttää tarpeen tuoda ruokaa. Milloin näemme EU:ssa vapaata ja oikeudenmukaista maatalouspolitiikkaa?

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneet Kansakunnat ja Euroopan unioni ovat samaa mieltä siitä, että maailman väestömäärän kasvu edellyttää maailmanlaajuiselta maataloustuotannolta 50–100 prosentin kasvua. Me olemme asiasta samaa mieltä. Yhdymme myös komission jäsenen näkemykseen – paitsi siksi, että olemme asiasta samaa mieltä, myös siksi, että kyse on tavoitteesta, joka maailman on ehdottoman tärkeää saavuttaa. Samaan aikaan viljelijöiden pitäisi kuitenkin pystyä viljelemään käyttäen vähemmän maata, vettä ja energiaa ja tuottaen vähemmän kasvihuonekaasuja. Meidän on siis ymmärrettävä kolme seikkaa.

Ensinnäkin hallitusten ja erityisesti EU:n on investoitava lisää tutkimukseen ja kehitykseen. Meillä ei yksinkertaisesti ole tietoja, joiden pohjalta voisimme laatia suunnitelman tulevaisuutta varten. Toiseksi maailmanmarkkinoiden heilahdellessa yhteisen maatalouspolitiikan on toimittava meille turvaverkkona. Kolmanneksi elintarviketurva ja kaikki se, mitä se merkitsee EU:lle, aiheuttaa kustannuksia. Emme voi siirtää näitä kustannuksia kuluttajille, ja siksi toistan, että tarvitsemme vahvaa maatalouspolitiikkaa ja meidän on saatava kantamme läpi budjettineuvotteluissa.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, lopullinen julkilausuma, jonka FAO:n 193 jäsenvaltiota hyväksyivät viimeisimmässä kokouksessaan, on valitettavasti vain pisara meressä taistelussamme nälkää vastaan. Mitään määräaikoja ei ole asetettu eikä ennen kaikkea mitään konkreettisia resursseja ja ehtoja ole vahvistettu yli kuuteen miljardiin ihmiseen vaikuttavan vitsauksen torjumiseksi.

Saatavilla olevien tietojen mukaan niissä 90 sekunnissa, jotka käytän tämän puheen pitämiseen, maailmassa ehtii kuolla nälkään 15 lasta. Tämä on voimakkain ja silmiinpistävin osoitus epäoikeudenmukaisesta, riistävästä, irrationaalisesta ja siten historiallisesti parjatusta talousjärjestelmästä.

Tämä järjestelmä perustuu todellisiin politiikkoihin ja toimintaohjeisiin sekä – huomio, jäsen Michel – johtohahmoihin ja liberaaliin retoriikkaan, jotka ovat aiheuttaneet nykyisen tilanteen: sen, että maataloustoimintaa edistetään suurten maatalous- ja elintarvikeyhtiöiden etujen mukaisesti, minkä seurauksena maailman maatalouden laatu heikkenee, sekä sen, että maatalousinvestoinnit ovat olleet monien vuosien ajan riittämättömiä, maataloustuotannon lopettamista on edistetty ja pieniä ja keskusuuria tiloja on likvidoitu, vaikka tämä ala tarjoaa elannon 70 prosentille maailman köyhistä.

Markkinafundamentalismi, yksityistämisen ja liberalisointipolitiikka ja vapaakauppa ovat johtaneet ja johtavat jatkossakin maan hylkäämiseen, maan omistuksen keskittymiseen, harvojen hallinnassa olevaan tuotantoon sekä monien kohdalla elintarvikeomavaraisuuden vähenemiseen.

Asiantuntijat arvioivat, että kroonisesta aliravitsemuksesta eroon pääseminen maksaisi 44 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Tämä on paljon vähemmän kuin mitä jäsenvaltiot antoivat suuryrityksille säästääkseen ne meneillään olevalta systeemiselä kriisiltä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, elintarviketurvaa koskevassa huippukokouksessa YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon sanoi tämän päivän elintarvikekriisin olevan herätys huomispäivään. Vuoteen 2050 mennessä planeettallamme saattaa asua 9,1 miljardia ihmistä, yli kaksi miljardia enemmän kuin nyt. Tämä luku on ällistyttävä ja tarkoittaa sitä, että viljelijöiden on tuotettava ruokaa 70 prosenttia enemmän.

Pohjois-Irlannin viljelijät haluavat auttaa täyttämään tämän tarpeen. Useimmat heistä uskovat kuitenkin EU:n estävän heitä tuottamasta enemmän ruokaa vaatimalla pienempää istutustilheyttä nitraatti- ja fosfaattisäätönsä, byrokratiallaan, sillä, ettei alalla tehdä riittävästi tutkimus- ja kehitystyötä, ja näin siis sellaisella asenteella, ettei elintarviketurva ole mikään ongelma.

YMP:n uudistus ratkaisee viljelijöiden kyvyn tuottaa ruokaa. Se vaikuttaa myös ruoan hintaan. Ellei EU tue viljelijöitä suorilla maksuilla, ruoan hinnan täytyy nousta vastaamaan tuotantokustannuksia. Tavoitteenani on edistää ruoan tuotantoa Pohjois-Irlannissa ja elintarviketurvaa Euroopassa. Tämä tavoite saavutetaan vain sillä, että viljelijöiden annetaan viljellä. YMP:n uudistuksella on tässä valtava osa, ja elintarviketurvan pitäisikin olla keskeinen osa työtänne viedessä YMP:n uudistusta eteenpäin.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön yhtenä laatijana haluan kiittää aluksi poliittisia ryhmiä, jotka ovat tehneet hyvin tiivistä yhteistyötä saadakseen aikaan tekstin, johon ei ole tehty tarkistuksia. Mielestäni meidän kaikkien pitäisi olla tästä iloisia. Meillä on erilaiset näkemykset monista asioista, mutta katson tämän tekstin olevan askel oikeaan suuntaan, koska siinä halutaan yleisesti toimia oikein ja auttaa ruokkimaan maailman nälkäiset.

Osallistuin edellisellä toimikaudellani myös maailman elintarviketurvaa ja YMP:tä koskevan mietinnön laatimiseen, joten olen tehnyt kovasti työtä tämän aiheen parissa. Haluan ottaa esiin erään varsin yksinkertaisen asian, jonka monet tuntuvat unohtavan. Juuri viljelijät ruokkivat maailman, jos he saavat sopivan ilmaston työnsä tekemiseen – ja puhun nyt ilmastosta sen laajimmassa mahdollisessa merkityksessä. Me muut vain puhumme aiheesta. Meidän velvollisuutemme on kehittää ja laatia politiikkaa, joka sallii viljelijöidemme tuottaa ruokaa. He toimivat, jos kaksi perusedellytystä täyttyvät. Ne ovat säälliset hinnat ja vakaat tulot. Viimeaikainen epävakaus on vaikuttanut kumpaankin tekijään, eivätkä viljelijät selviydy nykyisillä hinnoilla ja tuloilla.

Siltä varalta, että aikani loppuu – ja yhtenä laatijana pyydän teiltä tässä suhteessa kärsivällisyyttä – esitän pyynnön: alkää esittää yhteistä maatalouspolitiikkaa pääpiruna. Osa täällä esitetyistä perusteluista on vanhentuneita. Olemme uudistaneet yhteisen maatalouspolitiikan kokonaan, ja ilman YMP:tä meillä saattaisi olla Euroopan unionissa suurempia elintarviketurvaan liittyviä ongelmia. Miksemme valitsisi sen parhaita osia ja kehottaisi kehitysmaita luomaan samanlaista yhteistä maatalouspolitiikkaa? Meidän on nimittäin oltava asiassa hyvin tiukkoja: emme saa päästää kehitysmaiden hallituksia kuin koiraa veräjästä. Niiden vastuulla on käyttää kehitysapu oikein, kun taas meidän tehtävänä on varmistaa, että maatalouteen käytetään ja investoidaan lisää rahaa. Katson, että meidän on lopetettava arkailu tämän aiheen suhteen ja vaadittava paljon sekä hallituksilta että itseltämme. Meillä on moraalinen vastuu, ja olemme valmiit kantamaan sen.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, maailmalla on edessään kaksi pitkäaikaista haastetta: ilmastonmuutoksen vaikutusten torjuminen sekä maailman köyhyyden ja nälän torjuminen.

Komission jäsen mainitsi jo lukuja, samoin kuin muut parlamentin jäsenet, ja ne esitetään FAO:n elintarviketurvaa koskevan huippukokouksen lopullisessa julkilausumassa. Joka vuosi köyhyyden seurauksena yli miljardi ihmistä näkee nälkää eri puolilla maailmaa ja 40 miljoonaa ihmistä kuolee nälkään.

Elintarvikekriisi ja sen jälkeen puhjennut talouskriisi ovat estäneet vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen. Emme ole edistyneet, vaan olemme pikemminkin liukuneet taaksepäin. Haasteet ovat pitkäaikaisia, mutta ratkaisuilla on kiire – niitä tarvitaan nyt. Olemme kuitenkin kuulleet viime viikkoina hälyttäviä uutisia siitä, että suurimmat kasvihuonekasupäästöjen tuottajat vastustavat päätösten tekemistä Kööpenhaminan kokouksessa ja ettei Roomassa järjestettyyn FAO:n kokoukseen osallistunut johtajia eikä siellä saatu aikaan erityisiä tuloksia.

Ongelmamme ovat hälyttäviä, mutta niin on myös kyvyttömyytemme toimia. Ihmiskunta on edistynyt siksi, että olemme tunnistanee haasteita, kehittäneet niihin ratkaisut ja ryhtyneet toimiin. Tiedämme nyt, mitä meillä on edessämme, mutta olemme menettäneet toimintakykymme.

Kannatan siksi päätöslauselmaa, jossa parlamenttia kehoitetaan ryhtymään kiireesti toimiin.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa todetaan, että Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja poistaminen. Köyhyys on myös suurin syy nälkään. Sopimuksen 208 artiklassa todetaan myös, että EU:n on otettava nämä tavoitteet huomioon muissa kehitysmaitiin mahdollisesti vaikuttavissa politiikoissaan.

Vientituillaan EU kuitenkin tuhoaa kehitysmaiden markkinoita ja aiheuttaa siten köyhyyttä ja nälkää. Jos haluamme kehitysapumme olevan tehokasta, meidän on varmistettava, etteivät muut politiikat heikennä sitä. Muutoin emme onnistu saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteita. Meidän pitäisi tämä pitää mielessämme tarkistaessamme ja uudistaessamme politiikkoja, kuten yhteistä maatalouspolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa.

(Puhuja hyväksyi sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän edellistä puhujaa kertomaan tarkemmin, mistä vientituista hän puhuu. Huomautin asiasta puheenvuorossani ja myönnän, että vientituet ovat aiheuttaneet aiemmin vahinkoa. EU on kuitenkin uudistanut nyt maatalouspolitiikkaansa. Ottaessamme maitoalan vientituet käyttöön viime vuonna, ainoa maa, joka valitti asiasta, oli Uusi-Seelanti, eikä se ole kehitysmää. Voisinko siis saada esimerkin siitä, missä tämä on tällä hetkellä ongelma?

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, teidän kaikkien hyvin tuntema esimerkki pakastekanasta on tietenkin jo hieman vanha, mutta edelleenkin EU:n voimakkaasti tukemat tomaatit pääsevät Afrikan markkinoille, ovat paikallisia tuotteita halvempia ja tuhoavat siten työpaikkoja ja lisäävät köyhyyttä. Tämä on siis edelleen yleinen ilmiö, ja mielestäni meidän on tehtävä asian suhteen töitä.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, yhä useampien tiedemiesten mukaan vuoteen 2030 mennessä syntyy vakava samanaikainen öljy-, vesi- ja ruokapula. Näyttää kuitenkin siltä, että ensimmäisenä meidän on kohdattava ruokapula, sillä jo miljardi ihmistä näkee maailmassa nälkää. Nälkää näkevien ihmisten määrä kasvaa maailman väestöä nopeammin. Vaikka tällä hetkellä vain yksi kuudesta näkee nälkää, olemme muutaman vuosikymmenen päästä tilanteessa, jossa jopa joka neljäs tai viides näkee nälkää. Joka minuutti kaksi lasta kuolee nälkään. Tätä tilannetta ei ratkaista tietenkään sillä, että me lakkautamme EU:n yhteisen

maatalouspolitiikan. Euroopan unioni voi olla vahva ja toimia maailmassa merkittävässä osassa vain, jos sillä on vahva yhteinen maatalouspolitiikka.

Nälänhätä ei rajoitu kuitenkaan vain Afrikkaan, vaan myös Euroopan unionissa nähdään nälkää. Euroopan unionissa on alueita, joilla ihmiset käyttävät ruokaan alle 10 prosenttia tuloistaan, kun taas muilla alueilla – joissakin osissa Bulgariaa sekä Romanian eteläosissa – ihmiset käyttävät tuloistaan keskimäärin yli 50 prosenttia ruokaan. Koska kyseessä on keskiarvo, luvussa on huomioitu myös ne, joiden tuloista paljon suurempi osa kuluu ruokaan. Tätä asiaa on syytä korostaa, sillä meidän on kohdattava se tosiasia, että joka kerta, kun laadimme uuden asetuksen, joka tekee maataloustuotannosta kalliimpaa ja tehottomampaa – mistä voidaan mainita esimerkkinä eläinten hyvinvointia koskevat asetukset – ja jotka lisäävät lihakilon tuottamiseen tarvittavaa rehumäärää, vahingoitamme ympäristöä kasvattamalla hiilidioksidipäästöjä, minkä lisäksi jokainen tällainen yksittäinen toimenpide lisää myös nälkää näkevien ihmisten määrää. Ehkäpä juuri tämä lisämäärä ravintoa, joka meidän on käytettävä esimerkiksi siipikarjan kasvattamiseen, puuttuu nälkää näkevän lapsen pöydästä.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, aliravittujen ihmisten määrä on ylittänyt maailmassa yhden miljardin rajan, toisin sanoen tilanne on pahentunut ja yksi kuudesta näkee nälkää. Kuten täällä on jo mainittu, suurimpien teollisuusmahtien johtajat ovat valitettavasti suhtautuneet välinpitämättömästi niinkin tärkeään ja tarpeelliseen kokoukseen kuin Roomassa hiljattain järjestettyyn FAO:n huippukokoukseen. Italian pääministeriä lukuun ottamatta G8-maiden johtajat eivät katsoneet tarpeelliseksi osallistua tähän kokoukseen.

Minun on pakko tuoda esiin valtava, epäoikeudenmukainen ristiriita, joka koskee sitä, miten paljon tämä maaryhmä, jonka osuus maailman BKT:stä on 60 prosenttia, käytti pankkijärjestelmän pelastamiseen ja miten välinpitämättömästi näiden maiden edustajat suhtautuvat nälänhätään – järkyttävään todellisuuteen, jossa yhä useampi ihminen elää. Tämä kriisi ei ole köyhien maiden omaa aikaansaannosta, mutta se vaikuttaa niihin voimakkaimmin.

Maailman nälkätilanne on pahimmillaan sitten vuoden 1970. Joka kuudes sekunti lapsi kuolee nälkään. Valitettavasti maailman kehittyneet valtiot sulkevat silmänsä tragedialta, jonka monimutkaiset seuraukset vaikuttavat meihin kaikkiin. Paras esimerkki tästä ja myös varoitus meille on se, miten piittaamattomasti maatalouteen on suhtauduttu viimeisten parinkymmenen vuoden ajan ja miten piittaamaton suhtautumistapa on johtanut nykyiseen ruokakriisiin. Maatalouteen kohdennettujen varojen osuus virallisen kehitysavun kokonaismäärästä on pudonnut 17 prosentista 3,8 prosenttiin vuosina 1980–2006.

Elintarviketurva on äärimmäisen suuri haaste, johon on löydettävä kiireesti ratkaisuja ennen kaikkea avaamalla markkinoita ja tarjoamalla tukea kehitysmaiden viljelijöille, jotta nämä voisivat tuottaa ruokaa ja nälänhätä voitaisiin kitkeä mahdollisimman pian.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää jäsen McGuinnessia tästä aloitteesta, joka osoittaa, miten tärkeä osa yhteisellä maatalouspolitiikalla on pyrittävässä täyttämään kansainväliset ruoan saantia koskevat tarpeet.

Nyt, kun Euroopan komissio näyttää haluavan keventää taakkaa, jonka YMP aiheuttaa yhteisön talousarvioon, on tärkeää korostaa, että vaikka YMP ei ehkä olekaan painopistealue, ruoan riittävyyden pitäisi olla. Aiempina vuosikymmeninä on ollut selvää, että ruokaa on ollut vaikeaa ellei jopa mahdotonta saada riittävästi ilman YMP:tä.

Siksi maataloutta ei voida verrata muihin taloudenaloihin, jotka voivat kukoistaa vapailla markkinoilla, koska elintarvikkeiden markkinat eivät ole vapaat markkinat. Viljelijät tarvitsevat EU:lta tukea, jotta heidän yrityksensä voivat menestyä, ja EU tarvitsee puolestaan viljelijöitä ylläpitääkseen maatalousmallia, joka tarjoaa riittävästi tarpeeksi laadukasta ruokaa yhä vaativammille kansalaisille.

Siksi katson, että meidän on muutettava YMP:n suuntaa muttemme saa lakkauttaa sitä. Tätä varten viljelijöille on taattava suoraa tukea ja maatalousmarkkinoiden hallintapolitiikka on palautettava hintavakauden lisäämiseksi. Tämä hyödyttäisi paitsi viljelijöitä myös kuluttajia ja kolmansia maita.

Siksi ruokaketjun eri toimijoiden välisten tasapainoisten suhteiden edistämiseksi, väärinkäytösten välttämiseksi ja katteiden tasapuolisemman jakautumisen edistämiseksi pitäisi laatia parhaita käytäntöjä koskevat puitteet.

Lisäksi tarvitsemme eurooppalaisille kuluttajille suunnattuja tiedotustoimia, joissa korostetaan yhteisön tuottajien pyrkimyksiä noudattaa ympäristöön, elintarviketurvaan ja eläinten hyvinvointiin liittyviä EU:n säännöksiä, sillä yhteisön tuottajien on kilpailtava kolmansista maista tulevan tuonnin kanssa, ja näissä kolmansissa maissa vaatimukset ovat paljon vähäisempiä.

Kolmansien maiden tuottajat vievät tuotteitaan mieluummin EU:hun kuin toimittavat niitä omien maidensa markkinoille, koska vienti on Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten nojalla kannattavampaa.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, täällä todettiin aiemmin, että joka viides sekunti jossakin päin maailmaa kuolee lapsi nälkään ja köyhyyteen. On arvioitu, että maailmassa yli miljardi ihmistä kärsii aliravitsemuksesta.

Siksi maailman elintarviketurvaa koskeva kysymys on luonteeltaan erittäin kiireellinen ja se on otettava EU:n politiikassa ja kansainvälisessä politiikassa asialistan kärkeen. EU:n politiikkoja on kehitettävä johdonmukaisempaan suuntaan, jotta varmistetaan ensimmäisen vuosituhatvuotteen saavuttaminen.

Miljardin euron elintarvikeväline on tarpeellinen ensiaskel, ja on hyvin tärkeää, että sen täytäntöönpanotoimenpiteissä keskitytään pieniin ja keskisuuriin perheitiloihin ja viljelmiin, ennen kaikkea naisten hoitamiin tiloihin, sekä köyhiin väestönsiini eli niihin, joihin ruokakriisi vaikuttaa voimakkaimmin.

Kestävä maatalous on otettava painopistealueeksi. Meidän on tarkasteltava innovatiivisia rahoitusmekanismeja, jotka auttavat mukautumaan ilmastonmuutokseen, kuten rahaliikenteestä kannettavaa veroa. Näiden mekanismien on oltava myös heikoimmassa asemassa olevien maiden pienviljelijöiden käytettävissä.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, näin FAO:n elintarviketurvaa käsitelleen huippukokouksen jälkeen haluan tuoda esiin olevani pettynyt siihen, että kokouksen vaikutukset yhteiskuntaan, tiedotusvälineisiin ja politiikkaan jäivät vähäisiksi. Olen erityisen pettynyt siihen, ettei köyhimpien viljelijöiden auttamiseen tarkoitettu 44 miljardin dollarin paketista päästy sopimukseen, ja surullinen siitä, että kaikki jatkuu kuten ennenkin.

Puhuessamme elintarviketurvasta, maataloudesta ja kehityksestä unohdamme usein vesipulaa koskevan ongelman, joka on keskeinen asia paitsi nyt myös ennen kaikkea tulevaisuudessa. Nykyisessä talous- ja ympäristökriisissä on tärkeämpää kuin koskaan ennen, että kehitysmaat sitoutuvat perustamaan uuden foorumin kansainväliselle korkeimman tason keskustelulle, jossa pyritään vahvistamaan veden olevan yleinen hyödyke, jakamaan teknologiaa ja kehittämään tehokkaita, kestäviä ja taloudellisesti elinkelpoisia vesihuoltojärjestelmiä.

Ellemme huolehdi vedestämme, emme myöskään onnistu torjumaan nälkää.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Thomas Malthus ennusti 1700-luvun Englannissa, että väestö kasvaisi ruoan tarjontaa suuremmaksi. Yhteiskuntaamme muuttaneet maatalouden vallankumoukset osoittaneet hänen ajatuksensa monella tapaa virheellisiksi. Hänen sanansa pitivät kuitenkin myös paikkansa: meidän monien elinaikana maailman väestömäärä on kolminkertaistunut – todellakin, kolminkertaistunut, mikä tuntuu uskomattomalta – ja väestönkasvu on ylittänyt ruoan tarjonnan liian monessa osassa maailmaa. Meidän on tehtävä enemmän ehkäistäksemme nälkää ja hallitaksemme väestönkasvua, ja tämä on mahdollista, jos varmistamme, että naiset voivat kaikkialla maailmassa säännellä itse omaa lisääntymistään. Meidän täytyy myös pelastaa lasten henki. Paras tapa hidastaa väestönkasvua on pelastaa lasten henki, jotta ihmiset eivät pitäisi suurperheen hankkimista tarpeellisena.

Länsimaalaiset ovat riippuvaisia lihasta, mikä on valtavaa resurssien tuhlausta. Arvoisa puhemies, huomaan aikani päättäneen, mutta tältä osin voin vain todeta – luovuttuani itse lihan syönnistä 20 vuotta sitten – että jos haluamme pelastaa maailman ja ehkäistä nälkää, meidän pitäisi syödä vihreää, ei punaista.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, ruoan riittävä saanti on ihmisoikeus, ja nälkä on rikos ihmisyyttä vastaan. Katson myös, että ihmisrodulla on riittävästi teknistä ja tieteellistä osaamista voidakseen varmistaa, ettei kenenkään tarvitsisi nähdä maailmassa nälkää. Maailman nälänhädän torjumiseen tarvitaan tietenkin myös rahaa. Kyse ei ole kuitenkaan pelkästään rahasta, vaan meidän on myös täytettävä seuraavat ennakoedellytykset. Ensinnäkin kehitysmailhin on luotava vakaa demokraattinen rakenne. Toiseksi meidän on torjuttava korruptiota. Kolmanneksi meidän on luotava kehitysmailhin sopiva maatalousjärjestelmä. Neljänneksi meidän on investoitava maatalouteen. Näistä kolmesta ensimmäisestä asiasta puhutaan usein liian vähän. Lisäksi suuri osa näille maille myönnetystä rahoituksesta katoaa, päättyy väärin käsiin tai käytetään väärin tarkoituksiin.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan täsmentää sitä, mitä sanoin täällä itse kaksi päivää sitten traagisesta ruokakriisistä, johon erityisesti Afrikka on syösty, siitä, etteivät useimmat teollisuusmaat tarjoa selvästikään tukea, sekä kehityismaista maailmanlaajuisia elintarviketurvaa koskevan ongelman suhteen.

Roomassa pidetyssä FAO:n huippukokouksessa käydyissä keskusteluissa monet kansalaisjärjestöt syyttivät monikansallisia elintarvikeyhtiöitä niiden pyrkimyksestä vallata kehitysmaissa tuhansia hehtaareja pienviljelijöille kuuluvaa erittäin viljavaa maata. Kyseiset yhtiöt ovat ostaneet tällä tavalla jo yli 40 000 hehtaaria niin Etiopiasta kuin Indonesiastakin.

Kansalaisjärjestöt tuomitsivat myös monien rikkaiden maiden taipumuksen suosia kemiallisten lannoitteiden ja uuden teknologian käyttöä Afrikassa agroekologian kestävä kehittämisen sijaan. Ne arvostelivat maatalouskemikaalien valmistajia, geneettisesti muunnettujen organismien käyttöä ja biomassapolttoaineiden kehittämistä ruokakasvien viljelyn kustannuksella.

Kehotan Euroopan unionia investoimaan kiireesti sellaisen maailmanlaajuisen kumppanuushankkeen täytäntöönpanoon, joka mahdollistaisi näläntorjuntatoimien tehokkaamman koordinoinnin. Kotitarveviljely vaikuttaakin minusta selvästi parhaimmalta ratkaisulta.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, pitkän aikavälin elintarviketurva on yksi yhteisen maatalouspolitiikan keskeisistä haasteista. Meidän on korostettava erityisesti ruokapulan valossa, miten tärkeää on, että meillä on vahva yhteinen maatalouspolitiikka, joka on tulevaisuudessa keskeisessä osassa vastattaessa maailmanlaajuisiin haasteisiin.

Tämä tarkoittaa sitä, että YMP:lle tarvitaan riittävästi rahoitusta pitkällä aikavälillä. YMP on tärkeä osa EU:n elintarviketurvapolitiikkaa, ja vuoden 2013 jälkeen se saa keskeisen aseman kehitysyhteistyöpolitiikassa ja unionin ulkopuolisten maiden elintarviketurvaa koskevassa politiikassa. Siksi täydellisesti toimivat ekosysteemit, maan viljavuus, vakaat vesivarat ja maatalouden monipuolistamisen jatkaminen ovat tärkeimpiä painopisteitä. Kansainvälinen yhteistyö ja yhteisvastuu sekä tasapainoiset kauppasopimukset, jotka edistävät elintarviketurvaa eivätkä vaaranna sitä, ovat keskeisiä maailman elintarviketurvan kannalta, ja juuri tässä asiassa vahvasta YMP:stä voi olla merkittävää apua.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, silläkin uhalla, että toistan jäsen Stoyanovin jo esiin tuoman ajatuksen, totean aivan aluksi, että mielestäni on valitettavaa, että samalla kun puhumme maailman nälänhädästä, monissa EU:n jäsenvaltioissa on paljon viljelemätöntä maata.

Toiseksi koska päätöslauselmaesityksessä käsitellään tätä asiaa – ja olen iloinen, että komission jäsen käsitteli sitä – haluan kiinnittää huomiota siihen, millaisia vaaroja kovasti muodissa oleva tavoite eli ruokaan liittyvä omavaraisuus tuo mukanaan. Tämä tavoite ei ole elintarviketurvan synonyymi, ja sillä voi olla nykyoloissa kielteisiä seurauksia, koska ilmastonmuutos vaikuttaa jokaiseen alueeseen eri tavalla. Tämän tilanteen vuoksi kaupankäynti on tarpeellisempaa kuin koskaan, eikä jokaisen maan ole järkevää tuottaa itse kaikkea, mitä sen kansalaiset haluavat syödä.

Marian Harkin, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain kommentoida kahta keskustelussa tähän mennessä esiin otettua asiaa. Niistä ensimmäinen on nälän ja ilmastonmuutoksen välinen yhteys. Kuten Ban Ki-moon totesi Roomassa, maailman väestömäärän kasvaessa ja ilmaston muuttuessa meidän on tuotettava vuoteen 2050 mennessä ruokaa 70 prosenttia enemmän, mutta sääilmiöt ovat kärjistymässä ja muuttumassa arvaamattomampaan suuntaan. Siispä kaikki myönteiset toimet, joita toteutamme ilmastonmuutoksen torjumiseksi, vaikuttavat myönteisesti myös elintarviketuotantoon.

Toinen asiani koskee sitä, miten helppoa on syyttää YMP:tä – aivan kuin kehitysmaiden kaikki ongelmat olisivat YMP:n syytä. Yhteinen maatalouspolitiikkamme ei ole täydellistä, mutta sitä on uudistettu. Jos haluamme viljelijöidemme jatkavan tuottamista ja huolehtivan EU:n elintarviketurvasta, emme voi kirjaimellisesti ajaa heitä markkinoilta sääntelemällä ja perumalla tukemme.

Onko kukaan tehnyt esimerkiksi tutkimusta EU:n viimeaikaisesta sokerialan uudistuksesta nähdäkseen, onko EU:n sokerialan heikentäminen hyödyttänyt kolmannen maailman maita vai ainoastaan sokeripohattoja ja maanomistajia auttamatta pieniä sokerinviljelijöitä pois köyhyydestä? En halua väheksyä maailman nälänhätää millään tavalla, mutta meidän on varmistettava, että ratkaisut, joita esitämme ongelmaan, todella lieventävät sitä.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, on erittäin hyvä, että samana päivänä, kun käsittelemme Kööpenhaminan ilmastokokouksen päätöslauselmaa, myös ruokaturvallisuus ja nälkäongelma nostetaan esille, sillä nämä asiat linkittyvät hyvin syvästi toisiinsa.

Muutama edustaja on jo nostanut esille sen ongelman, kuinka ilmastopolitiikalla olemme osittain myös aiheuttaneet lisää ongelmia. Olemme asettaneet epärealistisia tavoitteita muun muassa biopolttoaineelle, mikä on johtanut siihen, että kehitysmaista on ostettu maapinta-alaa biopolttoainekasvien viljelyä varten.

Siten köyhimmistä köyhimmiltä ihmisiltä riistetään maata, jota he voisivat käyttää maanviljelykseen ja oman maataloustuotantonsa kehittämiseen.

Vastaavalla tavalla myös maatalouspolitiikassa on ollut vääristymiä, jotka ovat johtaneet siihen, että ylituotantoa on viety kehitysmaihin, ja siten on estetty kehitysmaiden oman maatalouden kehittyminen. On äärimmäisen tärkeää muistaa se totuus, että tänäkin päivänä meillä on maailmassa tarpeeksi paljon ruokaa, mutta halu jakaa se oikeudenmukaisesti puuttuu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, FAO:n viimeisen huippukokouksen osallistujamaat eivät onnistuneet esittämään lainkaan rakentavia ehdotuksia. Yhteisen kansainvälisen strategian puuttuminen on huolestuttava asia – varsinkin, kun maailman väestö kasvaa jatkuvasti ja väkiluvun uskotaan nousevan yhdeksään miljardiin vuonna 2050.

Muistamme kaikki hyvin vuoden 2007 ruokakriisin vaikutukset. Silloin miljoonat ihmiset eri puolilla maailmaa kohtasivat ruokapulaa maatalouden perustuotteiden hintojen äkillisen nousun seurauksena. Mielestäni meidän pitäisi ottaa opiksemme kriisistä. Meidän on pantava piste toimille, joilla pyritään rajoittamaan maataloustuotantoa ja jotka ovat, kummallista kyllä, olleet EU:ssa kovin suosittuja viime vuosina.

Katson, että elintarvikemarkkinoiden yleisten suuntausten valossa kaikki yritykset rajoittaa YMP:tä ovat harkitsemattomia tekoja, jotka uhkaavat lähitulevaisuudessa oman mantereemme elintarviketurvaa. Meidän pitäisi auttaa kehitysmaita kehittämään maatalouspolitiikkaa, joka auttaisi niitä turvaamaan kansalaistensa ruoansaannin.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minustakin on ikävää, ettei yksikään G8-maiden johtajista ollut paikalla Rooman huippukokouksessa, komission puheenjohtaja Barrosoa lukuun ottamatta. Tämä on tietenkin osasy siihen, ettei kokouksen ole katsottu tuoneen juurikaan mitään uutta. Asia käy mielestäni myös selvästi ilmi lopullisesta julkilausumasta. Toisaalta mielestäni on myös hyvin tärkeää, että onnistuimme pitämään elintarviketurvan poliittisella asialistalla. Useat vuonna 2009 järjestetyt huippukokoukset ovat epäilemättä saaneet aikaan sen, että elintarviketurva on nyt keskeisellä sijalla kansainvälisellä asialistalla ja että aina, kun maailman johtajat tapaavat – esimerkiksi hiljattain Pittsburghissa G20-kokouksessa – keskustellaan kehitysyhteistyöstä ja kehitysyhteistyöpolitiikasta. Siispä tämä on itsessään hyvin myönteinen asia.

Osallistuin Rooman kokoukseen, ja minun on sanottava, että lukuun ottamatta lopullista julkilausumaa – joka on minunkin mielestäni hieman masentava – siellä käytiin varsin hyviä keskusteluja, osanotto oli hyvä ja kokouksen pohjalta voidaan saada jotakin aikaan. Kävimme esimerkiksi kokonaisen keskustelun viljavan maan myymisestä kehitysmaissa ja maissa, joissa ei ole viljelymaata. Näiden maa-alueiden ostaminen on itsessään hyvin kiinnostava keskustelunaihe, ja mielestäni se on myös aihe, josta voimme päästä jonkinlaiseen yhteisymmärrykseen.

Toinen asia, jonka haluan sanoa, on se, että kuten muutamat jäsenet ovat jo todenneet, yhteinen maatalouspolitiikka ei tietenkään ole täydellistä. Mikään ei ole tässä maailmassa täydellistä, mutta jos tarkastelemme YMP:n vaikutuksia kehitysmaihin, voimme mielestäni väittää sen olevan selvästi suuren kauppablokin järjestelmistä vähiten haitallinen kehitysmaille vääristävien vaikutusten osalta. WTO on tunnustanut, että useimmat tukemme, elleivät jopa kaikki, ovat sellaisia, etteivät ne vääristä kauppaa, koska niillä tuetaan maataloustuloa eikä maataloustuotteiden hintoja.

Olen myös hieman – kuinka sen sanoisin – pettynyt siihen, että syyttemme koko ajan toisiamme. EU ei myöskään ole täydellinen, mutta mielestäni otimme esimerkiksi elintarvikevälineen muodossa suuren askeleen eteenpäin. Siihen on varattu miljardi euroa kahdeksi vuodeksi. Kyse ei ole ruokatoimitusten tukemisesta, vaan lähinnä siementen ja muun sellaisen toimittamisesta sekä kehitysmaiden pienviljelijöiden tukemisesta. Mielestäni se on todellinen innovaatio. Myös esimerkiksi Maailmanpankki, joka ottaa tämän mekanismin vastuulleen, on tunnustanut sen olevan innovaatio. Meidän ei siis pitäisi syytellä toisiamme kaiken aikaa. Tämä väline oli muuten edeltäjäni kehittämä innovaatio. Olen hänen kanssaan eri mieltä yhdestä asiasta – ja tämä asia koskee herrasmiestä, joka on tällä välin kadonnut, eli jäsen Le Hyaricia. Haluan todeta edeltäjälleni, ettei jäsen Le Hyaric ole sosialisti, vaan hän on kommunisti. Katsokaapa vain hänen poliittista ryhmäänsä: hän on kommunisti, ja tämä kenties selittää hänen käyttämänsä perustelut.

Euroopan komissio kantoi vastuunsa myös L'Aquilassa, missä se lupasi neljä miljardia Yhdysvaltojen dollaria eli noin 20 prosenttia L'Aquilassa sovitusta ruokapaketista ja tukipaketista. Olemme siis ehdottomasti suurin

L'Aquilassa lupauksia antanut avunantaja ja aiomme myös pitää lupauksistamme kiinni. Aiomme myös varata ja maksaa tämän summan mahdollisimman pian.

Lopuksi lausun pari sanaa EU:n uudesta maatalous- ja elintarviketurvapolitiikasta, sillä komission työohjelmassa vuodelle 2010 suunnitellaan, että komissio antaa neuvostolle ja parlamentille tiedonannon Euroopan unionin uudistetusta maatalous- ja elintarviketurvapolitiikasta. Tässä asiakirjassa tarkastellaan ajankohtaisia maatalouteen ja elintarviketurvaan vaikuttavia asioita, kuten ilmastonmuutoksen mukanaan tuomia haasteita, sitä, että ravintoon ja ruoan laatuun kiinnitetään yhä enemmän huomiota, turvaverkkoja ja sosiaaliturvapolitiikkaa, biopolttoaineiden vaikutusta ruoantuotantoon, uuden teknologian ja bioteknologian käyttöä ja vaikutuksia, oikeuslähtöisiä lähestymistapoja koskevien vaatimusten yleistymistä, laajamittaisia maaostoja jne.

Tiedonannossa on ennen kaikkea tarkoitus toistaa, että EU on sitoutunut auttamaan kehitysmaita kehittämään maataloustuotantoaan. Tällä on jatkossakin ratkaiseva merkitys ottaen erityisesti huomioon sen, että maailman väestömäärän kasvu ja ravitsemustottumusten muutos lisäävät ruoan kysyntää, sekä haasteet ja uhat, joita ilmastonmuutos asettaa kestäväälle maataloustuotannolle. Toiseksi sillä pyritään käynnistämään keskustelua siitä, miten EU voisi hyödyntää parhaiten kokemustaan ja taitotietoaan tukeakseen alueellisten politiikkojen ja strategisten puitteiden kehittämistä maatalouden ja elintarviketurvan alalla. Kolmanneksi sen tarkoituksena on muodostaa perusta koko EU:n lähestymistavalle yhtenäistää ECMS:n poliittista kehystä L'Aquilan toimintaohjelmassa tehtyjen lupausten pohjalta. Neljänneksi siinä pyritään ehdottamaan tapoja, jolla EU voisi nopeuttaa omalta osaltaan etenemistä kohti vuosituhannen kehitystavoitteita – erityisesti ensimmäistä niistä – ottaen huomioon, että näitä tavoitteita on määrä tarkistaa syyskuussa 2010 New Yorkissa. Viidenneksi sillä pyritään parantamaan EU:n asemaa suhteessa maailmanlaajuisen elintarviketurvan ja maatalouden hallintajärjestelmän viimeaikaisiin muutoksiin, ja lisäksi siinä pyritään puuttumaan kysymyksiin, jotka ovat viime aikoina tulleet tärkeämmiksi elintarviketurvaa koskevalla alialistalla.

Julkinen kuuleminen valmisteluasiakirjasta käynnistettiin 16. marraskuuta, ja se päättyy tammikuun alussa. Kuulemme siis kaikkia sidosryhmiä, minkä jälkeen Euroopan komissio voi antaa muodollisen tiedonannon.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁶⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. marraskuuta 2009.

19. Kolmansista maista peräisin olevan lihan tuonti (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma kolmansista maista peräisin olevasta lihan tuonnista.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, sillä tämä aihe on erittäin mielenkiintoinen ja monitahoinen, ja puheenvuoroni parlamentin jäsenille voi siis venyä hieman pitkäksi.

(EN) Komissio on asettanut kolmansista maista tuotavalle lihalle vankan joukon EU:n eläinterveys- ja kansanterveysvaatimuksia.

EU:lla on ollut monen vuoden ajan hyvin tehokas tuontipolitiikka, jossa on otettu huomioon tieteen kehitysaskeleet sekä kolmansien maiden kulloinenkin tautitilanne. EU kiinnittää erityistä huomiota vientiä harjoittavien kolmansien maiden suu- ja sorkkatautitilanteeseen, sillä kuten tiedätte, tätä tautia ei esiinny EU:ssa ja se voisi aiheuttaa suurta taloudellista vahinkoa. Maailman eläintautijärjestö (OIE) on laatinut hyvin yksityiskohtaisia sääntöjä ja vaatimuksia suu- ja sorkkataudin leviämisen ehkäisemiseksi.

WTO:n sopimuksessa terveys- ja kasvinuojelutoimista (SPS-sopimus) todetaan, että se, että eri maat voivat noudattaa erilaisia sääntöjä ja menettelyjä tarkastaakseen tuotteita, ei välttämättä lisää eläinterveydellisiä ja kansanterveydellisiä riskejä. EU ei voi asettaa kolmansille maille vaatimuksia, jotka vastaisivat täydellisesti sisäistä lainsäädäntöämme, aivan kuten kolmannet maat, joihin me viemme, eivät voi vaatia meitä noudattamaan omia kansallisia sääntöjään. Voimme vain vaatia, että niiden toimenpiteiden on vastattava vaikutuksiltaan omiamme.

⁽⁶⁾ Ks. pöytäkirja.

Mainitsen esimerkkinä jäljitettävyyden. Meillä on EU:ssa hyvin tiukat säännöt nautojen yksilöllisestä tunnistamisesta ja jäljitettävyydestä. Taudin puhjetessa sääntömme helpottavat mahdollisesti tartunnan saaneiden eläinten jäljittämisen taudin leviämisen rajoittamiseksi. Lisäksi sääntöjemme ansiosta voimme jäljittää ja seurata ruokaa tai rehua kaikkien tuotanto- ja jakeluvaiheiden läpi maatilalta ruokapöytään. Toisaalta EU:hun vientiä harjoittaville kolmansille maille asetetuilla jäljitettävyyssäännöillä pyritään vain varmistamaan, ettei tuontiliha aiheuta EU:ssa riskejä, joita emme voisi hyväksyä. Siispä näiden sääntöjen tavoite on paljon rajallisempi kuin EU:ssa voimassa olevien sääntöjen.

Haluan myös korostaa, että nautojen jäljitettävyyttä koskevat EU:n toimenpiteet hyväksyttiin pitkälti BSE-kriisin seurauksena. Kuten muistatte, tämä kriisi heikensi kuluttajien luottamusta huomattavasti ja aiheutti sisämarkkinoilla naudanlihan kaupassa merkittävän häiriön.

Haluan hyödyntää tämän tilaisuuden ja kertoa teille tarkemmin niistä äärimmäisen tehokkaista riskejä pienentävistä toimenpiteistä, joita toteutamme lihantuonnin alalla ja joilla taataan EU:ssa mahdollisimman korkeatasoinen kansanterveyden ja eläinterveyden suojeleminen. Näissä toimenpiteissä on otettu huomioon OIE:n säännöt, ja ne vastaavat täysin SPS-sopimuksen periaatteita. Nämä suojelutoimenpiteet voidaan jakaa viiteen päätasoon. Ne ovat niin kattavia, että vain kaksitoista EU:n ulkopuolista maata kykenee täyttämään kaikki vaatimukset, ja siksi tuommekin naudanlihaa vain näistä harvoista maista.

Ensinnäkin naudanlihaa saa tuoda vain sellaisista kolmansista maista tai sellaisista kolmansien maiden osista, joille on myönnetty erityinen hyväksyntä komission suoritettua tarkastuksen varmistaa niiden eläinlääkintäviranomaisien pätevyyden ja yleisen eläinterveystilanteen. Toinen edellytys on se, että OIE:n ja EU:n on täytynyt tunnustaa nautaeläinten alkuperäalue alueeksi, jolla ei esiinny suu- ja sorkkatautia. Kolmanneksi naudanlihaa vievillä maille on oltava hyväksytty suunnitelma, jonka mukaisesti ne seuraavat sellaisten eläinlääkkeiden, kasvunestojen tai suojelun parantajien jäänteitä, joiden antaminen elintarviketuotantoeläimille on EU:ssa kielletty tai sitä on rajoitettu. Neljänneksi kaiken tuoreen tuontilihan on tultava hyväksytystä teurastamosta, joka on hyväksytty ja luetteloitu kyseiseen tarkoitukseen. Viidenneksi asetamme lihan tuotannolle ja varastoinnille erityisiä vaatimuksia.

Suojelua tehostaa myös se, että luullista lihaa saa tuoda vain Australiasta, Kanadasta, Chilestä, Uudesta-Seelannista ja Yhdysvalloista. Seitsemästä muusta hyväksytystä maasta saa tuoda EU:hun vain luutonta ja kypsytettyä lihaa ilman teurasjätteitä. Tämä käsittely takaa, että jos lihassa olisi aikaisemmin kuvaillemi toimenpiteistä huolimatta suu- ja sorkkatautivirusta, virus ei ole enää aktiivinen, mikä tehostaa siis suojaa. Virkaeläinlääkärin on annettava EU:n markkinoille tarkoitettuihin lihaerille todistus, jolla hän takaa, että kaikki mainitsemani vaatimukset täyttyvät.

Kun lihaerä saapuu Euroopan unioniin, jäsenvaltioiden virkaeläinlääkärit tarkastavat sen rajatarkastusasemilla. Kaiken tuontilihan on käytävä EU:n rajoilla läpi pakollinen eläinlääkärintarkastus. Rajatarkastusasemien on tehtävä asiakirjatarkastus, tunnistamistarkastus ja fyysinen tarkastus. Kaikelle tuontilialle tehdään asiakirja- ja tunnistamistarkastukset rajatarkastusasemilla. Lisäksi vähintään 20 prosentille kaikista tuontilihaeristä tehdään fyysinen eläinlääkärintarkastus. Suojelua tehostaa myös se, että olemme kieltäneet EU:ssa ruoantähteiden käytön eläinten rehuna. Tällä toimenpiteellä taataan, etteivät suu- ja sorkkataudille alttiit lajit altistu EU:ssa tautia aiheuttavalle virukselle, jos sitä pääsisi EU:hun kaikista edellä kuvaillemi toimenpiteistä huolimatta.

Kaikki edellä kuvaillemi toimenpiteet ovat täysin yhtenäistettyjä. Euroopan elintarvikeviranomainen (EFSA) totesi vuonna 2006, että nämä toimenpiteet vähentävät hyvin tehokkaasti sitä vaaraa, että EU:hun tulisi suu- ja sorkkatautia. Lausunnossaan EFSA totesi: "EU:lla on siis käytössään kehittynyt tuontivalvontajärjestelmä. Nämä toimenpiteet näyttävät olevan hyvin tehokkaita laillisen liha- ja lihatuotekaupan osalta."

Pääsen tästä seuraavaan asiaani. Sen jälkeen, kun eläinlääketieteelliset tuontiehdot yhtenäistettiin 1970-luvulla, meillä ei ole ollut EU:ssa laillisesta lihantuonnista johtuvaa suu- ja sorkkatautia. Minun ei varmastikaan tarvitse muistuttaa teille, että vuonna 2001 Yhdistyneen kuningaskunnan suu- ja sorkkatautiesiintymä johtui laittomasta lihantuonnista – liha oli luultavasti peräisin Aasiasta – ja ruoantähteiden laittomasta käytöstä rehuna. Katson siksi, että meidän pitäisi keskittyä tomissamme siihen, missä todelliset riskit piilevät, eli laittomaan tai henkilökohtaiseen maahantuontiin eikä niinkään yrittää säännellä laillista tuontia liikaa. Toivon tältä osin, että olette kaikki nähneet EU:n lentokentillä ja muissa EU:n maahantuloaikoissa julisteita, joissa matkustajille kerrotaan eläinperäisten tuotteiden maahantuontia koskevista säännöistä.

Olen tietoinen siitä, että osa teistä on ilmaissut olevansa huolissaan brasilialaisen naudanlihan tuonnista. Haluan muistuttaa teille, että brasilialaisen naudanlihan tuonnille asetettiin viime vuoden tammikuussa lisävaatimuksia: nyt kaikkien jo mainitsemiä vaatimusten lisäksi Brasilian viranomaisien on tarkastettava

ja hyväksyttävä tilat, joista liha on peräisin. Brasilian viranomaiset vaativat nyt myös, että nautaeläimet, joiden liha on tarkoitettu EU:n markkinoille, tunnistetaan yksilöllisesti ja kirjataan tietokantaan. Näiden eläinten osuus Brasilian yhteenlasketusta nautapopulaatiosta on alle 1,5 prosenttia, eli näitä hyväksytyillä tiloilla eläviä eläimiä on noin 2,9 miljoonaa. Siispä Brasilian viranomaiset arvioivat uudelleen tiloja, jotka haluavat tuottaa naudanlihaa EU:hun vietäväksi. Marraskuussa 2007 vietiin kelpaavia tiloja oli yhteensä yli 10 000, kun taas tällä hetkellä hyväksyttyjä tiloja on 1 708. Tämän seurauksena brasilialaisen naudanlihan tuonti EU:hun on vähentynyt huomattavasti. Vuoden 2009 alussa komission tekemässä tarkastuksessa havaittiin joitakin puutteita, ja Brasilian viranomaiset osoittivat olevansa täysin halukkaita tekemään yhteistyötä puutteiden korjaamiseksi. Yleiset havainnot eivät joka tapauksessa antaneet aihetta asettaa brasilialaisen naudanlihan tuonnille lisärajoituksia. Asioiden nykytilassa jotkut voisivat tulkita lisärajoitusten asettamisen brasilialaisen naudanlihan tuonnille protektionismiksi, ja tämä voisi johtaa toimenpiteidemme kyseenalaistamiseen WTO:ssa.

Meidän on myös muistettava, että EU joutuu kohtaamaan aika ajoin eläinterveyteen tai elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyviä ongelmia ja että me vaadimme kolmansia maita reagoimaan näihin ongelmiin vastaavalla tavalla. Siksi meidän pitäisi näyttää esimerkkiä ja toimia kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaisesti.

Haluan lopuksi vakuuttaa parlamentille, että komissio kohdistaa toimensa jatkossakin laittomaan maahantuontiin, joka on tiukkojen vaatimustemme kannalta suurin riski. Komissio jatkaa myös nykyistä suhteellista lähestymistapaansa naudanlihan tuontiin kolmansista maista, myös Brasiliasta. Näillä keinoilla takaamme, että kansanterveyden ja eläinterveyden korkeatasoinen suojelu EU:ssa jatkuu ja että EU säilyttää kansainvälisen arvostuksensa.

Esther Herranz García, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni asettaa yhteisön tuottajille maailman tiukimmat elintarvikkeiden turvallisuutta, kansanterveyttä, eläinten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset. EU:n karjankasvattajien on täytettävä nämä vaatimukset saadakseen EU:lta tukea. Suuren enemmistön tapauksessa tuki ei kuitenkaan riitä tasapainottamaan kasvanutta taakkaa, ja siksi karjatiloja lakkautetaan hälyttävää vauhtia. Tämä suuntaus jatkuu, ellei asianmukaisiin toimenpiteisiin ryhdytä.

Tarkastellaan asiaa kuitenkin lähemmin. EU:n kasvava tuotantovaje katetaan luonnollisesti kolmansista maista, pääasiassa Brasiliasta, tulevalle tuonnille. Ottaen huomioon, millaisia paineita asetamme yhteisön karjankasvattajille, olisi täysin epärehellistä päästää yhteisön markkinoille lihaeriä, jotka eivät täyttäisi vähimmäisvaatimuksia, joista EU on sopinut kolmansien maiden kanssa.

Haluan myös korostaa sitä, etteivät nämä vaatimukset ole yhtä tiukkoja kuin omille karjankasvattajillemme asetetut vaatimukset siitä syystä, että täysin samojen sääntöjen asettaminen kolmansista maista tulevalle tuonnille olisi ilmeisesti Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen vastaista. Koska WTO estää meitä asettamasta tuonnille samoja vaatimuksia kuin eurooppalaisille karjankasvattajille, komission täytyy taata vähintäänkin se, että kaikki yhteisön rajojen yli tuleva liha on peräisin tiloilta, joilla on tehty asianmukaiset tarkastukset. Tuontia Brasilian kaltaisista maista ei olisi mitään järkeä estää, sillä yhteisön kysyntä on tyydytettävä. Tämä ei kuitenkaan oikeuta meitä sulkemasta silmiämme sääntöjenvastaisuuksilta, joita Euroopan unionin elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto (FVO) voi havaita säännöllisissä tarkastuksissaan.

Haluan tietää, miksi komissio pyrkii niin innokkaasti väheksymään näitä sääntöjenvastaisuuksia, ottaen huomioon, että viime matkallaan Brasiliaan FVO vahvisti, etteivät tietyt hyväksyntäviranomaiset täytäneet asetettuja tarkastusvaatimuksia. Lisäksi FVO havaitsi valtavia puutteita Brasilian jäljitettävyyssjärjestelmässä ja ongelmia monissa erissä, jotka olivat matkalla Euroopan unioniin ja joiden mukana ei ollut tarvittavia todistuksia.

Miten näiden tietojen valossa voidaan taata, että 1 500 brasilialaista tilaa täyttävät sovitut vaatimukset?

Alan Kelly, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on lyötävä EU:ssa lukkoon tuontilihaa koskevan politiikkamme periaatteet, ja sääntelyjärjestelmämme on oltava vahva mutta oikeudenmukainen.

Näiden periaatteiden täytyy perustua kuluttajien turvallisuuteen ja luottamukseen, ympäristönsuojeluun ja – mikä ratkaisevan tärkeää – lihantuottajien tasapuolisiin kilpailuedellytyksiin. Tällä hetkellä järjestelmä toimii tavalla, joka on ilmeisen epäoikeudenmukainen sekä lihantuottajille että kuluttajille. Pakotamme lihantuottajamme noudattamaan aikaa vieviä ja kalliita käytäntöjä ja sallimme EU:n ulkopuolelta, esimerkiksi Brasiliasta, tulevan lihantuonnin heikentää heidän asemaansa. FVO:lla on valtavasti näyttöä asiasta.

Tilanne on yksinkertaisesti kestävä. Brasilialaiset karjankasvatuskäytännöt eivät yksinkertaisesti useinkaan vastaa niitä vaatimuksia, jotka EU:n kuluttajat tuntevat ja hyväksyvät. Ellemme ole varovaisia, kannusteet tuottaa laadukasta ja turvallista lihaa katoavat, koska annamme laadultaan huonompien tuotteiden madaltaa hintatasoa ja pienentää karjankasvattajien tuloja. Lisäksi ruokaketjun rakenteen vuoksi järjestelmään pääsevä liha päättyy luonnollisesti moniin erilaisiin tuotteisiin ja sen jäljittäminen käy mahdottomaksi. Miten reilua tämä on EU:n kuluttajia kohtaan?

Naudanlihan tuottajille eri puolilla EU:ta käy kalpaten, eikä tilanne voi jatkua tällaisena sen enempää tuottajien kuin kuluttajienkaan kannalta. Usko siihen, että hiljattain toteutettuja toimenpiteitä todella arvioitaisiin, on olematonta. Meille on esitetty useita väitteitä tilanteista, joissa karjaa on tuotettu ja viety hyväksytyjen tilojen kautta, vaikka ne eivät itse asiassa ole peräisin kyseisiltä tiloilta.

Arvoisa komission jäsen, en kannata protektionismia millään tavalla, mutta meidän on aika toimia. Emme voi jäädä toimeettomiksi ja antaa näiden käytäntöjen jatkua. Se on yksinkertaisesti epäoikeudenmukaista. Se on epäoikeudenmukaista EU:n kuluttajille ja EU:n tuottajille, joiden on pakko noudattaa käytäntöjä, joita Brasilian tuottajat eivät samaan aikaan hyväksy eivätkä noudata.

George Lyon, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen julkilausumastaan, jossa hän toi esiin, että erilaisilla suojatoimenpiteillä pyritään nimenomaan varmistamaan, että kolmansista maista tuleva tuonti täyttää mahdollisimman tiukat vaatimukset. Puhun nyt erityisesti Brasiliasta koskevasta FVO:n kertomuksesta. Brasilian asianmukaiset jäljitettävyyssjärjestelmät ja nimetyt tilat ovat keskeinen osa toimenpiteitä, joita EU on vaatinut toteuttamaan ehkäistäkseen sitä vaaraa, että EU:hun tuotaisiin saastuneita lihatuotteita kyseisestä maasta. Nämä toimenpiteet ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta EU:n kuluttajille, karjantuottajille ja veronmaksajille voidaan taata, ettei vaaraa ole.

Emme saa unohtaa, että suu- ja sorkkatauti on edelleen vakava ongelma Brasiliassa. Siitä huolimatta komission FVO otti helmikuun kertomuksessaan esiin useita puutteita. Ongelmia ilmeni 50 prosentissa tarkastetuista ja EU:hun suuntautuvaa vientiä varten hyväksytyissä tiloista. Näistä tapauksista 25 prosentissa havaittiin vakavia ongelmia: korvamerkkejä puuttui, ja tiloilla oli nautoja, joita ei kyetty tunnistamaan ja joiden alkuperästä ollut mitään tietoa. Asiakirjoissa oli puutteita, ja esiin nousi eturistiriitaongelmia: EU:n tarkastajat saivat selville, että yksi valtion tarkastajista oli juuri sattunut avioitumaan karjan tunnistamisesta vastaavan henkilön kanssa, ja lisäksi ilmeni, että tämä pariskunta itse asiassa omisti osan karjasta sillä tilalla, jonka asiakirjoissa oli puutteita.

Arvoisa komission jäsen, olen huolestunut siitä, että FVO:n kertomuksen yhteenvedossa todettiin, että kaikkien tarkastusten tulos oli yleisesti tyydyttävä. Olen pahoillani, mutta kertomuksen sisältö ei kuitenkaan tue tätä johtopäätöstä millään tavalla, ja kansakuntien ryhmänä meidän on oltava varuillamme. Minun ei tarvinne muistuttaa parlamentille, millaiset vaikutukset laajalla tautiesiintymällä voisi olla veronmaksajiimme, karjankasvattajiimme ja kuluttajiimme. Yhdistyneen kuningaskunnan viimeisessä suuressa tautiesiintymässä, johon viittasitte puheenvuorossanne, oli kyse suu- ja sorkkataudista, ja tuhosimme sen vuoksi miljoonia eläimiä. Tämä maksoi veronmaksajillemme neljä miljardia puntaa. Ellemme korjaa asiaa, otamme juuri tällaisen riskin. Meidän on siis oltava valppaana.

En pyydä, että Brasilialle asetetaan rajoituksia, vaan pyydän komission jäsentä vakuuttamaan tänä iltana, että asia otetaan vakavasti ja että komissio varmistaa, että kertomuksessa mainitut puutteet korjataan seuraavaan kertomukseen mennessä. Järjestelmämme on oltava kelvollinen, jotta voimme taata karjankasvattajille, veronmaksajille ja kuluttajille, että heitä suojellaan ja että Brasilia ja EU voivat jatkaa vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa.

Alyn Smith, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää komission jäsentä perinpohjaisesta julkilausumasta, joka oli kenties yksi perinpohjaisimmista ja asiapitoisimmista julkilausumista, joita komissio on antanut viime aikoina.

Tämä asia todella ansaitsee sen, ja yhtenä brasilialaisesta naudanlihasta käydyn ensimmäisen taistelun viimeisistä veteraaneista olen ilahtunut nähdessäni täällä parlamentissa tänä iltana näin monta tuttua kasvoa. Toivon tämän osoittavan, että olemme kiinnostuneita tästä asiasta ja vakavissamme sen suhteen. Olemme samaa mieltä siitä, mitä sanoitte tuontivalvonnasta sekä suu- ja sorkkataudista. Suoraan sanottuna tässä kysymyksessä ei ole varsinaisesti kyse näistä asioista, ja juuri siksi olen iloinen siitä, että ne, jotka halusivat laajentaa tätä kysymystä kolmansista maista tulevaan tuontiin, saavuttivat tavoitteensa.

Kysehän ei ole ainoastaan brasilialaisesta naudanlihasta, vaan siitä laajemmasta periaatteesta, että kuluttajamme, äänestäjämme ja karjankasvattajamme vaativat, että tuonnin, joka on peräisin maista, jotka haluavat tuoda tuotteitaan tänne, on täytettävä vaatimuksemme – ja tämä tarkoittaa kaikkia vaatimuksiamme.

Minusta oli siis ikävä kuulla, että hyväksytte sen, että jäljitettävyysvaatimukset eivät ole Brasiliassa yhtä tiukat kuin meillä siksi, ettei tästä voi aiheutua sitä vaaraa, että tällainen tauti pääsisi Euroopan unionin alueelle. Kuluttajamme odottavat kaikkien EU:n alueelle tuotavien tuotteiden täyttävän samat vaatimukset. Hyväksyn näkemyksemme, jos puhutte tiukasta tautivalvonnasta, mutta me puhumme tasapuolisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Kuluttajamme vaativat, karjankasvattajamme vaativat ja suoraan sanoen me vaadimme, että Brasiliassa ja muissa kolmansissa maissa noudatetaan täysin samoja jäljitettävyysvaatimuksia. Se, että FVO:n kertomuksessa todettiin, että tarkastuksista 50 prosentissa havaittiin niihin liittyviä puutteita tai ongelmia, on sama kuin heittäisitte punaista lihaa nälkäiselle susilaumalle, kuten ehkä huomaatte tällä tänä iltana. Voitteko vakuuttaa meidät? Koska FVO julkaisee seuraavan kertomuksensa, ja otatteko asian todella vakavasti ja asetatteko kiellon niille maille, jotka eivät täytä vaatimuksiamme?

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ensimmäinen asia, jonka haluan tehdä täällä tänään selväksi, on se, ettei tässä ole kyse kolmansien maiden tuonnista. Tässä on kyse brasilialaisen naudanlihan tuonnista EU:hun. Juuri siitä tässä on kyse.

Minua surettaa se, että istumme täällä tänä iltana ilman päätöslauselmaa. En tiedä mistä tämä johtuu, mutta olen ymmärtänyt, että muutamat parlamentin suurista ryhmistä eivät olleet valmiita pitämään puoliaan Brysselissä viime viikolla lobannutta Brasilian suurlähettilästä vastaan. Tämä koskee sosialistiryhmää, ja annan liberaalien vastata omasta puolestaan, sillä ymmärtääkseni he eivät pitäneet puoliaan puheenjohtajakokouksessa, niin että olisimme saaneet eteemme päätöslauselman.

Haluan tehdä asiani varsin selväksi. Brasilian suurlähettiläs ei yrittänyt vaikuttaa minuun. En tiedä miksi – ehkäpä hän ajatteli, ettei minua kannattanut käydä tapaamassa, tai ehkä hän ajatteli minun olevan liian kova pätkinä purtavaksi. Arvoisa komission jäsen, haluan nimittäin tehdä täällä teille varsin selväksi sen, että tulevaisuudessa komission ei enää anneta sitoa karjankasvattajien käsiä heidän selkänsä taakse lihaa koskevilla säännöillä, joita heidän on noudatettava viikon jokaisena päivänä, ja tulla sitten tänne luennoimaan meille WTO:sta ja kaikesta muusta.

Arvoisa komission jäsen, minun on sanottava teille, että me olemme täällä seuraavat viisi vuotta. En tiedä, miten kauan te hoidatte tehtäviä, mutta jos toimitte komissiossa, teidän on – tai kenen tahansa, joka tulee tilallenne, on – vakuutettava meidät joka tavalla niin muodon, koon kuin tavankin suhteen siitä, että EU:hun tulevan lihan on täytettävä samat vaatimukset kuin itse tuottamamme lihan. Emme hyväksy enää toiseksi parasta vaihtoehtoa. Emme anna teidän enää tuhota meitä. Toivon, että välitätte viestini virkamiehille, sillä ette voi odottaa, että me hyväksymme tätä EU:n tuottajien puolesta.

John Bufton, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ilmaista suuren huoleni brasilialaisen naudanlihan viennin turvallisuudesta ja asianmukaisuudesta. EU:hun tuodaan sääntelemätöntä lihaa tuhansien kilometrien päästä omien karjankasvattajiemme kustannuksella. Liha tuo mukanaan saastumisriskin, kuten suu- ja sorkkatautiriskin, niin kuin olemme tänä iltana kuulleet.

Tiukan sääntelyn puuttuminen Brasiliasta tarkoittaa sitä, että viejät saavat myös epäreilua kilpailuetua eurooppalaisiin karjankasvattajiin verrattuna. Tekopyhytämme ulkomaisen lihan vientiä koskevassa asiassa käy vieläkin selvemmin ilmi keskusteluissa ilmastonmuutoksesta. Samalla kun meille sanotaan, että meidän on sitouduttava kunnianhimoisempaan ilmastonmuutosohjelmaan, EU sivuuttaa kokonaan sen, että 80 prosenttia Amazonin sademetsän hakkuista johtuu brasilialaisen naudanlihan viennistä.

Ennen vuonna 2007 asetettua kieltoa 30 000 brasilialaista tilaa toi EU:hun naudanlihaa. Nykyään hyväksymme vain 12 prosenttia tästä viennistä, mutta joka päivä yhä useampi tila saa luvan viedä lihaa EU:hun. Noin sata tilaa saa joka vuosi tämän luvan.

Ongelma alkoi siitä, että FVO kertoi havainneensa Brasiliassa tilojen hyväksymiseen ja karjan jäljitettävyyteen liittyviä huomattavia ongelmia. Teurastamojen karjaa ei kyetä tunnistamaan, mikä aiheuttaa suurta huolta. Lisäksi yleisesti tiedetään, että monilla tarkastajilla on vahvat suhteet, jopa omistussuhteet tiloihin, joilla on lupa viedä naudanlihaa.

Eurooppalaisten karjankasvattajien on noudatettava kuluttajien turvallisuuden takaamiseksi asetettuja sääntöjä. Se, etteivät ulkomaiset karjankasvattajat noudata samoja sääntöjä, antaa ulkomaisille viejille epäreilua

kilpailuetua. EU:n ulkopuolisten maiden tuottajat, jotka voivat viedä suuria määriä lihaa paljon halvempaan hintaan, aiheuttavat todellisia ongelmia naudanlihan tuottajille Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Jotkin maailman suurimmista vähittäiskauppaketjuista, kuten Carrefour ja Wal-Mart, ovat jo kieltäneet brasilialaisen naudanlihan myynnin liikkeissään siksi, että ala on vastuussa metsien tuhoamisesta. Voittoja tavoittelevat naudanlihan viejät tuhoavat Amazonin sademetsää joka vuosi Belgian kokoisen alueen verran. On arvioitu, että laittomista hakkuista 80 prosenttia johtuu karjankasvatuksesta.

Minua hämmästyttää se, miten Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n karjankasvattajille asetetaan yhdet säännöt ja Brasilian karjankasvattajille toiset. Kumman maataloutta EU ja komissio oikein tukevat?

(Puhuja hyväksyi sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Alyn Smith (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pitkälti samaa mieltä siitä, miten jäsen Bufton sanoi, mutta olen eri mieltä yhdestä lauseesta, josta haluan esittää hänelle kysymyksen. Hän sanoi, että EU:hun tuodaan sääntelemättömiä lihaa. Hyvä jäsen Bufton, sanoitte näin puheenvuoronne alkupuolella. Myönnätkö komission aiemman viisitoistaminuuttisen selonteon huomioon ottaen, ettei näin todellakaan ole, vaan että liioittelunne vaikeuttaa vakavaa keskustelua, jota käymme täällä tänään hyvin teknisestä säädöksestä ja asetuksesta, ja ettette itse asiassa edistä vaan vaikeutatte asian käsittelyä?

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, vastaan kysymykseen. Jos mietimme sitä, mitä tapahtuu, kun Brasiliasta ja muista vastaavista maista, joissa tiedämme olevan ongelmia, tuodaan maahan lihaa, sitä voidaan varmastikin pitää sääntelemättömänä. Asia on varsin yksinkertainen. On selvää, että koko ongelma liittyy tähän. Tiedän siis, että näkökantanne on varsin tärkeä, mutta sanon silti, että näistä maista tuodaan sääntelemättömiä lihaa.

Miksi ihmeessä tilanteemme on nyt tämä Euroopan unionissa? Rajojemme yli tuodaan lihaa – olemme kuulleet tänään siitä, miten lihaa ei tarkasteta näissä paikoissa, teurastamoissa ja niin edelleen, ja mainitsin aikaisemmin sen, mitä FVO raportoi näistä ongelmista. Asia on selvästikin näin. Olemme tässä asiassa samalla puolella.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen pitkstä ja perinpohjaisesta julkilausumastaan. Arvoisa komission jäsen, monien muiden parlamentin jäsenten tavoin minäkin olen tänä iltana jokseenkin ihmeissäni siitä, että hyväksytte sen, ettemme voi tehdä lihan tuonnille kolmansista maista mitään.

Sanoitte juuri hetki sitten julkilausumassanne, että EU ei voi asettaa kolmansille maille vaatimuksia, aivan kuten nämä kolmannet maat eivät voi asettaa vaatimuksia EU:lle. Monien karjankasvattajiemme mielestä tilanne on kuitenkin epäreilu, ja kaikella kunnioituksella haluan todeta tänä iltana, että me voimme kyllä asettaa vaatimuksia, kunnes olemme varmoja. Meidän ei pitäisi tuoda lihaa kyseisistä maista, ennen kuin saamme elintarvike- ja eläinlääkintäviranomaisilta raportit, jotka todella osoittavat, että sääntöjämme noudatetaan.

Tuotantovaatimukset rasittavat suuresti monia karjankasvattajiamme, jotka pitävät tilannetta epäreiluna, ja uskon, että aistitte tänään täällä parlamentissa sen kiukun, jota tämä tilanne herättää meissä monissa.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, yhtenä tämän kysymyksen laatijana voin vain yhtyä jäsen Nicholsonin sanoihin ja todeta pitäväni valittavana sitä, että varsinkin sosialistit, jotka vuodattavat nyt krokotiilinkyneleitä tästä asiasta populistisista syistä, kieltäytyivät hyväksymästä päätöslauselmaa tästä tärkeästä aiheesta. Suksemme menevät joskus ristiin myöhään illalla, mutta toisinaan siihen on aihetta.

Arvoisa komission jäsen, kiitos varsin pitkstä ja yksityiskohtaisesta selonteostanne. Arvostan sitä paljon. Minun on kuitenkin sanottava, että sivuutitte merkittävimmän seikan. Esitän asiani kaunistelematta. Teidän oli pakko toimia vain siksi, että Irlannin maataloustuottajien liitto (*Irish Farmers' Association*) painosti teitä ja ryhtyi toimiin, mistä raportoitii Irlannin maataloustuottajien lehdessä (*Irish Farmers' Journal*) ja minkä pohjalta Euroopan parlamentti ryhtyi jatkotoimiin. Poliittinen painostus sai teidät järkiinne.

Kuuntelin puhettanne tarkkaan, tein muistiinpanoja ja luen ne myöhemmin uudelleen. Toivoisin kuitenkin, että myöntäisitte, että teidät pakotettiin toimimaan. Saanen kiinnittää huomionne omiin lukuihinne. On jokseenkin hämmästyttävää, että vuonna 2007 vientiin kelpaavia tiloja oli yli 10 000, kun taas tällä hetkellä niitä on vain 1 700. Tarkoittaako tämä sitä, ettei muiden olisi pitänyt viedä lihaa lainkaan? Otamme täällä parlamentissa esiin aivan oikeutetusti tähän tuontiin liittyviä vakavia kysymyksiä.

Minulla on hieman aikaa jäljellä, joten puhun vielä kahdesta asiasta. En usko nykyisen komission hoitavan tätä asiaa asianmukaisella ja vastuullisella tavalla. Varoitan kuitenkin seuraavaa komission kollegiota – sekä komission puheenjohtajaa että sen jäseniä – siitä, että minä ja muut parlamentin jäsenet viemme tämän asian loppuun saakka, sillä meidän on houkuteltava ja suostuteltava tuottajamme noudattamaan tiukkoja vaatimuksia. He nousevat aikanaan vastarintaan, jos he huomaavat, että kolmansista maista tuleva tuonti heikentää vaatimustasoa.

Ette ehkä ymmärrä, millaista kiukkua kentällä tunnetaan, mutta voin kertoa, että sitä riittää. Törmäämme tähän ongelmaan myös puhuessamme viljan tuonnista ja EU:n tiukemmista torjunta-ainesäädöksistä sekä puhuessamme eläinten hyvinvointia koskevista asetuksista, kun kiellämme munientuotannon häkkikanaloissa muutaman vuoden sisällä sekä pienissä häkeissä tuotetuista munista valmistetun munajauheen tuonnin.

Arvoisa komission jäsen, voitte olla varma siitä, että kello voi olla paljon, mutta olemme täysin hereillä, ja seuraavan komission on parasta olla varuillaan.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mikä tekee eurooppalaisesta naudanlihasta erilaista kuin tuontilihasta? Ei välttämättä maku eikä pelkästään hinta, vaan ennen kaikkea Euroopan unionissa voimassa olevat terveysvaatimukset, joita ei välttämättä noudateta lihaa vievissä kolmansissa maissa.

Raportissa, jonka Irlannin maataloustuottajien liitto toimitti Brysseliin vuonna 2007, viitataan esimerkiksi eläinlääketieteellisiin ja kansanterveydellisiin puutteisiin brasilialaisen naudanlihan tuotannossa. Belgian kansanterveydellisen tutkimuslaitoksen (*Institut scientifique belge de santé publique*) tekemät kokeet ovat myös osoittaneet, ettei argentiinalaisen naudanlihan mikrobiologinen laatu ole yhtä hyvä kuin paikallisen lihan esimerkiksi siinä vaiheessa, kun liha päätyy lautasellemme. Tämä ei ole kovinkaan yllättävää, jos otamme huomioon, että argentiinalaisen naudanlihan saapuminen Eurooppaan kestää noin kaksi kuukautta. Belgiassa liha kulutetaan paljon nopeammin, sillä tuote kulutetaan yleensä kuukauden sisällä teurastuksesta.

Siksi EU:n terveysvaatimuksia pitäisi noudattaa muuallakin kuin EU:n jäsenvaltioissa. On aivan yhtä tärkeää, että EU:hun lihaa vievät kolmannet maat noudattavat samoja sääntöjä. Ellei tämä toteudu, se on osoitus siitä, että Euroopan komissio, joka pitää kieltoa ennenaikaisena ja perusteettomana, on epäonnistunut tehtävässään puolustaa kuluttajien etuja ja että se antaa EU:n tuottajien kärsiä.

Lopuksi totean, että brasilialaisen naudanlihan tuonnin kieltäneet maat, kuten Yhdysvallat, Chile ja Japani, näyttävät EU:lle esimerkkiä, sillä vaadimme ehdottomasti laatua. Toimitaan siksi tämän mukaisesti ja suojellaan tuottajiamme, jotka takaavat tämän laadun.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen sanoi, ettemme voi asettaa samoja vaatimuksia, mutta meidän on varmistettava, että niillä on vastaava vaikutus. Hän puhui EU:n edellytyksistä jäljittää liha tilalta ruokapöytään ja kertoi meille jäljitettävyyden tavoitteen olevan kolmansissa maissa paljon rajallisempi. Jos tavoite on paljon rajallisempi – niin kuin komission jäsen itse sanoi – miten sillä voi olla vastaava vaikutus?

Varsinainen asiani koskee kuitenkin FVO:n hiljattain julkistamaa kertomusta brasilialaisen naudanlihan tuonnista. Ongelmani on se, että sekä komissio että FVO vähättelevät jatkuvasti havaintojensa merkitystä ja minimoivat vastakkaiset tiedot. Olemme toki asettaneet lisävaatimuksia, mutta kuten kollegani jäsen McGuinness sanoi, tämä tapahtui vasta maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sekä Irlannin maataloustuottajien järjestön jatkuvan painostuksen jälkeen.

Olen työskennellyt suurimman osan elämästäni matematiikan opettajana. Jos olisin antanut oppilaille 12 laskutehtävää – verrattakoon näitä nyt komission jäsenen 12 vierailuun brasilialaisissa tuotantolaitoksissa – ja he olisivat ratkaisseet niistä oikein vain kuusi, en olisi antanut heille kokeesta tyydyttävää arvosanaa. Jos kolmessa laskussa olisi ollut pieniä ja kolmessa suuria ongelmia, en olisi pitänyt lopputulosta hyvänä – varsinkaan, jos olisin tehnyt heidän kanssaan vuosien ajan töitä parantaakseen heidän arvosanojaan.

EU:n maataloustuottajat haluavat oikeudenmukaista ja vapaata kauppaa, ja EU:n kuluttajat ansaitsevat varmuutta. Euroopan komission ja FVO:n vastuulla on turvata molemmat. Niiden tekemä työ ei todellakaan ansaitse kiitettävää arvosanaa.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ilahduin kuullessani, että komission jäsen on päättänyt pitää elintarvikkeille asetetut vaatimukset voimassa Euroopan unionissa, mutta minun on myös moitittava häntä kahdesta asiasta.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte ensinnäkin lentokentillä näkyvistä julisteista. Minun on todettava teille, etten ole koskaan nähnyt EU:n lentokentillä minkäänlaisia varoituksia tai tarkastuksia, jotka liittyisivät elintarvikkeiden tuontiin. Kehotan teitä tutkimaan asiaa uudelleen, sillä tätä ei tapahdu siinä määrin kuin luulette.

Toiseksi en ole vakuuttunut brasilialaista naudanlihaa koskevista perusteluistanne. Olen käynyt Brasiliassa itse, olen nähnyt tilanteen maatiloilla ja yhdyn tältä osin edellisiin puhuihin.

EU:n viljelijät noudattavat maailman tiukimpia vaatimuksia – syystäkin. Tästä aiheutuu kuitenkin kustannuksia, joita emme voi siirtää kuluttajiemme maksettavaksi. Siksi on hirvittävän epärealua asettaa EU:n tuottajat ja kuluttajat tilanteeseen, jossa kilpaillaan sellaista tuotetta vastaan, joka ei täytä niitä vaatimuksia, jotka meidän odotetaan täyttävän.

Aiemmat kokemuksemme ovat osoittaneet meille, ettemme voi jättää ongelmaa kaupallisten etujen ratkaistavaksi. EU:ssa tarvitaan järkevää elintarvikepolitiikkaa. Se ei tarkoita protektionismia, vaan kyse on siitä, että yhteisellä maatalouspolitiikalla tehdään juuri sitä, mitä on tarkoituskin, eli tuotetaan taattu määrä laatuvaatimukset täyttävää ruokaa. Nämä kaksi esille ottamaani seikkaa osoittavat, että tämän tavoitteen saavuttaminen on kaukana.

Albert Deß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen jäsen Herranz Garcíalle kiitollinen siitä, että hän otti tämän aiheen esiin tänään parlamentissa. Tämä keskustelu on elintarvikepolitiikan kannalta perustavanlaatuisen tärkeä. En ole kiinnostunut Brasilian tai muiden maiden parjaamisesta. Perimmäinen kysymys on se, tarvitaanko EU:n maataloustuotannossa näitä tiukkoja sääntöjä kuluttajien turvallisuuden suojelemiseksi. Jos vastaus kysymykseen on kyllä, se tarkoittaa, että kuluttajansuojaa pidetään yhtenäisenä kokonaisuutena. Jos asetuksia tarvitaan, tuontiin pitäisi soveltaa samoja sääntöjä kuin omiin maataloustuottajiimme. Komission ei pidä sallia tuontia maista, jotka eivät täytä näitä kriteerejä. EU:n karjankasvattajia ei pidä rangaista siitä, että lauman yhdeltä naudalta puuttuu korvamerkki, jos sallimme samalla naudanlihan tuonnin maista, joissa karjalauman yhdelläkään naudalla ei ole korvamerkkiä. Emme voi hyväksyä tällaista. Jos jäljitettävyyttä on niin kovin tärkeää kuluttajien suojelemiseksi, sitä on edellyttävä myös tuontilihalta. Ellemme voi pitää huolta siitä, että näin käy, on epärealua vaatia sitä maataloustuottajiltamme.

Minusta vaikuttaa siltä, että komissiossa tuonnista vastaavat henkilöt ovat kaksinaismoralistisia. Kuten jo sanoin, en ole kiinnostunut eristämään EU:ta muusta maailmasta. Haluaisin kilpailun olevan tasapuolista myös EU:n maataloustuottajia kohtaan, jotta voimme tulevaisuudessa taata ruokkivamme puoli miljardia ihmistä. Arvoisa komission jäsen, voin luvata teille yhden asian, ja te voitte välittää sen seuraajallenne. Parlamentti tökkii jatkossakin tätä arkaa paikkaa. Emme anna periksi, ennen kuin yhtäläiset kilpailuedellytykset on saavutettu. Meillä on hyviä perusteita, jotka voimme tuoda esiin toistuvasti varmistaaksemme, että elintarvikkeiden turvallisuus taataan EU:ssa tulevaisuudessa.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan komission on valvottava jatkossakin, että kolmansien maiden tuonti vastaa EU:n vaatimuksia, koska tällainen valvonta hyödyttää meitä kaikkia. Se hyödyttää viljelijöitämme ja karjankasvattajiamme, jotka ovat tehneet kovasti työtä täyttääkseen EU:n vaatimukset. Se hyödyttää kuluttajiamme, jotka haluavat yhä suurempia määriä laadukkaita maataloustuotteita, jotka täyttävät kasvinsuojelua, eläinten hyvinvointia ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset. Lisäksi se hyödyttää kolmansia maita, jotka haluavat viedä tuotteitaan Euroopan unioniin.

Lopuksi haluan muistuttaa, että ettei tämä ongelma koske vain yhtä ainoaa sektoria tai maata. EU:n maatalouden kilpailukyky on monimutkainen kysymys, josta on käytävä perusteellista keskustelua.

Julie Girling (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kotiseutuani Lounais-Englannissa on siunattu erityisen leudolla ilmastolla sekä hyvällä laidunmaalla, jonka ansiosta siellä voidaan tuottaa erinomaista naudanlihaa. Britannian maataloustuottajat kuuluvat maailman tehokkaimpiin, ja heidän työnsä täyttää – karvaiden kokemusten jälkeen – tiukimmatkin eläinten hyvinvointia ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset. Kun nämä tekijät yhdistetään maailman väestömäärän kasvuun ja tehostettuihin pyrkimyksiin taata elintarviketurva, heidän pitäisi olla onnellista porukkaa.

Mikään ei kuitenkaan voisi olla kauempana totuudesta. Heitä vastaan hyökätään monelta suunnalta. Tälläkin viikolla Euroopan parlamentti kestittää kasvissyöntiä ajavaa lobbaria, joka väittää lihansyöjien ja näin myös karjankasvattajien olevan ilmatorikollisia. Samalla he näkevät, ettei EU suhtaudu jämäkästi maihin, joissa hakataan sademetsää karjan kasvattamiseksi. Miten kuluttaja voisi nähdä tässä minkäänlaista logiikkaa?

Nautakarjan kasvattajat eivät pyydä erioikeuksia vaan ainoastaan tasapuolisia kilpailuedellytyksiä. On äärimmäisen tärkeää, että tuemme heitä – emme protektionismilla vaan varmistamalla, että kaikki EU:hun suuntautuva vienti vastaa heidän noudattamiaan tiukkoja vaatimuksia. Arvoisa komission jäsen, vaadin teitä tiukentamaan otteitanne, ryhdistäytymään, lukemaan FVO:n kertomuksen uudelleen ja ryhtymään tuloksekkaisiin toimiin.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni asia, josta keskustelemme tänä iltana, on vain pieni osa paljon suurempaa ongelmaa. Kysymys tuonnin kohtelun ja omille tuottajillemme asetettujen vaatimusten välisestä oikeudenmukaisuudesta ei koske ainoastaan lihaa ja lihantuontia vaan myös monia muita tuotannonaloja.

Kuten hyvin tiedätte, EU on lihan nettotuojia. Tuotamme EU:ssa vain 60 prosenttia tarpeestamme. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on pakko tuoda lihaa. Haluamme kuitenkin turvata kulutuksen edellytykset ja kuluttajiemme terveyden. Toivomme, ettemme enää koskaan kuule samaa kuin tänään – eli ettei tuonnille voida asettaa samoja vaatimuksia – sillä tämä ei todellakaan ole suunta, johon meidän pitäisi olla menossa.

Vaikka olemmekin asettaneet tuotteiden jäljitettävyyttä koskevia vaatimuksia, jotka auttavat nostamaan sisäistä vaatimustasoa kuluttajiemme hyväksi, mielestäni on tärkeää, että näitä vaatimuksia sovelletaan sekä omiin tuottajiimme että ulkomailta tulevaan tuontiin.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, virallisen puhujaluettelon viimeisenä puhujana koetan tehdä yhteenvedon tästä keskustelusta. Katson sen onnistuvan vain käyttämällä hollantilaista sananlaskua: "Saman luostarin munkkien pitäisi käyttää samanlaista kaapua". Pyydän anteeksi kaikilta, jotka joutuvat keksimään tälle sananlaskulle käännöksen näin myöhäiseen kellonaikaan. Vaikka Alankomaissa ei juurikaan ole enää munkkeja, käytämme edelleen tätä sananlaskua tarkoittaessamme, että samanlaisissa tilanteissa pitäisi noudattaa samoja sääntöjä. Siksi kaikkia EU:n tuottajille asetettuja vaatimuksia pitäisi soveltaa myös kolmansien maiden tuottajiin, jotka haluavat päästä markkinoillemme. Muutoin omien tuottajiemme on yksinkertaisesti mahdotonta kilpailla.

Tämä koskee karjan tunnistamista ja rekisteröintiä sekä eläintautien ehkäisytöimiä Brasiliassa. Samoja sääntöjä pitäisi kuitenkin soveltaa yhtä lailla myös Yhdysvalloista tuotuun kloorattuun kanaan, maidon sisältämiin nautojen kasvuhormoneihin ja kloonattuihin eläimiin. Arvoisa komission jäsen, luettelo on loputon. Kuunnellessani kollegoitani sain sen vaikutelman, että parlamentti arvioi uutta komissiota juuri tältä pohjalta – sen mukaan, sovelletaanko samanlaisiin tilanteisiin samoja sääntöjä. Parlamentti ei myöskään tee näihin seikkoihin perustuvaa arviotaan niin kuin me teemme nyt, viiden vuoden jälkeen, vaan hyvissä ajoin, kun uusi komissio aloittaa työnsä.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte suu- ja sorkkataudista. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että olemme tosiaan ottaneet asiassa muutaman askeleen eteenpäin. Esimerkiksi rokotukset ovat nyt keskeisemmässä osassa tautien torjunnassa. Luojan kiitos, sillä pelkästään kotimaassani oli tuhottava 285 eläintä 26 suu- ja sorkkatautitapauksen vuoksi. Arvoisa komission jäsen, seuraavaa komissiota arvioidaan myös sen mukaan, olemmeko kyenneet tuomaan näistä rokotetuista eläimistä peräisin olevia tuotteita Euroopan unionin markkinoille.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin maatalousasiantuntijat ovat esittäneet varsin yksinkertaisen pyynnön. He pyytävät kotimaiselle eli EU:n tuotannolle samoja ehtoja kuin tuonnillekin – eivät sen enempää eivätkä sen vähempää.

Kuuntelin mielenkiinnolla, kun komission jäsen Vassiliou käytti yli kymmenen minuuttia selittääkseen meille, ettei tämä ole mahdollista. Hän olisi voinut vastata lyhyemminkin. Hän olisi voinut sanoa vain: "Kyllä, parlamentti on oikeassa, järjestän tämän ja otan sen huomioon tulevaisuudessa." Sillä, mitä ryhmäni ja nyt myös parlamentti pyytävät, ei ole mitään tekemistä kaupan rajoittamisen kanssa. Se on päinvastoin tasapuolisen maailmankaupan ja vastavuoroisen tavarakaupan tärkeä edellytys. Haluamme oikeudenmukaiset säännöt markkinatalouteen EU:ssa ja ulkomailla – emme sen enempää emmekä sen vähempää. Vaadimme tätä komissiolta paitsi nyt myös tulevaisuudessa. Voitte olla siitä varma.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, edellinen keskustelumme koski nälkää. Nämä kaksi keskustelua liittyvät toisiinsa. Komission jäsen toimii oikein tehdessään voitavansa taatakseen kuluttajien suojelun Euroopan unionissa, ja parlamentin jäsenet toimivat oikein vaatiessaan häneltä selitystä ja vaatiessaan häntä ylläpitämään mahdollisimman tiukkaa vaatimustasoa.

Naudanliha on kuitenkin kaupallinen maataloustuote. Sitä tuotetaan niin halvalla kuin vain on mahdollista. Valitettavasti yhden lihakilon tuottaminen kuluttaa sata kertaa enemmän vettä kuin yhden soijakilon tuottaminen.

Jos kannamme huolta maailmanlaajuisesta kuluttajansuojasta, meidän on tehtävä kaksi asiaa: ensinnäkin meidän on autettava kolmansia maita kehittämään tarvitsemiaan jäljitysjärjestelmiä, ja toiseksi meidän on noudatettava neuvoa, jonka kollegani jäsen Davies antoi edellisessä keskustelussa, ja rohkaistava kaikkia kansalaisia lopettamaan lihansyöntiä.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kansalaisemme odottavat ruokansa turvallisuudelta ja laadulta paljon. Tämä koskee paitsi eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta myös ympäristönsuojelua, tuotantoa ja eläinten hyvinvointia. Jäljitettävyyden ja siihen liittyvä elintarvikeketjun avoimuus tuottajalta kuluttajille taataan vain Euroopan unionissa. On meidän kaikkien etumme mukaista varmistaa, että kuluttajiamme suojellaan, että EU:n maataloustuotteet ovat kilpailukykyisiä ja että näin itse maatalousala on kilpailukykyinen. Siksi katson, että on hyvin tärkeää ja että Euroopan parlamentin jäsenenä tehtävänämmä on jouduttaa tätä keskustelua ja taata, että asiaa koskeva poliittinen kehitys saadaan aikaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten varsin hyvin tiedätte, Romanian ei ole lupaa myydä sianlihaa tai sikatuotteita EU:n markkinoilla. Vastineeksi tästä meille on annettu oikeus tuoda ensi vuodesta alkaen sianlihaa muista jäsenvaltioista ja viedä se tämän jälkeen jalostetussa muodossa.

Lisäksi meidän on otettava yhden vuoden kuluessa käyttöön selvät, sitovat ja kalliit teurastussäännöt. Olen vakuuttunut siitä, että Romanian siankasvattajat olisivat hyvin onnellisia, jos nämä säännöt korvattaisiin pinnallisella ja valikoivalla valvontajärjestelmällä tai muutamalla lentokentälle ripustetulla julisteella. Tämä oli tietenkin vitsi, mutta jos meidän on asetettava sääntöjä, niiden on oltava samat ja sitovat kaikille.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos julkilausumastanne. Katson sen kuvastavan tärkeää työtä, jota olette tehnyt toimikautenne aikana. EU on valinnut tietynlaisen elintarvikemallin suojellakseen väestöään. Kansalaisemme ovat valmiit maksamaan vuodessa sata euroa enemmän henkeä kohden siitä, että takaamme heidän ruokansa laadun.

Tutustuimme tässä eräänä päivänä valiokunnassamme FVO:n kertomukseen. Minun on sanottava, että uutena Euroopan parlamentin jäsenenä huolestuin suuresti henkilökuntanne hämmennyksestä, kun se ei ilmeisesti voinut tai ei halunnut vastata kysymyksiimme.

Arvoisa komission jäsen, pitäisikö meidän olla häpeissämme siitä, että olemme asettaneet tiukat säännöt kuluttajiamme suojelemiseksi? Pitäisikö meidän olla häpeissämme siitä, että asetamme näitä sääntöjä niille, jotka haluavat ruokkia kuluttajiamme? Olemmeko häpeissämme silloin, kun myymme lentokoneita tai autoja ja nämä samat maat pakottavat meidät perustamaan tehtaita ja asettavat meille vaatimuksia?

Markkinoille pääsyä koskevat ehdot ovat tärkeitä ehtoja, sillä ne vaikuttavat elintarvikkeisiin ja kansalaistemme terveyteen. Niissä ei ole mitään hävettävää.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluamme viedä, mutta meidän on myös tuotava. Kauppa nopeuttaa kehitystä ja hyödyttää kumpaakin osapuolta mutta edellyttää myös tiettyjä tarpeellisia vaatimuksia, jotka koskevat laatua ja asiaankuuluvien sääntöjen noudattamista – tämä on selvää, ja olen varma, että olemme asiasta samaa mieltä. EU:lla on monenlaisia tapoja tehdä tarkastuksia. Tarkastuksilla se suojelee markkinoitaan tuontiruualta, joka ei vastaa sen vaatimuksia tai joka voisi vaarantaa terveytemme. Komission jäsenen mukaan emme voi soveltaa tuontiin samoja tarkastusmenettelyjä, joita sovellamme omiin tuottajiimme. Ymmärsinkö tämän oikein? Mitä tarkoittitte sanoessanne selvästi, että toimenpiteillä pitäisi olla vain samat vaikutukset? Vertailun vuoksi haluan kysyä, voiko esimerkiksi Venäjä tai jokin muu maa asettaa EU:sta tulevalle tuontitavaraalle vaatimuksia, joita me emme voi asettaa esimerkiksi brasilialaiselle tuontilihalle? Ovatko pelkät vaikutukset tässä yhteydessä tärkeitä, niin kuin Brasiliasta tulevan tuonnin tapauksessa?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän saada muistuttaa parlamentin jäsenille, etten sanonut, ettemmekö voisi asettaa sääntöjä kolmansille maille. Olen pahoillani, etten onnistunut 10–15-minuuttisesta puheenvuorostani huolimatta selvittämään sääntöjä, jotka asetamme kolmansista maista tulevalle tuonnille.

Minun on muistutettava teille, että samalla, kun tuomme lihaa kolmansista maista – ja tässä tapauksessa tuomme Brasiliasta vain viisi prosenttia EU:n naudanlihantarpeesta – me myös viemme paljon kolmansiin

maihin, Venäjään ja muualle. Tältä osin Venäjälle suuntautuvan vientimme arvo on noin miljardi euroa vuodessa, ja tämä vienti on lähtöisin pääasiassa Irlannista. Yritämme saada Venäjän vakuuttuneeksi siitä, ettemme voi hyväksyä samoja sääntöjä, joita sovelletaan Venäjällä. Käytössä on kansainvälisen kaupan sääntöjä, ja me sovellamme vastaavia muttemme täysin samoja sääntöjä sillä edellytyksellä, että katsomme niiden olevan riittävän tiukkoja kuluttajiemme suojelemiseksi.

Näin me siis toimimme. Sovelsimme turvallisuussääntöjä Brasilian tapauksessa nimenomaan siksi, että FVO:n vierailut osoittivat meille, että jotakin oli vialla. Noudatimme hyvin tiukkoja sääntöjä. Olen esittänyt teille luvut.

FVO havaitsi viimeisellä matkallaan Brasiliaan, että ongelmia todella oli. Kehotan teitä kuitenkin tutustumaan kaikkiin kertomuksiin, joita FVO on laatinut EU:n jäsenvaltioista, ja vertailemaan niitä. Huomaatte tällöin, että myös jäsenvaltioissa on havaittu varsin vakavia puutteita, ja olemme kehottaneet jäsenvaltioita ja niiden viranomaisia korjaamaan ne. Olemme pyytäneet tätä myös Brasilialta.

Brasiliassa havaittiin ongelmia. Yhdessä osavaltiossa kolmella tilalla havaittiin merkittäviä puutteita, ja Brasilian viranomaiset ryhtyivät korjaaviin toimiin poistaakseen luettelosta kaikki kyseiset tilat ja kouluttaakseen tarkastuksista vastaavia tarkastajia uudelleen.

Myös kolmella muulla tilalla havaittiin ongelmia, jotka liittyivät lähinnä eläinten siirtoilmoitusten viivästymisiin tai tietokannan tietojen epä johdonmukaisuuksiin. FVO:n tiimi piti näitä ongelmia vähäisinä. Brasilian viranomaiset lupasivat kuitenkin tarkistaa tietokannan virheellisten tietojen välttämiseksi.

FVO:n tiimit pitävät tämän mielessään lähtiessään matkaan. He tietävät löytävänsä puutteita. Tehtävänämme on korjata havaitsemamme puutteet niin jäsenvaltioissa kuin kolmansissa maissakin, sillä meillä on velvollisuus kuluttajia kohtaan. Vakuutan teille, että lähetämme jatkossakin ryhmiä Brasiliaan ja muihin kolmansiin maihin varmistamaan, että kun puutteita havaitaan, ne myös korjataan. Vakuutan myös teille, että pelaamme maataloustuottajiemme kanssa varsin reilua peliä suhteessa kolmansiin maihin.

Täällä esitettiin Romaniaa koskeva huomio. Asia on samalla tavalla Bulgariassa, ja aiemmin myös monilla muilla mailla on ollut ongelmia klassisen sikaruton kanssa. Romaniasta ja Bulgariasta on puhuttu paljon. Minun on kehotettava teitä kysymään omilta hallituksiltanne, millaista apua olemme tarjonneet tämän ongelman ratkaisemiseksi. Olen varma, että Romania saa luvan viedä lihaa aivan lähitulevaisuudessa juuri siksi, että olemme tarjonneet sille apua, ja että Bulgaria pääsee eroon klassisesta sikarutosta.

Lopuksi vakuutan teille, että kannamme ensisijaisesti vastuuta EU:n kuluttajista ja että haluamme kaupan olevan oikeudenmukaista ja tasapuolista kaikille. Voitte luottaa siihen, että FVO tekee kolmansissa maissa erittäin tiukkoja tarkastuksia. Olemme varuillamme, ja jos jokin menee pieleen, pyrimme korjaamaan sen. Olemme varuillamme ja olemme tiukkoja. Se, lisätäänkö luetteloon lisää tiloja, riippuu täysin Brasilian viranomaisista ja siitä, ovatko ne valmiita käyttämään riittävästi rahaa saadakseen tilansa hyväksytyä sääntöjemme mukaisesti ja voidakseen harjoittaa vientiä. Elleivät ne ole valmiita, ne eivät myöskään harjoita vientiä.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Béla Glattfelder (PPE), kirjallinen. – (HU) Elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat Euroopan unionin säädökset ovat maailman tiukimmat. Niiden noudattaminen aiheuttaa kuitenkin usein huomattavia lisäkustannuksia EU:n maataloustuottajille. Eurooppalaisia tuotteita ei pidä asettaa epäedulliseen asemaan kolmansien maiden tuotteisiin verrattuna yksinkertaisesti siksi, ettei jälkimmäisiä ole tuotettu yhtä tiukkojen elintarviketeollisuudelle asetettujen sääntöjen mukaisesti. EU:n kuluttajien terveyttä ei saa vaarantaa tuotteilla, joiden laatu ei ole riittävä ja jotka eivät ole turvallisia. Lihatuotteet voivat aiheuttaa poikkeuksellisen paljon erilaisia terveysriskejä, ellei niitä valmisteta asianmukaisissa olosuhteissa. Siksi Euroopan komission ja jäsenvaltioiden on taattava, että EU:ssa tuotetuille ja kolmansista maista tuoduille lihatuotteille asetetaan täysin samat vaatimukset.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan komissio on huomannut hiljattain kolmansista maista, erityisesti Argentiinasta, Brasiliasta ja Uruguaysta, tulevan naudanlihan tuonnin kasvaneen voimakkaasti. Minkä tahansa tuotteen, myös naudanlihan, tuonti EU:hun edellyttää yhteisön tiukkojen vaatimusten täyttämistä. Euroopan komissio on tiukentanut hiljattain näitä sääntöjä entisestään. Kolmansista maista tulevat tuotteet eivät kuitenkaan usein täytä elintarvikkeiden turvallisuudelle asetettuja vaatimuksia. Tästä huolimatta ne ovat markkinoilla kilpailukykyisiä huomattavasti

edullisemman hintansa vuoksi. Juuri siksi maataloustuottajiemme tukeminen sekä tiukat vaatimukset täyttävien, terveellisten ja turvallisten eurooppalaisten tuotteiden myynnin edistäminen ovat tällä hetkellä keskeisiä kysymyksiä. Keskustelunaiheeseemme liittyy myös toinen näkökulma. Meidän pitäisi tehdä maitoalan markkinoilla vallitsevasta kriittisestä tilanteesta johtopäätöksiä. Ehkäpä nyt, kun EU:n monet jäsenvaltiot eivät selviydy maidon ylituotannosta, meidän olisi syytä miettiä, miten toteuttaa naudanlihan tuotannon rakenneuudistus. Kiitos.

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.50.)